

GEZANGEN ZIONS

ZANGBUNDEL TEN GEBRUIKE BIJ DE GODS-
DIENSTOEFENINGEN IN HET HUIS GODS
EN VOOR DEN HUISELIJKEN KRING

GEZANGEN ZIONS

BOEKENHUIS „VERITAS“
VAN WEEDE VAN DIJKVELDSTRAAT 77 — DEN HAAG

VOORWOORD

Reeds bij de grondlegging der wereld bewoog de Geest Gods de hemelsche heirscharen, hun vreugde tot uitdrukking te brengen in heerlijke jubellieder — „Al de kinderen Gods juichen”. Na de bevrijding uit Egypte en den doortocht door de Roode Zee, zongen de verlost het lied van Mozes — een heerlijk lied van geloof en overwinning. David en het geheele volk Israël zongen en speelden voor Gods heilige arke des verbonds met harpen, psalmen, pauken, cimbalen en bazuinen. Het getal van de liederen van Salomo bedroeg 1005. Later weerklonk in de velden van Bethlehem het lofgezang van de hemelsche heirscharen ter eere van den nieuwgeboren Immanuël. Aan de Nieuw-Testamentische gemeente wordt de vermaning gericht: „Wordt vervuld met den Geest, sprekende onder elkander met psalmen, en lofzangen, en geestelijke liederen.” Predikers van het Evangelie schatten den geweldigen invloed van geestelijke liederen op de harten der hoorders zeer hoog, en iedere geloovige ziel heeft het ondervonden, hoe verheffend de uitwerking is van liederen, die in den waren geest worden voorgedragen en waarvan tekst en melodie met elkaar harmonieëren.

Het was het geestelijk lied, dat in de donkere tijden der martelaren hun moed en kracht schonk en de liefde in het hart deed ontbranden. Zoo was het ook in de dagen der Hervorming. Het waren niet zoo zeer Luthers preek als wel zijn liederen, die het volk uit den zedelijken slaap deden opwaken. Hoe menigeen is op lateren leeftijd van den zondigen weg teruggekeerd door de herinnering aan een lied, dat op moeders of vaders schoot was geleerd. Uit den mond der jonge kinderen wil God zich lof toebereiden; en dat geschiedt juist dan, wanneer die lippen de liefde des Heilands bezingen.

Met het doel, om harten voor Jezus en voor het eeuwige leven te winnen, werd deze bundel vele jaren geleden vervaardigd, en hiermede wordt hij nu, geheel doorgezien en belangrijk verbeterd, opnieuw de wereld ingezonden. Wij aarzelen niet, hem aan te bevelen aan allen, die tot elkaar wenschen te spreken met psalmen en lofzangen en geestelijke liederen. (Ef. 5:19) Ook hij, die in den stillen kring der zinnen, of bij de bezigheden van dit leven, zich gedrongen gevoelt om den Heere „met aangenaamheid in het hart” te loven of zijn dank jegens God uit te spreken, zal hierin gemoedelijke ontboezemingen kunnen vinden. Het Godsdiestige en het private leven zijn immers geen van elkaar gescheiden zaken. Weeft ze daarom zoo door elkaar, dat de wereld aan uw gesprekken en aan de melodie des harten kan bemerken, met welke gedachten ge bezielt zijt.

Het zonder onze toestemming overnemen van de melodie, de notenzetting of de woorden der liederen in dezen bundel, die ons persoonlijk eigendom zijn, is verboden. (Art. 15, al. 3, Auteurswet 1912)

Aan nog een wensch willen wij uiting geven. Zingt meer tot Gods eer en tot uw eigen geloofsversterking in uw dagelijksch leven. Welk een wapen tegen de verzoeking en zonde is toch het geestelijke lied. Hoe kan onze neergebogen ziel, ons bedroefd of wanhopend hart bij vernieuwing bemoedigt worden door een psalm of lofzang. Ook heden nog zal een menigte vijanden op de vlucht geslagen worden, wanneer wij den dag en den strijd beginnen met een geloofslied en een smeekbede. (2 Kron. 20 : 12-28) Laat dat lied echter niet alleen in uw hart zijn, doch laat het ook biddend, geloovig en blijmoedig over uw lippen komen. Ge zult ondervinden: „Met den mond belijdt men ter zaligheid.” (Rom. 10 : 10) Zoo zullen wij gelukkige kinderen Gods zijn of worden. Vergeet ook niet, met uw jonge of volwassen kinderen veel „Gezangen Zions” te zingen. Het zal allen goed doen. Dan nog een wens, menig onnut of wellicht kwaad gesprek in grooten of kleinen kring, kon door een „Zionslied” op een veel beter spoor gebracht worden. Laat het ons proberen.

Medechristenen, laat ons meer het geestelijke lied beoefenen, het zal wonderen werken in ons leven.

Met opzet hebben wij aan de liederen Bijbelteksten toegevoegd, we hopen, dat we daardoor aan de zangers en lezers een dienst bewezen hebben en zoodoende Schriftuur en lied nauw verbonden hebben.

Eenige liederen in onzen bundel zijn nogal lang. Zelden zal men al de verzen van deze liederen zingen of laten zingen; vier coupletten is wel het meeste om achter elkaar te zingen. Maar waarom zullen wij in onzen familiekring ook niet eens van een lang lied alle coupletten zingen, vooral als ze mooi zijn. En al zouden wij nimmer in de gelegenheid zijn, deze lange liederen geheel te zingen, ook dan nog zouden ze in onzen bundel op zijn plaats zijn. Dikwijls zal zich de gelegenheid voordoen voor zichzelf of anderen een lied te lezen in uren van kommer of zorg, aan ziek- of sterfbedden, doch ook waar ons hart behoeft gevoelt als lof- en dankzegging jegens God een lied luid te lezen, dat op treffende wijze de gevoelens van ons hart vertolkt.

Wij geven dit boek uit met den innigen wensch, dat het ook verder door zijn rijken inhoud het werk Gods en Zijn geloovigen moge dienen, totdat de blije dag aanbreekt, waar zij zelf als verlost op den berg Zion het lied van Mozes en het Lam in volkomen harmonie met de hemelsche heirscharen zullen zingen.

DE UITGEVERS

OVERZICHT DER LIEDEREN

EERE- EN LOFZANGEN	1—33
DE HEILIGE GEEST	34—42
JEZUS' LEVEN OP AARDE	43—53
JEZUS ONZE HOOGEPRIESTER	54—56
DE HEILIGE SCHRIFT	57—67
GODS GEBODEN	68—72
WAARSCHUWING EN UITNOODIGING	73—91
BELIJDENIS EN VEROOTMOEDIGING	92—99
WEDERGEBOORTE EN DOOP	100—104
's-HEEREN AVONDMAAL	105—120
DES CHRISTENS ROEPING	121—134
CHRISTELIJKE LEVENSWANDEL	135—147
VERLANGEN NAAR GOD	148—157
GELOOF EN VERTROUWEN	158—173
TOEWIJDING EN HEILIGMAKING	174—184
STRIJD EN OVERWINNING	185—200
GODS LEIDING EN BESCHERMING	201—233
FELGRIMSLIEDEREN	234—248
HEILSVREUGDE EN VERLOSSING	249—271
OVERGAVE EN BERUSTING	272—286
DOOD EN OPSTANDING	287—297
DE LAATSTE URE	298—307
DE WEDERKOMST DES HEEREN	308—327
DER HEILIGEN BELOONING	328—343
OPENINGSLIEDEREN EN SLOTZANGEN	344—373
DES HEEREN SABBATDAG	374—390
GEBED, MEDITATIE EN DANKZEGGING	391—403
OPWEKKINGSLIEDEREN	404—418
ZENDINGSLEDEREN	419—435
WELDADIGHEIDSLIEDEREN	436—444
GELEGENHEIDSLEDEREN	445—457
JEUGDLIEDEREN	458—470
KINDERLEDEREN	471—481
VOOR HET HUISGEZIN	482—498
KOORLEDEREN	499—514
SUPPLEMENT	515—516

EERE- EN LOFZANGEN

„Halleluja! O, mijne ziel! prijs den Heere. Ik zal den Heere prijzen in mijn leven; ik zal mijnen God psalmzingen terwijl ik nog ben.”

Psalm 146 : 1—2

Exod. 15 : 18 ; 2 Kor. 2 : 14

1

Ps. 146 : 1, 3, 4, 6, 8

Froolijk

¶ 't Is de Heer, die 't recht der armen, / Der verdrukten geden doet; / Die, uit liefderijk erbarmen, / Hongerigen mildelijk voedt; / Die gevang'nenvrijheid schenkt, / En aan hun ellende denkt.

¶ 't Is de Heer van alle heeren, / Zions God, geducht in macht, / Die voor eeuwig zal regeeren, / Van geslachte tot geslacht. / Zion! zing uw God ter eer; / Prijs Zijn grootheid, loof den Heer!

Vermaant elkander met psalmen en lofzangen
en geestelijke liederen, zingende den Heere
met aangenaamheid in uw hart.

Paulus aan de Kolossensen

Ies. 6:3; Joh. 1:1—2 en 14
Openb. 4:8

2

2 Wereldschepper, eind'loos groot! / Heilig' Heer der legerscharen, / Sterke Helper in den nood! / Hemel, aarde, lucht en baten / Prijzen Uwe macht alom; / Alles is Uw eigendom.

3 Zie Uw volk genadig aan! / Heer, doe ons Uw gunst verwerven! / Breng ons op de rechte baan. / Laat geen vijand ons verderven!, Voer door boete en geween! / Ons ten zaal'gen Hemel heen!

4 Heer, wees Gij ons zondaars goed! / Schenk Uw fijstand ons, Uw zegen! / Leid ons als een vader doet, / Aan Uw hand langs al Uw wegen! / Zie ons d' oogen op U slaan! / Laat ons niet verloren gaan!

(De notenzetting overgenomen uit J. A. de Zwaan en K. Veldkamp, Allerlei voor Harmonium (orgel), dl. 1, 4e druk)

Ps. 100; Joh. 3:16

3

JOHN HATTON

2 Zijn scheppingsmacht heeft ons gewrocht, / Zijn liefd' altoos ons hart gezocht, Gezocht van Edens misdrijf af, / Tot toen voor ons zijn Zoon Hij gaf.

3 Zijn troostwoord bij die eerste schuld / Is voor 't geloof aan 't kruis vervuld, / En eens maakt der geredden schaar, / Ontelbaar dan, Zijn heilswoord waar.

4 Getrouwde God, tot 's aardrijks end / Wordt reeds Uw levenswoord gekend, / En haast looft aard en hemel saam / Uw oppermacht en vadernaam.

Ps. 146:1—6

4

J. COLE

Ps. 8:4—7; 19:2—3

5

Wijze: Weer zijn zes dagen werks verricht, No. 374

1 Des aardrijks schoon, der heem'len pracht / Verklaren ons bij dag en nacht, / O God, Uw grootheid, die in maat / Het stoutst verstand te boven gaat.

2 Toch ziet Gij op den sterv'ling neér / En wilt Gij, met onsterflijke eer / Hem kronen in een heerlijkheid, / Voor 's werelds aanvang hem bereid.

3 O hoeveel meer dan in zijn kring / Elk schepsel als Uw gave ontving, / Schenkt Gij ons, zondaars, zieleheil, / Als Uw volmaaktheën zonder peil.

4 De wereld had Gij lief in Hem; / Verachters van Uw liefdestem / Bidt Gij in 't bloed, dat Hij vergoot: / „Keert, laat u redder van den dood."

5 O wonder van genadetrouw, / Wek, sterk in aller hart 't berouw, / De droefheid van 't bekeerd gemoed, / Die 's hemels eng'len juichen doet.

Ps. 103; Rom. 5:8

6

DUPUY

cres. *sf* *f* *dim.* *p*

p

p

Efez. 5:19-20

7

PSALM 81: 1, 2, 12

we - zen Ee - en lof - zang toe;

Om ons heil - go - not Wor . de Ja . kobs

God Met ge - juich ge - pro - - zen

2 Zingt een psalm, en geeft / Trommels aan de reijen. / Wat in Isr'el leeft / Roep' Zijn grootheid uit; / Harp en zachte luit / Moet Zijn roem verbreien!

3 Openet uwen mond! Eischt van Mij vrijmoedig / Op Mijn trouwverbond; / Al wat u ontbrekt, / Schenk Ik, zoo gij 't smeekt, / Mild en overvloedig.

Krachtig

J. HAYDN

1. Het he - mel - ruim, d'a - zu - - ren boog, Be-
Of von - k'le - n' scha - nts door ster - - ren - pracht, Ver.

wolk t of wolk' - loo - voor ons oog, Hem prijst de
kondt en prijst Gods sche - pers - macht. Hem prijst de

dag, als zon - ne - glans, Deor tint' - - lend oost - - en

wee - ter - trans, Het woord tot on - - ze zie - - lon

richt: Uw God -- woont in -- het een - wig licht.

2 Maar ook de nacht, de zilv'ren maan, / Bij 't voortgaan langs haar starrenbaan, / De glans van licht, die haar omzweeft, / Als zij van 't oost naar 't westen streeft, / Getuigen in verscheldenhed. / Van 't machtwoord van Gods majestet, / Die, toen Hij aard en hemel scheep, / Die zee van licht in 't aanschijn riep.

3 Doch wat is 't licht van zon en maan / Bij 't licht in Christus opgegaan; / Die, Zonne der gerechtigheid, / In 't menschenhart een lichtglans spreidt, / Welk' uit den nacht van zonde en dood / Een onvergank'lijk morgenrood / Doet dagen, en in eeuwig licht / Naar 't vaderhuis ons voetspoor richt.

1. Laat ie - der 's Hee - ren goed - heid lo - ven, Want goed is d'Op - per.
ma - jes - teit; Zijn goed - heid gaat het al te bo - ven; Zijn goed - heid
duurt in een - wig - heid. Laat Is - rel au Gods goed - heid lo - ven,
En zeg - gen roemt Gods Ma - jes - teit! Zijn goed - heid geat het
al te bo - ven: Zijn goed - heid duurt in een - wig - heid.

2 De Heer is mij tot hulp en sterke, / Hij is mijn lied, mijn psalmgezang; / Hij was het Die mijn heil bewerkte, / Dies loof ik Hem mijn leven lang. / Men hoort der vromen tent weergalmen / Van hulp en heil, ons aangebracht! / Daar zingt men blij met dank'bre psalmen; / Gods rechterhand doet grote kracht.

3 De steen, dien door de tempelbouwers, / Verach'telijk was een plaats ontzegd, / Is, tot verbazing der beschouwers, / Van God ten hoofd des hoeks gelegd. / Dit werk is door Gods alvermoeden, / Door 's Heeren hand alleen geschied. / Het is een wonder in onz' oogen; / Wij zien het, maar doorgonden 't niet.

4 Dit is de dag, de roem der dagen, / Dien Isrels God geheiligd heeft; / Laat ons verheugd, van zorg ontslagen, / Hem roemen, Die ons blijdschap geeft. / Och Heer, geef thans Uw zegeningen! / Och Heer! geef heil op dezen dag! / Och, dat men op deez' eerstelingen / Een rijken oogst van voorspoed zag.

5 Gij zijt mijn God, U zal ik loven, / Verhoogen Uwe majestet; / Mijn God! niets gaat Uw roem te boven; / U prijs ik tot in eeuwigheid! / Laat ieder 's Heeren goedheid loven, / Want goed is d' Oppermajestet! / Zijn goedheid gaat het al te boven; / Zijn goedheid duurt in eeuwigheid.

Deut. 7:9; Openb. 19:5b

10

PSALM 138: 1, 3, 4

EERE- EN LOFZANGEN

Ps. 7: 18; Ps. 147

11

Krachtig

(Overgenomen uit den Zangbundel van Joh. de Heer)

Openb. 4: 8—11; 5: 11—14

12

J. B. DYKES

Ps. 150

13

Opgewekt

1. Prijs, mijn ziel, der heem'len Ko - ning, Val aan . bid . dend Hem te
2. Meld en loof Zijnguest en hoe . de, On . zen vaa . d'reneens be .
3. Als een Va . der wil Hij schra . gen 't Hart, dat acht geest op Zijn
4. Eng'. len, voor Zijntroon ge . bo . gen, Gaat ons met uw zan . gen

voet, Die u uit Zijn heil' ge wo - ning Vre - deschenkt en eeu . wig
toond; Hoe Hij bau . ner haat' ren woe . de Heeft ver . ij - deid, hen ver -
woord; Dat met oee . d'rig wel . be . ha . gen, Gaar . ne naar Zijnstem . me
voor. Leert ons bij 't Godsnam ver hoo . gen, Vol . gen in uw hei . lig

Koor
goed.
schoen. Looft Hem met ba . zu . nen, Looft den Heer met har . pen, Looft met
hoori . sohel metaal, toe.ten klank,

tromm'len en blijd en vreug . de . zang; Looft Hem met de lui . ten, Looft Hem
vreug . de . vol,

met de sna . ren Voor al Zijn goed . gun . stig . he . den!
ju . bei . zang

gake

14

PSALM 68: 2, 10

1. Maar 'tvo . mc volk, in U ver . heugd, Zal hup - pe .
Hun blijd . schap zat dan on . be . paald, Door 'tlicht, dat
2. Ge . loofd zij God met diepst ont . zag, Hij o . ver .
Die God is on . ze za . lig . heid! Wie zou die

len van zie . le . vreugd, Daar zij hun wensch ver . kry . . gen .
van Zijn aan . zicht straalt, Ten hoog . sten top - punt stij . . gen .
laadt ons dag aan dag Met Zij . ne gunst . be . wij . . zen .
hoog . ste Ma . jes . teit, Dan niet met eer . bied prij . zen .

Heft Go . de blij . de psal . men . aan Ver . hoogt, ver . hoogt voor Hein de
Die God is ons een God van heil; Hij schenkt uit goed . heid zon . der

baan, Laat al wat leeft Hem ee . ren! Be . reidt den weg, in Hem ver .
peil. Ons'tecu.wig za . lig le . ven; Hij kap en wil en zal in

blijd, Die door do . vlek . ke vel . den rijdt; Zijn naam is Heer der Heel . ren!
nood, Zeifs bij het naa . d'ren van den dood, Vol . ko . men uit . komst ge . ven.

Openb. 5 : 8-14

15

GEZ. 40: 1, 5

1. Ver - los - ser, Vriend! o hoop, o lust Van die U ken - nen,
2. Waar is een vreugd, een kalm' t, een heil, Zoo za - lig als dit

neem het lied, Dat, U in 't stof een sterv' ling biedt, Een zon - daar, die Uw
hoogst ge - not? Het vloeit uit God, en keert tot God, Het heeft noch maat, noch

voo - ten kust; Een zon - daar, een ver - lost, o Heer! En nu geen
perk, noch peil; In Je - zus is mijn za - lig lot Ver - bor - gen

zon - daar meer. O! neem het aan, Gij laat geen bid - der staan; Gij hoort in
bij mijn God; Hij is mijn lust, Ook als mijn stof eens rust. O! prijst Hem,

he - mel - lin - gen Ver - los - te zon - daars zin - gen; O! neem het aan.
mijn ge - zan - gen! Ik blijf Zijn komst ver - lan - gen; Hij is mijn lust!

Mr. J. Hinlopen

(Opgenomen met toestemming van de Evang. Gezangen Compagnie)

Ps. 45: 3; Joh. 21: 15; Eflez. 1: 22

16

Duitsch Kruisvaarderslied
13^e EEUW (?)

1. Dierbre Heer Je - zus Heerscher aller schepslen Go - des en Ma - ri - a's

Zoon! U wil ik minnen, U wil ik ee - ren, Onzer zielen vreugden kroon.

2. Zie, alle schoonheid, / Aardsch en hemelsch beide, / Is bij Uwe glans slechts schijn; /
Niets hier op aarde / Heeft zooveel waarde / Dan de dierbre Jezus-mijn.
3. Dierbre Heer Jezus! / Eeuwig onvolpreezne / U zij de lief in eeuwigheid! / Uit God
geboor-ne, / Gij bracht 't verloorne / Zielerust en zaligheid.
(Overgenomen uit den Zangbundel van Joh. de Heer)

Openb. 15: 11-5

17

LOWELL MASON

1. Hoor, tien - dui - zend bar - pe - na - ren Roe - men zin - gend Je - zus per, /
Roe - men Hem met stem en ana - ren Al - ler scheps - len op - per - heer;

Zeet'lend aan des Va - ders zij Deelt Hij's Va - ders beer - sechap -
Zeet'lend aan Deelt Hij's Va - ders beer - sechap -

plij; Hal - le - lu - ja, hal - le - lu - ja, hal - le - lu - ja, A - men.

2. Heer, ook wij zijn Uw getuigen; / Zalig is 't ons voor Uw troon / In aanbidding ons
te buigen / Met lofzingend dankbetoon; / In U levend, door U vrij, / Eeren wij Uw
heerschappij; / Halleluja, halleluja, / Halleluja, amen.3. Heer, toon als de eere Koning, / Koning der gerechtigheid, / In Uw liefde en
machtbetoonding, / Welk een rijk ons is bereid, / Welk een kroon des luisters Gij /
Draagt tot eeuw'ge heerschappij; / Halleluja, halleluja, / Halleluja, amen.

Openb. 5:9—14

18

H. G. S.

1. Van eeu - wig - heid zijt Gij, o Heer; Ge - nade en waar - heid is uw eer;
2. Juicht ster - ve - lin - gen, lof en prijs Er - ken - ne's Va - ders gunstbo - wijs;
3. Dat land aan land in vreugde taal, In dank - ge - bed en psalm'therhaal';

Het woord der trouw aan ons ver - pand Zij luid ver - kond' van strand tot strand.
Voor recht ge - ná, voor straf-be - loon Ver - los - sing door Zijn ei - gen Zoon.
Voor ons heeft's Va - ders trounge - noot Ge - ze ge - praald op zonde en dood.

Koor.

U prijze al, wat op aar-de leeft, Voor't heil dat Ge ons in Christus geeft;
U prijze al, wat op aarde leeft, Voor't heil dat Ge ons

Zijn naam is't die uw lief - de toont In Hem, in wien uw beel - nis woont.

19

PSALM 134: 1-3

1. Looft, looft nu al . ler Hee ren Heer, Gij,
2. Heft u . we han . den naar om . hoog, Slaat
3. Dat 's Hee . ren ze . gen op u daal', Zijn

Zij - no knech - tenl geeft Hem eer; Gij, die des nachts Zijn
naar het hei - lig - dom uw oog, En kniekt eer - bie - dig
gunst uit Zi - on u be - straal: Hij schiep 't heel - al, Zijn

huis be - waakt; En voor Zijn dienst in ij . ver olaakt,
voor Hem neér; Looft, looft nu al . ler Hee . ren Heer.
naam ter eer, Looft, looft dan al . ler Hee . ren Heer.

20

PSALM 95: 1, 4

1. Komt, laat ons sa - men Is - reis Heer, Den rots - steen van ons
2. Want Hij is on . ze God, en wij Zijn 't volk van Zij - ne

heil met eer, Met God . ge - wij - den zang ont - moe - ten! Laat
heer.schap - pij, Do scha - pen, die Zijn hand wil wei - den. Zoo

ons Zijn gunst . rijk aan - go - zicht Met een ver - he - ven
gij Zijn stem dan he - den hoort, Ge . looft Zijn heil en

lof - ge - dicht En blij - de psal - men jui - chend groe - tent
troost - rijk woord; Ver - hardt u niet, maar laat u lei - den.

Ps. 104

21

Opgewekt

1. Komt, zin-gen wij van's Hee-ren macht, Die 'llucht ruim welfd' om - houg; De
 2. Ver-meld'ous lied des Hee-ren zorg, Die al Zijn scheps'len voedt; Zijn
 3. En die ons li-chaam voedt en kleedt, Ons redt uit ie-d'ren nood, Heeft

 zoo bij dag, da-maan bij nacht Tot licht steld' aan! Zijn hoog; — Die
 trouw is voor de toe-komst borg, Ja, God is eind'-loos goed. — De
 voor Zijn kind, hoe zwaar't mis-deed, Ge - ma - de, o zoo groot. Hos

 star-renstrooid' op teind'-loos zwerk Als stand aan d'O - ee - aan; — Die
 vo - gel, die door'lucht ruim zweeft, Al wat in stroom en zee, — In
 hard ook door weer-span-nig - heid, Toch slaat Zijna lief'd' ons ge; — Tot

 door het gan-sche scheppingswerk, Zijn lief'd' ons doet ver - staan -
 wou-den en woes - tij - nem leeft, Deelt in den rijk - dom meo -
 red - den is Hij steeds bo - Reid, Uit vol heid van ge - ná.

Joh. 1:3; Hebr. 1:2
Ps. 100:1-3

22

1. Mijn Schepper en mijn God, Wien al-les hier ik dank, Ik prijs uw gaest, mijn weg en lot,

Met hong-ge-stem-den blank, Ik prijs uw gaest, mijn weg en lot, Met hoog - ge - stem - den klaak,
 Ik prijs uw gaest, mijn weg en lot, Met hoog-ge-stem-den klaak.

2 'k Ben schepsel van Uw hand, / Mijn leven ook zijt Gij, / En 'k zie omringd aan
 elken kant / Met Uwe weldaân mij.

3 Wat gift, die U behaagt, / Vergeldt zoo heuglijk deel? / Mijn hart is alles wat
 Gij vraagt; / 't Behoore ook U geheel.

4 Geef zelf, o God, mij macht, / Dat ik mij gansch U geef, / En, tot mij blijder deel
 nog wacht, / Voor U alleen ik leef.

Filipp. 2:5-8; 1 Petr. 2:4-6

23

LOWELL MASON

1. Komt, die naars van den Heer, Vermeldt uws Konings eer. Roemt Zij - ne daân;

 Wat u ter hulp ge-reed, Hij tot uw red-ding deed; Hoe Hij voor zou-daars leed Met hen be-gaan.

2 Bant dankbaar vrees en zorg; / Is niet Zijn kruis ons borg / Van liefde's trouw? /
 Zwak is wel Zijn gemeent', / Maar Hij is 't hockgesteent, / Dat sterkte en vastheid
 leent / Aan gansch den bouw.

3 Der heemlen engelenkoor / Gaat ons in lofzang voor, / Verheft Zijn daân; / Roemt,
 prijst dan 's Vaders Zoon / Met vroolijk dankbetoon, / Tot wij ook voor Zijn troon /
 Verheerlijkt staan.

24

PSALM 105: 1, 3, 5

1. Looft, looft ver - heugd den Heer der heo - real
2. Vraagt naar den Heer en Zij - ne sterk - te;
3. God zal Zijn waar . heid nim - mer kren - ken,

Aan - bidt Zijn naam eu wilt Hem ee - rea.
Naar Hem, Dio al uw heil be - werk - te;
Maar eeu - wig Zijn ver - bond ge - den - ken.

Doet Zij - ne glo - rie - rij - ko daân Al . om den
Zoekt da - ge - liks Zijn aan - ge - zicht, Go - denkt aan
Zijn woord wordt al - toos trouw vol - bracht Tot in het

vol - ke - ren ver - staan, Eu spreekt met aan - dacht
't geen Hij heeft ver - richt, Aan Zijn door - luch - te
dui - zend - ste go - slacht; 't Ver - bond met A - bra -

en ont - zag, Van Zij - ne won - dren dag aan - dag!
won - der - daân, En wilt Zijn straf - fen ga - de - slaan.
ham, Zijn' vriند, Be - ves - tigt Hij van kind tot kind.

Ps. 103: 1 en 2 ; Fil. 2 : 9—11 ;

Openb. 5: 13

25

GEZ. 50: 1, 4

1. Hal. le . lu . ja! lof ge - zon . gen, Je . zus Chris.tus, on . zen Beel!
2. A . men! Je . zus Chris.tus! A . men! Ja, Gij zult in 'tgroot heel.al

Paart, ver - los - ten! hart en ion - gen, Juicht Zijn liefd' en macht ter eerl
't Rijk der duis - ter . nis be . scha - men, Tot het niet meer we . zen zal.

Hem, Die redt uit al . le noo . den, Die, waar.ach . tig en ge . trouw,
Woon, o Hei . land, in ons mid . den, On . der U . we heer.schap.pij

Vast . heid geeft aan 't Goda . ge . bouw; Hem, den eerstling uit de doo . den,
Zijn wij za . lig, zijn wij vrij; Leer ons strij . den, leer ons bid . dent!

Hem, den Ko . ning van't heel . al, Wien'theel . al eens ee . ren zal.
A . men! heer . lijk . heid en macht, Word' U eeu . wig toe . ge . bracht.

26

PSALM 103: 1, 2, 6, 7, 8, 9

5 Gelijk het gras is ons kortstondig leven, / Gelijk een bloem die, op het veld verheven, / Wel sierlijk prunkt maar kracht'loos is en teer. / Wanneer de wind zich over 't land laat hooren, / Dan knakt haar steel, haar schoonheid gaat verloren, / Men kent en vindt haar standplaats zelfs niet meer.

6 Maar 's Heeren gunst zal over die Hem vreezen, / In eeuwigheid altoos dezelfde wezen: / Zijn trouw rust zelfs op 't late nageslacht, / Dat Zijn verbond niet trouweloos wil schenden, / Noch van Zijn wet afkeerig d' ooren wenden, / Maar die, naar ziel van Gods verbond betracht.

PSALM 150: 1 - 3

Matth. 11: 28—30; Rom. 5: 8—11

28

WILLIAM B. BRADBURY

1 Bulgt, Heil'gen, u, als 't kin-dren past, In oot-moed voor Gods troon; Zacht
is Zijn juk en licht Zijn last. Zijn tucht ge - ná - be - toon, Zijn tucht ge - ná - be - toon.

2 Vrij beef de wereld, als Hij spreekt, / En heerschers siddren doet; / De Heilige,
die hun macht verbreekt, / Stort vrede in uw gemoed.

3 Zingt daarom, volk door Hem verlost, / Uw juub'lend zegelied; / Uw ziel heeft
heilig bloed gekost, / Genade is u geschied.

4 Uw bloed, Heer Jezus, maakt ons rein, / Van schuld en vreeze vrij; / Dies zingen
bij de heilsfontein / Als uw verlosten wij.

29

OLIVER HOLBEIN

1 Zingt luid den naam van 't kinderen Zoon, Dat als te eel Hem val; Voor ons dragt Bij de priesterkroon
Als Ro - ong van't bret - el. Voor ons dragt Bij de priesterkroon Als Ro - ong van't bret - el.

2 Juicht, eerstelingen van 't verbond, / En meerder steeds uw tal, / Erkent Hem,
dien de Vader zond / Als Koning van 't heelal.

3 Dankt Hem, die u tot één gezin, / Eén kudde heilgen zal, / Dan leidt Hij u den
hemel in / Als Koning van 't heelal.

4 Daar roemt een schaar, dan ongeteld, / Bij eindloos beurtgeschal, / Den winnaar
uit het doodsgeweld / Den Koning van 't heelal.

Ps. 45: 1—7; Jes. 6: 1—4;
Ps. 24: 7—10; Jes. 25: 9

Dr. P.S. Nicolai

1 { Heer, Ko - ning, ze - ge - rij - ke Held, Ver - los - ser van het
U greet ons hart, U roent ons lied. Nu w'll in 't eeu - wig
doods - ge - weld, De Weg, de Waar - heid, Le - ven
rijks - ge - bied Vol huis - ter zien ver - he - ven.

Macht - vol, pracht - vol leeft, re - geert Gij En ver - meert Gij.
Hoek - ge - steen - te, Tri - um - fee - rend Uw ge - meen - te.

2 U dienen, Heer, de serafim, / U loven, Heer, de cherubim, / Al 's hemels engel - scharen, / U, Die in 's werelds blydsten stond, / Toen G' Uw gemeente had gegrond, / Ten hemel zijt gevaren. / Klinkt vrij, / Zingt blij, / Eerepsalmen, / Vreugde - galmen; / Eert den Koning, / Ingaand' in Zijn hemelwoning.

3 Gij zijt ons Hoofd, Uw ledien wij, / Volzalig in Uw heerschappij, / O bron van
troost en leven! / Licht, vrede, vreugde, nieuwe kracht; Wordt naar de volheid van
Uw macht, / Genadig ons gegeven. / Wachtend, / Smachtend, / Zien onz' oogen /
Naar den hoogen, / Vol begeeren / Naar Uw heerlijk wederkeeren.

(De woorden overgenomen uit „Christelijke liederen“)

Openb. 22:16; Joh. 6:48—51;
Hoogl. 5:8; Jer. 31:3

31

Wijze: Heer, Koning, zegerijke
Held, No. 30

1 Hoe schoon blinkt ons de Morgenster, / En spreidt haar stralen heind' en ver / In luisterijke klarheid! / 't Is Davids Zoon, uit Jacobs stam, / Mijn Koning, die op aarde kwam / Vol van genade en waarheid! / Lieflijk, vriendlijk, / Heerlijk, machtig, / Sterk en prachtig, / Rijk aan gaven, / Waarnee Hij de ziel wil laven!

2 O Gij, mijn parel en mijn kroon, / Gij, 's Vaders en Maria's Zoon, / Als Koning mij gegeven, / Gij, wien mijn leven toebehoort, / Uw lieflijk Evangeliewoord / Is mij de spijs ten leven, / Jezus, Heere! / Hosanna! / Hemelsch manna, / Dat wij eten! / Noot dat U mijn hart vergeten.

3 O, wil in 't diepste van mijn ziel, / Mijn Heer, voor wien ik nederkniel, / Uw liefdevlam ontsteken! / Geef, dat ik trouw slechts aan U hang', / Uit U mijn levenskracht erlang', / En niets dien bond moog breken! / Wachtend, smachtend, / Tracht mijn harte, / Krank van smarte, / Vol verlangen, / U in liefde te ontvangen.

4 Daar straalt mij toe een vreugdelicht, / Wanneer Gij met Uw aangezicht / Mij vriendelijk toe wilt blikken, / Gij, Jezus, Gij mijn hoogste goed, / Wiens woord, wiens Geest, wiens vleesch en bloed / Mij hart en ziel verkwickken, / Och Heer! / Kom weer / Mij omarmen, / 't Hart verwarmen; / Op Uw nooden / Kom ik blij tot U gevonden.

5 In eeuwigheid, voor 't wereldrond, / O Vader! op Uw wenk ontstond, / Woudt Gij m' Uw liefde geven, / In Hem, die mij verkoren heeft, / En aan Wien zich mijn harte geeft, / De vreugde van mijn leven, / Heil mij! / Heil mij! / Hemelsch leven / Zal Hij geven / Mij daarboven, / Eeuwig moet mijn hart Hem loven.

6 Dat nu de hooggestemde snaar / Zich aan den klank van 't orgel paar', / In jubelend verblijden, / Dat Jezus, dat mijn zielevriend, / Zoo hoog vereerd, zoo teer bemind, / Door 't leven mij wil leiden, / Ruische, / Bruise / 't Vrolijk juichen, / 't Luid getuigen / Hem den Heere, / Hem, mijn Bruidegom, ter eere!

(Overgenomen uit „Christelijke liederen”)

Ps. 19:1—5 Ps. 148:1—6

32

SIGISMUND NEUKOMM

2 Voor U is klein der sterrenbaan, / Een droppel slechts de oceaan, / Maat groot is Heer, Uw liefdemacht, / Die heil in Jezus heeft gebracht.

3 Uw schepping Heer, brengt juichensstof; / Uw liefd' ontsluit den hemelhof. / Met blijde stem klinkt dus mijn lied, / Omdat ook mij is heil geschied.

4 Hoe fel ook Heer, de storm hier woed', / Uw raad is immer wijs en goed. / Uw liefdemacht en majesteit / Blijft tot in alle eeuwigheid.

Ps. 47:7—10; 148:150

33

(De woorden overgenomen uit „Christelijke liederen”)

DE HEILIGE GEEST

DE HEILIGE GEEST

„De Trooster, de Heilige Geest, Welken de Vader zenden zal in Mijnen naam, Die zal u alles leeren, en zal u indachtig maken alles wat Ik u gezegd heb.”

Joh. 14: 26

Joh. 16: 7—13

34

LOWELL MASON.

2 Gun ons een held'ren blik / In 't diepst van ons gemoed, / Opdat verlost van 't eigen ik, / Ik leev' door Christus' bloed.

3 Leer zoo, vernieuwd in Hem, / Verlost uit genâ, / Den goeden Herder op Zijn stem / Ons volgen, waar Hij ga.

4 Hem die ons U verwierf, / Uw troost, maakt tot ons deel, / Den Heer, die voor ons leed en stierf, / Behoore ons hart geheel.

5 Kom, Heil'ge Geest, en keer / Steeds voller tot ons in, / En maak ons 't beeld van onzen Heer / Door liefde en hemelzin.

Ps. 51: 12

35

Wijze : Heil'ge Geest, die bron van leven, No. 42

1 Heil'ge Geest, fontein van zegen, / Altijd vloeiend rijk en mild, / Die op 's levens doornenwegen / Vriend'lijk 't pijnlijkest dorsten stillt.

2 Spring als bron van eeuwig leven / In ons steeds met voller kracht; / Zonder uw ons sterkte geven, / Wat ware onze strijdsmacht!

3 Help ons meest onszelf verwinnen, / Meester worden in ons hart, / Dat bekoort door lust en zinnen / U bedroeft en roekloos tart.

4 U gehoorzaam, onderdanen, / Volgers van den Zone Gods, / Zullen and'ren 't spoe wij banen, / Leiden tot der eeuwen Rots.

Rom. 8: 13—23

36

M. M. WELLS

2 Vriend, ons te aller uur nabij, / Trooster vol van medelij, / Neen, gij laat ons niet alleen / 't Pad van angst en schrik betreën; / Gij zit in den nood niet ver; / Leidend ons als Bethlehems ster / Fluistert Ge in den nacht ons toe: / „Volg, mijn kind, mij wel te moe.“

3 Haast is onze tocht volend; / Als ons oog dan niemand kent, / 't Oor geen vriendenstem meer hoort / Ons vertroostend uit Gods Woord, / Pols en hart al flauwer slaat, / O dan blijft Ge een toeverlaat / Ons, en fluistert nog ons toe: / „Volg mijn kind, mij wel te moe.“

Hand. 1: 8

37

F. HASTINGS.

2 Geen vriend, die steunt en schraagt, / Wie raad en bijstand vraagt, / Als Gij het doet; / Hoe 't storm op 's levens zee, / Gij deelt in heil'gen vreê / Gods sabbatsruste mee / Aan ons gemoed.

3 Buig in ons hart en wil, / Maak ons in ootmoed stil / Bij 's Vaders tucht; / De roë, door Hem bereid, / Vormt, als Uw licht ons leidt, / Ons tot Gods heerlijkheid / Door rijke vrucht.

Joh. 16: 7

38

D. S. HAKES.

1. Heil'- ge Geest, ge - trou - we vriend. Gids, die mij in lief - de dient,
 2. Vriend, die ons al - om ver - zelt, En aan't hart, door angst go - kneld,
 3. En is eens de reis vol-bracht; Heeft dan't hart uog en - kel macht

Houd mijn zwak - ke hand ge - vat. Op het ruw en een - zaam pad,
 Bij 't al worstend op-waarts gaan, 's Va-ders lief - de doet ver - staan;
 Tot een laats - te zucht en bêe, Sterk dan in mijn ziel don vreë,

Dat zoo stell mij opwaarts leidt, 't Hart, dat uw ver - troos - ting beidt,
 Sterk, ver - meer mijn zwak ge - loof; En wat ooit mijn moed ver - doov',
 Die't ge - loof in Je - zus bloed, Als zijn an - ker sma - ken doet;

Gaat ver - kwikt, be - moe - digd voort. Als het maar uw fluis - t'ren hoort.
 Fluis - ter bin - nen mij al - tijd: "Ik ben met u in uw strijd."
 Fluis - ter zacht ook dan in mij: "Wijkt het al, ik blijf u bij."

Koor.

Leid mij op het en - ge pad, Leid mij, leid mij 'tel - ken
 Leid mij op het en - ge pad, Leid mij, leid mij 'tel - ken
 stand; Houdt Gij mij - ne hand ge - vat, Nimmer, nimmer ga 'k te grond.
 'tel - ken stand; Houdt Gij mij - ne hand ge - vat,

38

Joh. 16: 8-10; Rom. 14: 17

39

Louis M. Gottschalk (1829-1869)

1 Heil - ge Geest, Gij bron van licht. Geest der waarheid en der kracht,
 'k Houd mijn oog op U gericht. Gij ver - lost uit zond' en nacht.

2 Houd mij steeds U dicht nabij, / Steun mij op het smalle pad, / Wil in droefheid troosten mij, / Leid mij naar Uw wijzen raad.

3 En is eens voleind mijn loop, / Na des levens moeite en strijd, / Wil dan kronen al mijn hoop / In Gods eeuwig koninkrijk,

1 Kor. 6: 19; 1 Thess. 1: 5

40

R. ALLAN ANDERSON

Heil'ge Geest daal van omhoog, In mijn harte neer! Heil'ge Geest daal van omhoog, In mijn harte neer! Hei - lig, rei - nig, sterk en beziel mij! Heil'ge Geest daal van omhoog, In mijn har te neer!

Joh. 14: 16—17
Matth. 5: 13—14

41

JEAN JACQUES ROUSSEAU.
Einde.

1. Laat uw Geest, mijn Heer en Koning, Meer steeds ko-men tot uw volk;
In hen door zijn macht-be-too-ning Trooster, als der waarheid tolk.
D. C.—On-verlicht door's Geestes ga-ven, Ach, waar doolde 't menschdom heen!

In de leu-gen als be-gra-ven Zwoegt de we-reld, groot en kleen;

2 Zout en licht wilt Ge ons doen wezen, / Leidsliën uit den zondennacht; / Toon in ons, Heer, nooit volprezen / Uw genade in reddingsmacht, / Heer, die U een volk vergadert, / Opgestaan uit zonde en dood, / Maak, naarmate Uw toekomst nadert, / U in onze zwakheid groot.

Joh. 15: 26—27

42

D. E. JONES.

1. Heil-ge Geest, die bron van le-ven, Bron van vrede en blijdschap zijt,
Hei-ilig, Troos-ter, steun ons stre-ven Tot ver-win-nen in den strijd.

2 Laat in ons Uw heilicht stralen / Met een glans, die onverdoofd / Ons, hoe zwak, doet zegepralen / Met ons Godlijk Legerhoofd.

3 Dring' Zijn liefde ons tot een strijden, / Dat voor dood noch helmacht wijkt, / En in 't kruis en smaadheid lijden / Meer dan overwinnaar blijkt.

4 Hoor ons bidden; ons verwachten / En volharden in gebeën, / Bron van gaven en van krachten, / Is van U, van U alleen.

JEZUS' LEVEN OP AARDE

„De Geest des Heeren is op Mij, daarom heeft Hij Mij gezalfd; Hij heeft Mij gezonden, om den armen het Evangelie te verkondigen, om te genezen, die gebroken zijn van harte; om den gevangenen te prediken loslating en den blinden het gezicht; om de verslagenen heen te zenden in vrijheid; om te prediken het aangename jaar des Heeren.”

Lukas 4: 18 — 19

43

„U IS HEDEN GEBOREN DE ZALIGMAKER,
welke is Christus, de Heere, in de stad Davids.”

Lukas 2: 11

RICHARD S. WILLIS

1. 't Was nacht, toen 's her-ders luist'-rend oor In Beth-le-hems val - lei,
2. De heu - ve - len op Ju - da's grond, Ge - berg - te, woud en rots
3. "Aan God zij eer, zij eer om - hoog In 't heil - lig voor Zijn troon;

Einde

Verbaasd werd door het ju - bel - koor Van 's he - mels eng' - len - rel;
Weergalm - den als uit ee - nen mond Het lied ter ee - re Gods.
Het rol - le langs der hegem'en boog Op blij - den ju - bel - toon.

D. S.—Toen he - mel - glans voor hun ge - zicht Den mid der nacht ver - ving.
Werd werkelijk voor de wachtend' aard, Was in Gods Zoon ver - vuld.
Hem geve in tuld hal le - tu - ja En aard en he - met eer.

D. S.

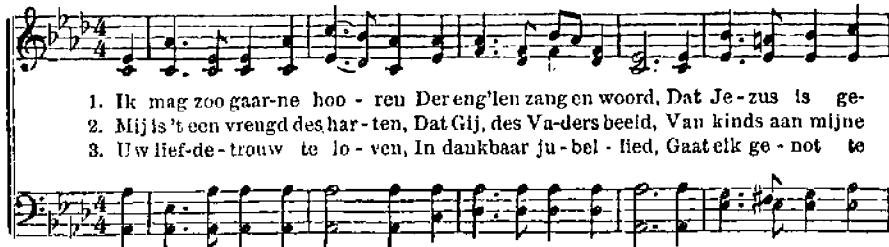
Een licht meer schel dan 't zon - ne - licht, Omscheen op eens bun kring.
Het woord be - loofd in E - dens guard, 't Uitwisschen van de schuld,
Der aard schenkt vre - de Gods ga - ná, Gods wel - be - ha - gen weer;

Luk. 2:13-14

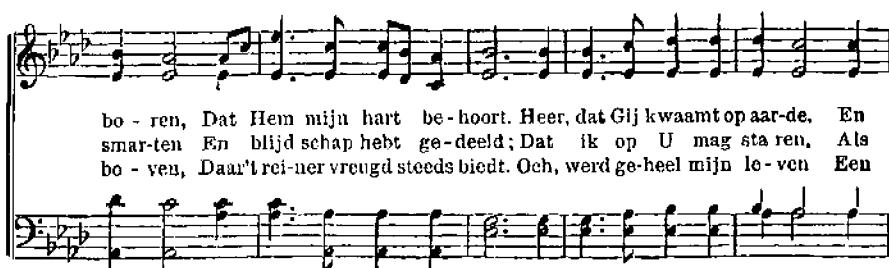
JEZUS' GEBOORTE

44

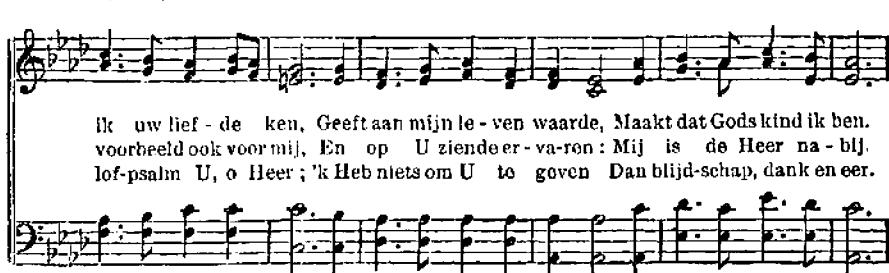
W. G. FISCHER.

1. Ik mag zoo gaar-ne hoo - ren Der eng'len zang en woord, Dat Je-zus is ge-
2. Mij is't een vreugd des har-ten, Dat Gij, des Va-ders beeld, Van kinds aan mijne
3. Uw lief-de - trouw te lo - ven, In dankbaar ju - bel - lied, Gaat elk ge - not te

bo - ren, Dat Hem mijn hart be - hoort. Heer, dat Gij kwaamt op aar-de. En
smar-ten En blijd schap hebt ge - deeld; Dat ik op U mag sta-ren. Als
bo - ven, Daar'l rei-ner vreugd steeds biedt. Och, werd ge - heel mijn le - ven Een

Ik uw lief - de ken, Geeft aan mijn le - ven waarde, Maakt dat Gods kind ik ben.
voorbeld ook voor mij, En op U ziende er - va-ren : Mij is de Heer na - blij.
lof-psalm U, o Heer ; 'k Heb niets om U te geven Dan blijd - schap, dank en eer.

Koor.

Ik mag zoo gaar - ne hoo - ren, Dat Je - zus is ge - bo - ren,

Dat Hij mij heeft ver - ko - ren, Dat ik de Zij - ne ben.

Mark. 10:47

45

THEO. E. PERKINS.

1. Van - waar die stoet,die lang en breed Ala huis en zaak en zorg ver - geet
2. Wie is die Je - zus, door wat macht Toch oe - sent Hij die won-d're kracht
3. 't Is Je - zus, die eens hier be - neën Voor zon - daars 'kruispad heeft bo - treën
4. Weér is Hij daar! Van oord tot oord Gaat Hij, de Vorst des le - vena voert
5. Komt,zwaar be - las - ten, komt tot Hem, Hij roept u al - len, hoort Zijn stem.
6. Hebt he - den gij Zijn stem ge - hoord, Maar ou - ge - loo - vig aan Zijn woord,

En dag aan dag to za-men-vloelt? Zeg, wat is't, dat die scha-re bosit?
Dat Hij, waar door de stad Hij trekt, Ge - we - tens achtet en geest-drift wekt?
Die, waar Hij als ver - los - ser kwam, Op zich des zon - daars krank-heen nam;
En waar Hij toef - de, deinde en vloed De macht en schrik van zonde en dood;
Ge - looft Zijn noo - den, Hij, de Heer, Brengt tot Gods va - der - bart u weer;
Ach; wel - haast is't voor u to spä; Dan roept ver - geefs gij om ge - na

En 't ant - woord klinkt aan ted - re zij: Je - zus van Na - za - reth gaat voor - bij.
En we - der juicht de scha-re bli: Je - zus van Na - za - reth gaat voor - bij.
Hem roem - de't hart in hoop reeds vri: Je - zus van Na - za - reth gaat voor - bij.
Riep't hart ge - wekt ten feest - ge - ti: Je - zus van Na - za - reth gaat voor - bij.
Geen an - der, die u redt dan Hij: Je - zus van Na - za - reth gaat voor - bij.
En als uw oor - deel hoort ook gij: Je - zus van Na - za - reth ging voor - bij.

En 't ant - woord klinkt aan led - re zij: Je - zus van Na - za - reth gaat voor - bij.
En we - der juicht de scha-re bli: Je - zus van Na - za - reth gaat voor - bij.
Hem roem - de't hart in hoop reeds vri: Je - zus van Na - za - reth gaat voor - bij.
Riep't hart ge - wekt ten feest - ge - ti: Je - zus van Na - za - reth gaat voor - bij.
Geen an - der, die u redt dan Hij: Je - zus van Na - za - reth gaat voor - bij.
En als uw oor - deel hoort ook gij: Je - zus van Na - za - reth ging voor - bij.

IN DEN HOF GETHSEMANE

46

Matth. 26: 36—46

Langzaam en plechtig.

1. 't Is mid - den - nacht, en in den hof Bulgt,
2. 't Is mid - der - nacht, maar hoe Hij lijdt, Zijn
3. 't Is mid - der - nacht, maar Je zus waakt, En
4. 't Is mid - der - nacht, en 't Va - der hart Sterkt

tot den dood be - droefd, in 't stof De Le - vens - vorst; in
jon - g'ren sla - pen bij dien strijd; En der - ven, af - ge -
't zie - le - lij - den, dat Hij smaakt, Bant uit Zijn hart de
en ver - standt den Man van smart, Die 't ee - nig lij - den,

Zijn ge - been Door - wor - stelt Hij Zijn strijd al - leen.
mat in rouw, Den aan - blik op des Mees - ters trouw.
be - de niet: Mijn Va - der, dat Uw wil ge - schied:
dat Rij torst, Ten eind door - strijd als Le - vens - vorst.

Matth. 26: 39

47

Wijze: Mijn Heiland, die voor mij
Uw bloed, No. 1051 „Mijn Vader, neem, als 't mooglijk is, / Deez beker van mijn hand, / En maak mij
in mijn droefenis / Ten einde toe bestand.2 Maar kan 't niet wezen, Vader, niet / Wat U mijn zielaagst vraagt, / Neen, niet
Mijn wil, Uw wil geschied', / 't Zij zoools 't U behaagt."3 Zoo bad Gij, Heer, o stort ook mij / Dien geest des biddens in, / En heilig, van
elk willen vrij, / Mij tot Uw kinderzin.

(De muziek niet herhalen, daar bij dit lied geen koor is)

OP DEN KRUISHEUVEL

48

Hebr. 12: 1—3

M/A

E. S. WIDDEMERS

1. Als ik het kruishout ga - de - sta, Dat Je - zus droeg op Gol - go - tha,
En 't of - fer, daar voor mij ge - schied, Zinkt, wathier glans heeft, weg in 't niet.

2 't Zij ver van mij, dat ik iets roem, / Iets anders groot of heerlijk noem, / Dan
kruis waardoor mij Jezus zocht, / En voor mijn God en Vader kocht.
3 Aanschouw Hem, hoofd en hand en voet / Verwond en overstelpet van bloed! /
Vond Reinheld ooit zoo schandelijk loon; / Ooit Liefde zulk een doornenkroon?
4 Als ik mijn Heer, mijn Levenszon, / Des aardrijks volheid schenken kon, / Te
klein waar 't al! Mijn hart vraagt Hij; / Heer, neem mijn hart en woon in mij.

Matth. 27

49

1 { O hoofd, bedekt met won - den, Belaán met smaad en hoont } Eertjds gekroond met
O hoofd, ten spot om - bon - den Met ee - ne doornenkroon }

stra - len Van meer dan aardschen gloed, Waarlangs nu druppelen dalen! 'k Breng zeegnend U mijn groet!

2 De levensblos der wangen, / Der lippen lieftelijk rood, / Zijn thans door 't blauw
vervangen, / De loodkleur van den dood; / 't Is alles U ontnomen / Wat sieraad
gaf voorheen; / Uw doodsuur is gekomen, / Uw laatste kracht verdween.
3 Van al de last dier plagen, / Met Goddelijk geduld, / O Heer! door U gedragen, /
Heb ik, heb ik de schuld! / Och zie, hoe 'k voor Uw oogen / Hier als een zondaar
sta, / En schenk vol mededoogen, / M' een blik van Uw genâ.
4 U zij de dank mijns harten, / U, Jezus, dierbare Vriend. / Voor 't doorstaan van
die smarten, / Alleen door mij verdien! / Och, blijv', — wat troost ik derve — / De
hoop op U mij bij, / Opdat, wannerie ik sterve, / In U mijn einde zij!
(De woorden opgenomen met toestemming van de Evangel. Gereform. Compagnie)

JEZUS' OPSTANDING

Matth. 28 : 1—7

50

Matiq.

1. Daar julcht een toon, daar klinkt een stem, Die
2. Geen graf hield Da - vids Zoon om kneld, Hij
3. Nu jaagt de dood geen angst meer aan, Want
4. Want nu de Heer is op - ge - staan, Nu

galmt door gansch Je - ru - za - lem; Een heer - lijk mor - gen -
o - ver - won, die ster - ke Held! Hij steeg uit 't graf door
al - les, al - les is vol - daan. Die in 't ge - loof op
vangt het nieuw - we le - ven aan, Een le - ven, door Zijn

licht breekt aan, De Zo - ne Gods is op - ge - staan.
's Va - ders kracht, Want Hij is God, be - kleed met macht.
Je - zus ziet, Die vrees voor dood er hel - lo niet.
dood be - Reid, Een le - ven in Zijn heer - lijk - heid.

(Overgenomen uit den Zangbundel van Joh. de Heer)

Job 19 : 25 ; Joh. 14 : 19

51

EDWIN BARNES.

1. Ik weet, dat mijn Ver - los - ser leeft; Wat and're hoop en blijd - schap geft, Hij, die voor mij den dood ver - won.

Mijn Hei - land is, mijn esbild en son, Bij, die voor mij den dood ver - won, Mijn Hei - land is, mijn esbild en son.

2 Mijn Koning leeft, leeft mij nabij; / Hij leidt en troost en heiligt mij, / En sterkte, als 't kruis soms zwaar mij woog. / Mijn ziel met manna van omhoog.

3 Nooit was Hij verre, als angst en nood / Mijn ziel met duisternis omslot, / Maar mij ten leidstar in den nacht / Vernieuwde Hij mijn hoop en kracht.

4 Hij leeft, en door Hem leef ook ik, / En vrees geen kruis, geen stervensschrik / Bij 't stareen op de heerlijkheid / Mij in het Vaderhuis bereid.

Joh. 11 : 25 ; Matth. 28

52

LUDWIG VON BEETHOVEN.

1. Heil, morgen der ver - rij - ze - nis! Mijn Koning, Hij, die was en is,

Deed, ko - mend tot Zijn riks - ge - bied, De macht van dood en graf te niet.

2 De sluitsteen van 't verzegeld graf / Nam van de rots Gods engel af, / En boog voor den verrezen Heer, / Gods Zoon, zich in aanbidding neer.

3 O, zaal'ge ure voor den kring, / Die Hem verheerlijkt weer ontving; / Geen weezen nu, maar voor altijd / In Hem van wereldvrees bevrijd.

4 Verheerlijkt, en toch d'eigen Vriend, / Die hen in liefde had gediend, / Verscheen Hij hun, tot Hij hen sterk / Aanschouwde voor hun strijd en werk.

5 Heer, die met d'Uwen waart en zijt / Tot in hun allerlaatsten strijd, / Woon in ons hart, Uw heerschappij / Maakt ons van zwakken sterk en vrij.

1 Joh. 2 : 1—2

53

Wijze: O Heilig Schrift, als in uw Woord, No. 67

1 Mijn Heiland, Voorspraak mij en Vriend, / Die, wie in U gelooft, U dient / En al zijn heil van U verwacht, / Behoedt door Uw genade en macht.

2 Uw oog ziet tot mijns harten grond, / Volgt en doorziet mij te allerstond; / Och, zie mij in mijn zwakheid aan, / Alleen in U kan ik bestaan.

3 U ingelijfd, met U vereend, / Een levend lid van Uw gemeent, / Is uit gena Uw Geest mij pand / Van burgerschap in 't heil're land.

ONZE GROOTE HOOGEPRIESTER

„Dewijl wij dan eenen grooten Hoogepriester hebben, Die door de hemelen doorgegaan is, namelijk Jezus, den Zoon van God, zoo laat ons deze belijdenis vasthouden.”

Hebreën 4 : 14

Hebr. 5 : 1—5 ; 9 : 11—14

54

1. Het of . fer is vol . bracht, Ge . plengd het hei . lig bloed; Met
2. Hij ging den voor . hang door, Hem dekt der wol . ken boog; Maar
3. Het of . fer is vol . bracht; Haast keert met d'eng'. len . schaar Der

God ga . wijd ge . moed Staat's Hee . ren volk en wacht; In 'theil' ge
schoon Hij toe . ven moog/Haast daagt met blij . den gloor De dag, dat
vol . ken Mid . de . laar. En 't hart, dat bidt en sinacht, Smeekt, op . ziend'

ging de Pries . ter . vorst. Hun na , men dra . gead op Zijn borst.
Hij met Pries . ter . kroon Zijn volk ver . heft op ei . gen troon.
tot Gods hei . lig . dom: „Kom haas . tig, Hee . re Je . zus. kom!"

Hebr. 4 : 14 ; 7 : 1—28

55

Wijze: Waak op, mijn hart, mijn tong stem aan, No. 4

1 Voor 's Vaders troon in 't heiligdom / Bidt, pleit voor ons de Heer, / En wat ons druk' of machtloos krom', / Ons zij Zijn liefde meer.

2 Het rotgesteente om Golgotha / Weergalmt Zijn: „t Is volbracht!“ / En wat ons dreige, Zijn genâ / Maakt onze zwakheid kracht.

3 Blijv' 't dan hier strijd en moeite en zorg, / Ja, zonder perk of paal, / Zijn: „t Is volbracht," blijft eeuwig borg / Ons van de zegepraal.

ONZE GROOTE HOOGEPRIESTER

56

Hebr. 7 : 25

1. Ik heb een Heiland, Die leeft om te bid . den; O vrien . den, die Heiland, Hij
2. Ik heb een Va . der, Hij schenk mij het le . ven, Hij gaf mij Zijn Zoon, Ja, 'k weet
3. Ik heb een kleed, o . ver . dekkend mijne zen . den, 't Is blinkend van reinheid en

bidt ook voor u; Hij is met Zijn Geest nu ook zeeg'nend in ons midden, En
nu, Hij is mijst Kom, vriend, ga met mij, ook voor u is Hij ge . ge . ven; Als
schitt'rend van licht, Ge . wasschen in 't bloed, dat eens vloei . de uit Zijn won . den; O

Koor

klopt aan uw hart, ros . pend: O . pent Mij nol
straks de ba . zuin klinkt, waar zult ge dan zijn? { O, hoor naar Zijn be . de, o,
wasch ook uw kleed! sprekt u vrij van't ge . richt.

rall.

hoor naar Zijn be . de, O, hoor naar Zijn be . de, Zijn be . de geldt u!

4 Ik heb een vrede, zoo frisch als waterstroomen, / Een vrede, dien nimmer de wereld u biedt. / De Heiland roept heden: „Die dorst heeft, die mag komen / En nemen het water des Levens om niet“.

5 Zoo gij door Jezus verlost zigt van zonden, / En 't dienen van God, onverdeeld is uw keus, / Ga dan aan de wereld Zijn liefde luid verkonden; / „Gered om te redder“ zij steeds uwe leus.

6 Ik heb een Trooster en Leidsman verkregen, / Den Heiligen Geest, als een licht op mijn pad; / Hij leidt mij veilig langs ruw'en duist're wegen, / Kent gij ook dien Gids naar de hemelsche stad?

(Met toestemming overgenomen uit „Sankey's Sacred Songs & Solo's“; de Nederl. tekst is uit den Zangbundel van Joh. de Heer)

DE HEILIGE SCHRIFT

„Zoekt in het Boek des Heeren, en leest; niet een van deze zal er feilen; het eene noch het andere zal men missen; want Mijn mond zelf heeft het geboden, en Zijn Geest zelf zal ze samen brengen.”
Jesaja 34:16

Hand. 17:11

57

Rustig.

1. Heil' . ge Bij . bel, Woord mijns Gods, Boek, ver . acht door
 2. Har . te . opio . gel is m'uw blad, Raadsman op mijn smart, Woord mijns Gods, heersch
 3. Troos . ter in . het bangst der God, Borg van af mijn
 4. Rei . lig Woord, Woord van mijn 'swe . colds trots, Meer dan 'theer.lijket goed op aard' Zijt g'a's
 la . vens . pad; Zwaard, welkscherp, te niets weer . staat, Vei . lig
 in mijn hart; Werp' Uw Geest er, trou . we Heer, Al, wat
 kin . der lot, Gij zult ook in ster.vens . pijn, Licht mij
 Gode ge . schenk mij waard, Zijt g'a's Gode go . schenk mij waard.
 schild voor 'dreigendst kwaad, Vei . lig schild voor 'dreigendst kwaad.
 U weer . streetst, ter neer, Al, wat U weer . streetst, ter neer.
 in het doods . uur zijn, Licht mij in het doods . uur zijn.

Joh. 10:35b; 1 Petr. 1:25

58

Wijze : 't Hijgend hert, de jacht ontkommen, No. 148

1 God heeft ons Zijn Woord gegeven; / 't Woord van God blijft eeuwig waar; / Wat zou ons dan ooit doen beven, / Zelfs in 't allergrootst gevaar? / 't Woord van God blijft eeuwig waar, / Zelfs in 't allergrootst gevaar; / Wat zou ons dan ooit doen beven? / God heeft ons Zijn woord gegeven!

2 Trotsche bergen zullen wijken, / Vaste rotsen eens vergaan; / Zijne trouw zal nooit bezwijken, / Zijn verbond blijft eeuwig staan; / Laat de wereld zelfs vergaan, / Zijne trouw blijft eeuwig staan; / Wat ooit wankelen moog of wijken, / Zijn verbond zal nooit bezwijken.

3 Treurigen, het hoofd naar boven! / 't Hoofd naar boven, hoopt op God! / Wat Hij zweert moet gij gelooven, / Zelfs in 't hachlijkest levenslot. / Vest uw vaste hoop op God, / Zelfs in 't hachlijkest levenslot; / Heft blijmoedig 't hoofd naar boven! / Wat God zweert moet gij gelooven.

Van den Berg en Mej. van de Velde, geb. Helmcke
(Opgenomen met toestemming van de Evangelische Gezangen Compagnie)

DE HEILIGE SCHRIFT

59

Ps. 119:105—108 en 129
Joh. 4:34

F. E. BELDEN.

MOEDERS BIJBEL

60

2 Tim. 1:5; 3:15

1. Dit boek is al moja rijk-dom na. En't geest mij troost in smart. Dat ik dien schat nog
2. Zij rijk-to 't dier-haar. Bij - bel-boek. Baar staaf, bij kruis en rouw. Mij toe in 't plicht - tig
3. 'Breeduamsakta on - go - ken - de vred, In bly - do lo - rens - boop. Mijn hart de vrucht van
4. Neen, moa - der, nooit ver - geel uw kind. Wat gij mij aheidend riekt, En meer dan goud is

druk - ken kan Aan mijne ge - bro - ken hart. Een laa - ge lijst van na - men wijst Hij
ster - vens - nur Als paud van 's Heen - ters trouw. "Ik sterf, op Je - zus' Woord ge - rust," Sprak
stil ge - loof En trouw - heid in den loop. In zwak - heid werk te God Zijna kracht. Mij
mij bes Boek. Dat in mij nu lief - do liet. Nu Bij - bel in meen heil - 'ge schat; En

op een vrouw ge - slacht. En mon - der berft mij in hun spoor Tot trouw - heid op - go - bracht.
wij en griept mijn hand," Blijf, lief - ale kind, dan tus - scheen ons Zijna Woord een zie - le - band."
wacht Zij zo - ge - kroop; Boud daar om aan den Bij - bel cast Ten eind toe trouw, mijne zoon."
't soekt mij in mijne moed Is, dat uw gero ik druk - ken kan Aan mijne ge - bro - ken hart,

Ps. 119:105

61

Wijze: Heilige Geest, die bron
van leven. No. 421. Bijbel, levensgids in 't duister, / Leidstar, rijk aan glans en gloed, / Boek, dat liefdes
licht en luister / 's Vaders kind'ren kennen doet.2. Woord vol goedheid, trouw en teeder, / Komt uit u tot ons de klank, / Die het
zondaars harte weder / Gode onsluit tot lof en dank.3. Aan de ziel in schuld verloren / Doet ge in zonde's slavernij / 't Heilswoord
der verlossing hooren, / 's Vaders bede: „Kom tot Mij.”4. Boek des levens, ons vertrouwen / Zij op u als 's Vaders woord, / Tot God zelven
wij aanschouwen, / Zaal'gen dan in blijer oord.

1 Petr. 1:25; Ps. 23:4

Wij ge - ven het niet o - ver Voor geld of eer of
De staf is 't voor den grijs - aard; De gids voor ou - ze
't Is 'tei - gen woord des Hee - ren, Dat van ge - na - de
O, schrijft in on - ze har - ten, Uw hei - lig woord, o

goed; Dat licht op on - ze pa - den, Die lamp voor on - zen voet,
jeugd; Een zon, die met haar stra - len Ons jong ge - moed ver - hegt.
sprekt; Dat als een ster - ke ha - mer De hard - ste har - ten breekt:
Heer! Dan vree - zen wij geen sa - tan, Geen dood of oor - deel meer.

Wij la - ten ons niet ne - men Dat heer - lijk Woord van God; Dien
Een sterk en mach - tig wa - pen In strijd met zonde en lust; En
Dat als een zach - te bal - sem 't Ge - wond ge - moed ge - neest, 'ts
Want ber - gen zul - len wij - ken, De we - redl zal ver - gaan; Maar

kos - te - lij - ken Bij - bel Roest ons geen tijd of lot.
in de ster - vens - u - re Een pe - lu - we der rust.
't zaad der weer - ge - boor - ta Door din - vloed van Goda Geest.
't Woord, het Woord des Hee - ren. Zal eeu - wig - lijk be - staan.

(Overgenomen uit den Liederbundel van het Nederl. Jongelingsverbond)

63

Jer. 15: 16; 1 Tim. 1: 15

THOMAS A. ARNOLD

1. De Bijbel, kostbaar meer dan goud, Is ons de bes-te schat,
Om't Godswoord aan zijn blaauw betrouw'd, Als licht-star op ons pad.

2 Getuige van Gods liefderraad, / Blijv' hij ons leuze en lied, / Een psalm ons onder leed en kwaad / Voor redding ons geschied.

3 Meer kostbaar ons dan 't zuiverst goud, / De waarheid Gods in schrift, / Blijve in uw harte, jong en oud, / Zijn onderwijs gegrift.

4 Blijf, woord des heils, dat door uw macht / Ons troost in onzen nood / En ons aan Jezus' voeten bracht / Als Redder van den dood.

5 Blijf voor ons tot het einde toe, / Wat ons de tijd ontroov', / De kracht Gods, die ons blij te moe / Doet pal staan in 't geloof.

Ps. 119: 105; Col. 3: 16

64

Wijze: Wat heerlijkheid straalt uit Gods Woord, No. 66

1 Een luister straalt van 't Bijbelblad / Volheerlijk als de zon; / Schenkt licht op ieders levenspad, / Laagt als een eeuw'ge bron.

2 Gods Geest zweeft over 't Vaderwoord, / Zijn waarheid woont daarin, / En wekt, waar ook Zijn schijnsel gloort, / Een nieuwe levenszin.

3 De Vaderhand, die uit gena / Zoo trouwen gids ons gaf, / Komt zwakken met Zijn kracht te sta, / Hen steunend als hun staf.

4 Heb dank, o God, Uw kostbare gift / Maakt rijk voor de eeuwigheid, / Waar 't woord, in 't hart diep ingegrift, / Ons voor Uw komst bereidt.

1 Petr. 1: 24—25

65

Wijze: Wat heerlijkheid straalt uit Gods Woord, No. 66

1 Mijn Bijbel, mijn gezegend boek, / Woord Gods, dat nooit veroudt, / Waarin mijn licht en heil ik zoek, / Waarop mijn hart vertrouwt.

2 Hoe bitterlijk heeft op deez aard / De wereld u gehaat; / Toch blijft g' ons ongedeerd bewaard, / Getuigen van Gods raad.

3 Wat hier verander en verga, / Wat sporeloos verdwijnt, / Gij zult van waarheid en gena / Ons de eeuw'ge heilmaar zijn.

Joh. 5: 39

66

THOMAS HASTINGS.

Wat heer-lijk-heid straalt uit Gods Woord Ons te-gen op ons pad, Zoo-
dra't daarin Zijn stem weert hoort En Zijn bedoele-n vat, En Zijn bedoele-n vat.

2 Wanneer Gods Geest ons hart verlicht / En in de waarheid leidt, / Zien wij, waarheen ons oog zich richt, / Genade en heerlijkheid.

3 Welzalig, wie dat kinderdeel / Opnieuw bezitten mag, / En zich aan God als kind geheel / Weer geven elken dag.

4 Zij 't, liefd'rijk Vader, ook mijn lust, / Mijn blijechap meer en meer, / Om van Uw liefde mij bewust / Te leven tot Uw eer.

2 Tim. 3: 14—17

67

L. O. EBBENSON.

1. O Heil-ig Schrift, als in uw woord Gods ei-gen stem ons har-te hoort,
Verstaat het, dat, waar niets beklijft, Ge een eeu-wig ba-ken't menschdom blijft.

2 Het stof der eeuwen dekt uw blad, / Maar roofde niets ons van uw schat; / Uw mijnen, rijk aan hemelsch goud, / Waarvan geen oog de grens aanschouwt.

3 Met u zijn rijk wij zonder maat / Aan goed, dat door geen roest vergaat; / Dat nooit, hoe haat en sluweid zon, / Een dief ons hart ontstelen kon.

4 Uw eischen, liefde's heilsgebod, / Zijn openbaring van een God / En Vader, die ons, hoe verlaugd, / Nog liefheeft en in liefde draagt.

5 Zijn wil is aller zaligheid, / Een ieglijk, die niet willens beidt, / Maar komt op Jezus herderstem. / Die kent den Vader, God kent hem.

GEHOORZAAMHEID AAN GODS GEBODEN

„Zalig zijn zij, die Zijne geboden doen, opdat hunne macht
zij aan den boom des levens, en zij door de poorten mogen
ingaan in de stad.”

Openbaring 22:14

68

Ps. 19. 8—12

LOWELL MASON.

1. Heer, leid mijn schreden, richt mijn voet Op 't pad van uw ge-boon;
Uw Geest ver-lich-te mijn ge-moed Tot dankbaar plicht-be-toon.

2. Op mijner hartentaf'len schrijf / Uw Geest in levend schrift / Uw wet, en wat
Uw wil is, blijf / Daar eeuwig ingegrift.

3. Alleen Uw wil is wijs en recht, / Der ziele levensbron; / Voor 't hart, dat aan Uw
woord zich hecht, / De vrede en liefdezon.

4. Bestiere dan Uw Woord mijn gang / In Jezus' voetspoor, Heer, / En dat Zijo
kruis door liefde's drang / Uw kracht in mij vermeer.

5. Genoeg tot elken last en strijd / Bleek imm'er Uw genā; / Geef, Heer, dat ik door
baar altijd / Uw heilspoor willig ga.

Rom. 7:7—12

69

Wijze: Waak op, mijn hart, mijn
tong, stem aan, No. 4

1. Gij zijt mijn deel, in U, o God, / Bestraalt mij licht en heil; / Nabij U ken ik 't
reinst genot / En vrede zonder peil.

2. Gij leert in Uw geboon mij gaan, / En kiezen voor mijn voet, / Hoe steil ook
soms, Uw rechte paān / Met blijden levensmoed.

3. In Christus zag Uw vaderoog / Op mij ontfermend neēr; / Zijn trouw, die tot
mij neēr zich boog, / Bracht aan Uw hart mij weer.

4. Nu ben ik d' Uwe en voor altijd; / Hoe hoog de nood nog ga, / Blijf 'k over-
winaar in den strijd / Door 't bloed van Golgotha.

Rom. 7:22; Jak. 1:25

70

Wijze: Och, bracht mij ieder dag,
o Heer, No. 99

1. Uw wet is mij, o God, een licht, / Een leidstar, die mijn voet / Op Uwe veil'ge
paden richt / En mij voor dwalen hooft.

2. En wat Uw wet, in steen gegrist, / Verkondt als plichtbetoorn, / Aanschouwt
mijn hart in levend schrift / God, in Uw eigen Zoon.

3. Doe door Uw Geest mij meer en meer, / O Heer, Uw wil verstaan, / Opdat ik
daagliks trouwer leer / Mijn Heiland na te gaan.

GODS GEBODEN

71

PSALM 119: 3, 5, 17, 53,

1. Och,schonkt Gij mij de hulp van U.wen Geest! Mocht Die mij op mijn
paān ten Leids.man strekken,'k Hield dan Uw wet;dan leefd'ik on.be.vreesd. Dan

zou geenschaamt mijne aan.ge.zicht be-dek-ken.Wan.neer ik steeds op

merkend waar'ge.weest. Hoe Uw ge.boon mij tot Uw lief.de.wek.ken

2. Waarmede zal de jongeling zijn pad, / Door ijdelheēn omsingeld, rein bewaren? /
Gewis, als hij het houdt naar 't heilig blad. / U zoekt mijn hart; mijn oog blijft op U
staren: / Laat mij van 't spoor in Uw geboon vervat, / Niet dwalen, Heer; laat mij
niet hulploos varen.

3. Leer mij, o Heer! den weg, door U bepaald, / Dan zal ik dien ten einde toe be-
waren; / Geef mij verstand, met Godlijk licht bestraald; / Dan zal mijn oog op Uwe
wetten staren; / Dan houd ik die, hoe licht mijn ziel ook dwaalt; / Dan zal zich 't
hart met mijne daden paren.

4. Hoe lief heb ik Uw wet! het is mijn doel / Den ganschen dag haart ijvrig te be-
trachten. / Hoe listig ook mijn snoede vijand woel, / 'k Heb wijzer geest en edeler
gedachten / Door Uw geboon wier kracht ik staag gevoel, / Die 'k eeuwig zal met
heiligen eerbied achten.

5. Uw woord is mij een lamp voor mijnen voet, / Mijn pad ten licht, om 't donker op
te klaren. / Ik zweer, en zal dit met een blij gemoed / Bevestigen, in al mijn levens-
jaren, / Dat ik Uw wet, die heilig is en goed, / Door Uw genā bestendig zal bewaren.

72

Exod. 19:5; 1 Petr. 2:9—10

J. K.

H. P. DANKS.

1. Toen G'Uw volk voor - uit - ge - to - gen, Leid-de door de woes - te - nij.
 2. Als op on-weërs-vieug'-len brui-send, Ziet Zijn le - gersheinde en ver'
 3. Luid en lui - der klok de don - der,'s Hee - ren stem werd toen ge-hoord;
 4. Het - lig, vlek'-loos hei - lig We - zen! Wie niet schendt Uw ma - jes - teit?

Werd, o Heer, deez' aard' be - wo - gen En week Si - na - i ter zij!
 Tien en tien-maal dub-beld - dui - zend Die - nen Hem van eeu - wen her.
 En bij't klim - men van het won - der Hoor-de Is - ra - ël hetwoord:
 Gun ons, met een hel - lig vree - zen, Je - zus, Uw ge - rech - tig - heid -

Koor.
 Van den Si - na - i ge - spro - ken, -'t Klinkt door al de eeu - wen heen,—

"Wie Mijn wet houdt on - ge - bro - ken, Zal Mijn he - mel - stad be - treën."

WAARSCHUWING EN UITNOODIGING

„Heden indien gij Zijne stem hoort, zoo verhardt uwe harten niet.” Jezus roept u toe: „Komt herwaarts tot Mij, allen, die vermoeid en belast zijt, en Ik zal u rust geven!”

Hebreën 3:15 en Matthéüs 11:28

73

1 Tim. 1:15

Matig.

Gez. 39: 1, 2, 3, 4, 5.

1. Jo - zus neemt de zon - daars aan! Roept dit
 Die van 'sle - vens rech - te baan Op den

troost.woord toe aan al . len, 't Rech - te pad leert
 iwaal.weg zijn ver - val . len

Bij hen gaan, Je . zus neemt de zon . daars aan.

2 Geen genade zijn wij waard; / Maar in d' Evangeliebladen / Heeft ons God Zijn
 gunst verklaard; / Dat wij, hoe met schuld beladen, / Dan geloovig tot Hem gaan! /
 Jezus neemt de zondaars aan!

3 Als een herder wil Hij trouw, / 't Schaap, in een woestijn aan 't dwalen / Daar
 't zich zelf verliezen zou, / Van den doolweg wederhalen, / Brengen op de rechte
 baan: / Jezus neemt de zondaars aan!

4 Komt gij allen, komt tot Hem! / Zondaars, komt! wat zou u hindren? / Jezus
 roept u, hoort Zijn stem, / Hij maakt zondaars tot Gods kindren: / Vrij moogt gij
 tot Jezus gaan; / Jezus neemt de zondaars aan!

5 O! dit geeft mij neuen moed / Bij de groothed van mijn zonden. / Door Zijn
 Godlijk offerbloed / Heeft Hij mijn rantsoen gevonden: / Nu kan ik er vast op
 gaan; / Jezus neemt de zondaars aan!

(Opgenomen met toestemming van de Evang. Gezangen Compagnie)

74

Ps. 103 : 3 ; 27 : 10

Met gevoel

Ed. Hug

1. Als u u - we zonden smarten. Satan het u lastig maakt:
 2. Als de levens-stormen dreigen, En uw boot'taan wankelen gaat;
 3. Als uw vrienden u ver la - ten, En geen mens u 'toor meer leent;
 4. Als de laatste bange stonde, Eindelijk is ge - ko - men dan;

Als gij niet een bloedend harte. Zuchtend om vergeving slaakt.
 Als de golven hooger stijgen En uw hart zoo angstig slaat.
 Geenzaam rond doolt door de straten uw oog zoo droevig weent.
 En geen troost uit's menschen monde U-wc zie - le la - ven kan.

kruis, waar hij geleiden, Schouw geloovig op den Heer Roep Hem aan in uw gebeten.

Hij vergeeft u telkens weer; Roep Hem aan in uw gebeten, Hij vergeeft u telkens weer,

Efez. 2 : 1-10

75

GEZ. 199; 1-3.

1. Ont - waak, gij, dis slaapt, en sta op uit de doón, En
 2. Ont - waak, gij, die slaapt in de zon - de, met spoedl Do
 3. Sta op uit de doo - den, o zoonaar! en leef! Dat

Chris - tus zal o - ver u lich - ten! Zoo wekt u, zoo
 nacht is zoo lang reeds ver dwe - nen; Het licht der ge -
 Chris - tus ook o - ver u lich - tel! Sta op uit de

dringt u, als Red - der, Gods Zoon, Eer Hij u als Rech - ter komt
 na - de, niet blijd - schap be - groot, Heest d'aar - de reeds eeu - wan be -
 doo - den, o zoonaar! of beef Voor God en het jong - ste ge -

rich - ten. Ont - waak en sta op! het ge - vaar is zoo
 sche - nen; En grootsch is uw roe - ping en hei - lig uw
 rich - te; Nog wekt u de Hei - land, en nog - er

groot: Wie kiest, o ver - dwans - del voor 't le - ven den dood?
 taak, En d'u - ren zijn wei - nig; ont - waak dan, ont - waak!
 raad; Sta op uit de doo - den 't is spot - dig te laat!

76

Hebr. 4:16

A.Zutavern

Jacob Hoff

1. Staat gij nog voor de deu - re? O ziel treed bin - nen
2. 't Is hè - den nog ge - na - de. Niet lan - ger dan ge-
3. Staat gij nog voor de deu - re? O ziel, dra gaan zij

tocht! Volg Je - zus' zoe - te be - de. Hij noodt u al - door draaide: Wil t Gastmaal niet ver - sma - den. Waar - op gij wordt ont dicht, En werd de laat - ste be - de. Tot heil aan u ge-

nog. Wil u met heil be - klee - den. Heeft 't feestmaal u be haald. Niets hebt gij zelf te ge - ven Als u - we zon - den richt. Als dan het licht-ge - flon - ker Be - straalt de bruilofts-

Reid, Aan'tkruis voor u ge - le - den. Dat gij de Zij - ne zijt. last; Waar - om dan nog weer-stre - ven In - plaats van toe - ge - tast? zaal. Staat bui - ten gij in 't don - ker, teind van uw droef ge - draal.

77

Hebr. 12:14

A.Zutavern

Jacob Hoff

1. Ga niet lan - ger door het le - ven Zon - der vre - de; jaag ze
2. Wilt g'uw heil nog lan - ger bei - den, Lan - ger bli - ven zonder
3. Zal uw ho - pe ij - del bli - ken In den dag van eeuwigen

nal je - zus wil ze immers ge - ven, Stierf daartoe op Gol - go - tha, vreugd? Nietster we - reld kan ver - blij - den Kan u ma - ken recht ver - heugd. nacht? Heeft de op - ge - sta - ne Je - zus U nog cle - ven niet ge - bracht?

Ar - me vre - de - loo - ze zie - le, Je - zus roept van 't kruis tot
Ar - me vreug - de - loo - ze zie - le, Ga naar Je - zus toe ge-
Ar - me ho - pe - loo - ze zie - le Je - zus staat nog voor de

u, 'k Wil zoogaarn u vre - de schenken. Ook Mijn liefde - kom, dan nu!
wind! Uit Hem welt een bron van vreugde. Die uw droefheid o - ver - wint,
deur! Zie Hij klopt nog doe Hem o - pen, Stel Zijn lief-de niet te - leur!

78

Luk. 15:1—2; Hand. 4:12
Hebr. 7:25

1 Komt, ver-loor-nen, red-de-loo-zeo. Gij, die nergens uitkomst ziet,
Je-zus nooddt u, hoort Zijn roepstem. Die, u hulp en uitkomst biedt.

D. C. — Hij is machtig, Hij is machtig, Komt, Hij roept u, twijfelt niet.

Hij is machtig, Hij is machtig, Komt, Hij roept u, twijfelt niet;

2 Hij is machtig en genadig, / Zijne hand verstoet niet één; / Hij, de Zoon en 't beeld
des Vaders, / Die voor u in 't vleesch verscheen, / Zendt geen zondaar, zendt geen
zondaar, / Die Hem aanroept ledig heen.

3 Dreigen u uw kwaad geweten / En Gods wet met vloek en straf, / Meer is Hij,
die tot uw redding / Op het kruis Zijn leven gaf; / Zie op Jezus, zie op Jezus, / En
uw boeien vallen af.

Openb. 3:20

79

Wijze: Welk een Vriend is ons
de Heiland, No. 393

- 1 Hebt gij nog geen plaats voor Jezus? / Moet Hij buiten blijven staan? / Hoor, Hij
klopt reeds aan uw harte! / Laat Hem niet voorbij u gaan.

2 Hebt gij nog geen tijd voor Jezus, / Die aan uwe poorte staat? / O, wil heden
Hem ontvangen, / Morgen is 't wellicht te laat!

3 Plaats en tijd voor aardsche zaken, / Zoekt en vindt gij telkens weer. / Doch niets
kan gelukkig maken, / Dan de liefde van den Heer.

4 Geef u toch geheel aan Jezus, / Die geheel voor u Zich gaf; / Zaligheid zult gij
heérven, / Vrijspraak van den vloek en straf.

Koor: Wie wil gansch zich Jezus wijden, / Wie zijn hart Hem schenken nu? / Hij
alleen kan u bevrijden, / Luister heden, hoor Hem nu!

Matth. 6:19, 20 en 33

80

Joh. Krüger

1 { O mijn ziel, wat maakt gij moe O - ver dingen de - zer aar - del }
Schijnen z'u ook kostelijk toe, Geen daarvan heeft blijvend waard - de.

Zoek toch Je - zus, Hij al - leen Schenkt u vre - de, an - ders geen!

2 Zoekt gij door een aardsch genot / Uwe ziel tot rust te dwingen? — / Zoek het
bij uw Heer en God; / Laat u Zijn gena doordringen! / Zoek 't bij Jezus, Hij alleen, /
Kan u helpen, anders geen!
3 Hij belooft der ziele rust, / Wil haer met Zichzelf verbinden. / Is de Heer uw
licht en lust, — / Gij zult bij Hem ruste vinden! / Zoek slechts Jezus: Hij alleen /
Schenkt u rust en anders geen!
4 Kom toch tot de levensbron! / Laat uw dorst door Jezus stillen! / Nog vloeit de
genadebron; / Waarom zoudt gij dorsten willen? / Zoek toch Jezus: Hij alleen /
Stilt uw dorst, en anders geen!

(De woorden overgenomen uit „Christelijke liederen“)

Ps. 139:11—12:1 Thess. 5:5

81

1 Trekt uit, wakkre schaar Ten heiligen strijd! Aldreigtu gevaar, Eén helpt u altijd.

Mag sterren glans dooven, De nevel zij dicht, Blik hoopvol naar boven! Bij Jezus is licht!

2 En als voor uw hart / Geen scheemring meer gloort, / En grievende smart / Uw
vrede verstoort; / Verduistren uw tranen / Een wijl uw gezicht, — / Straks zwijgen
d' orkanen, / Bij Jezus is licht!
3 En hangt om u heen / Der afgoden nacht, / Blijft lang met geween / De morgen
verwacht, — / Toch zij al uw hopen / Naar boven gericht! / De hemel is open! / Bij
Jezus is licht!

(De woorden overgenomen uit „Christelijke liederen“)

82

Luk. 14:22-23
Matth. 25:11-13

Krachtig.

1 Er is nog plaats, gaat uit in struik en heg, Op dat ook d'armste Verkondt het luid aan d'uitgang van den weg, De disch staat nog ge-

'I weet; Gaat, noo. digt ben, die wil. len hoo . ren, Al reed!

zijn ze nog goed ver loren. Er is nog plaats, er is nog plaats!

2 Het is nog tijd! Zijn liefde roept u nog, / Zijn dienaars nooden u, / Nog onbekerd? Kom, zondaar, haast u toch! / Hoor naar Zijn roepstem nu! / Wordt een van Zijne dischgenooten, / De deur is thans nog niet gesloten, / Het is nog tijd, het is nog tijd!

3 Straks is 't te laat, de tijd vliegt snel daarheen, / O, kom nu toch gezwind! / Daar g' anders straks, trots al uw droef geween, / De deur gesloten vindt, / De bruigom komt, geen tijd verliezen, / Hein spoedig als uw Heiland kiezen! / Straks is 't te laat, straks is 't te laat!

(Overgenomen uit den Zangbundel van Joh. de Heer)

Joh. 6:35, 48 en 51

83

Wijze: Hoe zoet, Heer Jezus,
klinkt Uw naam, No. 360

1 Komt allen, die den Heiland mint / En 't leven kent in Hem, / Die in Hem daagliks manna vindt, / Looft Hem met hart en stem,

2 Toont in uw komen, woord en daad, / Dat u uw Koning zond, / Tot Zijn banier verlossend staat / Op aller Heid'n grond,

3 De tijd is kort, de dag nabij, / Haast keert uw Koning weér, / Drukt dan Zijn voetspoor, werkt als Hij / Voor 's Vaders naam en eer.

4 Alleen wie trouw is tot den dood, / Niet deinst voor smaad en pijn, / Zal met zijn Koning deelgenoot / Van eere en vreugde zijn.

Hand. 26:27-28; Hebr. 3:15

Matth. 25:1-13

Ernstig

1. Bij . na be . wo . gen door 'ther. lig woord, Bij . na ge . trok . ken
2. Bij . na be . wo . gen, broe . der, be . sluit;... Bij . na ge . trok . ken,
3. Bij . na be . wo . gen, de Brui . gem komt;... Bij . na ge . trok . ken,

door 'thief . de . koord. Maar 'thaar . te zegt in spijt Van schierdoor .
aen, stel niet uit. Hebt he . den gj Godsword Uit Je . zus'
uw mond ver . stomt. Geen BIJ . NA troost of baat Als door . deels.

stre . den strijd: Tot meer ge . le . geo . tijd Laat, Heer, mij rust.
mond ge . hoord, Wan . neer 'tuw hart' be . koort, Haast u tot Hem .
u . re . staat. De Ko . ning zegt: te laat! 't is ou . te laat!

Jes. 55:1; Joh. 4:14
Openb. 22:17

85

Wijze: Heer, in den morgen klinkt
mijn lied, No. 482

1 Komt tot Mij allen, gij, die dorst; / 'k Schenk levend water u; / Erkent Mij als de Levensvorst / En volgt Mijn roepstem nu.

2 Zoo sprak de Heer; zoo klinkt Zijn woord / Van liefde steeds ons toe; / Zoo gij Zijn stem dan heden hoort, / Gaat, zondaars, blij te moë.

3 Niet één wees ooit de Heiland af, / Die tot Hem hulploos kwam; / Voor allen, ja, voor u ook gaf / Hij zich als offerlam.

4 Leg vrij uw hand dan op Zijn hoofd, / Maar als wie gansch onrein, / Van ganscher harte in Hem gelooft / Als 's levens heilfontein.

Math. 16:24

86

Matig

1. Wilt gij achter Je-zus ko-men? Neem op uw kruis. Wat u he-ven
2. 's Meesters eisch is zelf ver-looch-ning; Neem op uw kruis. Luister naar geen
3. Wat u dreige of ne-der bui-ge, Bid en weer sta; Je-zus, van uw

Koor

doe of schro-men, Volg Hem naar huis. zins be-gooch-ling, Volg Hem naar huis. Neem uw kruis en volg uw Koning,
strijd ge-tui-ge, Spreekt volg Mij na.

Blik naar om-hoog, O ver-lit kruis rust op Zijn kroning, Mensch dan uw oog.

Math. 11:28—30

87

Wijze: Laat Uw Geest, mijn Heer
en Koning, No. 41

1 Hoort de stem van Jezus roepen: / „Komt vermoeiden, komt tot Mij! / Ziet, ik biedt u 't eeuwig leven, / Vrede en rust, kom nu tot Mij!”

Koor: Komt tot Jezus! Komt tot Jezus! / Redding schenkt Hij u en mij! / Komt tot Jezus! Komt tot Jezus! / Redding schenkt Hij u en mij!

2 Luistert naar de stem des Heeren, / Die u noedigt: „Komt tot Mij!” / Zondaars, hoort de blije tijding: / 't Bloed des kruises maakt u vrij!

Koor: Komt tot Jezus! enz.

3 't Leven vindt gij slechts in Jezus, / 't Is Gods gave, neemt haar vrij! / Zonder geld of prijs verkregen, / Maakt zij arme zondaars blij!

Koor: Komt tot Jezus! enz.

(Overgenomen uit „Zionsliederen”)

Exod. 12:21—28
1 Joh. 1:7 en 2:2

WILL L. THOMPSON

88

WILL L. THOMPSON

1. Teeder en vriendelijk roept Je-zus de Zijnen. Ernstig weerlinkt Zij-ne
2. Jaren reeds wacht Hij en klopt aan uw harte, Laat Hem zoo lang toch niet
3. Snel vliegt de tijd, zondaar, laat u toch raden, Al-les op aar-de ver-

stem: „Zondaars, bekeert u en wordt toch de Mij-ne”,
staan: Weet dat uw aarzeling den Heiland zal smarten,
gaat! Wil toch den Heiland niet lan-ger versmaden,

Koor

Ga vol geloof nu tot Hem. Laat Hem vol vreugd binnengaan.
Straks is 't voor eeu-wig te laat.

Kom thuis, kom thuis.

Kom thuis, kom thuis.

Zondaars, kom thuis bij uw Heer; Teeder en vriendelijk roept

Jezus de Zijnen. Roepend: O zondaars, kom thuis!

3

Luk. 15:11—32

Met gevoel

89

1. Ver van zijn huis en t Vader-hart. Owaal een ver-lo-ren zoon Ge-
2. Hij voedt zich met der zwijnendraf. In diepsten nooden smart: Ach,
3. Eén weg maar tot de vre-de leidt. Die Je-zus Christus heet. Daar
4. Ga heen, Hij biedt ver-geving u. En lief-de o zoo veel: Kom

Koor

lok, verleid door 'swerelds pracht. Ontving hij 't zonde-loon
ga te-ruig, op huis weer af. Dáár aan uws Vaders hart,
reeduw Vader u verbeidt. Met al uw zond'en leed
maaku op en neem dan nu. Aan Zijn ge-na-de deell

Kom weer ver-

1e Keer | 2e Keer

Ioren zoon, kom weer! Kom weer, kom weer naar 't Vaderhuis! t Vader - huis!

Ed. Hug

Hebr. 3:7—8 en 15

90

1. Kom tot Je-zus, moe-do gverr, Als tot hem, Alj noedt u; Wacht u, als uw Heiland: Draal dan niet, maar kies ou.

2. Hij des zondaars vriend op aarde, / Is dezelfd', ook voor u; / Hoe kunt nog gj
dralen, / Toef niet meer, maar ga NU.

3. Hij is machtig tot verlossen, / Zijn „een teg'lijk" geldt u, / Niet één sluit Hij
buiten; / Och, geloof in Hem NU.

4. Hij is machtig, Hij gewillig, / Al Zijn heil biedt Hij u; / Zijn naam is Onstermer, /
Hoor Zijn stem; volg Hem NU.

Openb. 3:20

Met gevoel

91

1. Klop-pend, klop-pend,—wie is daar? Wach-tend, wach-tend—
2. Klop-pend, klop-pend,—wat nog daar? Wach-tend, wach-tend?—
3. Klop-pend, klop-pend,—nog steeds daar? Wach-tend, wach-tend?—

1. won - der - baar! Klop - pend, wach - tend staat een pel - grim
2. zegt mij, waar Neem ik kracht, de deur 't ont-gren - dlen?
3. ik er - vaar, Heer! Uw kracht en strek mijn hand uit,

1. Een uit dui - zend, 's mensch-doms keur; 't Hoofd ge - kroond — o,
2. 'k Zelf kan niets, doch ik be - speur, Door dien Vorst ver -
3. Dat ik U met vreugd ont - haal'; Neem al 't mij - ne,

1. welk een won - der! Haast u, ziell ont - sluit de deur.
2. mag ik al - les: Ziet, mijn God is voor de deur.
3. geef mij 't U - we, Kom, en houd het A - vond - maal.

(Overgenomen uit „Zionsliederen")

BELIJDENIS EN VEROOTMOEDIGING

„Wees mij genadig, o God! naar Uwe goedertierenheid; delg mijne overtreding uit, naar de grootheid Uwer barmhartigheden. Verberg Uw aangezicht van mijne zonden, en delg uit al mijne ongerechtigheden. Schep mij een rein hart, o God! en vernieuw in het binnenste van mijn eenen vasten geest.”

Psalm 51 : 3, 11 — 12

Ps. 51 : Luk. 15 : 7

92

EDWIN BARNES

BELIJDENIS EN VEROOTMOEDIGING

93—95

Ps. 109 : 26 ; 91 : 3

93

W. H. DOANE

Ps. 51 : 19 ; Jes. 57 : 15

94

Wijze : O Heilig Schrift, als in uw woord, No. 67

- 1 O God, met bevend hart, bevreesd / En met door angst verbroken geest, / Hoop eenig 'k op Uw medelij : / „Mijn Vader, wees genadig mij.”
- 2 Waar bergde ik mij, wanneer naar recht / Mijn lot en rechtzaak werd beslecht, / Maar Uw genade is rijk en vrij : / „Mijn Vader, wees genadig mij.”
- 3 Zie mij in rouw van verre staan ; / Och, toon U met Uw kind begaan ; / Hoor hem, ziend' op het kruis, bidt hij : / „Mijn Vader, wees genadig mij.”
- 4 Wat als gerechtigheid ik deed, / Is nu mij een wegwerp'lijk kleed ; / Een reuk des doods bleef alles bij : / „Mijn Vader, wees genadig mij.”

Ezech. 36 : 25—27

95

Wijze : Wat heerlijkheid straalt uit Gods Woord, No. 66

- 1 De Heer ontdigt eerst het hart, / Voor hem geheel onrein, / Eer Hij 't naar Zijn genade vult / Uit 's leve's heilfontein.
- 2 Eerst werpt Hij onze zelfzucht uit / En allen hoogmoed meê, / Eer Hij opnieuw ons als Zijn kind / Verblijdt met hemelvreê.
- 3 Geen sterv'ling kan voor God bestaan, / Den vloek der wet ontvlîen, / Zoolang niet Christus in hem leeft / En 't vaderhart doet zien.
- 4 Hebt daarvoor Gij Uw bloed geplengd, / Mijn Heiland, ook voor mij ; / Och, dat U trouw tot in den dood / Mijn hart en wandel zij.

Ps. 51

96

W. B. BRADBURY

1. Zooals ik ben in zond' enschuld. Maar hopend op Uw dierbaar bloed.
Uw liefde aan het kruisonthuld. Buig ik mij ne-der aan Uw voet.

2. Zooals ik ben, geheel onrein, / En zonder hoop op eigen kracht, / Kom ik tot U, mijn Heilsfontein, / Vertrouwend steeds op Uwe macht.

3. Zooals ik ben, doch in 't geloof, / Op Uw beloften, in Uw Woord, / Voor wat mij dreige, blind en doof, / Geef ik aan U alleen gehoor.

4. Zooals ik ben, in al mijn strijd, / Mijn angst en nood en wankelmoed, / Ben ik, o Heer! in U verblijd, / En pleit ik op Uw dierbaar bloed.

5. Zooals ik ben, wilt Gij, o Heer! / Dat ik aan U mij toevertrouw; / Ik ben nu d'Uwe immermeer, / Mijn Heiland, houd mij toch getrouw.

Ps. 6 : 10—11 ; Hebr. 10 : 19—20

97

H. ABBOTT.

1. 'k Leg aan den voet uws troons Mijn smeek - ge - be - den neér;
'k Voel vei - lig in den naam uws Zoons Mij daar, mijn God en Heer.

2. Daar pleitend op Uw woord, / Voel ik mij onvervaard, / En trekt Gij als met liefdekoord / Mijn ziele hemelwaarts.

3. 'k Vrees daar den satan niet; / Wat snoeds hij fluist'ren moog', / Het hart, dat biddend op U ziet, / Leeft als bij U omhoog.

Ps. 62

98

EDWARD CLARK

1. Och, of ik nau - wer met mijn God In oot - moed wand'len mocht,
Zoo - dat geen an - der vreugd - ge - not Ik voor mijn hart oolt zocht.

2. Schenk, Geest, die in de waarheid leidt, / Mijn oog zoo held'en blik, / Dat meer tot zelfbedwang bereid / Ik in Gods weg mij schik.

3. Doe Gij mij zien, hoe eigen wil ! Altijd mijn hoop bedroog, / En 'k veilig ging, zoo lang ik stil / Mijn blik hield naar omhoog.

4. Nabij mijn God vond mijne ziel / Genieting, vrede en kracht, / En wat mij deerde of mij ontviel, 't Werd nimmer in mij nacht.

5. Doe, Geest van God, die waarheid mij / Met held'er blik steeds zien; / Hoe zwak dan, 'k vrees niet meer, als Gij / M' Uw licht en hulp blijft biën.

Ps. 68 : 20 ; Joh. 15 : 1—9

99

H. G. NAEGELE.

1. Och, bracht mij ie - der dag, o Heer, Een schreda U na - der - bij,
Ik kende een voorsmaak daag'lijks meer Van 't hemelsch feest - ge - tij.

2. Dat is mijn wenschen, mijn gebed; / Maar als weér de avond daalt, / Hoe machtig trok mij 's werelds net, / Hoe vaak heb ik gedwaald.

3. 't Is soms mij, of ik achterwaarts / In plaats van opwaarts ga; / Wat werd van mij, kende ik bewaard / Mij niet door Uw genā.

4. Mijn hoop, mijn leven, Heer zijt Gij, / Die mij als wijrank voedt, / Och, maak aan vrucht steeds rijker mij, / Mij heil'gend door Uw bloed.

WEDERGEBOORTE EN DOOP

„Voorwaar, voorwaar zeg Ik u, zoo iemand niet geboren wordt uit water en Geest, hij kan in het Koninkrijk Gods niet ingaan.”

Jezus tot Nicodémus

Joh. 3:1-21

100

Geo. C. STEBBINS

1. Tot Je - zus kwam Ni - ko - de - mus bij nacht. Maar 't vle - en zijns monds had op
2. Gij, kindren der menachem, verstaat's Meesters woord, Gij moet, eer uw hart er Zijn
3. Be-dekkt, gij, wier har - te naar za - lig-heid vraagt, Gij moet, eer u't Gods - rijk in
4. Ver - langt gij naar 't le - ven en 't lof - lied om - hoog. Naar 't weerzien van hen, die de

Je - zus gecuinchapt; "Gij moet," sprak de Mees - ter, die wars is van schijn,
A - meu op hoort, Dat u ook de waar - heid ver - lost heeft van schijn,
heer - lijk - heid daagt, Uw zie - le ver - los - send van doods - angst en pijn,
dood u ont - toog, Gij moet, om te dee - len in's Ko - nings fes - tijn,

Koor.

"Van nieuw - ge - bo - ren zijn, (van nieuw - ge - bo - ren zijn,) Verlost van zoode en schijn,
Van nieuw - ge - bo - ren zijn, (van nieuw - ge - bo - ren zijn,) Van nieuw - ge - bo - ren zijn, (van nieuw - ge - bo - ren zijn,) Verlost, ver - lost van zonde en schijn,
Van nieuw - ge - bo - ren zijn, . . . Moet ie - der, die 't
Van nieuw - ge - bo - ren zijn, . . . Moet ie - der, die 't
ko - nink - rijk Gods zal aan - schouw'n En's Ko - nings vreugd - fes - tijn, (fes - tijn.)

Joh. 3:3

101

MEVB. J. F. KNAPP

1. Geen zon - daar zal het gods - rijk zien Dan met ver - nieuw'd ge - moed,
2. Her - scheper, Hei - land, is uw naam; Nieuw maakt Gij wat be - staat;
3. In U - we kracht ver - win - naars nu, Leeft Gij in ons, en breidt
4. Gij zijt met ons, Gij blijft ons bij, Tot al - le huis - ter - nis

En die her - schepping wrocht Gij, Heer. Door 't of - fer van uw bloed.
Nieuw ook mijn hart, dat in Uw kracht De zon - de vliedt en haat.
Uw rijk tot 's aardrijks gren - zen uit En heerscht in ma - je - stelt.
Ver - won - nen, en Uw Va - der weer In al - len al - les is.

Koor.

Trek'ons, o Heer, Uw dierbaar bloed, Dat ons, on - rei - nen, rein verklaart,

Als nieuw - ge - boor - nen met U één Tot U, en met U he - welwaart.

Matth. 3:13—17

102

CARL G. GLASER

1. Eens daalde ook in der waat'-ren vloed Gods Zoon als Heil-land af:

Voor ons on - rei - nen trad Hij rein, Ons heil'gend, in hun graf.

2 Zoo rukte Hij den scheidsmuur neér, / Die Israël omving, / En gaf Hij rang en eenheid weer, / Aan aller volk'ren kring.

3 Geen Jood of Griek, Scyth of Barbaar / Zijn in Gods rijk gekend; / In Christus is Gods heilswoord waar / En 't oordeel afgewend.

4 Genade brengt eens allen saam / Op 's Konings bruiloftsfeest; / Doopt dan de volken in den naam / Van Vader, Zoon en Geest.

Rom. 6:1—7

103

Wijze: Wat heerlijkheid straalt uit Gods Woord, No. 66 en als bovenstaand lied

1 Gedoopten tot des Heilands dood, / Eén met Hem door 't geloof, / Zijn wij, Zijns stervens delgenoot, / Den dood niet meer ten roof.

2 Met Hem gestorven en herleefd, / Herboren uit Zijn Geest, / Maakt ons het leven, dat Hij geeft, / Voor 't sterven onbevreeds.

3 Met Hem vereenigd door 't geloof / Draagt weér ons leven vrucht, / En neemt, niet langer vrees ten roof, / Ons hart steeds hooger vlucht.

4 Het leven, dat ons Christus is, / Geheiligd door Zijn zin, / Doet deelen in Zijn erfenis, / Maakt sterven ons gewin.

5 Wiens hart dan nog de wereld dien', / Ons leven is Gods Zoon; / Al ons verwachten Hem te zien / Verheerlijkt op Zijn troon.

Kol. 2:12; 3:1—17
Hand. 2:40—43

104

Wijze: Heer, eer van hier wij gaan, No. 365

1 Met willig hart gaan wij / U, Heer en Heiland na; / Richt onzen voet, dat U nabij, / In 't rechte spoor, hij sta.

2 In U, in U alleen, / Is onze hoop en kracht, / Die met ons zondaars lotgemeen / Het al voor ons volbracht.

3 Ook leggen wij de hand, / Aanbiddend op Uw kruis, / Verlosser, op Uw offerand' / In hoop op 't Vaderhuis.

Bij een doopplechtigheid zijn ook zeer toepasselijk de liederen, die in dezen bundel samengebracht zijn onder den titel: *Heilsvreugde en Verlossing*, de Nos. 249—271

's-HEEREN AVONDMAAL

„En Hij nam brood, en als Hij gedankt had, brak Hij het, en gaf het hun, zeggende: Dat is Mijn lichaam hetwelk voor u gegeven wordt: doet dat tot Mijne gedachtenis. Desgelijks ook den drinkbeker na het Avondmaal, zeggende: Deze drinkbeker is het nieuwe testament in Mijn bloed, hetwelk voor u vergoten wordt.”

Lukas 22:19 — 20

Openb. 5:9—10

105

AGA HULL

1. Mijn Heiland, die voor mij uw bloed Als of - fer - bloed ver goot,
Koor — Help mij, mijn Heiland, dat ik trouw Tot in den dood U zij,
Zonder Koor niet te herhalen

Op - dat ik met vernieuwd ge - moed Zou le - ven door uw dood
Hoor mij, die red' loos op U schouw. Ge - denk mijna Ko - ning mij.

2 Om mijne zonde, die onrein / Mij uitbande uit Gods huis, / Gaft Gij Uzelf ons ten fontein / Des levens door Uw kruis.

3 Duur, eind'loos duur, hebt Ge ons gekocht, / Verlost van slavernij; / Neen, wij niet hebben U gezocht, / Maar ons zoekt, Jezus, Gij.

4 Neen, nimmer wordt de schuld betaald, / Die U ons harte heeft; / Want als ons niet Uw licht bestraalt, / Is 't nacht voor al wat leeft.

Matth. 26:17—29

106

Wijze: 't Is middernacht, en in den hof, No. 46

1 Toen Jezus in den laatsten nacht / Aan 't heilig Paaschmaal nederzat, / Bleek 't heerlijk met wat teed're macht / Hij ons ten eind' heeft liefgehad.

2 Zied' op Zijn naad'rend' offerdood / En tot Zijns Vaders wil gereed, / Nam brak en zegende Hij 't brood, / En sprak het brekend: „Neemt en eet.

3 „Dit is Mijn lichaam, neemt en eet; / Mijzelven geef Ik u daarin, / Opdat gij u Mijn broed'ren weet, / In Mij vernieuwd tot kinderzin.”

4 Toen nam Zijn hand den Paschakelk / En zeeg'nend, als Zijn bloed, den wijn, / Sprak Hij: „Drinkt allen, en moge elk / Deez heil'ge teug ten leven zija.”

5 Zoo zitten op Uw woord wij aan / En wachten op Uw zegen, Heer; / U beiden wij, dale eer wij gaan / Uw volle zegen op ons neér.

Jes. 63:1

107

Niet te vlug

1. Wie is het, die de wijn.pers in Godskracht heeft ge . treen, Die
2. De strijd zag Hem ver . win . naar, Hij heeft Zijn volk ver . lost; Maar
3. Heer, Of . fer.lam.ons Pa . scha,Voor ons aan 'tkruisge . dood, U

Zich ge . heel voor al . len gaf, Zijn strijd streeg gansch al jecen? 't Is de Heer, Die
't heeft een strijd, als niemand streeg, Aan 'tkruishout Hem ge kost. Door een elk ver .
klink' ons lied, Die 't Va . der. huis En hart ons weer ootsloot. Lof endank zij

voor ons leed; Door lief . des macht 't Of . fer, dat met God ver . zoent,
la . ten aifer Hij in deo nacht, Toen aan 'tkruis als Priester vorst,
too . ge . bracht Uw lief . de . macht, Die ons aan Gods Va . der. hart

Koor.
Zijn lief . de . macht, Die 'tal volbracht
Voor ons vol . bracht. {
Hij 'tal vol . bracht Zijn lief . de . macht,
Heeft weer ge . bracht. }

Die 'tal volbracht, Zijn lief . de . macht Heeft aan 'tkruis op Golgotha het al volbracht.

Jes. 53 ; Efez.3 : 14 en 18—19

108

Gez. 120 : 1, 3, 4.

1. Mid . del . punt van ons ver . lan . gen, Troos . ter van 'tont .
2. Lief . de, Gij moest spot . tal hoo . ren, Die U drong door
3. Lied'l in U is al ons le . ven, Gij, Gij zijt ons

rust ge . moed, Je zus! on ze dank . b're zan gen
merg en been; Ja, Gij droegt Uws Va . ders too . ren,
hoog . ste goed; Ja, Uw kruis heeft ona ge . ge . ven,

Lo . ven U . wen lief . de . gloed. Gij woudt van den
Gij voor al . len, Gij al . leen Welk een be ker
Wat ons eeu . wig ju . chen doet. O, hoe zijn w'aan

he . mel da . len Op deez' diep be dor . ven aard,
moest Gij drin . ken Op het aak' lig Got . go . thal
U ver . bon . den, Je zus, Red . der, 's Va . ders Zoon

En voor ons de schuld be . ta . len, Die ons bang ge . moed be . zwaart.
Daar liet G'U aan 'tkruis.hout klin . ken, Daar aan . bid . den w'Uw ge . na!
On . ze har . ten, on . ze mon . den, Jui . chen dank.baar tot Uw troon.

Joh. 3:14-15

Langzaam

109

1. Door een blik op het kruis is er le . ven en heil, Is er
 2. O, waar - om droeg dan Je - zus de zan-de en den smaad, Als uw
 3. Niet uw tra - nen, ge - be - dev, be - kee - ring, be - rouw, Maar Zijn
 4. Neem nu aan in 't ge - loof en met vreug - de het heil, Neem het
 5. Weg dan twij - fel en vrees,want Gods Woord heeft ver - klaard,Dat uw

1. le - ven voor u. en voor mij; Zie ge - loo - vig op Hem, word be -
 2. schuld niet op Hem werd ge - laan? O waar - om heeft het bloed uit Zijn
 3. bloed wrocht ver - zoe - ning voor u; Werp op Hem dan 't ge - wicht van uw
 4. le - ven, dat Je - zus u geeft! Wees ver - ze - kerd, dat nim - mer de
 5. Hei - land het werk heeft vol - bracht; In de vol - heid der tij - den kwam

1. hou - den en leef, Want ver - los - sing biedt Je - zus u vrij.
 2. zij - de ge - vloeid, Als uw schuld niet door Hem werd vol - daan?
 3. zon - de en uw sebuld; Vlied tot Je - zus, o zon - daar, vlied nu.
 4. dood u meer treft, Daar de Heer, uw Ge - rech - tig - heid, leeft,
 5. Je - zus, de Heer, Als het Lam voor de zon - de ge - slacht.

REFREIN.

1-5. Zie, zie, zie en leef! Door een blik op het kruis is er

le - ven en heil, Is er le - ven voor u en voor mij.

(Overgenomen uit „Zionsliederen“)

Joh. 14:6; Hebr. 4:14-16

110

Ernstig
mf

1. Vorst des le - vens,tis Uw dood, Die een schuilplaats mij ont - sloot,
 D. C. Mij, me laat - sche, dien Uw bloed, Rei.nigt en her - le - ven doet.

Einde

Die voor zond' en doods - ge - weld, Mij, ver - loor - ne, vel - lig stelt:

2 Offerbloed, noch 't ee'lst metaal, / Wat in angst berouw betaal', / Wischt de minste onreinheid niet; / Maar, Lam Gods, wie op U ziet, / Maakt van zondenslavernij, / Van den dood Uw zoenbloed vrij.

3 Heer, Uw kruis, Uw stervenspijn / Zal alleen tot steun mij zijn, / Als hier alles mij begeeft; / Heer, in wien mijn ziele leeft, / Gij alleen, en Gij gheel / Zijt mijn hoop, mijn eeuwig deel.

1 Joh. 1:7

111

f

1. Mijn Heiland heeft Zijn bloed geplengd, Der aard ten heil-on - tein, En zondaars met dat
 D. S.—En zondaars met dat

Einde.

D. S.

bloed besprengd Zijn in Hem vrij en rein, Zijn in Hem vrij en reu, Zijn in Hem vrij en reu;

bloed besprengd Zijn in Hem vrij en rein.

2 Heeft niet dat bloed op Golgotha / Den boet'ling uitgered? / Zoo delgt in mij ook Gods genâ / Tot d' allerlaatste smet.

3 O heilig Lam, Uw kostbaar bloed / Bewaart Zijn waarde en kracht, / Tot G' eenmaal 't laatst onrein gemoed / Tot reinheid hebt gebracht.

4 Dan zingen wij met voller toon / De wond'ren van Uw kruis, / Als Gij, Gode eengeboren Zoon, / Ons leidt in 't Vaderhuis.

5 Mijn hart gelooft, ik weet, o Heer, / Ook ik zal daar U zien; / Mij, zondaar, zult G' een plaats der eer, / Een gouden harp mij biën.

Matth. 27: 33—50; Jes. 53
I Joh. 2: 2

112

Geo E. Stebbins

1 Ginds op den heuvel Golgotha, werd' twonderwerk volbracht. Want Jezus bloed bracht
redding aan en licht in duist'ren nacht. Hoe is de Heiland groot en goed, hoe zalig
Zijn te zijn! Vertrouw op Zijn verlossingsbloed; kom tot de Heilsfontein!

2 Niet één van ons kan 't recht verstaan, hoe Hij geleden heeft, / Maar redding
bracht Zijn offer aan. Zijn bloed vertroosting geeft. / Hoe is de Heiland groot en goed,
hoe zalig Zijn te zijn! / Vertrouw op Zijn verlossingsbloed; kom tot de Heilsfontein!

3 Geen and're prijs was hoog genoeg, tot delging onzer schuld, / Dan Jezus' rein en
dierbaar bloed, Zijn liefde en geduld! / Hoe is de Heiland groot en goed, hoe zalig
Zijn te zijn! / Vertrouw op Zijn verlossingsbloed; kom tot de Heilsfontein!

4 Hij stierf voor u, Hij stierf voor mij, zachtmoedig droeg Hij 't kruis! / En Hij
bereidt voor u en mij, een plaats in 't Vaderhuis! / Hoe is de Heiland groot en goed,
hoe zalig Zijn te zijn! / Vertrouw op Zijn verlossingsbloed; kom tot de Heilsfontein!

Hebr. 10: 10—14

113

Wijze: Ik weet, dat mijn Ver-
losser leeft, No. 51

1 Zelf leiddet, Heer, G'Uw leven af, / Gaast willig U ten offerand, / En welk een
heil Uw dood ons gaf, / Zegt ons Uw disch als liefdespand. / En welk een heil Uw
dood ons gaf, / Zegt ons Uw disch als liefdespand.

2 Uw lichaam wijddet Gij den dood / En deed zijn macht op ons te niet; / Uw ster-
ven maakt ons deelgenoot, / Van 't leven in Uw riksgebied. / Uw sterven maakt ons
deelgenoot, / Van 't leven in Uw riksgebied.

3 Genade en waarheid zijt Gij, Heer, / Ons leven werd Gij door Uw kruis; / Zoo
brengt Gij ons verloornen weer, / Als kind'ren Gods in 't Vaderhuis. / Zoo brengt Gij
ons verloornen weer, / Als kind'ren Gods in 't Vaderhuis.

1 Kor. 11: 23—29

114

1 { Dat mij de vie-ring van Uw lij-den, O mijn Ver-los-ser, hei-lig zij
Zij lee-re mij de zon-de mij-den, En maak van we-reld-zin mij vrij!

Zij leer mij U mijn hart te wij-den. Wiens hart nog ster-vend voor mij sloeg

En die in Uw ge-dul-dig lij-den, Destraf ook voor mijn zonden, droeg!

2 Ja, ik wil al mijne dagen, / Mijn Heiland! op Uw kruishout zien, / En voor al
't geen Gij hebt gedragen, / In 't hart geroerd, mijn dank U biën. / O, dat mag eerst
ontferming heeten, / Wat Gij voor zondaars hebt gedaan! / Laat nooit ondankbaar mij
vergeten! / Wat Gij voor mij hebt uitgestaan!

3 Ik wil vol eerbied op U staren, / Gethsemané en Golgotha, / Waar wij ons zagen
openbaren / Den vollen rijkdom der genà; / Waar mijn Verlosser heeft geleden, /
Waar Hij versmachtte, waar Hij stierf. / Ik eer, met lofzang en gebeden, / Hem, die
mij 't eeuwig heil verwierf.

(De woorden overgenomen uit „Christelijke liederen“)

Matth. 26: 42

115

Wijze: Vorst des levens, 't is Uw
dood, No. 110

1 Jezus, Heer, Wiens liefdemacht / Redding ons heeft aangebracht, / 't Harte, dat
Uw liefde smaakt, / Dat Gij door Uw Geest volmaakt, / Rank weer in Gods wijnstok
nu, / Leeft, draagt vrucht alleen door U.

2 't Pascha, Heer, van Uw gemeent, / 't Lam, dat ons met God hereent, / Wilt
Gij in genade zijn; / En Uw disch, zijn brood en wijn, / Zij verzeeg'len ons gemoed, /
Dat wij rein zijn door Uw bloed.

3 Rein voor God en d'eeuwigheid, / Hemelwaarts door U geleid, / Heilig eens in
eng'lenrij, / Priestervorsten aan Uw zij, / Heer, zelfs 't lied in 't Vaderhuis, / Roemt
naar waarde nooit Uw kruis.

I Kor. 10:14—22;
Openb. 22:20—21

116

Wijze: U behoort mijn leven,
Heer, No. 140

1 Heer, de teek'nen van Uw disch / Maken 't voor ons hart gewis, / Dat Uw zoenbloed ons gemoed / Wederbaart en leven doet.

2 In onszelf ten doode onrein, / Zijt Gij ons de heilfontein; / Priestervorst, die zondaars redt, / Rein in U van ied're smet.

3 Bij 't gedenken van Uw dood / Maken w'Uw genade groot; / Beiden wij Uw wederkeer: / „Kom, kom haastig, Jezus, Heer!“

2 Sam. 22:3; Ps. 18:3

117

Wijze: Vorst des levens, 't is Uw dood, No. 110

1 Rots der eeuwen, troost in smart, / Vaste grond voor 't wank'end hart, / Goed bestand voor storm en vloed, / Jezus, is m'Uw dierbaar bloed; / Daarin vond 'k steeds al mijn kracht, / Zelfs in d'allerbangsten nacht.

2 Die op eigen kracht vertrouwt, / Heeft op lossen grond gebouwd, / Eigen werken baten niet. / Slechts die tot den Rotssteen vliedt, / Komt gewis aan 's hemels kust, / Jezus geeft alleen de rust.

3 Vaste Rots in elken nood, / Schuilplaats, zelfs tot in den dood, / G'ondersteunt, die wank'end viel. / Trooster der bedroefde ziel, / Jezus, Heiland, Zone Gods, / Ja, Gij zijt der eeuwen Rots.

(Overgenomen uit den Zangbundel van Joh. de Heer)

DE VOETWASSCHING

Joh. 13:1—17

118

Wijze: Vorst des levens, 't is Uw dood, No. 110

1 Jezus, Heiland, 't is Uw bloed, / Dat mij Gode leven doet, / Ook voor mij hebt G' U verzaakt; / Heer, stel mij in U volmaakt, / Opdat willig ik als Gij / Tot den minste een dienstknecht zij.

2 Waschet Gij, die 't al gebiedt, / Uwer jong'ren voeten niet! / Wee mij, boog ik niet mijn knie, / Als ik op Uw liefde zie, / Om te winnen 't hooge hart, / Dat verblind Uw goedheid tart.

3 Dan te bukken, Heer, als Gij / Mij niet plicht maar eere zij, / Uw genâ, waarin ik roem, / Als ik mij Uw dienstknecht noem; / Dienstknecht nu, maar door Uw dood / Eens bij God Uw troongenoot.

SLOTZANGEN NA DE BEDIENING VAN 's-HEEREN AVONDMAAL

Gal. 6:14
Woorden: P. I. Voorthuis

119

Muziek: Ithamar Conkey

The musical score consists of three staves of music. The top staff uses a soprano C-clef, a common time signature, and a key signature of one sharp. The lyrics are: "1 De her-den-king van Uw lij-den". The middle staff uses a bass F-clef, a common time signature, and a key signature of one sharp. The lyrics are: "In de bre-king van het brood. En het drin-ken". The bottom staff uses a soprano C-clef, a common time signature, and a key signature of one sharp. The lyrics are: "van den be-ker, Was voor mij aan-doen-lijk groot."

2 Ik breng U mijn dank Heer Jezus, / Dat Gij stierft voor mij aan 't kruis / En mij door Uw dood en lijden / Weer ontsloot het Vaderhuis.

3 Nooit genoeg kan ik het prijzen, / Wat voor mij Gij hebt gedaan; / Maar ik wil uit wederliefde / In Uw voetspoor dankbaar gaan.

4 O, mijn Heiland schenk mij daartoe / Uwe kracht en bijstand nu! / Opdat ook in strijd en lijden / Ik getrouw mag zijn aan U.

5 Geef dat ik niet af mag wijken / Van het eenig juiste spoor; / Wil mij aan Uw hand toch leiden / Heel mijn verder leven door.

Hebr. 9:14

120

Wijze: Als ik het kruishout gadesla, No. 48

1 Nog eenmaal, Heer, voor wij Uw huis / Verlaten, zien wij op Uw kruis, / Op 't daar door U bestreden pleit, / Dat d'Uwlen van de wereld scheidt.

2 Och, zij 't met onuitwischbaar schrift / Diep in 't gemoed ons ingegrift, / Dat, wat nog oog en lust bekoort, / Ons hart aan U alleen behoert,

3 Zoo zie in ons, die duur Gij kocht, / De wereld wat Uw liefde wrocht / In zondaars, wien Uw offerdood / Opnieuw Gods paradijs ontsloot.

DES CHRISTENS ROEPING

„Zoo bid ik u dan, ik de gevangene in den Heere, dat gij wandelt waardiglijk der roeping met welke gij geroepen zijt.”

Paulus aan de Efeziërs (4:1)

Luk. 21:36; Efez. 6:11—12

121

PHILIP PHILIPS

1 Waak, Chris - ten, wees wak - ker, de Heer roept ten strijd Den trou - we, die
 2 Hoe groot ook 't ge - vaar zij, ver - saag niet in moed; Uw Ko - ning heeft
 3 De strijd voor uw Ko - ning is wet - tig en schoon; Gods waar - heid en
 4 Ga moa - dig, uw Hel - pet, de Heer, is na - bij; Waar 't strijden het

hart Hem en zwaard heeft gewijd; De vij - and dreigt tartend het erf van uw Vorst,
 recht op uw liefde en uw bloed. Keer staand den boosa in den naam van uw Vorst,
 recht zijn de grond van Zijn troon; Be - kamp dan de we - relden vrees niethaar Vorst,
 heetst Is, daar, Christen, is Hij. Zie im - mer de vij - and u 't dichtst bij uw Vorst,

Koor.

Ga, toon, als een held, uw ge - laat hem en borst.
 En toon, als een held, uw ge - laat hem en borst. Toon, als een held,
 Maartoon, als een held, uw ge - laat hem en borst.
 Ja, toon, als een held, uw ge - laat hem en borst.

Toon, als een held, Toon, als een held, Uw ge - laat hem en borst.

DES CHRISTENS ROEPING

122

1 Thess. 5:6

P. M. DAVIS

1. Zoek die daar roekeloos dwalen, 't Hart, dat zijn hartstochtendient, Leerden ver - doo den to
 2. Werk, hoe de vijand moog' lachen. Hoe hij uw trou - we be - spot: De blijdschap, die nimmer
 3. Of - fer uw hart op Gode altaar. U, niet uw hulp, vraag de Heer! En't lied in zwakheid ge

ken - nen De trouw hun lief'd'rijkste Vriend. Knie, want verstoonten zij Hij den, Help met ont -
 eind - digt, Is dan uw deel eens bij Gad. Staat in 't ge loo - ve van Je - zus, Wacht van deo
 zon gen Brengt lichtglaas en blijdschap weér. Of - fer uw hart in uw za - gen, Toon, dat ge

fermend ge - dijd; Leer ben de lief de van Christus' Kracht tot ver - los - sing ver - vuld,
 be - niet uw kroon! Nooit zullen wij ken of vul len Die vol gen bun Heer, Gods Zoon.
 na u ge - schiedt, Als voor uw Koning g'moeit hiden Roem' tot den eind' Hem uw lied,

Koor.

cres.

Neen, nie mand gun' slaap, Nie - mand gun' slaap,

Neen! nie-mand ver - zu - me of dra - le. Noch zoek'daar bui ten zijn taak.

1 Tim. 6:12; Matth. 24:13

123

1. Laat ver-eend ons hei - lig stre - ven Naar het lief - de - vol - le le - ven
 2. Je - zus' vol - gers staan en kam - pen, Waar bij't wicht van'sle - vens ram - pen
 3. Wie den strijd met God be - gin - nen, Zul - len met hun God ver - win - nen,
 Ons in Je - zus' kruis ge-toond. En - kel lief - de was Zijn lij - den,
 O - ver-moed de zwak - ken hoont; Ziende op Je - zus staan zij pal - le,
 Die ten troon heft en ont-roont; Laat dan, ziende op Je - zus lij - den,
 Lief - de na't ver - win - nend strij - den, Met een eeuw' - ge kroon ge - kroond.
 En wie moed' - los wijk of val - le, Een - maal wordt hun trouw ge - kroond.
 Zoo den strijd der liefde ons strij - den, Dat eens's Va - ders hand ons kroont.

Joh. 21:15—17; 5:35
Matth. 5:45

124

W. B. Bradbury

1. Zijt gij Gods kind? Brandheetin u Het liefdevuur, weet gij het nu? Zoodat gij
 zegt in vreugd of smart: Den Heer alleen behoort mijn hart! Den Heer alleen behoort mijn hard

2. Zijt gij Gods kind? Waarom dan traag, / Rust stil uw hand den ganschen dag? Sta op, brengt 't Evangeliewoord, / Verkond het luid in ieder oord.

3. Zijt gij Gods kind? Zoek in 't gebed / Den Heer, die altijd helpt en redt. / Hij laat den bidder nimmer staan, / Wil dus vrijmoedig tot Hem gaan.

4. Zijt gij Gods kind? Beproef u nauw, / Dient gij den Heer voorwaar getrouw? / 't Geloof in Hem en in Zijn bloed, / Brengt rust en vrede aan 't gemoed.

5. Licht der wereld, verlicht ook mij, / Dat vrij van duisternis ik zij. / Dat ik getrouw tot in den dood, / U volg en dien als kind van God.

Hebr. 10:32—36; Matth. 11:28
Ps. 103:8

125

Langzaam

1. Neen, toon niet uw lij - den, Want elk heeft zijn deel;
 2. Klaag 'tee . nig aan Je - zus, Hij kent uw ver driet;
 3. Heeft Je - zus ge - troost u, Ga dankbaar dan heen,

Bloedt u ook het har. te, En schijnt het te veel, Ga dan tot den Hei land
 Zeg 'tal. les aan Je - zus, Die laaf' nis u biedt. Hij 't licht de - zer we - reld,
 En laat in Zijn lij - den, Geen broe - der al . leen. Zeg wat Gods ge - na - de

Met al uw ge - ween; Klaag' tee . nig aan Je - zus, Hij troost u al . leen.
 Geeft vrede en kracht, Steunt u in het lij - den Met he - mel.sche macht.
 Voor u heeft ge - daan, En dat Hij ge - boet' ling Ooit troost' los laat staan.

Matth. 28:19

126

1. Ga, predik 't evangeli, ga, Verkond den volkeren genâ. In Hem, die uit den dood verrees,
En zich de Christus Gods bewees. Zich de Christus, zich de Christus, En zich de Christus Gods bewees.

2. Dat Hij den dood ten onder bracht, / Stave aan heel de aard, dat alle macht / Als Vorst des levens Hij ontving, / Ons heil'gend tot één broederkring.

3. Geen Jood, of Griek, of Scyth nu meer; / Eén allen in den éénen Heer, / Bindt 's Vaders Geest ons in Zijn naam / Tot één gezin voor 't Godskijk zaam.

4. Heil, Christus, die voor allen leed, / Die dood en vloek te niets deed, / Blijf met ons, sterk ons door genâ / Tot 's werelds eind. Halleluja!

Matth. 6:33

127

Dr. WM. MILLER
Koor

1. I late.

1. Der wereld zij geaeng deez aard, Ons wacht 't hemels troon, Zijn werk . is
het pand door Je - sus ons be - waard

2. Wiens hart naar aardsch genot slechts vraagt, / Ons wacht 's hemels kroon; /
Ons de eerkroon, die 't geloof eens draagt / Op des Heilands troon.
Koor: Zijn werk, enz.

3. Deez aard en heem'len gaan voorbij, / Ons wacht 's hemels kroon; / Dan juicht ons hart met de eng'lenrij / Op des Heilands troon.

Koor: Zijn werk, enz.

4. Spoedt jaren, maanden, dagen voort, / Ons wacht 's hemels kroon; / Wij beiden naar des Vaders Woord / Plaats op Jezus' troon.

Koor: Zijn werk, enz.

Jes. 52:7

128

GEORGE F. HANDEL

1. Hoe lief' - lijk is uw voet, Ge - zaan - ten van den Heer,
Die ons de heilmaar hoo - ren doet Van le - ven, vrede en eer.

2. Hoe welkom is ons 't woord, / De maar der zaligheid, / Door Christus ons in beter oord / Als erfschat toebereld.

3. Heeft koning en profeet / Eens naar dat woord gedorst, / Ons hart, dat Jezus Koning weet, / Roemt Hem als Levensvorst.

4. Nu uit de slavernij / Van zonde, wet en dood / Verlost, maakt door Zijn offer vrij, / Ons hart en lied Hem groot.

5. O, hoe zal 't dan ons zijn, / Als we eenmaal 's Vaders Zoon, / Omstraald door 's hemels zonneschijn, / Aanbidden op Zijn troon.

Kol. 1:9—15

129

1. Gij, knech - ten van den Heer, la al - len wat gij doet, Be - tracht Zijn woord, waakt voor Zijn eer
Met heil - geo lief - de - goed. Betracht Zijn woord, waakt voor Zijn eer Met heil - gro lief - d gleed.
Be - tracht Zijn woord, waakt voor Zijn eer Met heil - gen lief de goed.

2. Houdt uwe lampen rein, / Verspreidt een helder licht, / Bij 't wijzen op de heils - fontein / En 't komend Godsgericht.

3. Waakt, is uw Meesters woord, / Zijn komen steeds nabij, / Dat ernst, waar gij tot waken spoort, / Dan in u zichtbaar zij.

4. Welzalig, trouwe knecht, / Want heerlijk is uw loon, / De kroon der eer is weg - legd / Voor uw Verlossers troon.

Hebr. 12: 12—14

130

I. B. WOODBURY

1. God gaf tot roe-ping mij. Dat ik mijn Hei-land na. Hem hart en weg en
 2. Ja, 't is mijn hel - lig werk. Ge - heel mijn le - ven lang. Dat ook door mij deez'
 3. Ver-meerons tot ge - bed En wa - ken kracht en lust; Zoo zij uw liefde ons
 le - ven wij. Ge - hoor - zaam vroeg en spa Ons trekt des Her - ders stem,
 tijd Zijn merk Mijn God tol eer ont-vang Steun, Heer, mijn lief - de - gloed
 hart tot wet. Uw dienst ons le - vens-lust. Ons trekt des Her - ders stem
 En vol - gend op Zijn woord. Gaan we ied' - ren dag meer één met Hem Een
 En vol - gend op uw woord, Ga'k el - ken dag met blij - der moed Een
 En vol - gend op Zijn woord. Gaan we ied' - ren dag meer één met Hem Een
 schre-de huiswaarts voort.
 schre-de huiswaarts voort. Huis-waarts voort. Huis-waarts voort. Bea - sebro - de huis-waarts voort.
 schre-de huiswaarts voort.

Koor.

Hand. 4: 13 en 18—20

131

Wijze: Kom, Geest der liefde,
trooster kom, No. 40

- 1 Herauten van den Levensvorst, / Verkondt Zijn naam uit volle borst; / Toont, Christnen, tot Zijn dienst gereed, / Dat g'u uws Konings broeders weet.
- 2 Het offer, dat voor u Hij bracht, / Dat u bekleedt met vorstenmacht, / Dring tot getuigen vroeg en spa / U van Zijn liefde en Gods genâ.
- 3 Weerhoude ons dan geen haat of spot, / Gemeente, dienstmaagd van uw God, / Wijd goed en tijd, uzelf den Heer / Tot Hem heel d'aard als Koning eer.

† Petr. 2: 21; Titus 2: 7

132

Wijze: Welk een vriend is ons
de Heiland, No. 393

1 Kunt gij naast de stoutste zeilers / U niet wagen in den strijd, / Waar de golf nu berghoog wentelt / En zich straks als afgrond splijt; / Ook aan 't strand staan schepelingen, / Draag hun zorg en arbeid mee; / Kunt gij al de hand slechts leenen / Waar een vaartuig steekt in zee.

2 Hebt gij al geen goud of zilver / Voor uw weldoen steeds gereed, / Buigt zich vaak in u uw ziele, / Daar gij niet te redden weet; / Weenen kunt gij met de droeven, / Zonnestraal der hoop hun zijn, / Door uw handdruk, door uw bidden / Balsem schenken voor hun pijn.

3 Schoon gij in den dag des oogstes / Ook geen schoven binden kunt; / Is u niet het deel des rapers, / D' opgelezen aar gegund? / En van 't aandeel, dus vergaderd / Bij den heeten zonnegloed, / Wordt na 't stillen van uw honger / Licht nog wees of weeuw gevoed.

4 Hoop niet leëgstaand en hoogmoedig / Op wat groot en glansrijk heet, / Tot gij eind'lijk werk en roeping / In een tragen slaap vergeet. / Ga, en werk en zweeg zoo lange / Tot het uur der rust mag slaan; / Als uw hart naar arbeid hunkert, / Wijst God zelf uw taak u aan.

Jes. 53: 6

133

Wijze: Och, bracht mij ieder
dag, o Heer, No. 99

1 Toon zacht u, waar uw broeder dwaalt; / Blijft waar g' een struik'ling ziet, / Hij, ook als in zijn plicht hij faalt, / Uw naaste, uw broeder niet?

2 Eén erfgoed is met u zijn deel, / Eén Vader nam u aan, / Dat dan uw trouw zijn trouwbreuk heel / En weer hem vast doe staan.

3 Vergeet het nimmer, dat alleen / Genade u krachten geeft, / Opdat gij, met uw broeder één, / In waarheid Gode leeft.

Rich. 7; Efez. 6: 10—20

134

Wijze: Ontwaak, gemeente, richt
uw oog, No. 404

1 Gij, knechten Gods, verliest geen moed, / Weest sterk in 's Heeren kracht; / Hoe grimmig hier uw vijand woed', / Meer is uws konings macht.

2 Als is uw tal slechts twee of drie, / Gij geldt een legerschaar, / En kent, wat om u deinze of vlië, / Gods heilbeloften waar.

3 Uw Heer is met u ongezien, / Bestuurt u door Zijn Geest; / Toont, steunend op Zijn hulpe biën, / Dat gij geen weerstand vreest.

† Uw wapenrusting is van Hem, / Bestand in ied'ren nood; / Hoort dan alleen des Veldheers stem, / Hem trouw tot in den dood.

(De laatste twee regels van ieder vers herhalen)

CHRISTELIJKE LEVENSWANDEL

„Dewijl dan deze dingen alle vergaan, hoedanigen behoort
gij te zijn in heiligen wandel en Godzaligheid.”

2 Petrus 3:11

2 Kor. 3:18

135

Biddend

1. Heer, geef mij meer rein . heid, Meer kracht van om . hoog;—
Meer losheid van taardsche, Richt opwaarts mijn oog. Geef lust tot de waarheid,
Meer vrucht dan voorhoen, Meer zien op mijn Hei . land, Op Je . zus al . een. J. K.

2 Heer! geef meer geloof mij, / Meer vrede in Uw raad, / Meer vrees voor Uw
oordeel, / Meer afkeer van 't kwaad. / Meer trouw aan mijn Heiland, / Meer oog
voor Zijn smart, / Meer ernst in mijn wandel, / Meer liefde in mijn hart.

3 Heer! maak mij meer dankbaar, / Meer need'rig en klein, / Meer dorstend naar
waarheid, / Meer biddend en rein. / Meer willig tot dienen; / Meer vijand van schijn, /
Meer vaardig tot troosten, / Meer stil onder pijn.

4 Heer! ware ik meer lief'd'rijk, / Meer lijdzaam en sterk, / Meer vast in gelooven, /
Meer ijv'rig tot werk, — / Meer licht zou ik kewen / Op 't pad waar ik ga, / Ver-
meerder, mijn God! mij! / Uw kracht en gena!

(De muziek en het eerste vers overgenomen uit den Zangbundel van Joh. de Heer)

Ps. 103:10—11; Efz. 2:4—5

136

Wijze: Och, bracht mij ieder dag,
o Heer, No. 99

1 Deed Gij naar recht, waar bleef ons, Heer, / Een schuilplaats reeds op aard? /
Maar in vergeven is Uw eer, / Zelf trekt G'ons hemelwaart.

2 Dies zoeken wij Uw aangezicht / Bij 't worst'len in gebeën, / En smeeken, Vader,
leid ons, richt / In 't heilspoor onze schreën.

1 Kor. 10:13

137

1. Buig niet voor ver . zoe . king; Wie ik wa de weér . staat, Steunt als o . ver
2. Vlied im . mer de spot . ters, Daar 'tgif van hun long, Reeds me . ni . gen
3. In el . ke ver . zoe . king Is Je . zus da . bij, Daar ook Hij

win . na . Door voor . beeld en raad Zijn broe . ders in 't strij . den,
zwak . ke Tot Gôds . las . ring dwong Steun niet op u . zel . ven,
Zel . ve Ver . zocht is als wij. Zoo kan Hij ons troos . ten,

Vol . heer . lijk is 't loon; Zie un . mer op Je . zus, 't Geldt lie . ven en
Zoek geen ei . gen eer; Schuyl in Zij, ne ar . men. Blijf dicht bij uw
Steu . nen door Zijn hand, Tot ons Zijn ge . na . de Brengt in 't Va . der.

Koor. Vierstemmig.

kroon.
Heer. Zoek uw steun bij den Hei . land. Heb ver . trouwen op Je . zus:
land.

Blijf vol . har . den tot 'tein . de Zie, dan wakelt gij niet.

Jes. 2:5; Joh. 12:35 -36
Ps. 89:16; 36:10

138

I. B. Woodbury

1 Wandel in 't licht en God verkondt Zijn liefd' u door Zijn geest. Hij geeft Zijn
euwig hellsverbond, Wie Hem gelooft en vreest. Wie Hem ge - loeft en vreest.

2 Wandel in 't licht en door zijn kracht / Zal duisternis vergaan; / Want door zijn
glans en oppermacht / Kan twijfel niet bestaan. (bis)

3 Wandel in 't licht, dan heeft het graf. / Voor u geen afschrik meer, / Het rukt den
doodensluier af, / Werpt alle droefheid neer. (bis)

4 Wandel in 't licht, want 's Vaders Zoon, / Zal steeds uw hart verblij'n, / Hij
leidt u tot den hemeltroon, / Daar zult gij zalig zijn. (bis)

Jes. 53:6

139

W. B. BRADBURY

1 Wij dwaalden allen, waresch en blind, Weerstrevend als 't moedwil - lig kind: En wie vond
ooit, Heer, 't rechte pad. Als Ge ons in toorn verstooten hadt, Als Ge ons in toorn verstoeten hadt.

2 Maar schoon ons vaak Uw tucht verdroot, / Gaat G'ons niet over in den dood? /
En droeg het meerd'ren onzer schuld / Ontfermend met het teerst geduld.

3 Blijf, Vader, met de teederheid, / Die ons, verlorenen, zoekt en beïdt, / Ons dragen,
tot van liefde ontgloord / Ons hart geheel U toebehoort.

4 Trek telkens meer naar Golgotha / En 't offer, pand van Uw genâ, / Naar onzen
Middelaar ons heen; / Zijn kruis is onze hoop alleen.

Fil. 1:21; Openb. 3:18; Job 4:3
Ps. 109:30; Spr. 3:9

140

G. HEWS

1. U be - hoort mij u le - ven, Heen, U te dien - nen is mijn eer;
U te vol - gen, waar Gij leidt, Mij - ner zie - le za - lig - heid.

2 Wijd mijn oogen, dat hun zien / Elken doolweg mij doet vliën; / Wijd mijn ooren,
laat Uw woord / Klank zijn, die hun 't meest bekoort.

3 Wijd mijn handen, maak ze sterk / Tot Uw heil'gen strijd en werk; / Wijd mijn
voeten om te gaan / Waar Uw voetstap heeft gestaan.

4 Wijd mijn stem, opdat mijn mond / Zondaars winnend U verkondt; / Wijd mijn
tong, geef dat mijn spraak / Uw genade kenbaar maak'.

5 Wijd mijn have; goed en geld / U ten dienst zij 't al gesteld; / Toon het mijn ge -
drag altijd, / Dat Gij, Heer, mijn Leenheer zijt.

141

Matth. 19:27 - 30; Fil. 3:12 - 14

Eén wensch slechts ken ik, slechts één doel. Dat Je - zus' volger 'k mij ge - voel;
Gezind als Hij, die voor mij leed. En s'Vaders wil in al - les deed.

2 Dan zal 't mij goed en vrede zijn, / Doet weerstand, tegenspoed en pijn / Slechts
meer mij leven onder 't kruis / Voor 't eeuwig heil in 't Vaderhuis.

3 Vergeten is daar alle smart, / Waar 't voor zijn God, herboren hart / Met engele -
n en zaal'gen saam / Den lof zingt van Gods vadernaam.

142

PSALM 86: 3, 6

1. Heer! door goedheid aan ge - dre - ven, Zijt Gij mild in 'tschuld ver - len, 'k Zaldan in Uw waar heid
 2. Leer mij naar Uw wil te hand' en.
 3. ge - ven; Wie U aanroeft in den wand' len; Neig mijn hart, en voeg het nood. Vindt Uw gunst on - ein - dig saam. Tot de vrees van U - wen
 4. groot. Heer! neem mij ge - bed ter oo - ren Wil naar mij. ne smee king naam. Heer! mijn God! ik zal U lo - ven, Ref. sen 't gan sche hart naar hoo - ren; Merk, naar Uw goed gun - stig - heen, Op de stem van mijn ge - beën - bo - ven; 'k Zal Uw naam en ma - jes - teit Ee - ren tot in eeu - wig - heid!

143

Matth. 21: 19—22; Joh. 15: 1—16

SILAS J. VAIL

1. 't Zijn blaad'ren, kaf en ner - gens vrucht, Is 't zuch-ten van Gods Geest. Waar
 2. 't Zijn blaad'ren, kaf! En zelfs geen zucht Naar 'thoogst en ee - nig goed; Maar
 3. O vrees - lijk uur, als voor Zijn troon De Heer den zon - daar daagt, En

hoe de Heer tot wa - ken riep, 't Ge - we - ten vast en vas - ter sliep. Bijt te - gen bede en vrien-den - raad Een die - per zin - ken slechts in 't kwaad Bij dan ont - wa - kend, maar te laat, Hij angstig op de borst zich slaat En zorg' - los we - reldfeest meer ver-hard ge - moed. Ach, blaad'ren, kaf, en ner-gens vrucht. Ach, blaad'ren, kaf, en ner-gens vrucht. Ach, blaad'ren, kaf, en ner-gens vrucht."

Fil. 2: 12—13; 1 Kor. 9: 24—27

144

1. Ik wil stre - ven, rein te le - ven, Volgend steeds Uw wil;
 In mijn han - del en mijn wan - del, Need'rig zijn en stil.
 Kom, met moed den vij - ande te gemaet. Met het zwaard des Gees - tes hem begroet;
 Vleesch en zin - den 'to - ver - win - nen. Dat is 's Hee - ren wil.

2. Eens verloren, ben 'k herboren / Tot de zaligheid; / Jezus' sterven deed mij erven, / D' eeuw'ge heerlijkheid. / Daarom dat 'k getuig van Jezus' naam, / En mij 't Evangelie gansch niet schaam; / Na dit lijden komt verblijden / Tot in eeuwigheid.

3. 'k Richt mijn oogen naar den hoogen, / Waar mijn Heiland is; / 'k Ben onmachtig, Hij is krachtig, / Zijne hulp gewis. / Nimmer, dat vergeefs ik Hem iets vroeg, / Zijn gena is altijd mij genoeg. / 'k Blijf geloven, mij wacht boven / D' eeuw'ge erfenis.
 (Overgenomen uit den Zangbundel van Joh. de Heer)

145

PSALM 133: 1, 2, 3

1. Ai ziet hoe goed, hoe lieflijk is't, dat zo . . .
2. Die lief-de-geur moet elk tot lief-de no . . .
nen Van 't zelf-de huis als
pen, Als d'o. lie die, van

broeders sa . . men wa . . nen, Daar 't lief-de vuur niet wordt ver . doofd; 't Is
A . . ronshoofd ge . . dro . . pen, Zijn baard en kleeder . . zoom door.trekt; 't Is

als de zalf op 's Hoo . . ge.pries.ters hoofd, De zalf, waar mee hij
als de dauw, die Her . . mons kruin be . . dekt, Dio Zi . . ons top met

is aan God ge . . wijd, Dio door haer reuk het hart ver . . blijdt.
vruchtbaar nat be . . sproeit, En op zijn ber . . gen ne . . der . . vloeit.

3 Waar liefde woont, gebiedt de Heer Zijn zegen; / Daar woont Hij zelf, daar wordt
Zijn heil verkregen, / En 't leven tot in eeuwigheid!

Joz. 24: 15

1. Wie koos 's Hee . . ren zij . . de? Wie werd vrij?
2. Koost gij reeds den Hei . . land Hier op aard?
3. Blijft niet staan van ver . . re, Komt tot Hem.
4. Geeft den Heer uw le . . ven, Heet uw lot;

Koost gij 't pad ten le . . ven? Waar staat gij?
Heeft Hij reeds uw har . . ta? Bij is't waard.
Wilt toch tot Hem naa . . d'rea, Hoert Zijo stem.
Im . . mers is Bij Midd' laar Tot uw God.

Koor
Kiest nu, Kiest nu;
Kiest het pad ten le . . ven, Kiest het pad ten le . . ven;

Kiest nu,
Blijft God niet weer.stre . . ven, Hij maakt vrij. Wilt den Hei . . land kie . . zen

Kiest nu;
Wilt den Hei . . land kie . . zen, Winnen of ver . . lie . . zen. Wat wilt gij?

147

1 Kor. 13

1. Zou de wijsheid mij vol - ko - men Tot den bo - dem zijn onthuld.
Had ik al Gods raad ver - no - men En Zijn gansche wil vervuld.
Ach! wat wa - re al mijn po - gen, Al mijn wijsheid, al mijn licht,
Zon - der lief - de uit den Hooge, Voor des Heeren aan - ge - zicht?

2 Troonde ik in koningszalen, / Ware ik ook nog zoo rijk, / Sprak ik zelfs der eng'len talen, / Gaf van alle gaven blijk; / Waar' ik meester in de rede, / In de kunst; wat baatte dat, / Als de liefde ook niet mede / Deel had aan deez' rijke schat?

3 Kon ik elke zin verklaren / Heden nog in duisternis, / Daarenboven openbaren / 't Diepst geloof, dat er maar is, / Zoodat berg enrots verrezen, / Zich verplaatste op mijn woord, / Ach! hoe leeg zou 't alles wezen, / Ging geen liefd' er mee accord.

4 Zou ik al mijn goed'ren geven / Aan de armen in hun nood, / Ja, al gaf ik zelfs mijn leven, / Ging voor and'ren in den dood, / Ach! wat zou het alles kosten, / 't Ware al vergeefs gedaan / Werd de liefde nagelaten, / Die er samen mee moet gaan.

5 Liefde is de grootste gave, / Zilver, goud, ja alles goed, / Kan een menschenziel niet laven, / Slechts de liefde die dat doet. / Alles hier op aard zal tanen, / Is ver - gank'lijk op zijn tijd, / Liefde blijft haar weg zich banen / Zij bestaat in eeuwigheid.

VERLANGEN NAAR GOD

„Gelijk een hert schreewt naar de waterstroomen, alzoo schreewt mijne ziel tot U, o God!”

Psalm 42:2

Psalm 42:3 en 5

148

Louis BOURGEOIS
1551

Hij - gen - d harl, do jach - oot -
Van do frie sche wa - ter -
Ho stroo - men. Schreeuw! niet ster - kor -
Dan mijn tiel - ver daer laugt ige daer - not
Ja. mijn ziel dorst naa den Heer. God des le - vens,
ach, wan eer. zal ik na dren voor Uw oo
een. In Uw huis Uw naam ver heo - - geo.

2 O mijn ziel! wat buigt g'u neder? / Waartoe zijt g'in mij ontrust? / Voed het oud vertrouwen weder: / Zock in 's Hoogsten lof uw lust: / Want Gods goedheid zal uw' druk / Eens verwiss'len in geluk. / Hoop op God; sla 't oog naar boven; / Want ik zal Zijn naam nog loven.

3 Maar de Heer zal uitkomst geven, / Hij, die 's daags Zijn gunst gebiedt: / 'k Zal in dit vertrouwen leven, / En dat melden in mijn lied. / 'k Zal Zijn' lof zelfs in den nacht, / Zingen daar ik Hem verwacht. / En mijn hart, wat mij moog' treffen / Tot den God mijns levens heffen.

(Overgenomen uit J. A. de Zwaan & K. Veldkamp,
Alferlei voor Harmonium (orgel) dl. 1, 4e druk)

Joh. 12:21; Matth. 7:24—25

149

1. O, toon ons Je - zus, want het ein - de nadert, Des levens-
2. O, toon ons Je - zus, Rotssteen van ver - los - sing Waarop ons
3. O, toon ons Je - zus, dat is ons be - gee - ren. Wij worden

schaduw groetal meer en meer. O, toon ons Je - zus, ons geloof
huis wij bouwden in 't geloof, Ons verschriktdan niet 't loeten van
sterk, als wij op Je - zus zien. O, toon ons Je - zus, spreek ons van

te ster - ken. Voor de laatste strijd, 'tgeldt des Heilandseer.
de stormwind. Voor sa-tans woeden houdt ons oor zich doof.
Zijn ko - men. Dat wij Hem spoedig on - ze hul-de bien.

Ps. 37:5; 51:8—13; Joh. 8:36
Jes. 44:21—23

150

Wijze: Looft God, de bron van
alle goed, No. 371

- 1 Keer weer, mijn dwalend harte, keer; / Jaag naar geen schaduw langer meer, / Maar zoek een eenzaam plekje uit, / Opdat g'uw hart voor God ontsluit.
- 2 Mijn God en Vader, voor Uw oog, / Dat op mij neerziet van omhoog, / Voel 'k elken dag mij meer onrein, / Reikhalzend naar Uw heilsfontein.
- 3 Mijn poging wischt geen enk'le sinet; / Steeds dieper oordeelt mij Uw wet, / Maar, heel mij, ziende op Golgotha / Wijkt vloek der wet voor Uw genâ.
- 4 Ontzondig, Heer, en heilig mij, / Opdat ik door genade vrij / Van zondenlust en
wereldmacht, / Verwinnaar worde in Uwe kracht.

Ps. 39:8—9; Hebr. 7:22

151

Langzaam

1. Heer, hoo heb ik U van noo . de, Om te blij . ven op Uw
2. Aan mijn schijn baarschoonste da . don, Kleeft de zon . de als doodskreuk
3. Zelfs hebt G'U voor mij ge ge . ven, Lief . des heil', ge taak vol
4. Juich, ge . meent', uw Heer en ko . ning Stier voor u als vloek aan

pad; Dwa . len voert ge . wijs ten doo . de, O, boud toch mijn hand ge-
aan; Maar Gij staat in lief.de ons ga . de, En be . hoedt ons voor ver-
bracht, En Uw of . fer wordt ten le . ven, Wie van U zijn heil ver-
'tkruis; Zijn ver . need' ring is uw kro . ning, Is uw recht op 't Va der-

Koor.

vat .
gaau .
wacht .
huis

El . ke dag, io . d're stond Bringt mij meer op U te

bou . wen; Trouwe Heer, d'een'ge grond Van mijn hoop is Uw ver . bond.

Ps. 16:1; 121:8

152

Wijze: Buigt, volken, voor Jeho-
va's troon, No. 3

- 1 Mijn God, bewaar mij, dat ik niet, / Mijn heil miskennend, U ontvlied', / En door
mijn wereldzin bekoord / Mijn ooren sluite voor Uw Woord.
- 2 Hoe kan ik, van Uw trouw bewust, / Nog luist'ren naar des vleesches lust, / Nog
hechten aan wat buiten U / Ik als gevaar en vijand schuw.
- 3 Alleen in U zoek ik mijn kracht; / Maak, Vader, Gij mijn zwakheid macht / Tot
wand'len op het heilig pad, / Dat voor mij Jezus' voet betrad.
- 4 Zwak zijn wij, zwak en licht vervaard, / Maar ziende op U, door U bewaard,
Wordt door des Geestes hulp ons biën, / Des Meesters beeld in ons gezien.

Ps. 42

153

MENDELSSOHN-BARTHOLDY

Lentando

1. Gelijk een herl, ter dood los af - ge - jaagd. Om waterschreewt, schreit mij - na ziele en vraagt
Vertrosting, Heer, ver - kwikking, kracht en licht Van 't naad'ren voor uw vriend'lijk aan - ge - zicht.
2. Als ik gedenk aan vroeger, blijder tijd, / Toen, Heer, in 't huis aan uwen dienst gewijd, / 'k Met Uw gemeent' mocht opgaan tot Uw lof, / Buigt zich mijn ziel rouw - klagend neér in 't stof.
3. Wat buigt ge u neér, mijn ziel, hoe zoo ontrust? / Zijt van Gods trouw ge u langer niet bewust? / Verhef u, hoop en geef d' Algoedheid eer; / God is getrouw, wat wilt, wat vraagt gij meer?

Luk. 24:29

154

LOWELL MASON

1. Mijn God, U meer na - bij, U meer na - bij; { Dat toch mijn smeeking zij, En komt in kruis ook Gij Meer dicht tot mij. } Maak door uw lucht mij vrij, Breng mij me Umeer na - bij, U meer na - bij.
2. Waar ook mijn reispad zij, / Heer, breidt maar Gij / Uw vleug'len over mij, / 'k Voel mij dan vrij; / Wien 's werelds lust verblij', / Ik zing: „Blijf mij terzij, / Mijn God, kom meer nabij, / Meer mij nabij.”

3. En maakt Uw machiwoord mij / Eens eeuwig vrij / Van zonde's slavernij, / Heer, dan nog zij / In hemmelodij / 't Mijn lied met de eng'lencij: / „Mijn God, U meer nabij / U meer nabij.”

PSALM 73: 12, 13, 14

1. 'k Zal dan ge - du - rig bij U zijn, In al mijn noo - den,
2. Wien heb ik ne - vens U om - hoog? Wat zou mijn hart, wat
3. Wie, ver van U, de weel - de zoekl, Ver - gaan eer - lang en
angst en pijn; U al mijn lief - de waar - dig schat - ten, Wijl
zou mijn oog Op aar - de ne - vens U toch lus - ten? Niets
wordt ver - vloekt; Gij roeit hen uit, die af - hoe - ren En
Gij mijn rech - ter - hand woudt vat - ten. Gij zult mij lei - den
is er, daar ik in kan rus - ten. Be - zwijkt dan ooit in
U den trot - schen nek toe - kee - ren. Maar 't is mij goed, mijn
door Uw raad, O God, mijn heil, mijn toe - ver - laant! En mij, hier
bit. 't ro smart Of ban - gen nood mijn vleesch - hart, Zoo zult Gij
za - ligst lot, Na - bij le - we - zen bij mijn God! 'k Ver - trouw op
hoe door U be - reid, Op - ne - men in Uw heer - lijk - hejd.
zija voor mijn ge - moed Mijn rots, mijn deel, mijn eeu - wig goed.
Hem ge - heel en al, Den Heer, Wiens werk ik roe - men zal.

Joh. 1:29; Ps. 51

156

Moderato

1 O Lam van God, voor mij op aard ge - ko men, Gij naamde
zon - de van de we - reld weg! Ge - lijk een hert schreeuwet
naar de wa - ter - stroo - men, Al - zoo ver - langt mijn ziel naar

KOOR *Meno mosso M. = 84*
cresc.
U, o Heer, mijn God! Aan Uw voe - ten, Heer, leg ik mijn le - ven
neer; Ik sterf en leef en lijd voor U, ge - kruist voor mij!

2 'k Betreur, 'k betreur mijn schuld, die U verjaagde / En donkerheid in mijne ziel
deed zijn; / Nu geef ik alles op wat U mishagde / En kom nog eens tot U; maak
Gij mij nu gansch rein.

3 Kom, Heil'ge Geest, wil mij Uw hulpe schenken; / Verbreek des satans werken
nu in mij! / Wees steeds mijn Licht en Gids op al mijn wegen, / Bereid mijn hart
voor Hem, Die stierf aan 't kruis voor mij!

4 Als eens 't heelal vergaat en zangers zwijgen, / Dan heb 'k een plaats bij U, Die
mij nemint; / Gelijk de wachters naar den morgen hijgen, / Zoo wacht mijn ziel op U,
bij Wien ik vrede vind!

(Overgenomen uit den Liederbundel van het Leger des Heils)

157

Vlug

1. U na - bij. U al - tijd na - der Trekk' ons, Heer, Uw naam en
2. Gij al - een kunt ons ver - los - sen, Als de vij - and ons be -
3. Doe ons in Uw krachtvol - har - den, Maak ons in Uw heils - naam

kruis; Wees ons Leids - man tot den Va - der, Op den
laagt; Maar wat hij be - sta, blijkt ij - del, Als Uw
groot; Leer ons U, als - Leids - man, vol - gen, Trouw U

Koor.
U - na - bij, U - na -

weg, naar 't Va - der - huis. {
hand ons, zwak - ken, schraagt. } U na - bij,
hou - dend tot den dood. {

U - na - bij, Na - der, na - der, im - mer meer; Tot ver -

lost, Heer, door Uw kruis, Haastwel zien in 't Va - der - huis.

GELOOF EN VERTROUWEN

„Wij dan, gerechtvaardigd zijnde uit het geloof, hebben vrede bij God, door onzen Heere Jezus Christus; Door welken wij ook de toeleiding hebben door het geloof tot deze genade, in welke wij staan, en roemen in de hoop der heerlijkheid Gods.”

Romeinen 5 : 1—2

Fil. 1 : 25—26
Efez. 1 : 15—16

158

Wijze : Lang zwiert moed'loos op
de bergen, No. 237

1 'k Heb geloofd — en daarom zing ik, / Daarom zing ik van genâ, / Van ontferming en verlossing, / Door het bloed van Golgotha. / Daarom zing ik U, Die stervend / Alles, alles heeft volbracht, / Lam Gods, dat de zonde wegneemt, / Lam van God, voor ons geslacht!

2 'k Heb geloofd — en daarom hooger, / Hooger dan Calvarie's top, / Zie ik boven lucht en wolken, / Hoogepriester, tot U op; / Die in 't ware tabernakel / Voor Gods aanschijn t' allen tijd, / Als Haar Hoofd, voor Uw gemeente / Strijdend bidt en biddend strijdt.

3 'k Heb geloofd in U, Wien d'aarde / Met haar doornen heeft gekroond; / Maar Die nu, gekroond met eere, / Aan Gods rechterzijde troont; / U, aan Wiens dooreerde voeten / Eenmaal in het gansch heelal, / Hier, daarboven en hieronder, / Alle knie zich buigen zal,

4 Ja 'k geloof — en daarom zing ik, / Daarom zing ik U ter eer, / 's Werelds Heiland, Hoogepriester, / Aller Heeren Opperheer! / Zoon van God en Zoon des menschen, / O, kom spoedig in Uw kracht / Op des hemels wolken weder! / Kom, Heer Jezus, kom! ik wacht.

(Het lievelingslied van Ds. N. de Jonge ; opgenomen met toestemming van G. Alsbach en Co. te A'dam)

Ps. 36 : 10; 2 Kor. 13 : 5

159

Wijze : Heer leid mijn schreden,
richt mijn voet, No. 68

1 Genadig God, alleen Uw kracht, / Het steunen van Uw hand, / Maakt tegen 's vijands overmacht / Ons zwak geloof bestand.

2 Slechts in Uw licht zien wij het licht, / In U ook zijn wij sterk, / Wordt zoet ons ied're levensplicht / En zaligheid Uw werk.

3 Neig dan ons hart, richt onzen voet; / Waar Gij Uw hulp verleent, / Vergelden zelfs wij kwaad met goed, / Als 't past aan Uw gemeent'.

4 Dan leeft in ons des Meesters zin, / Gaan met Zijn medelij / Wij in des naasten smarten in, / Hoe zwaar hun schuld ook zij.

5 Zijn liefde aan zondaars grootgemaakt, / Ons deel ook uit genâ, / Blijkt heerlijk dan in ons ontwaakt / En werkzaam vroeg en spâ.

GELOOF EN VERTROUWEN

160

Ps. 107 : 28—30

160

Matiq

Koor.

Fil. 4:6; Ps. 37:5
Matth. 6:25 en 32

161

Met overtuiging

1. Bouw op God en wacht Zijn ze . gen,
2. God zal nim . mer hem be . ge . ven,
3. Aard sche vrien.dschaps ban den bre . ken,
4. Bouw op God, de rots der eeu . wen,

Bouw op God in el . ken nood: Al . toos kan Hij uit . komst
Die op Zijn be . lof . ten bouwt, En zich in den naam van
De ze we . reld gaat voor . bij. Gods ge . na.deel . leen is
Bied uw voet een vas . ten grond; Bouw op God en gij hebt

ge . ven, Red ding van een wis . sen dood.
Je . zus, Gansch en al Hem toe . ver . trouwt.
duur . zaam, Staat ton eind toe ons ter zij.
vre . de Tot uw jong . sten le . vens . stond.

Koor.
Bouw op Hem, Die wondten heelt, Die ons goed en kwaad be . deelt,

Ons door lief en leed ba . Reidt Voor de vreugd der eeu . wig . heid.

Matth. 7:24-25

162

Krachtig

1. Wie bouwt op de Rots, den Zo . ne Gods Heeft stort.vloed noch storm te
2. Maar al . len, wie hand hier bouwt op zaad, Zij zul . len te laat aan.
3. Ons heil is de Rots, de Zo . ne Gods, Waar ber . gen en heu . vlen

vree . zen; Het our van ge . vaar toont 't Gods . woord waar: Ik
schou . wen. Wat uit . komst hem beidt, dien schijn ver . leidt Op
wij . ken. De Rots, door Gods hand in Hein go . plant, Zal

Koor
Ons heil is de
zal uw toe . vlucht we . zen
'swe . relds grond te bou . wen } Ons heil is de Rots, is de
nim . mer . meer be . zwij . ken }

Rots, Ons heil is de Rots.
vas . te Rots, Ons heil is de Rots, is de vas . te Rots; Ons

heil is de Heer, is de Zo . ne Gods; Hij is der eeu . wen Rots.

Ps. 9:2 en 15; 66:16; 103:2

163

Allegro

Dreigen u vaak stormen op de levens zee, Sleepet u soms ont-
moe-di-ging en twij-fel mee, Zie op al uw ze-ge-nin-gen,
groot en klein, En ge zegt: „Hoe konk zoo klein-ge-loo-vig zijn!“

KOOR

Tel uw ze-ge-nin-gen, één voor één! Tel ze
Tel uw ze-ge-nin-gen, Tel ze één voor één! Tel uw ze-ge-
alle, en ver-geet er geen! Tel ze alle,
nin-gen en ver-geet er geen! Tel uw ze-ge-nin-gen,
noem ze één voor één, En ge ziet Gods goedheid en ge-na-deal-leen!

2 Gaat gij onder zorgen menigmaal gebukt, / Schijnt het kruis te zwaar, dat op uw schouders drukt, / Zie op al uw zegenen! Grijp slechts moed! / En ge kunt weer vrolijk zingen: God is goed!

3 Ziet ge soms op rijken met hun overvloed, / Denk: mij wacht daarboven 't onvergankelijk goed, / Zegenen, die geen rijkdom koopen kan, / Des getrouwens loon in 't hemelsch Kanaän.

4 Zoo in strijd en moeite steeds het hoofd omhoog! / God bestuurt uw leven; op u rust Zijn oog. / Laat u door Hem leiden, van Zijn trouw bewust! / Veilig voert Zijn hand u naar des Hemels kust.

(Overgenomen uit den Liederbundel van het Leger des Heils)

Rom. 5:1—5

164

L. Edos

1. Wij spreken van 't leven omhoog, Van 't eens ons daar wach-ten-de lot,
Van verblunkt Zijn glansons in 't loog; Maar 't zijn daar, wie peilt dat ge-not?

Einde

D. S.—En eens scheunt Zijn hand ons de kroon; Maar 't zijn daar, wie peilt dat ge-not?

D. S.

Wij we-tent, Hij zit daar ten troon Wiens kruis ons ver-voend heeft niet God,

2 Wij spreken van vrijheid en rust, / En hoe ons de wereld bespot, / God dienen is vreugd ons en lust; / Maar 't zijn daar, wie peilt dat genot? / En viert ook, als eens aan den Heer / De wereld haat aan ons bot, / Zija liefde en genade is ons meer; / Maar 't zijn daar, wie peilt dat genot?

3 O Heer, die Gods wil hebt volbracht! In spijt van der moorderen rot, / Genoeg is Uw troost ons in nacht; / Maar 't zijn daar, wie peilt dat genot? / Kom haastig dan, Heiland en Heer, / Wij dorsten naar 't volle genot, / Geef Eden in volheid ons weer, / Maak zalig ons met U bij God.

Math. 11: 28—30; Ps. 28: 7

165

1 Voor mij ook sprak de Le - sens - vorst: Ver - inner - de kom tot Mij. Leg 't mat - te houf aan Mij - ne vorst
D. S. — En heb met blijden dank ontwaard!

Einde. D. S.

En rust van ang - steen vrij. Ge - lijk ik was, ver - morid, be - zwart. Ging ik op Je - zus' stem;
Wat rust er is bij Hem.

2 Voor mij ook is Zijn woord geschied: / „Komt tot Mij gij, die dorst, / En ken Mij, die u laaf om niet, / Als Vrede en Levensvorst.” / Ik heb dat vriend'lijk woord geloofd, / En nu, verkwikt, gedrenkt, / Roem ik met opgeheven hoofd / In Hem, die 't leven schenkt.

3 Nog sprak Hij: „Kind, wat wanhoop gij! / Blik opwaarts, zie Mij aan, / Het licht der wereld is in Mij / Voor altijd opgegaan.” / Ik zag op Jezus, en mijn nacht / Vlood als een schaduw heen; / Bij Hem is rust, is kracht en licht, / Ja, heel bij Hem alleen.

Matth. 28: 20
Ps. 27: 1; 18: 7, 30, 47

166

1 Al rolt da - zee en loeft da - wind la - bel - le van den nacht, / Al licht gern maan, al
'Ge - loof weet, waar 't zijn steu - sel vredt, Van wiek het bij - stand wacht. /

blikt geen ster, Wij wor - len nooit al - leen, De trou - we Heil - per is nooit ver, Wij leidt ons huiswaarts heen.

2 Zoo dreigend hoog klimt nooit de nood, / Of sterker is Gods hand; / Bij Hem is uitkomst in den dood / En ons Zijn woord verpand. / Geloofsproef is 't wat ons weertvaart; / Hoe bang 't vooruitzicht scheen, / Ons oog blikt hoopvol hemelwaart, / God leidt ons huiswaarts heen.

3 Wie sidd're en beef' als zonder hoop, / Gods kind'ren vreezen niet; / Zij weten, wie der waat'ren loop, / Der stormen kracht gebiedt. / Licht' al geen maan en blikt geen ster, / Nooit worst'len zij alleen, / Nooit is hun trouwe Helper ver, / God leidt hen huiswaarts heen.

Hand. 20: 24

167

1 Te mid - den der worsting van dois - ter en licht Boudt 't oog op de ba - tender rust ik ge - recht, Waar 't lij - den te
bo - en 'k ten le - ven ontwaak { Waar 'k eeuwig bij Jo - zus Gods sabbatsrust smaak, rust ik smaak, 1
Waar 'k eeuwig bij Je - zus Gods sabbatsrust . . . smaak. }

2 Geen plekje op aard is van droefenis vrij; / De zonde is de dood en baar dienst slavernij. / Mijn tocht voert naar boven, Gods Woord is mijn baak. Tot 'k eeuwig bij Jezus Gods sabbatsrust smaak.

3 Die hoop is mijn leven, mijn starlicht bij nacht, / Zij schenkt m' in de worstling vernieuwing van kracht, / Terwijl in volharding naar d' eindpaal ik haak, / Waar 'k eeuwig bij Jezus Gods sabbatsrust smaak.

Fil. 3: 7—11; 2 Thess. 1: 3—7

168

1 Wij - jo rust is hier bo - ren, wij - ja sab - bats - rust daer, Hoe zoa ik dan dae - zeo voor strijden ge - raet;

Wees stil, mij - ne zie - lo ou - lij - den en kruis Ter - kort blechte de worstling, brengt eer - der o - theis.

2 Neen, 't is niet mijn roeping te jagen naar 't goed, / Dat wereldzin, hoogmoed en vijandschap voedt; / Mijn burgerschap is, waar mijn Koning mij wacht, / De stad, die geen zonde, geen rouw kent of nacht.

3 Bemoeijlijk dan distel en doornstruik mijn tred, / Ik wensch mij geen rozen tot peluw of bed; / Het deel mijner hoop is omhoog bij mijn Vorst, / Is 't zien van mijn Heiland, de rust aan Zijn borst.

1 Kor. 3:11; Hand. 4:12
Ps. 73:25—26; 62:3

169

1 Ik heb den vasten grond ge - von - den, Waarin mijn an - ker eeuwig hecht,
Dengrondin Jezus' bloed en won - den. Voor 'swereldsaanvang reeds gelegd.

Die grond zal on - ver - wikt bestaan, Schoonaard' en hemel on - der gaan,

2 Die grond is 't eindeloos erbarmen, / Dat al ons denken overtreft, / Van Hem, die met Zijn vaderarmen / Ons, arme zondaars, opwaarts heft, / Die op ons diep mee - doend ziet, / Al achten wij Zijn roepstem niet.

3 God wil, dat wij niet gaan verloren, / En schonk tot redding ons Zijn Zoon; / Dies werd Hij mensch, Gods Eengeboren, / En voer straks op tot 's hemels troon; / En Hij met onzen nood begaan, / Kloppt nu gedurig bij ons aan.

4 O diepte, die der wereld zonden / Door Jezus' dood verslonden heeft! / Nu is der zielen wond verbonden; / Wie wil verdoemen? Jezus leeft, / Wiens offerbloed bestendig pleit: / „Barmhartigheid! barmhartigheid!”

5 Daarop wil ik geloovig bouwen, / Gerust, getroost, wat mij weêrvaart, / En m' aan Gods Vaderhart vertrouwen, / Wanneer mijn zonde mij bezwaard. / Steeds vind ik daar m' opnieuw bereid / Oneindige barmhartigheid.

6 Wordt m' alles op deez' aard' ontnommen, / Wat blijdschap en genoegen schenkt, — / Mag zelfs geen enkle troostbron stroomen, / Wier lavend vocht mijn ziele drenkt, — / Schijnt hoop op redding mij uitzied, — / Toch blijft mij Gods barmhartigheid.

7 Als, van den avond tot den morgen, / Des levens leed mij kommer baart, / Wanneer mijn ziel door ijde zorgen / En aardsche lasten wordt bezwaard, / Verward wordt in der dingen loop, / Is Gods barmhartigheid mijna hoop.

8 Moet ik in mijne beste werken, / In wat ik denk en wat ik zeg, / Veel onvolkomens steeds bemerken, — / Ach, dan valt alle roem mij weg. / Maar dan is mij tot troost bercid: Ik hoop op Gods barmhartigheid.

9 't Ga mij dan, zoal als Hij moog' willen, / Mijn God, wiens naam „Onfermer" heet; / Hij moge zelfs mijn harte stillen, / Opdat het dit slechts niet vergeet', / En — 't zij mij vreugd of smarte beïdt — / Slechts steun op Zijn barmhartigheid!

10 Op deez' geloofsgrond zij mijn leven / Gebouwd, zoolang mij 't licht beschijnt! / Dus wil ik denken, doen en streven, / Totdat mijn laatste kracht verdwijnt. / En eeuwig juich ik dan, verblid: / „O diepte van barmhartigheid!”

(De woorden overgenomen uit „Christelijke liederen”)

Ps. 37:5; 62:9; Fil. 4:13; 1:21
1 Petr. 1:13

170

Heinrich Isaac (1450—1518)

1 { In al mijn doen en la - ten Wit ik m' op God ver -
Wat ooit werd on - der - no - men Was niet tot stand ge -
m. f.

la - ten, die al - le ding vermag
ko - men, als Hij niet zeegnend ne - der - zag.

2 Of zorg mij steeds verzelle, / Of 'k mij met arbeid kwelle, — / Ik vind daarbij geen baat. / 'k Wil alles in mijna leven / Mijn Vader overgeven. / Daar ik mij op Zijn zorg verlaat.

3 Geen angst kan mij doen schromen. / Want niets kan m' overkomen / Dan naar Zijn wijzen raad; / En 'k heb nooit stof tot klagen, / Daar steeds Zijn welbehagen / In 't zoeken van mijn heil bestaat.

4 'k Vertrouw op Zijn genade, / Die mij voor alle schade / En alle kwaad behoedt. / Leef ik naar Zija geboden, — / Hij redt m' uit alle nooden / En schenkt mij lief'd'cijk 't eeuwig goed.

5 Moog Hij 't geen 'k heb misdreven' / Mij in gena vergeven, / En over mijne schuld, / Hoe groot die zij gebleken, / Niet aanstonds 't vonnis spreken, / Maar mij nog dragen met geduld.

6 Zijn engel zal mij hoeden / Voor 's vijands toornig woeden; / Dies strijd ik bli te moe. / Ik zag mij voor gevaren / Altijd door Hem bewaren — / Ik weet het bijnia self niet, hoe.

7 Bij slapen of bij waken, / Bij wat mij mag genaken, / Blijf ik of trek ik voort, — / In zwakheid of in banden, — / Nooit maakt Hij mij te schanden; / Altijd troost mij Zijn krachtig woord.

8 En heeft Hij het besloten, / Dan zal 'k ook onverdroten / Betreën de lijdensbaan. / Het zwaarste deel van allen / Zal mij te zwaar niet vallen: / Met God wil ik het ondergaan.

9 Ik wil geheel mijn leven / Hem willig overgeven; / En roept eens, vroeg of laat, / Zijn stem mij op tot scheiden, — / 'k Zal 't zonder zorg verbeiden, / Daar ik het aan Hem overlaat.

10 Moog' ik de Zijne wezen, / Vertrouwend zonder vreezen / Hem, die mij nooit verlaat! / Wat staat of vallen moge, — / Mijn Vader in den hooge / Weet altoös en voor alles raad

(De woorden overgenomen uit „Christelijke liederen”)

*Tit. 2 : 13 ; Jes. 65 : 17—25
Openb. 21 : 1—4 ; Ps. 62 : 6*

171

S. HIBBARD

1. Hoe heug - lijk is des Chris - tens hoop, Die wat als
kruis hem treft, Die, hoe hem alles tegenloop, Slechts meer zijn hart ver-
Die, hoe hem alles tegenloop, Slechts meer zijn hart verheft,
best. Die, hoe hem al - les te - genloop, Slechts meer zijn hart ver - heft.
meer zijn hart verheft.

2. Die hoop wijs hem op 't land der rust, / Dat alle lijden endt, / Waar hij naar volle
hartelust / De vreugd van 't kindschap kent.

3. Daar dreigt enpijt geen zonde meer, / Heeft vleesch noch wereld macht; / Daar
drukt geen last van zorgen neér, / Daar kwelt geen ziekte of nacht.

4. Die hoop is hier reeds zaligheid, / Het zoet van werk en plicht, / Met blijdschap
in de vreugd, die heidt, / Tot 's Vaders eer verricht.

1 Petr. 1 : 7 ; Jak. 1 : 12
Luk. 17 : 5 ; 2 Tim. 1 : 12

172

Wijze : O, kon ons ruste zoekend
hart, No. 265

1. Och, dat ik een geloof bezat, / Dat hoe bedreigd, benaerd / Nooit deinsde uit vrees
op 't doornig pad / Van weerstand, spot en smart.

2. Het stil geloof, dat nimmer mort / Bij 't moeilijkst levenslot; / Dat hoe mijn
naam gelasterd word', / In ootmoed bouwt op God.

3. Het kloek geloof, dat kalm zich toont, / Als 't dreigend noodweér woedt, / Omdat
het weet, daar boven woont / Mijn Vader, die mij hoedt.

4. Schenk dat geloof mij, ja, vermeér / 't Mij naar mijn strijd en nood, / Opdat, Heer,
ik U waardig eer / In trouwe tot den dood.

1 Petr. 2 : 6 ; Spreuk. 14 : 26

Gezang 244 : 3 en 4

Louis BOURGEOIS
1551

Nooit kan i ge loof te veel ver wach ten, Des Hei lands woor den
zijn ge wie, 't Faalt aard esche vrien den vaak aap krac bten, Maar
nooit een vriend sia Je zuu ist Wat zou ooit Zij na macht be
per ken? 't Heel al staat on der Zijn ge bied, Wat Zij de
heil de wil be wer ken, Opt zegt Hem Zij ver mo gen niet.

2. Die hoop moet al ons leed verzachten: / Komt reisgenooten, 't hoofd omhoog! /
Voor hen, die 't heil des Heeren wachten, / Zijn bergen vlak en zeeën droog. / O
zaligheid, niet af te meten! / O vreugd, die alle smart verbant! / Daar is de
vreemdlingschap vergeten: / En wij, wij zijn in 't Vaderland!

Van Alphen en A. Rutgers

(De notenzetting overgenomen uit J. A. de Zwaan & K. Veldkamp, *Allerlei voor Harmonium (orgel)* dl. 1, 4e druk; de woorden opgenomen met toestemming van de Evang. Gezangen Compagnie)

TOEWIJDING EN HEILIGMAKING

„En de Heere vermeerdere u en make u overvloedig in de liefde jegens elkander en jegens allen, gelijk ook wij zijn jegens u; opdat Hij uwe harten versterke, om onberispelijk te zijn in heiligmaking, voor onzen God en Vader, in de toekomst van onzen Heere Jezus Christus met al Zijne heiligen.“

1 Thessalonicensen 3:12—13

Efez. 2:13; Gen. 28:10—22

174

Langzaam

L. MASON

1. Na - der, mijn God, bij U, Zij steeds mijn beê; Zij 't le - vena -
 2. Al zie ik 't licht ver-doofd Haast voor mijn schreeën, En wacht tot
 3. Wan-ner voor mijn ge - zicht De lad - der rijst, Die naar U,
 4. En wenkt Uw eng'-len-stoet Eens op - waarts mij, In 's he-mels

pad soms ruw. Gaat Gij maar mee, Dan kent mijn zie - le rust; Mij
 rust mijn hoofd Straks slechts een steen. Als dan maar in mijn droom Uw
 Bron van licht. Mijn zie - le wijst, 'k Zie dan in't banget ge - vaar Uw
 zon - ne - gloed, Ver - jongd en vrij, 'k Juich dan op hoo - ger toon, Bij

van Uw trouw be-wust. Wacht ik aan blij - der kust, Uw sab - bats - vree.
 licht mij te - genstroem; Wat dan mij o - verkoom, 'k Ben niet al - leen.
 heil' - ge eng'-len-schaar, Die U. Al - ze - ge - naar, Al die - nend prijst.
 'tnaa-dren van Uw troon.'k Ben eeu - wig nu Uw zoon En U na - bij!

Joh. 6:37; Fil. 3:12

175

Wijze: Aanbiddend zien we op
U. No. 361

1 Mijn Heiland, Zielevriend, / Die op mijn smeeken let, / U kent elk, die U zoekt en
 dient, / Als Hoorder van 't gebed.

2 Schenk mij een rein gemoed, / Een onderworpen wil, / En onder alles, wat God
 doet, / Een hart in ootmoed stil.

3 Ik vraag geen ander lot / Dan, Heer, Gij zelf U koost; / Nabij U en nabij mijn
 God / Is al mijn vreugd en troest.

Luk. 10:39; Rom. 8:35
 2 Thess. 3:16; Ps. 36:10; 40:18

176

Met gevoel

J. BEER

1. Heiland Bron van al - le le - ven, Die voormijne zonden leed.—
 2. Leid mij, Heiland! door het le - ven, Zonder U kan ik niet gaan:—
 3. Gij alleen zult mij be - stu - ren, Voert mijn weg door moet' en strijd—

Aan Uw voeten kniel ik ne - der, Als voorheen Ma-ri-a deed.
 'k Wil geheel aan U mij wijden, Neem mij als Uw volg'ling aan.
 Schenk mij slechts Uw liefd' en vre-de, Ben Uw kind in eeuwigheid.

Aan Uw voeten kniel ik ne - der, Als voorheen Ma-ri-a deed.
 'k Wil geheel aan U mij wijden, Neem mij als Uw volg'ling aan.
 Schenk mij slechts Uw liefd' en vre-de, Ben Uw kind in eeuwigheid.

Joh. 15:9; Ps. 73:23—28

177

Gedragen en plechtig

C. M. v. Weber (1786-1826)

I Wil ons door Uw Geest gedreven, Jezus, Uwe lief'd ons ge
ven. Wil z' ons
m het har - te gie - ten. Door 't geloof ons doen gene - ten!

2 Heiland, onze Heer en Koning! / Wilt Gij maken bij ons woning! / Laat Uw Geest de kracht ons geven, / Gansch en al voor U te leven.

3 Wie kan zeggen of beschrijven, / Wat het is in U te blijven, / In 't geloof U aan te hangen, / U in liefde te ontvangen?

4 O, oneindig dierbaar Wezen, / Dat ons allen wil genezen, / Maak ons waard U te ontmoeten, / Eu den hemel te begroeten!

Ps. 23:26; 27:8; 51:12; 57:8

178

1 Hier is mijn hart, mijn God, ik schenk het U. Dien mij genadig schep! { Het komt U toe, Heer.
Geef Mij uw hart, Mijn kind. Geef her Mij nu Daar 'kheden tot u riep }

door Uw in-den Hier U te schenken maakt mij blyde. Hier is mijn hart, hier is mijn hart!

2 „Hier is mijn hart, neem het genadig aan! / Met ied're smet en vlek; / Ik wijd het U, zooveel ik kan voortaan, / Zie niet op mijn gebrek. / Het is vervuld van booze lusten, / En zonde en schuld er steeds op rusten, / Mijn zondig hart! mijn zondig hart!“

3 Hier is mijn hart! O Heer, herschep het rein, / Vernieuw het toch geheel. / Opdat het U een tempel Gods kan zijn / En gansch alleen Uw deel. / Gereed steeds naar Uw stem te luist'ren, / Als Gij Uw wil erin komt fluist'ren, / In 't nieuwe hart — in 't nieuwe hart.

Mark. 10:21; Kol. 1:20

Luk. 6:22

179

JOHANN C. W. A. MOZART

1. 'k Heb, mijn Heiland, op - ge - no - men 't Kruis mij wachtend naar uw woord;
Einde.

'k Wil, wat me ook moog o - ver - ko - men, Too - nen wien mijn hart be - hoort.
D. S.—'k Zal u als mijn Ko - ning roemen En in liefde uw vol - ger zijn.

D. S.

Hoe de we - red mij moog noemen, Wie ik in haar oor - deel schijn,

2 Heeft Uw volk U niet verlaten, / Niet voor U den dood gezocht; / Blijft U niet de wereld haten, / Omdat z' U niet overmocht? / Dat G' alleenlijk wildet weten / Wat de Vader U gebood, / Deed Uw wonderdaan vergeten, / Hunk'ren, jagen naar Uw dood.

3 Zou ik naar de gunst dan trachten / Van wie U den rug toekert; / Zegen in den kring verwachten, / Die Uw naam en rijk niet eert? / Neen, mijn zoeken en mijn vragen, / 't Pleiten van mijn smeekgebeën, / Zij alleen het U behagen / En het volgen in Uw schreën.

4 Uw verschijnen wil ik beiden / Als een bruid haas brui'gom wacht; / Op Uw komst mij voorbereiden / Steunend op Uw liefde en macht. / 'k Weet, Gij zult mij niet begeven, / Bijstaan tot mijn jongsten stond, / Tot ook ik in 't eeuwig leven / Uw genade en trouw verkond.

5 Brengt u elke dag een schrede / 't Heilig doelwit naderbij, / Waar Gods sabbatsrust haar vrede / Schenkt tot eeuwig feestgetij. / Dáár zijn moeite en smart vergeten, / Waar de Heiland voor altijd / Door een vreugd niet af te meten / 't Hart, dat Hem behoort verblijdt.

Ps. 141:3; Jak. 3:6

180

Wijze: Och, bracht mij ieder dag,
o Heer, No. 99

1 Mag niet een enkel ijdel woord / Mijn lippen overgaan, / Hoe zal, o God, die alles hoort, / Dan ik voor U bestaan?

2 Voor U bestaan? Ach, moest mijn hoop / Zijn op wat zelf ik deed, / Vergeefs, tot schade was mijn loop, / De bron van enkel leed.

3 Maar, Heer, die zwakheid maakt tot kracht, / Gij zijt mijn hart genoeg, / Ik weet wie in mijn zondennacht / Op 't kruis mijn zonden droeg.

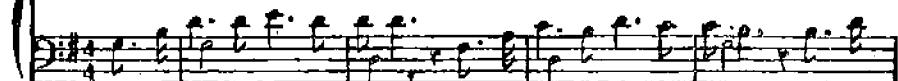
4 Och, dat Uw Geest mijn hart bewaak, / Elk ijdel woord voorkom, / En rein in U mij priester maak / Voor 't eeuwig heiligdom.

Joh. 12:26; Ps. 23
Openb. 14:1-5

181

1. Ik vernam mijn Heiland spreken, En dat was voor mij een teeken, Ja, ik
2. Jezus gaat steeds voor mij henen, Jezus hoorde ook al mijn stemmen, Je - zus
3. En al wordt het kruis oock zwaarder, Ook het uitzicht wordt al klaarder, Lijdzamen
4. Zoo ga 'k veilig door Zijn hoede, En al word ik wel eens moede, En al
5. Door het doods dal wil hij leiden, Mij aan stil-le waat'ren weiden, En een

doe graag naar Zijn smeeken: Kom en volg mij waar took he - nen - gaan
weet van al mijn weenen, Daarom volg 'k Hem waar took he - nen - gaan.
word ik en bedaarder Volg ik Jezus, waar took he - nen - gaan.
voel ik ook Zijn roede, Toch volg 'k Jezus, waar took he - nen - gaan.
groene wei muispreiden, Dies volg 'k Jezus waar took he - nen - gaan.

Koor

Ja, ik neem mijn kruis en volg Hem, O, mijn Heiland wil ik volgen,

Waar Hij voorgaat, wil ik volgen, Ik gamet Hem, waar took hem en gaan,

1 Thess. 5:23; 1 Petr. 3:15

182

1. Wil heil - gen uw le - ven, Spreek vnaak met uw Heer,
2. Wil heil - gen uw le - ven, Deez' aard gaat voor - bij;
3. Wil heil - gen uw le - ven: Met Hem aan uw zij
4. Wil heil - gen uw le - ven: Heb vre - met uw lot,

Blijf in Hein vol - har - den, Put kracht uit Zijn leer.
Waak in de ge - be - den, Ken God van na - bij.
Is vei - lig het pad steeds En wan-delt gij blij.
Uw dank - toon, uw smeek-bee, Koom' stil voor uw God.

Mijd vrien - schap der we - reld, Sta zwak - ken steeds bij;
Op Je - zus steeds zien - de, Wordt gij Hem ge - lijk.
En ko - men ook zor - gen, Volg gij maar uw Heer,
Met Zijn Geest als gids dan En Zijn Woord als baak,

Zorg, dat Go - des ze - gen Steeds ze - ker u zij.
En blij - de ont - moet gij Hem straks in Zijn Rijk.
Blijf zien steeds op Je - zus En leel naar Zijn leer.
Wacht u, trou - we dienstknecht, Een he - mel - sche taak.

Luk. 9:57 - 58; Joh. 6:68 - 69

183

J. L. ELGINBURG

1. 'k Wil U vol-gen, U, mijn Heiland, Waar oock 't levens-pad mij leidt. Waar Gij
2. Ruw en door-nig blijve ons reispad, On-gebaand als d' o-ce-aan; Toch zal
3. Wacht mij 't bit-ter we-der-streven Van de ba-ters van Uw naam, Gij, die

voor gaat, wil ik vol-gen. U ten dienst zijn steeds be-reid.
steeds Uw bloed ons wij-zien 't Voetspoor, om U na-te gaan.
zwaar-der heft ver-dra-gen, Maakt tot vol-gen mij be-kwaam.

Koor

Heer, wij vol-gen U als Leids-man; Kocht ons niet Uw zoen-blood

vrij? Bui-ten U voor ons geen le-ven; Hond ons, Heiland, U na-bij.

Mark. 8:38; Rom. 1:16
Hebr. 11:16

184

Wijze: Ontwaak, gemeente, richt uw oog. No. 404

- 1 Wij schamen ons den Koning niet, / Die voor ons leed en stierf / En in Zijn eeuwig riksgebied / Een plaats der eer verwierf.
 - 2 Wie deinzen moog', zich Uwer schaam', / Ontzet door 's werelds trots, / Wij roemen Jezus, in Uw naam / In U der eeuwen Rots.
 - 3 Voor ons verwinnaar van den dood, / Maakt U als Levensvorst / De schaar van Uw verlosten groot / En juicht uit volle borst.
 - 4 „De Koning leev," juicht hart en stem; / „Lof, eer zij Hem en macht, / Die in het Nieuw Jeruzalem / Ons als Zijn broed'ren wacht!"
- (De laatste 2 regels van ieder vers herhalen)

STRIJD EN OVERWINNING

„Strijd den goeden strijd des geloofs, grijp naar het eeuwige leven!"

„In de wereld zult gij verdrukking hebben; maar hebt goeden moed, Ik heb de wereld overwonnen."

„Zijt getrouw tot den dood en Ik zal u geven de kroon des levens." 1 Timotheus 6:12; Johannes 16:33b; Openbaring 2:10b

Ps. 46:91:1-2
Efez. 6:10-17

185

GEZ. 264: 1, 2, 4.

1. Een vas-te Burcht is on-ze God, Een toe-vlucht voor de
Al drukt het leed, al dreigt het lot, Hij doet Zijn hulp ver-

Zij-nen! schij-nen! De vij-and rukt vast aan Met op-ge-

sto-ken vaan: Hij draagt zijn rus-ting nog Van gru-wel

en be-drog, Maar zal als kaf ver-dwijnen!

2 Geen aardsche macht begeeren wij; / Die gaat welras verloren! / Ons staat de sterke Held ter zij', / Dien God ons heeft verkoren. / Vraagt gij Zijn naam? zoo weet, / Dat Hij de Christus heet, / Gods Eengeboren Zoon, / Verwinnaar op den troon! / De zeeg' is ons beschoren!

3 Gods Woord houdt stand in eeuwigheid / En zal geen duimbreed wijken. / Beek, satan! Hij, die ons geleidt, / Zal u de vaan doen strijken! / Delf vrouw en kindren 't graf, / Neem goed en bloed ons af, / Het brengt u geen gewin: / Wij gaan ten hemel in / En erven koninkrijken!

Dr. Maarten Luther

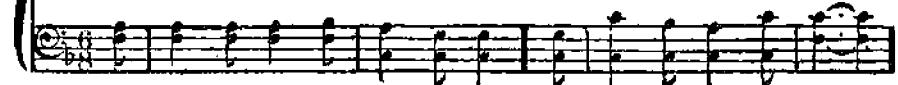
(Opgenomen met toestemming van de Evang. Gezangen Compagnie)

Efez. 6:10—17

186

1. Ge - le - gerd in des Hei - lands licht, Gij Chris - ten - strij - ders waakt,
 2. Zijn lief - de is ons een ba - nier. Ons zwaard is's Hee - ren Woord,
 3. De vij - and loert aan ied - re kant In toorn en grim-mig - heid:
 4. Den o - ver - win - naar wacht een kleed, Gansch rein door Je - zus bloed,

Dat Gij, voor - dat het dag - licht zwicht, de o - ver - win - ning smaakt.
 Wij wand' - len dies blij - moe - dig hier Met on - zen Hei - land voort.
 Te wa - pen naar der heil' - gen trant, Het loon is za - lig - heid.
 Waar-in, al wie ge - loo - vig streed, Ge - niet het he - mels goed.

De vij - and loert en wenscht uw dood, Waakt dan op Je - zus' woord,
 De Heil - gen uit het boek van God Reeds gin - gen de - ze baan,
 Der waar - heid gor - del aan - ge - daan. De helm des heils op 't hoofd,
 Al zal de sa - tan te - gen - staan. Met heel zijn le - ger - macht:

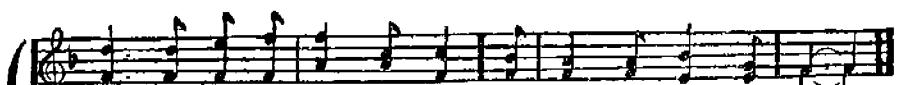
Al klimt steeds hoo - ger ook de nood. Strijdt moe - dig, dap - per voort.
 Ons wacht met hen een heug' - lijk lot. Als wij hun we - gen gaan,
 Neem bo - ven - al het schild ook aan. Dat schut al wie ge - looft.
 Voor Sa - lem zal hij on - der - gaan Door Je - zus op - per - macht.

Koor

Ver - win - nen in 't ge - loof, Ver - win -nen in 't ge - loof.

Ze - ge - vie - ren in 't ge - loof, O - ver - zon - de en dood.

1 Tim. 6:12 ; 1 Joh. 1:7 en 9

187

Wijze: Looft den Koning aller volken, No. 33

1 Rust u toe, gordt u ten strijde, / Gij, Christnen, want ten allen tijde / Is satan op uw neêrlaag uit! / Wapent u met 't Woord des Heeren, / Strijdt ernstig om u te verweeren, / Opdat gij hem niet wordt ten buit! / Al is de vijand snel, — / Hier is Immanuel! / Hosianna! / Voor dezen Held / Wijkt zijn geweld. / Met Hem behouden wij het veld!

2 Reinigt u, bewaart uw leden, / Verwint al uw begeerlijkheden, / En staat zoo in des Heeren kracht! / Zoekt in Jezus' naam uw sterke, / In Hem, die 't heil in u bewerkte, / Ziet toe, dat g' u voor struik'len wacht! / En als gij bijkans zwicht, / Op 't einddoel 't oog gericht! / Dâár is vreugde! / Welaan, zoo zijt! / Ten kamp bereid! / U wacht de kroon der eeuwigheid.

3 Strijdt dan recht de wein'ge jaren, / Voordat het graf uw stof komt gären: / Met snelheid loopt het leven af. / En als 't uur eens heeft geslagen, / Dan rijzen w' op den dag der dagen / Als overwinnaars uit het graf. / Wij zijn verzoend met God! / Godlof! der wereld spot / Duurt niet lange: / Ons heeft Zijn Zoon / Op Zijnen troon / Reeds lang bewaard de eerekroon.

4 Jezus, sterk Gij Uwe kindren! / Moog' niets de zegepraal verhindren / Van die gekocht zijn door Uw bloed! / Wil Uw werk in ons volenden / En nieuwe levenskracht ons zenden, / Als ons ontzinken zou de moed! / Stort in ons uit Uw Geest, / Uw liefsle 't allermeest / In ons harte! / Dan blijven wij, / Getrouw en blij, / In dood en leven U terzij!

(Overgenomen uit „Christelijke liederen“)

Ps. 40:2; Joh. 15:14
Efes. 2:14-15

188

A.J.H.

(Overgenomen uit den Zangbundel van Joh. de Heer)

Matth. 10:28
Luk. 12:4-5 en 32

189

<img alt="Musical score for hymn 189, page 189. It consists of six staves of music in common time with a key signature of two sharps. The vocal line starts with a piano dynamic (p) and moves to a forte dynamic (f). The lyrics are as follows:
 <p>1. Wees niet vervaard, gjij klei-ne stoet! Hoc
 2. 't Is Go-des zaak, waar voor gjij strijd. Op

luid des vij-and's o-ver-moed Zijn ze-ge-lied doe
 Hem vertrouwd, gehoopt al-tijd; Laat rus-tig God re-

klin-ken. En re-ken' op uw on-der-gang. Hij
 gee-rent. Hij zal ge-wis-lijk op Zijn tijd U

zingt dat ze-ge-lied niet lang. Laat gjij den moed niet
 doen ver-win-nen in den strijd. Zijn Woord doen triom-

zin-ken! fee-ren.

3. Zoo waar God God is, is 't gewis, / Dat al
 wat macht des boozen is / Ons nooit zal kunnen
 krenken. / 't Zal worden al tot hoon en spot; /
 God is met ons en wij met God; / Hij zal de zieg'
 ons schenken!

(De woorden overgenomen uit
 „Christelijke liederen”)

Hez. 6:10—20; Joh. 17:20—26

190

Jacob Hoff

1 Op Christenschaar, gordt u ten laatste strijde
2 Daarom bad Je - zus in Zijn laatste u - ren.
3 Hoelang nog Christ'nen wilt g'elkander richten?

leed'ren, trek uw rus-ting aan. Het bloed eens vloeien-
priester smeekte Hij 't van God. Die eenheid; ach hoe-
gij niet in uws naasten smart?

de uit Jezus zij - de. Is 't teeken op uw heil'ge le - ger - vaan!
lang nog zal het duren, Dat ons beschoren wordt dat za - lig lot?
zwakke hart ver-lich-ten Sta als één man, hoe u ook Sa-tan tart.

Innig terug tot ee - nig-heid.

1 3 Waarom nog voedgij haaten nijd O keer terug tot ee - nig-heid.

191

Mark. 7:37
Ps. 4:4; 37:5

Vrolijk

1. Al - les wel, al - les wel, Ook in 'Isf. ste van den strijd,
2. Al - les wel, al - les wel, Ook als Hij een of . fer vraagt,
3. Al - les wel, al - les wel, Geen ge . vaar voor dood en hel,
4. Al - les wel, al - les wel, Hier reeds in den aardschene strijd,

Al - les leidt tot hoor . lijk . heid.
Dat mijnvleeschsteede heeft be . baagd. { Al - les wel, al - les wel, al - les wel.
Sa - tan wikt op Zijn be . vel. Meer nog straks in heer . lijk . heid.

(Overgenomen uit den Zangbundel van Joh. de Heer)

Luk. 12:32; Openb. 1:16

192

Wijze: Een vaste burcht is onze God, No. 185

Gezang 156:1—4

1 Houdt Christus Zijne Kerk in stand, / Zoo mag de hel vrij woeden; / Gezeten aan Gods rechterhand, / Kan Hij haar wel behoeden; / Hij is in alle leed / Tot hare hulp gereed, / Hij staft Zijn' roem alom, / En waakt voor 't Christendom: / Dies mag de hel vrij woeden.

2 God ziet zelfs Vorsten op den troon / Zich tegen Hem verzetten, / Hij ziet hen Zijn gezalfden Zoon / Versmaden in Zijn wetten; / Zij schamen zich de leer / Van Jezus onzen Heer, / Zijn kruls is hun ten spot; / Maar hoe belacht hen God! / Zij mogen zich verzetten.

3 De spotter mag de waarheid smaan, / Ons kan hij haar niet rooven, / D' onchristen mag haar tegenstaan, / Wij blijven haar gelooven! / U Jezus, U zij d' eer! / Die U verkiest tot Heer, / Uw woord orecht betracht, / Dien kan geen helsche macht / De zaligheid ontrooven.

4 Gij, Christen, die op Hem vertrouwt, / Gij moet geen dreigen vreezen; / Die God, Die van den hemel schouwt, / Zal ons een toevlucht wezen; / Der legerscharen Heer / Waakt voor Zijn woord en eer, / Geeft ons geduld in nood, / En kracht, en moed in dood, / Wie zou dan dreigen vreezen?

Naar Gellert

(Opgenomen met toestemming van de Evang. Gezangen Compagnie)

Rom. 13:11—14;
Matth. 28:18 en 20.

193

A. WILLIAMS

1. De dag, de groo - te dag breekt aan, De dag der heer - lijk - heid,
Waar - in, bij 't voor Gods vierschaar staad, Elk hart Zijn oor - deel beidt.

2 Gemeente, aan wie de Heer Zijn woord, / Zijn strijd heeft toebetrouw'd, / Hebt steeds gij 's Veldheers stem gehoord, / En op Zijn macht betrouw'd?

3 Nog rest een ure u, koopt den tijd, / Koopt de oogenblikken uit; / Wint, gansch u gevend tot den strijd, / Uw Koning eer en buit.

4 De tijd is kort, de wereld woedt / Met wanhoops drift en haat; / Pleit dan op Jezus' naam en bloed, / Houdt aan, — straks is 't te laat!

Matth. 28:18 en 20
Ps. 147

194

Wijze : Een vaste burcht is onze Ged. No. 185

1 God is voor ons een sterkt' en slot, / Een toevlucht in ellenden! / Wij vreezen niet in 't hachlijkst lot; / God zal ons onheil wenden. / Al davert op zijn grond / Geheel het werelddond, / Al storten van hun stee / De bergen in de zee, — / God zal ons uitkomst zenden!

2 De golven mogen in haar woën / De bergen voor onz' oogen / Op hunnen grondslag wankelen doen, — / Gods stad blijft onbewogen. / De bronnen blijven frisch, / Waar 's Hoogsten woning is. / God, die de stad bewoont / En haar gena betoont, / Hoedt haar door Zijn vermogen.

3 Geen rijk kan tegen Hem bestaan; / Zijn stem verschrikte de volken; / Het siddrend aardrijk moet vergaan, / Als d' Almacht uit de wolken / Door Zijnen donder spreekt! En aller trots verbreekt; / Maar d' Oppermajestet / Stelt ons in veiligheid. / Wij vreezen vuur noch kolken.

4 Komt herwaarts! ziet Gods wonderkracht, / Die schrik baart in de landen, / Verwoesting aanricht door Zijn macht / En legt de krijs aan banden. / Hij zendt den vrede neer; / Zijn hand breekt boog en speer; / Nu zwijgt het moordgekrijt; / De wagens in den strijd / Doet Hij met vuur verbranden.

5 „Laat af! zwijgt stil!” dus spreekt de Heer, / „Erkent Mijn alvermogen! / Heel 't aardrijk gecv' M' als Koning eer, / Aanbiddend neergehogz'n!” / De hoogste Majestet / Stelt ons in veiligheid. / Schoon 't al in puin vergaat, / God blijft een toeverlaat. Laat ons Zijn naam verhoogen!

(Overgenomen uit „Christelijke liederen”)

Joh. 16:33

195

A. D. MERRILL

1. { Eenzaam en moe - de, van droefheid bezwaard, Schuldgevoel torsend met Ha-tend de we - red en vreezend baar macht, Derf tot den strijd 'k in mij- lust steeds gepaard. { { Maar als van de aarde ik 't oog opwaarts sla. zelf al - le kracht: { Luist'rend naar't woord van Gods liefde en gena: { Wegvluchten vrees dan en ang - stig bezwaar; 't Zion Gods wacht mij, o was ik reeds daar!

2 Zion daarboven, volheetlijk in pracht, / Stad, waar mijn Koning Zijn dienaren wacht, / 'k Zie reeds van ver op uw torens en poort, / Paarlen en jaspis van lichtglans doorgloord; / Goud zijn uw straten, het zuiverste goud, / Wie uit deez' diepten van ver u aanschouwt! Vreest bij dien aanblik geen last of gevaar; / Juicht vol verwachting: „O, was ik reeds daar!”

3 Waat'ren des levens, het zilverreinst nat, / Schenken hun glansen u, hemelsche stad; / Scheem'ring of nacht daalt op u nimmer neēt, / Zon aan uw hemel is zelf God de Heer; / Woning des vredes, door Golgotha's kruis / Zondaars herwonnen als eeuwig tehuis, / Stad, waar aanbiddend in hoop ik op staar, / 'k Zucht naar u opziend: „O was ik reeds daar!”

Hebr. 12:6; 1 Joh. 5:4

196

Wijze : 'k Dien onder Jezus' krijgsbanier. No. 460

1 't Is in dit worstelperk vaak zwaar / Voor 's Heeren zaak te staan, / En ziende op weerstand en gevaar / Kloekmoedig voort te gaan.

2 Of is het menigmaal niet / Bij 't klimmen van den nood, / Als gaf Hij, die 't heelal gebiedt, / Zelf ons aan 't lijden bloot.

3 Wanneer ons elke steun ontzinkt, / Waar 't harte hoop op vest, / Kan 't zijn, of niet één star meer blinkt / En licht noch hoop ons rest.

4 Maar 't is zoo niet, 't is enkel schijn; / Hoelang Hij toeven moog, / Wat steunsel wegval en verdwina, / Steeds is op God ons oog.

5 Zijn recht en waarheid zegepraalt / Maar op Gods eigen tijd; / Hij kent, hoe stout Zijn vijand praalt, / Zich Meester van den strijd.

Gal. 6: 9

197

R. Löwry

1. { Als moede en mat van 't zweegen
Bo't bee-to zon-de voor, Ik bijg naar de s-ron-d-koel-te In 't
Troost mij een vriend lijk Buit'troen Bo staunt mijn bar-to blij "Ver

2de. Koor.
rust-aan-bren-gead aur, sang niet, blijf vol-bar-den, uw rust-tijd is na-bij." Jaich, wij zie-le, blij; Uw
vred-lijk is na-bij, Uw dag-taak spoedt ten ein-de, Haast stelt de Heer u vrij; Uw la-nig ziel-ver-
lan-gen ver-tult go-na-dig Bij; Daar neemt Zijn hand den last u af; Uw rust-tijd is na-bij.

2 Dit leven heeft zijn zorgen / Tot temp'ring van den lust; / 't Is Liefde's voorbereiding / Voor reiner, blijder rust. / Toon, dienstknecht, dan u moedig; / Hoe zwaar de taak ook zij, / Gij hebt een goede Meester; / De rusttijd is nabij.

3 Als u de Meester werk geeft, / Zie dan op and'ren niet, / Die gij tot lichter arbeid / Door Hem geroepen ziet. / Hij kent der Zijnen krachten, / En leders taak weegt Hij; / Gedenk dan aan Zijn goedheid / En 't rustuur u nabij.

4 Uw oog blikke over d' alker; / Hoe zou Zijn kostbaar graan / Door uw in 't werk verslappen / Des Meesters schuur ontgaan? / Denk aan het heuglijk oogstfeest, / Dat wacht in eng'lensrij, / En wie u plaats bereid heeft / Aan 't feestmaal ons nabij.

Openb. 2:3

Moderato

W. H. Dubberlein

1 { Wie o-ver-wint, mag van den boom vrij e-ten, Die in het
Van leed noch rouw noch dood zal hij meer we-ten. Wie hier ge-
he - melsch pa - ra - dijs reeds staat; } God zal hem la - ven
trouw op 's Hee-ren we - gen gaat.
Met 's hemels ga - ven, In veil' - ge ha - ven Rust hij dan
uit. In veil' - ge ha - ven Rust hij dan uit.

2 Wie overwint, ontvangt het eeuwig leven, / De tweede dood zal van hem moeten vlien. / Het kost'lijk voorrecht zal hem zijn gegeven, / Gods aangezicht van oog tot oog te zien. / Op geloovig strijden, / Volgt dan verblijden, / God zal hem weiden / In 't zalig oord.

3 Wie overwint, voor dien zal God bereiden / Het levensmanna, dat verborgen is, / De Heiland Zelf zal zijnen naam belijden, / De stad zijns Gods is zijne erfenis. / Hij zal dan loven, / In hemelhoven, / Den Heer daarboven / In eeuwigheid.

4 Wie overwint ook in de laatste dagen, / Zal hulp ontvangen van Gods een'gen Zoon. / De kroon des levens zal hij mogen dragen, / En eenmaal zitten in des Heeren troon, / Heer, leer mij strijden, / Mij gansch u wijden, / U trouw belijden, / Tot in den dood.

Luk. 14:26

199

JAMES MCGRANAHAN

1. O wat smart en bit - tre wroeging; Zwar - te tijd, nu lang voor
2. Maar't werd an - ders, toen ik op - zag Tot Zijn wreed door - sto - ken
3. Dag bij dag kreeg uw ont - fer-ming De o - ver-macht, Heer, o - ver
4. Heil inij, Gij hebt o - ver - won - neu: Za - lig is me uw heer-schap-

bij, Toen mijn haog - moed Je - zus af - wees: 't Ik mijn al was en niets
zij, Werd ver - tee - derd't in mij al-lengs; lets mijn ik maar iets ook
mij, En ik sta - mel - de aan uw voe - ten: "Dood mijn ik, Heer, leef in
pij, Za - lig is't mij niets te we - zen: "Heer, mijn al ziet ee - nig

Hij, 't Ik mijn al was en niets Hij, 't Ik mijn al was en niets
Hij, Lets mij o ik maar iets ook Hij, Lets mij ik maar iets ook
mij," "Dood mijn ik, Heer, leef in mij," "Dood mijn ik, Heer, leef in
Gij," "Heer, mijn al ziet ee - nig Gij," "Heer, mijn al ziet ee - nig

Hij, Toen mijn haogmoed Je - zus af - wees: 't Ik mijn al was en niets Hij.
Hij, Werd ver - tee - derd't in mij al-lengs; lets mijn ik maar iets ook Hij.
mij," En ik sta - mel - de aan uw voe - ten: "Dood mijn ik, Heer, leef in mij."
Gij," Za - lig is't mij niets te we - zen: "Heer, mijn al ziet ee - nig Gij."

1 Thess. 5:6

200

H. P. DANKS

1. Waak geest der eer - ste hel - den, Waak op ten hei - gen strijd,
2. De macht der we - reld - groo - ten, De wijs - heid de - zer eeuw,
3. Wijkt, e - van - ge - lie - bu - den, Voor Je - zus' haat - ren nooit;
4. Waak, geest der ou - de hel - den, Waak op in de - zen tijd,

En doe de bood - schap gel - den, Die't hart van schuld be - vrijdt.
Heeft tot zijn bond - ge - noo - ten Ge - weld en markt - ge - schreuw;
Wien hun ge - weld moog' doo - den, Hun heit - macht wordt ver - strooid.
Laat woord en daad ver - mel - den, Wie met en voor ons strijd.

Of - schoon van al - le kan - ten, De haat u weer - stand biedt,
Maar wat de Sa - tan po - ge, Hos roeme op list en kracht,
De Heer zal ze - ge - pra - len, Hij staft Zijn heils - ver - bond,
Hoe haat en list u tar - ten, Rust, bo - den Gods, rust niet,

Deinst, Je - zus' hei - ge - zaan - ten, Voor's we - relds drei - gen niet.
Die ze - telt in den hoo - ge Re - geert niet o - ver - macht.
In al - le tong en ta - len Wordteens Zijn rijk ver - kond.
Eer dee - van - ge - lie ma - re Het Gods - rijk ko - men ziet.

GODS LEIDING EN BESCHERMING

„Ik zal u niet begeven en zal u niet verlaten.”

„Ik ben met uleden al de dagen tot de voleinding der wereld.
Amen.”

Jozua 1:5; Mattheus 28:20

GODS VOORZIENIGHEID

201

Matth. 6:31-34

GEZ. 17: 1, 2, 3, 6

1. Wie maar den goe . den God laai zor . gen, En op Hem
 2. Wat baat ons al' zwaar . moe . dig vres . gen? Wat baat ons
 3. Men blijv' eer . bie . dig God ver bei . den, En zwijg' den
 4. Treed vroo . lijk voort op 'sHee . ren we . gen, En neem uw

hoopt int' bangst ge . vaar, Is bij Hem vei . lig en ge .
 't zuch . ten, wee en ach! Ver . geefs zou al ons zuch . ten.
 Heer oot . moe . dig still; Hij zal ons naar Zijn raad ge .
 plicht ge . trouw in acht; 't Wordt ein . d'lijk al . les u ten

bhor . gen, Dien redt Hij godd' lijk, won . der - baar Wie op den
 we . zen, Al kerm . den woon den gan . schen dog. De last des
 lei . den, 't Is goed en hei . lig, wat Hij wil. Ver . trouw het
 ge . gen, Wan . neer gij bid . dend daar . op wacht. Wie steeds ge .

hoo . gen God ver . trouwt, Heeft ze . ker op geen zand ge . bouwd.
 jam . mers, dien men draagt, Drukt maar toe meer, hoe meer men klaagt.
 aan Zijn wijs . heid vrij, Hij weet, wat elk het nut . tigst zij .
 loo . vig op Hem ziet, Be . geest, ver . laat Hij eeu . wig niet.

(Opgenomen met toestemming van de Evang. Gezangen Compagnie)

GODS LEIDING EN BESCHERMING

202

1. De groo . te Schep . per al . ler din . gen
 Het gansch ge . drag der ster . ve . lin . gen;
 2. Zijn mach . tig' arm be . schermt de vro . men,
 Hij zal hen nim . mer om doen ko . men,

Ziet uit het on . ge . naak . baar licht,
 Niets is be . dekt voor Zijn ge . zicht.
 En redt hun zie . len van den dood;
 In du . ren tijd en hon . ger snood.

Uit Zijn vas . te wo . ning, Daar Hij heerscht als Ko . ning,
 In de groot . ste smar . ten Blij . ven on . ze har . ten

Daar Zijn lof, Zijn eer Klinkt door al de bo . gen,
 In den Heer ge . rust; 'k Zal Hem nooit ver . ge . ten,

Zien Zijn godd' lijk oo . gen Op al 't mensch . dom neer .
 Hem mijn Hel . per hee . ten, Al mijn hoop en lust.

203

PSALM 121: 1-4

1. 'k Sla doo . gen naar 't ge - berg . te heen, Van
 2. Hij is, al trest u 't felst ver . driet, Uw
 3. Zijn wacht, waar . op men ho . pen mag, Zal,
 4. De Heer zal u steeds ga . da . slaan, Op

waar ik dag en nacht Des Hoog . sten bij - stand wacht. Mijn
 wach . ter, Die uw voet Voor wan - ke . len be - hoedt; Hij,
 daar zij u be - dekt, En U ter schaduw strekt, De
 dat Hij in ge - vaar Uw ziel voor ramp be - waar'; De

hulp is van den Heer al . leen, Die he . mel, zee en
 Is . reis Wach . ter, slui . mert niet: Geen kwaad zal u go .
 maan bij nacht, do zoen bij dag, In koud' en gloed ver .
 Heer, 't zij g'u of uit moeit gaan, En waar g'u heen moet

aar . de Eerst schiep, en sinds be . waar . de.
 na . ken, Do Heer zal u be . wa . ken.
 min . d'ren, Op dat zij u niet hin . d'ren.
 spoe . den, Zal eeu . wig u be . hoe . den.

Luk. 8:22—25

204

J. E. GOULD

Einde

1. Gaat Gij op de le - vens - zee, Trou we Hei - land, met ons meè,
 D. C. — Kennen wij, wat ons verbeidt, Zie - te - rust en vet - lig - heid.
 D.C.

Hoe dan storm en golfslag woedt, Door uw liefde en trouw be - hoed,

2 Schrik heerschte op de ranke boot, / Die 't aposteltal besloot, / Ver van U in nood alleen; / Maar Uw tot hen nadertreën, / Uw „Ik ben het”, schonk hun, Heer, / 't Kinderlijk vertrouwen weer.

3 Wees zoo met mij in den stond, / Als al wat me aan de aarde bond / In den jongsten strijd m' ontzinkt; / Heer, als dan geen star meer blunkt / Schraag mij, waar elk steunsel vliedt, / Uw „Ik ben het, vrees gij niet.”

Joel 2:17

205

Wijze: Tot hier heeft mij de Heer geleid, No. 226

- 1 Ik hoorde des verzoekers spot: / „Er is voor u geen hulp bij God”; / Maar machtiger was Jezus' stem, / Hij riep me en ik geloofde in Hem.
- 2 Gij kendet, Heer, des vijands macht; / Blijf, als hij mij te winnen tracht, / Als hij mij last'rend treedt ter zij, / Mij naar mijn zwakheid reddend bij.
- 3 Met U is veilig ieder pad, / En wien de list des Satans vat, / Nooit hem, die hoe hij dreigt en vleit, / Op Uw genade en trouwe pleit.
- 4 Met U, schoon niets door eigen kracht, / Vrees wereld ik noch duiv'lenmacht; / Gij hebt verwonnen en ik sta / Als op een rots op Uw genâ.

Joh. 15:1—7; Rom. 6:1—9

206

Wijze: O, zaal'ge ure van gehed, No. 398

- 1 Heer, die als Woord Gods, 's Vaders beeld / En ons het licht des levens zijt, / Die ons als waarheid en genâ, / Met volle stroomen hells verblijdt, / U roemen en U danken wij / In 't aan Uw naam gewijde lied, / Verlosser, Midd'laar, Heer en Hoofd, / In wien ons hart den Vader ziet.
- 2 Ontvangt Ge in hemel en op aard / Als loon Uws strijdens alle macht, / Voor ons was 't, voor wie Ge op Uw kruis / Den raad des Vaders hebt volbracht, / Herschepper zijt Ge ons, Heer; Uw dood / Werd een nieuw leven ons, Uw bloed / Doorstroomt des Vaders wijnstok nu, / Wiens ranken uit Uzelf Gij voedt.
- 3 Heer, 't deelen in Uw offerdood, / Begraving en verrijzenis, / Uw strijd en zegepraal, maakt ons / Van plaats in 't vaderhuis gewis. / Uw prikkel, dood, uw schrikbeeld, graf / Ontnam u in Zijn kruis de Heer, / En nu scheidt van de liefde Gods / In Christus ons geen schepsel meer.

Hosea 11:4; Rom. 8:35-39

207

1. Ik heb een Vriend, o welk een Vriend! Hij mind' mij, eer ik Hem kende;
2. Ik heb een Vriend, o welk een Vriend! Almacht is Hem ge - ge - ven.
3. Ik heb een Vriend, o welk een Vriend! Zoo lieflijk en waarachtig,

Hij trok mij met het liefdekoord, Tot ik mij tot Hem wendde.
Om mij te schenken aan het eind, Het eeuwig, za - lig le - ven.
Een goe - de Raadsman in den strijd, Een Helper, op - per-mach-tig.

En om mijnhart lichtvast en hecht, De band, die lief - de smeerde;
Zijn arm is sterk, Zijn hand bereid Om mij met kracht omkleden.
Wat krachtkanscheiden mij en Hem, Nog tus-schen-bei-de treden?

Want ik ben Zijn en Hij is mijn, Voor al - le eeu - wig - he - den.
Op dan ten strijd, straks volgt de rust, Voor al - le eeu - wig - he - den.
Of dood of le - ven? Neen! 'k ben Zijn Voor al - le eeu - wig - he - den.

- sa - lig - heid, Dat Hij met Va . der . hand ons leidt.

Ps. 78:52-53; Jes. 58:11

208

Opgewekt

1. God leidt ons, leidt met Va . der . hand Zijn kin . d'ren naar 'thun
2. Gaat soms door diep . ten 'treis . pad heen, Na . dat de zon zoo
3. Heer, zoo Gij on . ze hand meer vat, Zij goed ons 'truw of
4. En, broe . ders, is de tocht vol . bracht, En zien wij d'eerkroon,

bei . dend land; Juich' dan ons hart in oot - moed blij; God
vroo . lijk scheen, 'Zij 'nacht of mid . dag om ons zij; God
ef - fen pad; Dan ros . men w'ook in droel . heid blij; God
die ons wacht, Dat on . ze ze - ge . psalm nog zij; God

Koor.
leidt ons, on . ze God is Hij. }
leidt ons, on . ze God is Hij. } God leidt ons, on . ze
leidt ons, on . ze God is Hij. }
leidt ons, on . ze God is Hij. }

trou . we God Be . hoedt ons, o! wat heil . ge . not; Wat on . ver . dien . de

- sa - lig - heid, Dat Hij met Va . der . hand ons leidt.

Rom. 5:1

209

1. Kalm op mijn Ver-loser leu-nend, heb ik vreë, ja vreë; Op de
2. Nu mij, moe-de, rust be-reid wordt, heb ik vreë, ja vreë; Nu in

gunst des Va-dors steu-nend, heb ik vreë, ja vreë. Klot-sen
God mijn hart ver-blijd wordt, heb ik vreë, ja vreë. Nu 't ge-

om mij heen de ba-ren, Toch zal mij geen vrees ver.-va-ren; Als Gods
heim mij is ont-slo-ten, Heerlijk voor Gods gunst ge-hoo-ten, Zijn ge-

Ad lib.

ar-men mij be-wa-ren, heb ik vreë, ja vreë.
na op me uit-ge-go-ten, heb ik vreë, ja vreë. A. J. H.

(Overgenomen uit den Zangbundel van Joh. de Heer)

Deut. 7:9; Ps. 33:4
2 Thess. 3:3

210

Wijze als Psalm 118: Laat ieder
's Heeren goedheid loven, No.9

GODS GETROUWHEID

Gezang 12:1, 2, 4 en 6

1 O goedheid Gods! nooit recht geprezen! / Heet hij een mensch, dien Gij niet treft? / Hoe snood ondankbaar moet hij wezen, / Die 't hart niet vrolijk tot U heeft! Nee! alles aan God dank te weten / Zij steeds mijn plicht, mijn werk, mijn lied! / De Heer heeft nimmer mij vergeten; / Vergeet, mijn ziel! den Heer ook niet!

2 Wie wou mij wonderbaar bereiden? / Die God, die mij niet noodig heeft. / Wie wou mij zoo geduldig leiden? / Hij, wien mijn hart zoo vaak weerstreft. / Wie sterkt in mijn gemoed den vrede, / Wie schoort mijn' geest met nieuwe kracht, / Wie deelt mij zoo veel zegen mede? / Is 't niet Zijn arm, zoo sterk van macht?

1 En dezen God zou ik niet eerden, / Ik zou Zijn goedheid niet verstaan? / Hij zou mij raden, ik niet leeren? / Den weg, dien Hij mij wijst, niet gaan? / Zijn wil bestier' mij hart en zinnen, / Zijn woord blijv' mij bestendig bij! / God moet ik boven alles minnen, / En mijnen naasten, zoals mij.

4 Dat Uwe zorg en trouwe hoede, / Mijn God! mij steeds voor oogen zij! Die sterke mij gestaag in 't goede, / Dat ik U heel mijn leven wij! / Die leide mij in blije dagen, / Die trooste mij in tijd van nood, / En leer' mij zonder schrik verdragen / Het aaklig denkbeeld van den dood!

Naar Gellert

(Opgenomen met toestemming van de Evang. Gezangen Compagnie)

Ps. 34:8

211

F. E. BELDEN

1. Des Hee-ren heil'-ge En - gel le-gert Zich om Gods volk, lich-ten-de wolk
2. Als nood en doodsnight ons om - rin-gen, & nekt Zijn macht geestdriften krachtons,
3. Blijf on - ze gida; ons al - ler hoe-der, Blijf, En - gel Gods, burcht en rots ons,

Koor.

Al - len, die hun Ko - ning die - nen, Dag en nacht. Leid, En - gel des
Wachten wij van Zij - ne hoe - de Ze - go - praal.
Tot ons zwer - ven en ons strij - den Is vol - end. Leid, heil'-go En - gel,

lichts, schild ons en gids. Leid ons bij dag en bij nacht Naar
leid ons bij uw licht-glaans vei - lig. Naar

't oord, waar na strijd rust ons ver - blijd, Waar Gods kroon Zijn kind'ren wacht.
't oord, waar ons na strijden rus - te zal ver - blijd-en.

Hebr. 2:11—18; 4:15; 11
Matth. 19:27—30; Joh. 6:37

212

1. Hoe vast is de grondslag voor 't hart, dat ge - loeft In Christus als
D. S.—“Mijn macht, als uw

Einde. D. S.

Leidsman, als machtgevend Hoofd, Of heeft niet bij 'tscheiden Hij plechtig verklaard:
Heer, omvat he - met en aard.”

2 „Vrees niet, Ik ben met u, uw Heer en uw God / Als Zoon van den Vader; Ik
deelde in uw lot / En lijden, om u in uw onrust en pijn / Een broeder en priester
tot redding te zijn.”

3 „In 't diepste der waat'ren deert u niet de vloed, / Te midden der vlammen zingt
u niet hun gloed, / Want Ik, die uw zonden op 't kruis voor u droeg, / Ik ben tot
in de ure des doods u genoeg.”

4 Mijn Heiland, zoo sprak Gij voor allen, voor mij; / Vermeer mij 't geloove, houd
dicht m' U nabij; / Heer, maak Gij 't mijn leven, mijn blijdschap, mijn lied: / „Schoon
m' allen verlaten, mijn Middelaar niet.”

Ps. 17:4—7; 119:133
Hebr. 12:1—3

213

1 Je - zus, ga ons voor Ophet levensspoor! Wij, als Uw ge-trou-we led'en,
Volgen U op al Uw schreden. Voer ons aan Uw hand. Tot in 't Vader - land!

2 In de grootste smart, / Och, versterk ons hart! / Doe ons in de bangste dagen /
Nimmer over lasten klagen! / Want door smarten heen / Vinden w'U alleen.

3 Moet onz' eigen baan / Door veel diepten gaan, / Zijn w'om ander leed bewo-
gen, — / Och, stel Gij ons dan voor oogen! / 't Einde, dat ons beïdt, / Waar G' ons
henen leidt!

4 Regel onzen gang, / Heiland, levenslang! / Moog de weg ook moeilijk wezen, — /
Met U is er niets te vreezen. / Wij gaan moedig voort / Naar Uw hemelpoort.

(De woorden overgenomen uit „Christelijke liederen”)

Ps. 138:3; Spreuk. 15:29
Joh. 8:12

214

1 { Morgenglans der eeuwigheid, Licht uit licht van God ge - bo - ren! }
{ Sterk ons door Uw ma - je - stelt; Wil naar on - ze beden hoor - en. }

En ver - drijf door u - we kracht On ze nacht!

2 Als de dauw op 't dorstend veld, / Daal' Uw rust ons neér in 't harte, / Rustloos
dag en nacht gekweld, / Ach, door eigen schuld en smarte! / Laaf ons met Uw zoeten
troost! / Onverpoosd!

3 Heer! geef dat Uw liefdegloed / D'iskou onzer ziel verdrije; / Geef haar nieuwe
lust en moed, / Duld niet, dat zij weer verstijve; / Wek in ons een trouw, wier vuur /
Eeuwig duur!

4 Blijf bij ons, als d'avond daalt: / Moog' Uw glans ons dan omschijnen, / Die de
doodsvallei bestraalt / En de neev'len doet verdwijnen! / Waar Gij heerscht in volle
pracht, / Daalt geen nacht.

(De woorden overgenomen uit „Christelijke liederen”)

215

Einde.

1 { Als op een we - reld - zee zwerven wij rond, Maar 't va - der - huis eindt de tocht; }
{ Stormwind en golfslag droegt ons te aller stand, Maar 't vaderhuis eindt de tocht; }
D. C.—Deeren ons noodweer en duis - ter - nis niet, Want wij zijn Go dc ge - kocht.

D. C.

Zij dan de ha - ven nog ver in 't verschot, Wetend, wie stormwind en golfslag gebiedt,

2 Wel speelt de storm met de boot, die ons draagt, / Maar 't vaderhuis eindt de
tocht; / Dreigend, of angst ook ons 't harte verslaag / Maar 't vaderhuis eindt de
tocht; / Schenk en vermeerde, o Heer, ons geloof, / Maak voor elk dreigen volstandig
ons doof, / Zeker, dat nooit Gij ons laat tot een roof, / Ons, die Gij duur hebt gekocht.

3 In de haven brengt haast ons Uwe hand, / En 't vaderhuis eindt de tocht; / Schonkt
niet Uw bloed Gij Uw broed'ren ten pand / Van 't heuglijk eind van den tocht? / Eere
zij God, klinkt de jubelzag daar; / Heil ons, doorworsteld is strijd en gevaar, / 't
Woord der beloofte ons in sabbatsrust waar; / Gij hebt ons Gode gekocht.

Ps. 31:4

Matig

216

1. Heer Je . zus, neem mijn han . den, En leid mij voort Langs
 2. Al wat U eer . tijds grie . de, Ver . zoend door 't bloed; Ver .
 3. Be . hoed mij voor ver . koe . len, Door Sa . langs macht; Doe

stei . le af . gronds . ran . den Naar 't ho . melsch oord. 'k Kan
 bor . gen in Uw lief . de, Is 't mij thans goed. Ik
 mij Uw hand ge . voo . leu In don . k'ren nacht. Heer

zon . der U niet le . veu, Niet gaan of staan; Als
 zit nu aan Uw voo . ten Zoo kalm en stil: Daar
 Je . zus, neen mijn han . den In U we hand, Om

Gij mij zoudt be . ge . ven Zon 'k raseh ver . gaan.
 leer ik U ont . moe . ten, Ver . staan Uw wil,
 vei . lig aan to lan . den In 't Va der . land.

(Overgenomen uit den Zangbundel van Joh. de Heer)

Ps. 23

217

Wijze: Mijn rust is hier boven,
No. 168

1 De Heer is mijn Herder, die veilig mij leidt, / Die zorgend in grastijke streken mij weidt, / En neér mij doet liggen, waar stil bij een vliet / Haar water in 't lommer verkwikking mij biedt.

2 Al moest ik van menschen verlaten, alleen / Een afgrond in schaduw des doods hier betreën, / Mijn Herder gaat met mij, Zijn stok en Zijn staf / Keert, wat mij belage, 't gevaar van mij af.

3 Ik vrees geen vervolgers, verblijd in den geest / Geniet ik Gods gaven, is 't binnen mij feest; / Wie zuchtend en zwegend den levensweg ga, / Mij zalft als met olie der vreugd, Gods genâ.

4 Al klimmen mijn dagen, geen grijsheid veroudt / Het hart, dat in God leeft, Zijn leiding betrouw; / Elke avond, die neêrdaalt, zegt troostvoller mij: / Het doelwit der reis is een dag meer nabij.

Jes. 30:15; Jer. 10:23
Ps. 18:31; 56:4—5

218

Wijze: Looft God de bron van alle goed, No. 371

1 Ons hart verheugt zich, dat bij God / 't Bestuur is van geheel ons lot, / Dat Hij ons vreugd of ongeval, / Naar wij behoeven, zenden zal.

2 Hij, die ons gansch bestaan doorzet, / Houdt ook de schaal van ons verdriet; / Zijn wijsheid weet, waar ongeneugt / Ons 't best bereidt voor hemelvreugd.

3 Hij, die zijn eigen weg wil gaan, / Ziet dwaallicht vaak voor sterren aan; / En — gaat hij op dat schijnsel door — / Dan dwaalt hij vaak van 't rechte spoor.

4 God kent alleen het naaste pad, / Dat uitloopt op de hemelstad; / Hij weet, wan- neer in ons gemoed / Of smart of blijdschap voordeel doet.

5 Daar die verwachting in ons leeft, / Behaagt ons alles, wat Hij geeft, / Wijl elke last, ons opgeleid, / Ons vormt tot hooger zaligheid.

6 Hij, die ons leidt door 't aardsche dal, / Die nimmer ons verlaten zal, / Heeft Zijne lief' en trouw verpand / Voor onze komst in 't Vaderland.

7 Waar ons geen schepsel helpt, helpt Hij; / Als alles vlucht, staat Hij nabij; / In rust en vreugd, in nood en strijd, / Blijft Hij dezelfde 't allen tijd.

8 Als wij de doodsvallei betreën, / Laat ons elke aardsche vriend alleen; / Maar Hij, de beste vriend in nood, / Verzelt ons over graf en dood.

9 Komt, treën wij dan blijmoedig voort, / In vast vertrouwen op Zijn woord! / Hoe moeilijk ons de weg ook schijn', — / Het eind zal zeker zalig zijn.

(Overgenomen uit „Christelijke liederen“)

Hebr. 10:35

219

JNO. R. SWENEY

1. Lang ik hield aan 't kruis geklemd mij. Als de macht, die wanhoop keert.
2. 'k Klem mij nu aan 't kruis niet langer, Schulden vrees kwelt mij niet meer;
3. 'k Klem niet meer mij aan het tee-keu, Sinds in 's Mees-ters vriend-lijk oog

En 'k ge-voel-de ook bij dat klem-men Wan-hoop uit mijn hart ge-weerd.
'k Heb het kruis zelfs los - ge - la - ten En zie ee - nig op den Heer.
Ik aanschouwde, welke ont-fer-ming Tot Zijn of - fer Hem be-woog.

Toch hield zoo de strijd des le - vens Mij bij schuld van vrees be - wust;
't Is Hij - self op wien ik bou - we, Op Zijn lief - de, die in 't kruis
'k Rust, ge-dra-gen door Zijn lief - de, Aan Gods va - der - har - te nu;

Al mijn aan het kruis mij klem - men Schonk mijn ziel niet's Hei-lands rust.
Beeld mij is van 's Va - ders lief - de, En de weg naar 't va - der - huis.
Zon - daar, ken uws Va - ders lief - de, 't Kostbaarst pand gaf Hij voor u.

Koor.

Heil mij, 't is niet meer het teo - ken Van mijns Hei-lands lief - de-trouw,

't Is Hij - self nu, op wien zien - do, Ik al - leen mijn ho - pe bonw.

Joh. 3:21; 12:35; 1 Tim. 6:16

220

M. M. JONZA

1. Droef en don - ker zij de he - mel, Storm en guur-heid ons voor oog.
2. On - zo Va - der hoort het smee-ken, Van 't Hem zoo - kend kin - der - hart,
3. 't Dui-ster is de vrucht der zon - de, 't Licht de gift van Gods ge - nà;

Chris - ten, hoe u de angst om - we - mel! Dui - zel niet en blik om - hoog!
Hij zal van ver - troos - ting spre - ken, Naar het klim - men on - zer smart.
Lief - de heelt de diep - ste won - de, Leert ons dan - ken vroeg en spà.

Voor Gods troon be - staat geen duis - ter, 't Licht daalt uit Zijn woon - stee af,
Al - tijd staat Zijn troon ons o - pen, O - pen in Zijn lie - ven Zoon.
Lief - de draagt ons, telt de ha - ren Van ons arm en schul - dig hoofd;

'Schenkt den nacht zijn star - ren - huis - ter, En straalt le - ven tot in 't graf.
Die ons moed geest om te ho - pen, Tot in 't pijn - lijkstschuld-be - toon.
Va - der - zorg blijft ons be - wa - ren; Eeu - wig zij Gods trouw ge - loofd!

Heer, No. 140

221

Wijze: U behoort mijn leven,
Hebr. 4:15; 5:2

- 1 Woeden stormen om uw hoofd, / Toon in wien uw hart gelooft / En Hij fluistert u nabij: / „Vrees niet, Ik sta u terzij.”
- 2 Die uw kruis gedragen heeft, / Voor u stierf en eeuwig leeft, / Jezus kent, als Man van smart, / Al de nooden van uw hart.
- 3 Op Gods troon verhoogd met macht / Schenkt Hij naar uw dag u kracht, / Tot g' eens na doorstreden strijd / Eeuwig bij Hem zalig zit.

Ps. 54 : 6 ; Hebr. 13 : 6

222

S. B. MARSH
Einde

1. Ja - zns, zie - le - vriend in nood, Leen mij schuilplaats in uw schoot, {
Als op's le - vens o - ce - aan Dreigend hoog de gol - ven gaan.
D C — Tot uw hand be - hou - den mij Landen doet aan 's hemels kust.

D. C.

Geef dan aan mijn zie - le rust In het bau - ge nood - ge tij,

2 Buiten U, waar zou ik gaan? / Hulploos hangt mijn ziel U aan; / Laat mij naar mijn smekgebeën, / Machtig Helper, niet alleen; / Als de laatste lichtstar dooft, / 'k Neerzink zonder tegenweer, / Dek dan met Uw vleug'len Heer, / Gij mijn arm en weerloos hoofd.

3 Meer dan alles, Heer, is mij / Uw genade en medelij, / Die hier in hun angst en nood / Reddelozen redding bood; / Redloos ben 'k door eigen schuld, / Maar Gij, zonder vlek of smet, / Hebt Gij 's Vaders heil'ge wet, / Och, zij 't ook voor mij vervuld.

Ps. 27 : 11 ; 23 : 4

223

F. E. BELDEN

1. Leid, Jezus, ons op 's leeuwen kronkelpan, U volgen wij; 't is veilig ons in tempo ons voelt te gaan; U volgen wij.
Zij donker 't pad, of stormt het om ons heen U volgen wij; Ons hart kent rust, Dear, daarbij U alleen, U volgen wij.

2 Hoe duister 't zij, hoe dreigend 't noodweer loei, / U volgen wij, / Hoe woest en fel 't gehuil der winden loei, / U volgen wij; / Meer dan d' orkaan is d' U gegeven macht, / U volgen wij; / Al heeft ons hart, 't rust, Heer, in Uwe kracht, / U volgen wij.

3 En dreige ons straks de schrik van dood en graf, / U volgen wij, / Ons hoedt ook dan Uw stok en herderstaf, / U volgen wij. / In 't dal des doods giagt Ge ons ten leven voor, / U volgen wij; / Ook daar ziet ons geloof Uw veilig spoor, / U volgen wij.

Joh. 10 : 11 en 14

MANNA

1. Mijn goe - de Her - der is de Heer, Die als zijn ooi-lam trouw, en teer
2. Hij geeft mij spijs, Hij biedt mij rust, En leidt mij naar mijn har - te-lust
3. Al ga ik door een rots-dal heen, Gij laat mij nim-mer-meer al-leen;
4. Het vree-zen zelfs voor uaad'rend kwaad Keert gij, mijn troosten toe - ver-laat,
5. Zoo leef ik voor uw oog en troon! Ook zal uw hell, uw gunst - be-toon

Van jongens aan mij heeft opgekweekt, Door wien mij 't goe - de nooit ontbreekt.
In gra - zig, scha - duw-rij - ken oord Langs hel - d're wa - ter-stroo-men voert.
Maar blijft in scha - duw van den dood Mijn hel - per, gids en tocht - ge - noot.
Door uw na - bij - heid van mij af, En schraagt mij door uw her - der - staf.
Mij, vol - gen, tot mijn brekend oog, Heer, U aanschouwt in 't licht om-hoog.

1 Petr. 2 : 25

225

W. B. BRADBURY

1. Goe de Herder, leid en voed ons, U - we trouw nijn wo ons bewost; } Heil'go Je - zns goe - de Herder,
Al saks ons volgaam en be - bord ons To - ged ei - gen wil en lust; }

In U in ons hart ge - rust, Heil - go Je - zns, goo - de Herder, In U is ons hart ge - rust,

2 D' Uwen zijn wij, Uwe schapen; / Weerloos als niet Gij ons leidt, / Maar Uw liefde is ons wapen / Borg voor onze veiligheid; / Heil'ge Jezus, goede Herder, / Heil ons, dat Uw staf ons weidt.

3 Wat gevaren ons omringen, / Nooit zal menschenlist of kracht / Ons aan Uwe hoede ontwringen; / Meer dan allen is Uw macht, / Goede Herder, veilig leidt G' ons / Huiswaarts heen door storm en nacht.

Ps. 25:5 en 9; Rom. 2:14

226

P. RITTER

1. Tot hier heeft mij de Heer ge - leid En mij naar Zijn goed-guns - tig - heid
Op 't pad, ge - ba - kend voor mijn voet, Gesteund, ge - ze - gend en be - hoed.

2 'k Vond ied'ren avond nieuwe stof / Tot dankend juichen, Hem tot lof, / Die onverdiend en onverplicht / Mij heeft doen wand'len in Zijn licht.

3 Wellicht ben 'k reeds niet verre meer / Van 't levensdoel in reiner sfeer, / Waar na mijn laatsten strijd en nacht / Mijn Koning en Zijn kroon mij wacht.

4 Hem ingeplaat, die voor mij leeft, / Die al mijn schuld gedragen heeft, / Leg ik van Zijn gena bewust, / Elk' avondstond mijn hoofd ter rust.

5 In Hem altoos nabij mijn God, / Vrees ik geen wisselkeer van 't lot; / Door Hem bewust, dat eens de dood / Maakt plaats voor 's Vaders liefdeschoot.

Ps. 118:13

227

1. Mag zacht - ken voorwaarts gaan Ons scheepje op doo-ce-aan, Van stormen hoogen golfslag vrij,
U, mächtig Op - per - beer, Dw' ließe ons ja ge - na - bij Zij daarvoor dank en eer.

Maar als soms storm ons tref', / Zich wind en zee verhef', / Geen enk'le star zelfs in den nacht / Ons hoop op uitkomst biedt, / O, toon dan ons geloof zijn macht / Tot horen: „Vrees gij niet."

3. Waar Ge in nood en strijd, / O Heer, nabij ons zijt, / Betaamt ons kloekheid, past ons trouw / In 't volgen op Uw woord, / Opdat, wie U weersta, aanschouw' / Aan wien ons hart behoort.

Ps. 103:9

228

D. S. HAKKE

1. Ge - na - dig, barm-hart - ig is de Heer, Al - toos be - Reid om ge - na te schenken,
2. Geen va - der is voor zijn kind ge - weest, Zoo vol van liefd', als God voor de Zij - nard'
3. Hij weet toch van wat maak - sel wij - zijn, Zwak en broe, ge - bootst uit 't stof de - zernard'
4. Maar voor eeuwig rust's Heeren ge - na Op al - len, die Hem in waar - held ken - nen.

Hij twist niet im - mer, noch wil im - mer meer Zij - nestraf - sen de granschap ge - den - ken.
Hij is de er - bar - mer voor die Hem vreest; Doe voor eeuwig hun zon - den ver - dwij - nen.
Demensche is als 't gras der dor - re voe - stijn; Hij bleekt verwelkt als bloe - men der guard'.
Hun kindkinderen staat zeeg'nend Hij ga En al - len, dichten bonds - een niet schenden.

Ps. 145:18

229

GUILLAUME FRANC

1. De Heer is nimmer van ons ver, Zijn lief - de steeds na - bij,
Ons leidend als zijn won - der - ster Door's we - relds woes - te - nij.

2. Gelijk wij Hem op aarde zien / Is Hij in eeuwigheid, / Een herder, die ons hulp wil
biën, / Ter aller uur bereid.

3. Wie tot Hem har - en handen strekt, / Zijn bijstand biddend vraagt, / Voelt tot
een nieuw bestaan gewekt, / Hoe liefde ons hoedt en draagt.

4. Hem klinkt der kind'ren staam'len zoet; / Aan moederschoot geknield / Voelt
biddend reeds hun teér gemoed / Tot liefde zich bezield.

5. Zij, Heer en Meester, dit ons deel, / Wat ook hier 't vleesch bekoo, / Dat U alleen
en U geheel / Ons harte toebehoor.

Exod. 23:20

230

Moderato espressivo

mf

1. Ik heb een goe-de, trouwe Leidsman. Hij baant den weg mij hier be-
2. Soms gaat mijn pad door 't nachtlijk duis-ter, Verlicht geen ster mijn som-bre
3. Als zond' en Sa - tan mij be - loe-re-n, Het pad mij moei - lijk valt en
4. Leid steeds mij voort ge-trouwe Leidsman, Naar 't eeuwlg za - lig Va-der

A. H. ACKLEY

rit.

neen; Hij schenkt Zijn blijdschap mij en vre - de, Met Hem ben ik nimmer al - baan; En als mijn hart ontmoe-digd wankelt, Blijf' k door Uw kracht gelo - vig steil. Beschermt Gij mij, mijn O - ver - winnaar! En fluistert zacht: „Ik ben uw huis; Met u geen vrees, geen nood, geen twijfel, Gij baant mijn weg en brengt mij

Koor a. Tempo

leen. staan Door U geled, mijn trouwe Leidsman, Ga'k moedig voort op 't smalle heil, thuis. Door U geled, mijn trouwe Leidsman, Ga'k moedig voort op 't smalle

pad; Gij zijt mijn hoop mijn vreugd, mijn leven, Mijn borg, mijn Gids ter he-mel - stad. pad;

(Chants joyeux)

J. H.

Ps. 46:2; 62:9

Langzaam

1. Vei . lig in Je . zus' ar - men, Vei . lig aan Je - zus' hart;
2. Vei . lig in Je . zus' ar - men, Vrij bij mijn Heer en Borg;
3. Je . zus, mijn dier.b're Toe - vlucht, Je . zus, Gij stierft voor mij

Dáár, in Zijn teer er - bar . men, Dáár rust mijn ziel van smert. Vrij van 'tge.woel der we - red, Vrij van ver.driet en zorg; Dat op die Rots der eeu - wen, Eeu.wig mijn ho - pe zij.

Hoor' tis het lied der eng' - len, Zingend van liefd' en vree, Vrij van de vrees en twij - fel, Vrij van der zon . deu Heer, laat mij lijd . zaam wach - ten, Tot dat het duis . ter

Rui - schend uit 's he - mels za - len, O . ver de gla . zan zee, Nog slechts een wei - nig lij - den, Nog slechts een kor . to nacht. En 't oog aan gind.scho kus - ten Uw heil . licht glo . ren ziet.

Deut. 31:6 en 8; 1:5
1 Kron. 28:20

232

Wijze: Daal bij 't huiswaarts gaan Uw zegen, No. 364

1 „Nimmer zal ik u begeven, / Nooit verlaten,” zegt de Heer; / „Ik zal, wat u 't hart doe beven, / Met u zijn, Mijn naam ter eer; / Wat u dreige, ja wat dreige, / Mijn bescherming blijkt u meer.

2 Roep Mij, als de stormen woeden, / Met een vast vertrouwen aan; / Mijne hand zal u behoeden, / Hoe de golven hooger gaan; / In het noodweér, ja in 't noodweer, / Doe 'k als op een rots u staan.

3 Beeft g' in de ure der verleiding, / Als u vleesch en wereld vleit, / Mijne tucht verhoedt, dat scheiding / Door hun arglist u verbeidt, / Doet u weten, ja doet weten, / Dat Mijn hand u veilig leidt.

4 Voelt g' u angstig, droef te moede, / Schijnt het om en in u nacht, / Bouw op Mij, Mijn liefde en hoede / Maakt der zwaksten zwakheid kracht; / Mijn genade, Mijn genade / Schenkt tot zegepralen macht.”

Jes. 55:1; Openb. 21:6

233

F. E. BELDEN

1. Naar 't lie-vend wa - ter zij ons vra - gen. Daar Je - zus 't al - len biedt;
 2. Dè goe - de Her - der drijft Zijn scha - pen Vaak door een woes - te dreef.
 3. Zijn wijs - heid kent en kleest de pa - den Naar beek en wei - de-grond:

Ons la - ven is Zijn wel - be - ha - gen, Hij geeft het elk om niet
 Maar vel - lig - heid schenkt hun Zijn wa - pen. Schoon doodsgevaar ze omzweeft.
 Al wie Hem vol - gen beldt ver - za - den En rust in de avondstond.

Koor.

Naar 't lievend water zij ons vra - gen, 't Wa - ter, dat de goe - de Her - der
 Naar 't lievend, reine wa - ter zij ons vragen, 't Water, dat de goe - de, trouwe Herder

Al - len, die 't in oot-moed vra - gen, Als Zijn soha - pen vol - op biedt.
 Al - len, die 't in oot-moed van Hem vragen,

PELGRIMSLIEDEREN

„Want wij zijn vreemdelingen en bijwoners voor Uw aan gezicht, gelijk al onze vaders; onze dagen op aarde zijn als eene schaduw, en er is geene verwachting.”

1 Kronieken 29:15

1 Kor. 2:9; Tit. 2:11—14

234

J. M. EVANS

1. Land in't zicht en bloem en vruch - ten Rijk ge - strooid door 'twe - lig groen, En een
 2. Voorwaarts moe dig, de o pen ha - ven, 't Lied der eng - len noodd'en Wenkt; 'k Relk-hole,
 3. Last daar blij - de' t an ker val - len In bet el - fen, zil - vren nat; En doe
 4. Daar zit geal - len nood te bo - ven, Daar geen vrees meer voor ver - gaan: 't Sab - bats -
 Koor.
 geur van het semluchten, Die het bart her - le - ven doen. Noodweer, rot - sen, stormen, nacht,
 he - mel, naar uw guven, Naarden vre - de, dien gij schenkt. In den psalm der vre - de - stad.
 mede 't danklied schallen lied van wie ge - loo - ven Vangt in 't huis des Va - der a an.

't Vrees niet meer uw moeden macht, Als ik ank'rend daart in 't zand, 't Welkom hoor van 't beet're land.

1 Kron. 29:15
Hebr. 13:14; Ps. 27:4

235

Wijze: Jezus neemt de zondaars aan, No. 73

- 1 Hemelwaarts gaat hier ons pad; / Wij zijn gasten hier beneden, / Tot wij in de hemelstad! / Komen, in het zalig Eden. / Pelgrims in het dorre land! / Boven is ons Vaderland!
- 2 Hemelwaarts loopt onze baan; / Slechts wat hemelsch is, heeft waarde. / Nooit was 't doel van ons bestaan / slechts te leven voor deez' aarde: / 't Hart, vernieuwd door zijnen Heer, / Zoekt gewis zijn oorsprong weér.
- 3 „Hemelwaarts!” zoo roept Gods Woord; / 't Wijst mij op de blije kusten; / 't Wijst mij naar het zalig oord, / Waar ik thuis ben en mag rusten. / Dat belooft, verzekert Hij, / 't Wordt eens waarheid ook voor mij!
- 4 „Hemelwaarts!” denk ik altijd, / Als God mij 't zoo wèl wil maken, / Mij een tafel toereidt, / Hier reeds hemelyreugd doet smaken, / Spijt Hij lichaam hier en geest, / Boven volgt het bruiloftsfeest!
- 5 Hemelwaarts! mijn zalig lot! / Toont 't geloof mij reeds van verre; / 't Hart verlangt reeds naar zijn God, / Schooner blinkt noch zon, noch sterre / Dan de glans dier heerlijkheid, / In zijn stille majestelt.
- 6 „Hemelwaarts!” ja, „Hemelwaarts!” / Dat zal steeds mijn leuze blijven. / Alle lusten dezer aard / Zal ik door hemelzin verdrijven. / Slechts de hemel trekt mij aan, / Tot 'k hem eens mag binnengaan.

Gen 49:18. Ps. 27:13—14

236

I Vrees niet o mijn ziele, Wacht op den Heer! Wat u ook ontviele, Toch blijft u veel meer.

Weest onversaagd! Zie, de morgen daagt. En een nieuwe len-te Brengt al wat gij vraagt.

In alle stor-men. In allen nood. Zal Hij u beschermen. God goed en groot.

2 Vreest niet, o mijn ziele, / Wacht op den Heer! / Wat u ook ontviele, — / Toch blijft u veel meer. / Wat u verliest, — / God begeeft u niet. / Grooter dan de Helper / Is de nood toch niet. / Eeuwig Getrouwe, / Redder in nood, / Red ook onze ziele, / God, goed en groot.

(De woorden overgenomen uit „Christelijke liederen”)

Ezech. 34:15—16;
Ps. 31:4

237

JOHN ZUNDL

I Lang wachtet moedig op de der gen Heer. Uw kudde is bang - vree - te. Angstig sta - rend in het duister.

D.S. — Heer, heb dank, 't is Uw ge - nu - de,

Einde

Of niet haast haart 't licht ver - rees; Bent, daar bli - keid er - sto - stralen, Bly - de gloed ser - guld' des Oost;

Die ons harte sterkt en troost.

2 Krachtloos zijn wij in onszelven, / Zonder macht tot wederstaan, / Maar Uw tucht deed door kastijden / Ons in Uwe wegen gaan; / Zoo leert ons Gij 't zoete smaken, / Vader van Uw heilsgebod / En Uw geest maakt meer ons daagliks / Plicht en kruis zelfs tot genot.

3 O, hoe zal 't ons dan eens wezen, / Als volmaakt, in Christus één, / Wij, U met Uw bloed gekochten, / Uwen hemel binnentreën; / Als daar in Uw huis w'aanschouwen / Onzes Konings heerlijkheid, / En de plaats ons door Zijn trouwe, / Vader, in Uw huis bereid.

4 Zaal'ge ure van verlossing, / Feestuur juub'lend haast begroet, / Kom en voer ons in uw lichtglans / Onzen Koning tegemoet. / Kom, Heer Jezus, ja kom haastig; / Uw gemeente, die u beidt, / Reikhalst, brandt om U te aanschouwen / In Uw volle heerlijkheid.

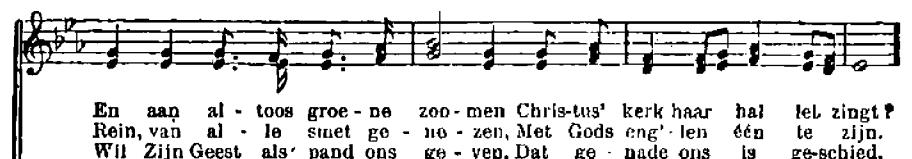
Ps. 46:5

238

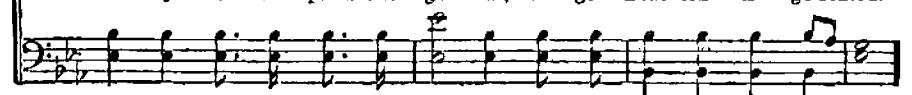
ROBERT LOWRY

1. Zou - den een - maal wij ook ko - men, Waar do le - vens-stroom ontspringt,
2. Hei - lig, heer - ijk zal 't ons we - zen. Daar, ver lost van zonde en pijn,
3. Laat ons in die ho - pe le - ven; God, die ons haar vreug - de biedt,

En aan al - toos groe - ne zoo - men Chris-tus' kerk haar hal tel zingt?
Rein, van al - le smet ge - no - zen, Met Gods eng'len één te zijn.
Wil Zijn Geest als' pand ons ge - ven, Dat ge - nade ons is ge - schied.

Roor.

Ja, wij zul len een-maal ko-men, Daaraan de zil-v'ren, zil - ve - ren stroo-men,

Waar aan haar lom - mer - rij - ke zoo - men Chris-tus' kerk 't ho-san - na zingt.

Openb. 15:1—3; 21:7
Ps. 46:8, 2 en 12

239

Ed. Hug

1. Boven waar de le-vers-boomen, Ruischen aan 't kris-tal-len
2. Hier nog leef ik in den vreemde, En nog in het stof-lijk
3. O! dat al-le moede zie-len, Door hun lasten zwaar be-
4. Ach Heer Jezus, help vol-einden. Trouwen hoopvol mij-nen

meer; Is des pelgrims wa-re woning. Boven 'tgansche sterrenheil: Boven kleed. Boven wacht mij Je-zus' woning Die mij daarin welkom heet. O! hoe laan. Tot dat Vaderland zich spoeden. Dáárt ooch mochten henengaan! Wie zijn gang; Dat ik met U o-ver-winne, 't Geenik tallermeest verlang. Ach! hoe waarde engelen scharen. Vormensaa een liefdebond. Ach hoe gaarne zou ik zeer verlangt mijn harte. Eeuwig bij den Heerde zijn. Waarde over-winnaars hartaan God wil geven. En de Hellandmaakhetrein. Mag voorzeker eenmaal zal ik groot U maken. Dáár voor Uw ge-nade-troon. Met miljoenen die daar toeuen, In dat wa-re Vaderland! In dat wa-re Va-der-land.
luchen, Vrij van zonde, dood en pijn. Vrij van zonde, dood en pijn.
boven, Eeuwig dan bij Jezus zijn. Eeuwig dan bij Je-zus zijn.
luchen, Ee-re brengen aan Gods zoon. Ee-re brengen aan Gods zoon.

Rom. 13:12; Joh. 14:13
Jak. 1:12; 1 Petr. 4:7

240

J. McGRAHANAH

1. Reeds ont-trekt do kraag der ber-gou't Da-lend zon - lieft naa cos' oso'. Langzaam groen het waai der echeuwing
2. "Eo dag na-der," zegt de scheep'ling. Die van ter de ba-ven-spuit. Wær bij ziel van troow en koo'deo
3. Moeds en mat be-groot do pel-grim. Vierdauw kracht tot voortgaan rest, 't bloei-en van de zon - aa-sira-heo
4. Na-der - bij, era dag-reis na-der Aan de rust iel' va-dor-huis; Dat maakt oechen nood-weer draag'lijk.

Die weér't werk ge-daua ter-klart. Zoo wordt ie - der dag door - wort-teld Met rijo' zor - gen, ines' en kruis.
Tot zijn zwierfhoofd heeft ontscheid; Zoo jaart op zijn tocht de Chris-teu. Ook zijn lied aan't wind-ge - suis.
Aan de vor - re kim ja't west, Zoo voelt moeit' on pijn niet lau - ger Hoe de ve - reld van ter - grotz.
Hoe soms zee en stormwind bruisch; Straks zal ziel het volkloerscheu - ren, Ho, bij't wij - ben rao den nacht,

Koor.

Naz el' avond bringt ge-sta-dig Na - der ons bij't va - der - huis.
Als hem de vroondaad doet sin-gen: "Weer een dagreis meer bij huis." Nader bij huis, 't va - der - huis,
't Chris - ten-hart bij't lied in de avond: "Weer een dagreis meer bij huis."
Daagli ons deeuwige le-von-morgen, Waar ons' chui des Va-dora wacht. 't lieidijk tehoia, hemeloch tehoia;

Na - der bij da eeuw'-ge rust, Die ons Gods Zoo, als Zijo
da eeuw'-ge rust, na - der bij da eeuw'-ge rust, Die ons Gods Zoo, als Zijns erkerhoos, Die ons

eer - kroon, Reest be - reid aa - blij - der kust
Gods Zoo, als Zija eerkroos, Reest be - reid aa - blij - der kust, aa - blij - der kust, naa blij - der kust.

2 Kor. 5:1-9

241

Niet langzaam en met gevoel

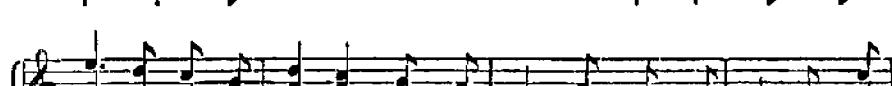
- Enk.stomm. 1. Waar-heen. Pel - grims, waar - heen gaat gij, 'tOog om -
And.stomm. Wij gaan op des Ko - nings roep - stem Naar ons
Enk.stomm. 2. Storm en duis - ter - nis be - dreigt u; Zijt gij
And.stomm. Waar - om zou ons har - te vree - zen, Wan - d'land
Enk.stomm. 3. Zegt ons, Pel - grims, wat ver - wacht gij, Als uw
And.stomm. Ko - nings-kroon en pries - ter - klee - ding Wacht ons
Enk.stomm. 4. Pel - grims, zegt ons, mo - gen wij ook Met u
And.stomm. Komt weest wel - kom, volgt ons al - len, 'tOog om -

KOOR.

1. hoog en hand in hand? O - ver ber - gen en door
huis en va - der - land. 2. voor 'tge - vaar be - stand? Je - zus zelf zal voor ons
aan des Hee - ren hand? 3. deel aan 'tbeet - re strand? God, den Heil - go, On - ge -
uit des Hei - lands hand. 4. trek - ken naar dat land? Bij der en - g'len vreug - de -
hoog en hand aan hand.

1. da - len Gaan wij naar de blij - de za - len, Gaan wij
2. strij - den, Hij in storm en nacht ons wij - den; Hij in
3. zie - ne, Zul - len wij met deen - g'len die - nen, Zul - len
4. zan - gen Zal ons Je - zus zelf ont - van - gen, Zal ons

1. naar de bli - de za - len Van Gods huis in 'tva - der - land.
2. storm en nacht ons wij - den Voor Gods huis in 'tva - der - land.
3. wij met deen - g'len die - nen In der en - g'len huis er land.
4. Je - zus zelf ont - van - gen In Gods huis in 'tva - der - land

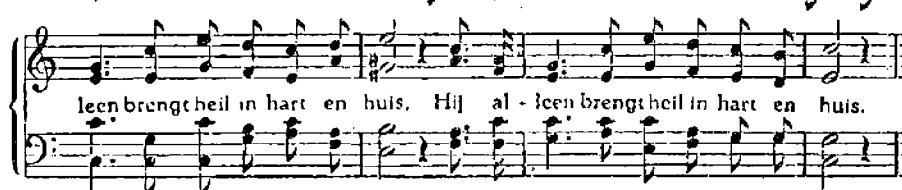
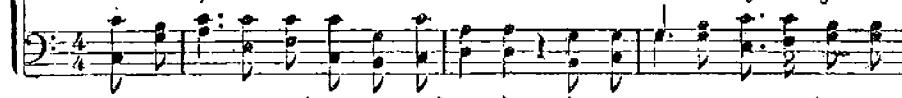
(Overgenomen uit „Zionsliederen“)

1 Petr. 2 25

242

Slechts met Je - zus wil ik voorwaartstreden. Slechts met Hem draag 'kwilling ie - der

2 Ga 'k door woud en stroom, ik zal niet vreezen, / Vrolijk wand'lend aan Zijn
liefdehand, / Maar zou Hij niet mijn Geleider wezen, / Nimmer vond ik 't ware
Vaderland, / Nimmer vond ik 't ware Vaderland.

3 Bij dien trouwen Heer wil 'k steeds verkeeren, / Met Hem in en uit en samen
gaan; / Hem te dienen, zij mijn hoogst begeeren, / Hem beveel 'k met lijf en ziel mij
aan, / Hem beveel 'k met lijf en ziel mij aan.

4 Tot voor mij ook d' avondstond gaat dalen, / Tot Hij mij verlost van alle
kruis, / En ik met Hem inga tot de zalen, / Van het eeuwig, heerlijk Vaderhuis, / Van
het eeuwig, heerlijk Vaderhuis.

Rom. 8:25 : Hebr. 11

243

W. J. KIRKPATRICK

1. Te huis, waar niets verand'ring kent, Waar ie d're last is af. ge.
2. Als on - der 't lij - den, dat mij trof, Mijn ziel al die per buigt in
3. Te huis, waar plaats mij is be - reid, Waar'kdeel in Je zus' bear. lijk.
4. Wat zit g'in mij, mijn ziel, ont. rust? Vind in uws Meesters werk uw

wend, vreemd aan de scha - duwzells der smart, Naar dit te huis ver. langt mijn
'stof, Zucht naar uw rust als eind van 'tkruis, Mijn hart, o heer. lijk Va - der.
heid, Ik smachthaar u met heil - gen dorst En naar 'taauschouwen van mijn
lust; Al baart u 'tkruispadag'liks pijn, Te zoe . ter zal u 'trus - ten

Koor.

hart. huis. Vorst. { Wacht stil, Zie op Hem, wan - neer gij lijdt; Wacht
zijn. 's Hee - ren tijd,

stil, Bij is met u in den strijd; Wacht stil, Wacht
's Hee - ren tijd, hoop en wacht,

stil, God geeft tot dra - gen kracht.
Hij geeft kracht, ge - loof en wacht.

Matth. 7:14

244

GEZ. 274: 1, 2, 4, 5, 7

1. Komt, laat ons voor gaan, kin - d'ren. Want d'a - vood is na - bi; Het
2. Zij zal ons niet be - rou - wen, De keus van 'tsmal - le pad; Wij
3. Komt, broed - ers, voort - ge - tre - den: Een Gids gaat aan Uw zij'. Die,

stil, staan kan licht bio - d'ren In de - ze woes. te bij. Komt,
ken, nen den Ge - trou - we. Die ons heeft lief - ge bad Vest
wank'len soms uw schro - den, Staat met Zijn hulp us bij Ziell

sterkt op, nieuw den moed! Den wan - del, stal ge - be - ven Om
al uw hoop op Hem! Dat ie, der 'taan, ga - zich. te Ginds
'tzon licht schenkt ons moed. Als of de zoe - te blik - ken Eens

he - mel waarts te stre - ven; Zo wordt bet ein - de goed.
naar de Gods - stad rich - te: Daar ligt Je - ru - za - lem.
va ders ons ver - kwik - ken: Voor - waar, wij heb - ben 't goed!

4. Wij reizen met elkander; / Wij wandelen hand aan hand: / D' een zij tot troost
den ander / Op weg naar 't Vaderland. / Zijn wij als broedren één! / Geen strijd
om beuzelingen, / Daar Engelen ons omringen / En zweven voor ons heen!

5. Treedt moedig voorwaarts, kindren! / De reis kort op naar 't graf; / Wij zien
den afstand mindren, / Ras valt ons 't reiskleed af: / Nog slechts wat meerder moed! /
Wat rustiger en blijer, / Van aardsche banden vrijer, / Gestreefd naar 't eeuwig goed!

B. ter Haar, naar Gerh. Tersteegen, † 1769
(Opgenomen met toestemming van de Evang. Gezangen Compagnie)

Ps. 31 : 4

245

T. C. O'KANE

1. God der trou - we, help, ge - leid mij
2. O - pen Gij de steenrots - wan - den,
3. Als ik de Jor-daan ge - na - derd

Pelgrim door dit dor - re land;
Geef Uw le-vend wa - ter mij,
't Eindo mij - der reis aanschouw,

1. God der trou - we, help, ge - leid mij Pelgrim door dit dor - re land;
2. O - pen Gij de steenrotswanden, Geef Uw le - vende wa - ter mij, ner reis aanschouw,

Ik ben zwak, maar Gij zijt mach - tig. Steun mij door Uw ster - ke hand.
Dat Uw wolk-en vuur-ko - iom - me Mij een gids en troos - ter zij;
En hier al - len mij ver - la - ten, God, op wien in nood ik bouw,

Ik ben zwak, maar Gij zijt machtig. Steun mij door Uw sterke hand.
Dat Uw wolk-en vuur-ko - iom - me Mij een gids en trooster zij,
En hier al - len mij ver - la - ten, God, op wien in nood ik bouw,

Uw ge - na - de, Uw ge - na - de, Houde in mij Uw kracht in stand,
God der trou - we, God der trou - we, Al mijn hoop zijt ee-nig Gij,
Schraag ook dan mij, schraag ook dan mij Dan ook mij Uw vadertrouw,

Uw genade, uw genade houde in mij Uw kracht in stand,
God der trouwe, God der trouwe Al mijn hoop zijt ee-nig Gij,
Schraag ook dan mij, schraag ook dan mij Dan ook mij Uw va - der - trouw,

Houde in mij Uw kracht in stand, houde in mij Uw kracht in stand.
Al mijn hoop zijt ee-nig Gij, ee-nig Gij, Al mijn hoop zijt ee - nig Gij.
Dan ook mij Uw va - dertrouw, vadertrouw, Dan ook mij Uw va - der - trouw.

cres.

Luk. 2 : 14

246

W. F. SCHAERWIS

1. Hoor, hoor, mijn ziel een harpfoon van Gods eng' - len Ruischt'savonds zacht langs
2. Voorwaarts met moed! de Heerspreekt in die toonen: "Komt, moeden, komt, ik
3. Eens wordt die hoop na stil ge-loof aanschouwen; Hoe lang de dag, hoe
4. Moed dan ge - vat, mijn ziel! Zie zil - v'ren stra - len Zend voor'tge - loof de
5. Zingt, eng'len, zingt, Gods dankbare kin-d'ren luist'ren: Straal, zil - v'ren glans, wijs

graanveld, woud en strand; Hun juichtoon mag in Je - zus woord zich meng'en,
geef uw zie - len rust;" Zoo roept ons' toord, waar vrede en lief - de wo - ben,
bang het zwerven viel, Een wel-kom wacht wie op hun Hei - land bou - wen,
Heer op 's le - vens zee, De von - ken licht, die op de gol - ven dwa - len,
llich - tend ons het spoor; Hoe storm dan woed', en wol - ken 't pad ver - duis - t'ren,

Koor.

Ons van ge - na - de ten dub - bel on - derpand.
En maakt ons hart zich van Zijn hoop be - wust.
In Hem her - teft de moe ge - stre - den ziel. Bo - den van Je - zus
Zijn licht-gloans Gods, be - tof - ten ons van vred.
Wij vol - gen, gaat slechts gij als licht ons voor.

Eng' - len houdt wacht, Zingt moed in 't hart ons, Ons pel - grims hier in nacht.

Openb. 21:1-4

247

1. Wanneer zal, nieuw Je-ru - za - lem. Uw heer-lijk-heid ik zien En bin-nen u der
2. Hoe heer-lijk, za - lig zat 't mij zijn Bij 't staaren op uw pracht, Op u, Gods eeuw'go
3. Wanneer o' zat mijn oog u zien, U en mijn dierb'ren Vorst; Wanneer ver-vult uw

hee-ren Heer, Mijn Va-der, hul - de bliën? Ik zucht naar u, de haven Gods, Waar
tem - pel-stad, Bij zonlicht zon-der nacht; Want God wil zelf uw zonne zijn: En
heer-lijk-heid Mijn liefde-en levens-dorst?

't leed der reis-tocht endt, En 't hart, dat daar zijn Hei - land vindt, Geen
in Zijns we - zens licht Zijt gij de we - der - glans van Hem, Wiens
klinkt des Mees-ters stem, En gij, voor eeu - wig vrij ge - maakt, Gij

pijn of rouw meer kent. Koor, woerd u heeft ge - sticht. Daarheerscht geen ziekte, welt geen traan in 't oog:
leeft en woont bij Hem.

In 't va - der - huis, zijn zonde en kruis Voor eeu - wig weg - ge - daan.

Ps. 27:1

248

Dr. J. W. BISCHOFF

1. De Heer is mijn licht, dies ken ik geen vrees; In Hem is mijn heil, die
2. Do Heer is mijn licht, Zijn lief - de mijn kracht, Ik weet, wie voor mij het,
3. De Heer is mijn licht, wat trouwloers ver - rijs', 't Geloof heeft in 't kruis't vol -
4. De Heer is mijn licht, het al voor mijn hart; Van Hem scheidt niets meer mij,

gunst mij be - wees; Zijn Geest, die ten Troos - ter, ten le - ven mij is,
al heeft volbracht; Zijn of - fer, dat Je - ven en za - lig - heid biedt,
din - gend be - wijs, Dat Je - zus ons gids blijft op 't don - ker - ste pad,
zon - de noch smart, Be - roo - ving noch doodsangst, geen macht, die mij scheidt,

Koor.

Maakt, wat mij weérvaart, van Zijn trouw mij ge - wls.
Is grond mij - ner ho - pe, ge - ná mij geschied.
De Leidsman, wiens hand ou - ze hand houdt ge - vat.
Van 't zien van mijn Heiland en 't heil, dat mij beïdt.

De Heer is mijn licht, mijn
blijdschap en lied; Gods Zoon is mijn heil, ge - na mij geschied. De Heer is mijn
licht, mijn blijdschap en lied; Gods Zoon is mijn heil, ge - na mij geschied.

HEILSVREUGDE EN VERLOSSING

„Want ik ben verzekerd, dat noch dood, noch leven, noch engelen, noch overheden, noch machten, noch tegenwoordige, noch toekomende dingen, noch hoogte, noch diepte, noch eenig ander schepsel ons zou kunnen scheiden van de liefde Gods, welke is in Christus Jezus, onzen Heere.”

Romeinen 8:38—39

249

PSALM 116: 1, 4, 7, 11

5 Wat zal ik, met Gods gunsten overlaân, / Dien trouwen God voor Zijn genâ vergelden? / 'k Zal, bij den kelk des Heils, Zijn naam vermelden, / En roepen Hem met blyd' erkent'nis aan.

6 Ik zal met vreugd in 't huis des Heeren gaan, / Om daar met lof Uw groeten naam te danken. / Jeruzalem! Gij hoort die blije klanken, / Elk heff' met mij den lof des Heeren aan.

HEILSVREUGDE EN VERLOSSING

250

PSALM 89: 1, 7, 8

Matth. 7:13—23

251

1. Za - lig hij, die 'tsma - le pad, Dat ten le - ven voert, wil
 2. Wie ge - trouw is tot den dood Zal God o - ver - rijk be -
 3. Neem ons in Uw ar - men Heert Moe - de zijn wij van het
 4. Me - de - pel-grims, 't hoofd om-hoog! Zie, nog zet g'uw moe - de

loo - pen, Die hoe moe - de ook en mat, Op des
 loo - nen, Wie de we - reld - vreugd ont - vlood Met Zijn
 strij - den, Ach, de storm ver - schrikt ons zeer, Wil ons
 schre - den Op 't woes - tijn - pad, dor en droog, Maar de

Hee - ren hulp blijft ho - pen. Za - - lig wie dien
 o - ver - win - ning kro - nen. Naar die ze - - ge
 met Uw licht ver - bli - den. Ster - - ker nog dan
 strijd is haast vol - stre - den, En in zwak - heid

loop be - gint, Bidt en strijd en o - ver - wint!
 o - - - - - ver't graf Hijgt, wie zich aan Chris - tus gaf.
 graf en dood, Schijn' des le - vens mor - gen - rood.
 wordt vol - bracht Je - zus Chris - tus' groo - te kracht.

(Overgenomen uit „Oude en Nieuwe Zangen“)

1 Kor. 2:9

252

LOWELL MASON

1 Zoo 'k al den luis - ter ma - len kon, Die in mijn Heer als le-vens-zon
 En beeld des Vaders straalt, Ik zong op rel - uen he - mel - toon Met eng - len in mijn
 lied ten kroon Der hulp, die nim - mer faalt, Der hulp, die nim - mer faalt.

- 2 Ik zong dan van Zijn levensbloed, / Dat ons, voor God herboernen, voedt, / Als
 't moedergraan de plant / Uit eigen leven vruchtbaar maakt, / Zoo ook heeft Hij
 zichzelf verzaakt, / Niet tellend kruis en schand. (bis)
- 3 Hij zondenloos heeft onzen dood / Uit een ontferming naamloos groot / Voor ons
 als vloek doorstaan; / In Hem gestorven, opgewekt, / Zien w' ons des Vaders liefde
 ontdekt, / Den dood te niet gedaan. (bis)
- 4 Niet donker is nu langer 't graf, / Niet vreeslijk meer als zondes straf, / Maar
 't pad, dat Jezus ging, / Toen als ons Hoofd en 's Vaders Zoon / Hij d' eereplaats
 op 's Vaders troon / En ons ten erve ontyng. (bis)

Job 19:25-27; Openb. 1:7

253

1. 'k Zal Hem zien met eigen oogen;
2. Welk een vreugde dan te le - ven
3. 'k Kan nu vaag slechts onderscheiden.
4. 'k Zal Hem zien met ei - gen oogen,

Heer, mijn God, hoe zal 't mij zijn,
In het rijk dat eeuwig blijft;
Nu nog dekt een slui - er mij,
Kennen, die eens voor mij stierf.

Als ik eens U mag aan-schou-wen, Die mij maakt van zonden rein.
Als 'taanschouwen van mijn Hei - land Al de duif - ster - nis verdriet.
Doch de dag is niet meer ver - re, Die mij zien doet van na - bij,
En aanschouwen mijn Ver - los - ser, Die de he - mel mij verwierf.

Koor

'k Zal Hem zien, Met eigen oogen dan aanschouwen Van na - bij

to de hemelsche landouwen. Jezus die eens stierf voor mij.

Matth. 21:28; Jes. 53:11

254

C. B. McAfee

1. Er is een plaats van vree en rust, Dicht bij het hart van God,
2. Er is een plaats van rein genot Dicht bij het hart van God,
3. Er is een plaats waar wij be vrijd, Dicht bij het hart van God.

Een plaats, waar zonde ons niet ontrust, Dicht bij het hart van God.
Bij Jezus wacht ons 't heerlijk lot, Dicht bij het hart van God.
Eens wonen tot in eeuwigheid, Dicht bij het hart van God.

Koor

O, Je - zus, mijn Ver - los - ser, Gij 's Vaders een'ge Zoon.

Breng ons, die op U wach - ten, Eens bij des Vaders troon.

I Joh. 4:7—8; Rom. 8:38—39

255*Maestoso*

Demetrius Bertnanski (1752-1825)

1 U bid ik aan, o God der lief-de, Die zich in Jezus o - pen-baart,
Die mij gezocht heeft hoe 'k Hem griefde, Dic' k zoeken mag schoon gansch onwaard! 'k Ver-
geet mij zelf, waark in de golven Dierzee van liefde word be - dol - ven.

2 Hoe zit Gij mij zoo zeer genegen, / En hoe verlangt Uw hart naar mij! / Gij
komt mij met Uw liefde tegen, / Opdat ik gansch Uw eigen zij, / Gij, trouwe Heer!
hebt mij verkoren, / En ik, ik wil U toebehooren.

3 U wil ik zoeken, U mij geven; / Bij U slechts vind ik lafenis; / In U alleen
heb ik het leven, / En niet in 't geen geschapen is; / Bij U is rust, bij U verblijden; /
Aan U wil ook mijn hart zich wijden!

4 Aan U in eeuwigheid mijn leven, / Verlosser, Gij, mijn eenig Goed, / Die, mij
tot heel, U zelf gegeven, / Vergoten hebt Uw hartebloed. / Mijn Heiland! diep was ik
gevallen; / Thans kiest mijn hart U boven allen.

(De woorden overgenomen uit „Christelijke liederen”)

1 Joh. 5:14—15; Ps. 86:12

256Wijze: Beveel den Heer uw
wegen, No. 280

1 Van U zijn alle dingen, / Van U, o God! alleen, / Van U de zegeningen, / O
Hoorder der gebeën! / Uw lief'd en trouw omringen, / Mijn wankelende schreën, / En
wat w'oit goeds ontvingen, / Het is van U alleen!

2 Reeds vóór wij U iets vragen, / Voorkomt Gij onze beë; / Gij hoort ons, als
wij klagen, / Gij schenkt aan't hart Uw vreeë; / Gij heelt zelfs in Uw plagen, /
Giet balsem uit in 't wee; / Gij helpt niet enkel dragen, / Maar draagt onszelven mee!

3 Hoe heerlijk is bevonden / Uw rijkdom van genâ, / Verloornen foegzonden /
In 't veld van Efrata! / Ook mij sloeg G'in mijn zonden / Met medelijden gâ, /
En Christus droeg Zijn wonden / Voor mij op Golgotha!

4 O, mocht ik U beminnen, / Gelijk Gij mij bemint, / Een heil'ge vrees van binn'en /
Mij leiden als Uw kind! / Mocht ik dien rijkdom winnen, / Dien roest noch mot ver-
slindt, / En werden nooit mijn zinnen / Door ij'd'en glans verblind!

5 U zal ik eeuwig eerlen, / Die eeuwige goedheid zijt! / U blijv', o Heer der Heeren, /
Geheel mijn hart gewijd! / Wat kan ik niet ontheren, / Wanneer Uw hand mij leidt; /
Wat vuriger begeeren / Dan Uwe heerlijkheid?

(Overgenomen uit „Christelijke liederen”)

Joh. 10:14; 2 Tim. 2:19

257

F. Mendelssohn

1 De Zijnen kent de Heere In al - le volken land 't Zij groot of
2 De Heer kent Zijne schare Aanhaar ge - loof, dat bouwt Op Hem de
3 Hij kent hen aan de klarheid Der hoop, zicht steeds bewust Dat zij op
klein in ee - re. In el - ke rang en stand Hij laat hen niet ver-
On-zicht - ba - re. Als - of het hem aanschouwt; Dat bij het Woord wil
de - ze waarheid: „Dat Hij de Heer is". rust: Die plant uit 's Hemels
der - ven: Hun gangen regelt Hij. In le - ven en in sterren Staat
le - ven. Waardoor het is ontstaan Daaraan steedseer wil ge - ven. Daar-
gaarde. Die al - tijd groentengroet En vrolijk op onz' aarde Voor
Hij hen vriendelijk bij. In le - ven en in sterren Staat Hij hen vriendelijk bij
mee ten strijde gaan. Daaraan steedseer wil geven. Daarmee ten strijde gaan
al - ler oogen bloet En vrolijk op onz' aarde Voor al - ler oogen bloet.

4 Hij kent hen als Zijn vrienden / Aan hunner liefde gloed, / Die den als Hij
gezinden / Doortintelt het gemoed; / Die andren steeds bejegent / Zoó als Zijn hart
dat vraagt; / Die zelv' gezegend, zegent, / En, zelv' gedragen, draagt. Die zelv'
gezegend, zegent, / En, zelv' gedragen, draagt.

5 Heer! help ons tot gelooven, / En houdt ons vast daarbij! / Dat niets de hoop
moog' roeven, / De liefde vurig zij! / Komt eens de dag der dagen, / Die ons wordt
voorbereid, / Geef ons dan — wat we vragen — ' Plaats in Uw heerlijkheid! / Geef
ons dan — wat we vragen — ' Plaats in Uw heerlijkheid!

(De woorden overgenomen uit „Christelijke liederen”)

Luk. 2:13, 14 en 34
1 Joh. 1:7; Openb. 1:18

258

Andante

Toen 't hemelheil bij het loflied deed hooren: „Eere zij God, heil den Toen aan het kruis zich de Levensvorst strekte. Wiesch Hij mijne rein van mijn Toen Hij verrees als de grote Verwinnaar. Washet gedaan met 't ge-

mensen op aard,” Werdook voormij de Ver - los - ser ge-bo - ren,
zonden en schuld; 't Was Zijn gena. die ten leven mij wekte.
weld van het graf. Vreeze des doods kan mij niet meer be-van-gen,

Koor
Hij droeg mijn last, heeft mijn zonden aanvaard.
Hij, Hij alleen, heeft het voor mij vervuld. — O vreugd des hemels.
Eeuwig leeft Hij, die het leven mij gaf.

dat Jezus mij mint. Hij stierf voor mij aan het kruishoutderschand’.

Vreeze uit den dood, maakt mij tot Gods kind, En voert mij straks naar het waar vaderland.
(Chants joyeux)

cresc.

rit.

J. H.

259

Ps. 18:2—4; 63:9
Joh. 14:23; Filip. 1:21

Moderato

1 Mijn Je - zus, ik min U! Ik weet: Gij zijt mijn. En
dier - bre Ver - los - ser, mijn kracht is in U! Als 'k

cresc. *mf*
ik wil voor eeu - wig de U - we - ook zijn. Mijn
ooit U be - min - de, dan

2dim. KOOR *p* *cresc.*
is't, Hei - land, nu! Steu - nend op U, Steu - nend op

mf *dim.*
U, Mijn dier - bre Ver - los - ser, 'k ben steu - nend op U!

2 Ik min U, want Gij, Heer, heb 't eerst mij bemind / En leid ook voor mij, eens
Uw afgedwaald kind. / Gij droeg ook voor mij eens die doornen zoo ruw; / Als 'k
ooit U beminde, dan is 't, Heiland, nu !

3 Ik wil U steeds minnen, in leven en dood, / En prijzen, o Heiland, Uw liefde zoo
groot! / In 't stervensuur, Heer, is mijn kreet nog tot U: / Als 'k ooit U beminde,
dan is 't, Heiland, nu !

4 En eenmaal daarboven, daar juich ik altijd / En zal U, Heer, prijzen in alle
eeuwigheid! / 'k Zal zingen, als 'k daar eene kroon ontvang van U: / Als 'k ooit
U beminde, dan is 't, Heiland, nu !

(Overgenomen uit den Liederbundel van het Leger des Heils)

Hebr. 4:14; 13:8
Filip. 1:21; 1 Juh. 5:1—4

260

1 Mijn Jezus is mijn le - ven. Hij is mijn groot ge-win,
Naar Hem gaat al mijn streven in dankbare kin - der - zin

2 Van alles wat op aarde / Ook ooit mag zijn mijn deel, / Heeft niets zoo groote waerde, / Als Gij, Emmanuel.

3 Als Hij woont in mijn harte / Met Zijn gena en heil, / Geniet ik zelfs bij smarte / Een vreugde zonder peil.

4 Van al mijn zware zonden, / Wascht Hij mij door Zijn bloed, / Hij heelt ook al mijn wonden, / Maakt alle schade goed.

5 Hij is de ware spijze, / Mijn Licht te aller tijd, / Mijn Leidsman op mijn reize, / Mijn Helper in den strijd.

6 Gij zijt mijn Vorst en Herder, / Mijn Priester en rantsoen, / Regeert mijn leven verder, / Mijn denken, woorden, doen.

7 De grootste aller zegen, / O. Jezus, trouwe Heer, / Heb ik in U verkregen, / U zij lof, dank en eer,

Joh. 6:68—69; 1 Kor. 1:30

261

P. Flemming

1 Ach, Heere Jezus, moest ik U ontberen En zou Uw bloed niet al mijn jammer keeren, Waar vond ik red-ding van al milne zonden. Dan in Uw wonder?

2 Indien Uw liefde ooit van mij zou wijken, / Dan zou mijn zondenlast mij doen he - zwijken, / Mijn sterke toevlucht in al mijn tegenheen, / Zijt, Heere, Gij alleen.

3 Ik dank U, Heer, dat heil ik heb gevonden! Gij hebt door Uwen Geest mij nauw verbonden, / Met Uw gemeente, die Gij hebt verkregen, / O, welk een zegen!

4 In Uw genaverbond, Heer, laat mij leven, / Tot Gij de rustplaats boven mij zult geven, / Daar wil ik eeuwig Uwe liefde prijzen, / U dank bewijzen,

Ps. 73:23—26; Kol. 1:12
Matth. 7:13—14

262

K. Breidenstein (+ 1825)

1. Woont Hij in mijn har - te, staat Hij mij ter - zij, Is mij steeds in angst en smar - te Zijne liefd' en trouw nabij? Waar kan vleed dan toe - ven? Niets op aard kan mij dan meer be - droe - ven.

2 Woont Hij in mijn harte, / Niets bekoort mij meer, / Hoe de vijand mij dan tarte, / 'k Volg gewillig mijnen Heer, / Ook als and'ren treden / Op d' aanlokkelijke breedte wegen.

3 Woont Hij in mijn harte, / 'k Slaap dan spoedig in, / Zachtkens rustend in Zijna krachten, / In Zijne trouwe Herderszin, / Die het al doordringen, / Booze machten ganschelijk bedwingen.

4 Woont Hij in mijn harte, / Alle goeds is mijn; / Nergens langer naar te smachten, / Doet mij blij en dankbaar zijn, / Opwaarts wil 'k steeds blikken, / Niets ter wereld zal mij dan verschrikken.

5 Waar Hij woont in 't harte, / Daar is 't vaderland, / 't Erfdeel zelf blijf ik verwachten / Uit Zijn trouwe Vaderhand, / Lang vermiste vrienden / Zal ik dan in and'ren wedervinden.

Luk. 15:7; 5:32

263

1 Schalt gij hemelklokken heden schau met vreugd. Want een dolend hart is weergekeerd!
Ziel, hoe zich de Va-der o-ver ik kind verheugt! Hoe Hij het liefkoest, omarint en eert!

D.C.—Al der heilige engelen niet te tellen schaar. Prijzen God en lo-ven un-mer daar.

Koor.

D.C.

Hal-le-lu-ja! zusters, ju-bi-jeert! Hal-le-lu-ja! broeders triomfeert!

2 Schalt gij hemelklokken! welk een vreugdedag! / Vrij is nu de mens, die eerst ge-knecht / En in zond' gebonden, krank terneder lag, / Is verlost en vrijgekocht met recht.

Koor: Halleluja! Zusters, jubileert! enz.

3 Schalt gij hemelklokken, zust'ren weest verblijd! / Broed'ren stemt een loflied aan met macht! / En verkondigt nu de mare wijd en zijd: / „Een verdwaalde ziel is thuisgebracht!“

Koor: Halleluja! Zusters, jubileert! enz.

Joh. 3:13—16; Luk. 22:61
Kol. 1:20

264

W. G. FISCHER

1. Op Uw kruis is, Heer, mijn hoop; Arm, ver - la - ten blind en naakt,
2. Eens was ik mij - self ge - noeg; Ach, van ijd - len trots ver - vuld;
3. Had niet Gij mij aan - ge - zien, Heer, als eens Gij Pe - trus deedt;
4. Al mijn vre - de, liefde en hoop, Dank ik, Heer, aan U al - leen;

D.C.—Dier-bre Het - land, Gij al - leen Zijt ons leid - star, in Uw licht.
D.C.

Waar ver - geefs mijn strijd en loop, Had niet Gij mijn dood ge - smaakt.
Maar bij't kruis, dat, Heer, U droeg, Zonk ik neér ver - plet door schuld.
'k Had niet tot U dur - ven vliën, Red - der, mij tot hulp ge - reed.
Maak't vol - ein - den van mijn loop Mij ook eeu - wig met U één.

Gaan wij op - waarts, hart en schreeën Naar de stad des hells ge - richt.

Jer. 6:16; 1 Kor. 15:3

Fil. 4:7

265

W. B. BRADBURY

1. O, kon ons rus - te zoe - kend hart, Dat naar Gods vre - de dorst,

Zich meer ont-wors-tlen aan zijn smart Door op - zien tot Zijn Vorst!

2 Een blijdschap, als geen oog ooit zag, / Geen geest hier vatten kon, / Zijn voor ons de uitkomst van den dag, / Toen Jezus overwon.

3 Wat zonde's macht vernielen mocht, / Niet Zijne heerschappij; / Te niet deed Hij, toen Hij ons kocht, / Haar wreede slavernij.

4 Verlost, juicht, aan Hem behoort / De toekomst door Zijn kruis, / De star der hoop, die vnor ons gloort, / Toont reeds ons 't vaderhuis.

Joh. 3:16; Jes. 49:15—16

266

Wijze: Halleluja, lofgezongen
Jezus Christus onzen Heer, No.25

GEZANG 38:2, 3 en 7

1 Met mijn zwaren val bewogen / Bood Gods liefde mij de hand; / O onfermend mededoogen, / Liefde boven mijn verstand! / Vijandschap was mijn bedenken, / Vleeschelijk, onder 't kwaad verkocht, / Had ik nimmer Hem gezocht, / Hij wou m' eerst Zijn liefde schenken: / God is liefd', o Englenstem, / Menschentong, verheerlijkt Hem!

2 Zoo, zoo lief had God de wereld, / Dat Hij Zijnen eigen Zoon / Voor die afge-vallen wereld / Overgaf aan smaad en hoon; / Ja, toen wij nog zondaars waren, / Schoon d' Onfermer ons gena', / Stierf Zijn Zoon op Golgotha, / Stierf voor ons, die zondaars waren: / God is liefd', o Englenstem, / Menschentong, verheerlijkt Hem!

3 Kan een vrouw haar kind vergeten, / Als haar zuigling schreit van pijn? / Zou z' een ware moeder heeten, / En zoo weinig moeder zijn? / Maar, al kon dit mooglijk wezen, / Vader! die mijn nooden ziet; / Vader! Gij vergeet mij niet; / Nee, dit heb ik nooit te vreezen; / God is liefd', o Englenstem, / Menschentong, verheerlijkt Hem!

Dr. J. Scharp

(Opgenomen met toestemming van de Evang. Gezangen Compagnie)

Rom. 3:23-24; Joh. 7:29
Efes. 1:7

HEILSVREUGDE EN VERLOSSING

267

1. Ik spreek van ver - los - sing zoo gaar - ne, Ver - los - sing door
2. Ver - lost van de zon - den door Je - zus, O, welk een vol -
3. Ver - lost ook van'tvleeschdoor mijn Hei - land; Hij geeft mij' daar.

'tblied van het Lam... Ik roem Zij - ne liefd' en er - bar - ming, Dat
ko - men ge - not... Nee, alnimmer naar waar, de te prij - zen, Ver -
toe Zij - ne kracht, En daag'lijks nog steunt mij Zijn be - de, Door

Koor.
Bij mij . ne schuld op zich nam. — mag ik dat hier voor mijn God. } Ver - lost. — Ver -
Hem voor deo Va - der ge - bracht. 'k Ben vrij,

lost. — Ver - lost door het bloed van het Lam. — Ver -
'k Ben vrij.

lost. — Ver - lost, — Daar Hij mij.ne schuld op Zich nam.
'k Ben vrij, 'k Ben vrij,

(Overgenomen uit den Zangbundel van Joh. de Heer)

HEILSVREUGDE EN VERLOSSING

268

Handl. 16:32-34

1. O blij - de dag, o zaal' ge stond, Toen 'k Je - zus
Om Zijo ge - na - de, my go - schied, Juicht steeds mijn

als mijn Hei - land vond, als mijn Hei - land vond, Toen voor mijn
ziel in dank - baar lied Blij - de dag, zaal' ge

stand, Toen 'k Je - zus als mijn Hei - land vond, Toen voor mijn
Blij - de dag, zaal' ge

sta - ven boet en kleed, Zijn vrij heid Hij mij ken, den dead Blij - de
dag, zaal' ge

dag, zaal' ge stand, Toen 'k Je - zus als mijn Hei - land vond.
dag, zaal' ge

2 'k Weet, dat 'k de Zijne nu mag zijn, / En eeuwig, eeuwig is Hij mijn; / Hem
ingeplant en met Hem één, / Ben 'k eeuwig niet Hem lotgemeen.

3 O zaligheid, waarvan geen tong / Naar hartelust in volheid zong; / Zij werd om
niet mijn deel, mijn schat, / Door Hem, Die mij heeft lief gehad.

4 O blije dag, o zaal'ge stond, / Als eens ik voor Zijn troon verkond, / Met reiner,
heil'ger feestgelklang, / Dat aan mijn Jezus 't al ik dank.

1 Petr. 2:24

269

J. T. GRAPE

1. Uw liefde is mij ge - noeg. Uw trouw, die 't al vol - bracht
 2. Heil, waar geen schijn van recht Ik vindt op een - ig goed,
 3. Uw macht, en die al - leen, Wischtder me - laat - schen smet,
 4. O dat mijn ster - vens - spond, Mijn jong - ste le - veus - kreet,
 5. En uit den dood ont - waakt, Leg, Heer, ik voor Uw troon,

En 't kruis voor mij ver-droeg, Maakt, Heer, mijn zwak - held kracht.
 Ken ik mij toe - ge - zegd De vlij - spraak in uw bloed.
 En maakt het hart van steen Ge - wil - lig tot Gods wet.
 't Nog al - len luid verkond', Wat G'aan mijn zie - le deedt.
 Al - leen in U volmaakt, Mijn dank, mijn werk, mijn kroon.

Koor.

Je - zus heeft ver - vuld 't Woord, dat bo - pen doet;

Bloed - rood was de smet der schuld, Heil, sneeuw - wit maakt Zijn bloed.

Hand. 4:12

270

P. E. BELDEN

1. Welk een naam gaf God mijn Hei - land! Za - lig - ma - ker heet Gods Zoo;
 2. Neen, geen naam als die mijns Hei - lands Troost ons zoo 'in droe - fe - nis;
 3. Wat geeft niet Zijn naam te ho - pen. Welkeen heel zien we ons be - Reid;
 4. Heer, die in Uw heil - gen wijn - guard Naar Uw liefde een taak ons geeft,
 5. Zon - der U zijn wijgansch machteloos. In Uw kracht, hoe zwak ook, sterk;

Hij, de Im - ma - nu - el der ho - pe, Koos ons sterf - lijk vleesch ter woon.
 God met ons, God on - ze Va - der, Is ons in Zijn naam ge - wi.
 Na 't hier dee - ten in Zijn strij - den, 't Er - ven van Zijn heer - lijk - heid.
 Mo - gen in ons trouw - be - too - nen Al - len zien, dat Ge in ons teeft.
 Oot - moed leert op U ons bou - wen; Toon Uw naam, Heer, in ons werk.

Refrein.

Uw naam (Uw naam) Uw naam (Uw naam) Ons als pand der hoop ge - ge - ven,

Uw naam (Uw naam) Uw naam (Uw naam) Is ver - los - sing ons en le - ven.

Ps. 27 : 1-3

271

Opgewekt

1. Heer Je zus, mijn wijn Ver los . ser, Gij
2. Gij zijt mijn hoop, mijn sterke te, Waar
3. Ik bouw op U, mijn Ko ning, In
4. Mijn feest zang en mijn ju bel Dlijst

zijt mijn vreugd en lied; Mijn Hel per en mijn
al les mij ont zicht; Mijn leid star die in
't ui terst van den nood; Maak Gij slechts meer Uw
een wig, Ja zus, Gij; Hier met Uw kruis ge

Troos ter, Waar loog geen uit komst ziet.
nacht mij Zoo vrien d'lijk te gen blinkt.
lief de Aan mij, Uw vol g'ling, groot.
meen te, Ginds in der Eng' len rij.

Koor.

Mijn Je zus, Za lig ma ker, In U ver lost en vrij. Zijt.

Vriend van ar me zon daars, Ons al les eeu wig Gij

OVERGAVE EN BERUSTING

„Wentel uwen weg op den Heere, en vertrouw op Hem; Hij zal het maken.”

Psalm 37 : 5

Ps. 34 : 20 ; 37 : 39—40

272

GEZ. 28: 1-4

1. Moet gij steeds met on spoed strijd, Chris ten! treur niet
2. Is de nood zoo hoog ge re zen, Dat gij ner gens
3. Vest in bang' en droeve da gen Al uw hoop op
4. 'k Weet, Zijn woord is Ja en A men, Zijn be lof ten

om uw lot; Hulp ont breekt u nooit in tlij den:
uit komst ziet, Nog hebl gij geen kwaad te vree zen:
Hem al leen; Schroom niet, Hem om hulp te vra gen:
fei len niet, Nim mer za Hij ons be scha mon:

Moet gij steeds met on spoed strijd, Wees te vre den
Is de nood zoo hoog ge re zen, Dat gij ner gens
Vest in bang' en droeve da gen Al uw hoop op
'k Weet, Zijn woord is Ja en A men, Zijn be lof ten

met uw lot, O, uw Red der is uw God niet,
uit komst ziet, God, uw ver geet u te en
Hem al leen, Hij kan hel pen, Hij el teen
fei len niet, Za lig bij, die tot Hem vleidt

Mej. C. A. van Lier

(Opgenomen met toestemming van de Evang. Gezangen Compagnie)

Ps. 55:19

273

P. P. BLISS

1 't Zij vre - de mijn deel is, of smart mij ver - teert. En storm-wind en
2 Uw deel hoe-veel zwaar - der is't hier niet ge - weest! Ver - geefs spreidde U
3 Och, of in mijn ster - ven Uw troost mij na - bij. Mijn ziele uit Uw

nacht mij ver - schrik'. Gij hebt mij, mijn Hei - land, te roe - men ge -
Sa - tan zijn strik, En ziende op Uw kruis roent in mij ook mijn
vol - heid ver - kwik', Dan dank ik, hoe bang mij de dood - strijd ook

Koor.

Ieerd: " 't Is mij goed, wat mijn God mij be - schik!' " 't Is mij goed . . .
geest: " 't Is mij goed, wat mijn God mij be - schik!' " " 't Is mij
zij: " 't Is mij goed, wat mijn God mij be - schik!' " " 't Is mij

. . . wat mijn God, . . . 't Is mij goed, wat mijn God mij be - schik!
goed wat mijn God,

Luk. 11:6-7; 1 Petr. 5:7

274

J. R.

1. O, mat - ten en moe - den, Be - geeft u de kraft, Bij 't zien op het woe - den
2. Ver - la - ten door vrienden, Ge - haat om uw deugd; In God zult go - vin - den
3. Schoon don - ker't vooruitzicht, Toch komt straks de tijd, Dat Je - zus u voor - licht

Der we - reldse macht? Waarheen ook uw pad leidt. De Heer zal voor - zien;
Uw vriendschapen vreugd. Een schild is Zijn zorg u, Zijn woord blijft ge - stand;
En 't hart u verblijdt. Ge - denk dus in stoornis Wie hulp u wil biën;

Refrain.

In ziek - te en droefheid Zal hulp Hij u biën,
Ver - trouw dan op Hem nu, O, grijp Zij - nehand! De Heer zal voor - zien,
De Heer zal, als 't goed is, In al - les voor - zien.

De Heer zal voorzien; Ge - loof de be - lof - te, — De Heer zal voor - zien.

Gezang 22: 1-3

1. Rust, mijn ziel! uw God is Ko - ning,
2. Je - der woelt hier om ver - Ko - ning,
3. Rust, mijn ziel! uw God is
Heel de we - reld Zijn ge - bied;
En be - treurt ze dag aan dag;
Wees te - vre - den met uw lot;
Al - les wis - selt op Zijn wen - ken,
Hun - kert naa - bet geen hij zien - zal,
Zie - hoe al - les hier ver - an - dert,
Maar Hij zelf ver - au - dert niet.
Wenscht te - rug 't geen hij eens zag.
En ver - lang al - leen naar God.

(Opgenomen met toestemming van de Evang. Gezangen Compagnie)

- 1 Mijn Vader, Die de tranen droogt / Van 't U betrouwend kind, / Ik weet, dat al wat Gij gedoocht, / Slechts meer aan U mij bindt.
- 2 Door U gesteund, door U verlicht, / Waait mij, hoe mat en moe, / Tot in 't verschrikkendst tijdsgericht / Een hooger leven toe.
- 3 Uw Geest, de Trooster, maakt de smart / Een wolk met zilv'ren tand, / Een liefdebode voor mijn hart, / Die spreekt van 't vaderland.

S. GATORIUS

1 Wat God doet dat is welgedaan; Zijn wil is wijs en heilig. / In nood is mij 'k Zal aan Zijn hand vertrouwend gaan; Die hand geleidt mij veilig.
Zijn trouwnabij: Ja, Hii, de Heer der Heeren. Blijft eeuwig wijs regeeren.
2 Wat God doet, dat is welgedaan. / Zijn woord eischt mijn vertrouwen. / Hij leidt mij op de rechte baan; / 'k Mag daar Zijn liefde aanschouwen. / Hij geeft mij kracht; / Zijn hulp, Zijn macht / Redt mij uit smart en banden. / Mijn lot rust in Zijn handen.
3 Wat God doet, dat is welgedaan. / Hij luistert naar mijn klachten. / Zou mij Zijn liefde gadeslaan, / En ik Zijn hulp niet wachten? / God kent mijn hart; / Geen ramp, geen smart / Is ooit voor Hem verborgen. / Hij zal als Vader zorgen.
4 Wat God doet, dat is welgedaan. / Zijn trouw blijft mij behoeden. / Zijn liefde doet geen kwaad ontstaan; / 't Werkt alles mee ten goede. / Als God mij leidt, / Zal 'k wel bereid, / Het doel van mijn verlangen, / In d' eeuwigheid ontvangen.
5 Wat God doet, dat is welgedaan, / Nooit zal de moed m' ontzinken. / Biedt Hij den lijdenskelk mij aan, — / 'k Zal dien gewillig drinken. / God, wijs en goed, / Mengt zuur en zoet, / Naarmate wij 't behoeven; / Hij troost ook in 't bedroeven.
6 Wat God doet, dat is welgedaan. / Dat blijft de vreugd mijns levens. / God plant wel doornen op mijn paan, / Maar rozen ook daarnevens. / Met suart paart God / Vaak rein genot; / Zijn Vaderlijk' ontferming / Blijft eeuwig mijn bescherming.
(De woorden overgenomen uit „Christelijke liederen“)

- 1 Mijn God en Vader, zie mij aan / In mijn al worst'leid opwaarts gaan, / Opdat wat hindernis mij bied', / Ik immer bid: „Uw wil geschied!“
- 2 Wanneer in 't felle van den strijd / Ik afgemat door krankheid lijdt / En wankel als 't gekrookte riet, / Och, bidde ik slechts: „Uw wil geschied!“
- 3 Wanneer ik alles off'ren moet, / Dat dierbaar m'is als vleesch en bloed, / Bezwijkt maar mijn geloof dan niet / Bij 't smeeken: „God, Uw wil geschied!“
- 4 Och, wone zoo Uw Geest in mij, / Dat wat mij neerdruk' of verblijf, / Mijn hart, dat kruis en eerkroon ziet, / U de eer geef in 't: „Uw wil geschied!“

Jes. 32:2

279

F. E. BREIDEN

1 'k Vond een rust-plaats in de scha-duw Van het kruis op Gol - go - tha,
2 Schijn mij som-tijds hard de reis-tocht. Bang en zwar het moei-lijk pad.
3 O hoe - ve - le moe - de pelgryns Op den weg naar 't va - der-huis

Lang vei - me - den, maar ge - zoekt mi. Troost uit vol - heid van ge - ná.
's He - mels rust niet eer te sua ken Dan in d'eeuw - ge vre - de-stad!
Von - den veer-kracht, ziels - ver-kwikk-en In de scha-duw van het kruis.

Wat zijn 'swe - relds eer en schat - ten. Eens mijn vreugd en heer - lijk - heid,
Moi on - dank - baar niet, mijn zie - le. Roem in dank - heid Gods ge - ná,
Zoek mijn zie - le, daar uw jaaf - mis. Sterk u daar in Gods ge - ná;

Bij het heil des eeuw - gen le - vens Ons in Je - zus' kruis be - Reid?
Rust selenkt God u in de scha - duw Van het kruis op Gol - go - tha.
Rus - ten mocht gij in de scha - duw Van het kruis van Gol - go - tha.

Koor. *p* *cresc.*

Heil - ge rust - plaats, plek go - hel - ligd. Door't be - toon van Gods ge - ná,

Schenk uw rust mij in de scha - duw van uw kruis, O Gol - go - tha.

Ps. 55:22

280

1 Be - reel den Heer om we - gen. Al wat u 't har - te breukt Ben die Zijo kiel ge -
2 God zal seo pad o ba - een. God die, wat erweert-streft. Als zoen en star red
3 Mijo bari, seg daa om vor - gen. Zeg al - la vrees raar - wel. Op dat in God ge -
4 Beer Jo - zus, trou - wa Her - der. Mijo Hei - food, Hoofd en Beer. G os ga k van - tig

so - gen. Naar kruis oek brach - tea gebent. Hij, die mil - lie - oen star - red Be -
ta - een. Zijo liebt tot gods o greft. Wie sal't Zijo hand ver - bin - dren. Waar
bor - geo U angst oorb kom - mer knel. Wens hij - de, ja, wens blij - de. Want
ter - der En duelt gree ey - and meer. Poor door - een, nacht en ster - men Sterkt

staart in ei - gen baan. Steunt u bij 't dicht - ste wor - red. Pas door oed in uw gaad.
corst of le - ger - nacht Hem tar - tea, om Zijo kin d'ren. Te red - dea oo - ver - recht!
ziede op Je - zus' kruis. Ziel ge oot tea al - leo tij - do Da vreugd sait ra - der - huis.
Gij mijn trouw-be - loop. Zal mij uw hel - do ser - mea Voor ba - mel - vreugd en kroon,

Joh. 12: 26

281

Ik wil Je - zus vol - gen Hier be - neen op aard. Zells op ru - we
 we - gen Vol - gen on - ver - vaard. Je - zus voet - spoor vol - gen Leidt mijn zwak ke
 schreeën. Naar het huis van vre - de. Rust en blijd - schap heen.

2 Ik wil Jezus volgen, / Klinkt ook 's werelds spot; / Dragen, dulden, lijden, / Naar den wil van God. / 't Ruwe pad betreden, / IJlen, blij te moe, / Vol van Zijn genade, / Naar den Hemel toe.

3 Ik wil Jezus volgen / Tot de reis voleind, / En de strijd volstreden / Jezus' dag verschijnt. / Waar vanaf de wolken / Hij mij vriend'lijk wenkt / En mij vol genade / Eeuwig leven schenkt.

Ps. 91: 2. Jer. 17: 17- 18

282

Wijze: Ons hart te voegen naar
Uw wil, No. 286

1 Wij vragen, Heer, geen lichter last / Op 't enge en steile pad, / Maar eenig, dat Gij onze hand, / Ons steunend houdt gevat.

2 Hoe doorn en distel telkens wondt, / Hoe scherp de rotsgrond blijkt, / Help ons, dat door de pijn niet één / Van 't rechte voetspoor wijk.

3 Wat zal ons deeren, Heer, wat schaân, / Hoe bang en vreeslijk 't schijn, / Als in geloof maar 't hart beseft, / Dat we in Uw hoede zijn.

4 Gij waart der Uwen toevlucht steeds, / Gij hun der eeuwen Rots, / Wij weten, wie ons hate of vlied', / In U ons kind'ren Gods.

5 Och, help Gij meer ons waardig zijn / Dien heil'gen naam en eer, / Verander meer in heerlijkheid / Ons naar Uw beeld, o Heer.

6 Gij doet ons door Uw Geest U zien / Met ongedekt gezicht, / Och, trek tot U steeds groter kring / Ons wand'len in Uw licht.

Ps. 86: 12; 119: 80- 82
Kol. 3: 1-3; Gal. 6: 14

283

1 { Zalig, zalig, miet te we - zen. In ons ei-gen oog, voor God. Eigen zin en lust te vree - zen. Steeds te rusten in ons lot.
 Needrig, kin - der - lijk en stil, Ons te voegen naar Zijn witt

2 Wat wij hebben of vermogen, / Wat ons lief is, wat ons lust, / Al 't begeeren onzer oogen, / Ons genoegen, onze rust, / Wat men denke, spreke doe, / Alles hoort den hemel toe.

3 Mag Uw naam maar eer ontvangen — / 't Ga ons slecht, of 't ga ons goed — / Dat alleen is ons verlangen, / Trouwe Vader! wat Gij doet. / Onze hoogste lust, o Heer! / Is te leven tot Uw eer!

(De woorden overgenomen uit „Christelijke liederen“)

Hebr. 4: 15-16

284

Wijze: Ons hart te voegen naar
Uw wil, No. 286

1 Tot U, o Jezus, roept ons hart / Tot U, die voor ons leed, / Heer, Die in alles zijt verzocht / En onze zwakheid weet.

2 Als Man van smarten hier veracht, / Verworpen en gehaat, / Weet onze ziele, dat haar angst / En worst'len Gij verstaat.

3 O welk een troost, wat nieuwe kracht / Stroomt tot ons van Uw kruis, / Heer, door wat diepten baandet G' ons / Den weg naar 't Vaderhuis!

4 Gemeente, die zoo duur Hij kocht, / Toon dan geen wankeling; / Ban elk versagen, ziende op 't pad, / Dat hier uw Heiland ging.

5 Als priesterkoningen in Hem / Zijt gij der aard te groot, / Ook vraagt Hij u, en 't is Zijn recht / Getrouwheid tot den dood.

Ps. 39:8; 31:16—18;
73:23—28

285

1. Op U is al mijn hoop. Ge - trou - we Mid - de - laar,
Gij steunt mij in mijn aardschen loop Eu hoedt mij in ge - vaar.

2 In U ook rust mijn hart; / Mij redt Uw trouwe hand, / Eer mij des vijands net
verwart / En hoop'loos maakt te schand.

3 Wat mensen boosheid doe, / Wie ontrouw mij verlaat, / Uw koningswil be-
schikt de roe / En onzer rampen maat.

4 Heb ik dan U maar, Heer, / Mag maar ik de Uwe zijn, / 'k Smaak dan met ied're
dagreis meer / Van 's hemels zonneschijn.

Joh. 4:34; 2 Kor. 4:17
Ps. 138:1—8; Hebr. 13:21

286

1. Ons hart te voe - gen naar Uw wil, Te vol - gen, waar Gij leidt, 't Moest,
Heer, ons keus en lustbeds zijn, Als 't pad tot heer - lijk - held, Als 't pad tot beerlijkheid.

2 En toch, hoe licht'lijk klaagt ons hart, / Onbuigzaam voor Uw raad, / Als had
niet liefde 't pad gebaand, / Waar onze voet op staat.

3 Hoe vlugtig is de bangste pijn / Van 't ons zoo noodig kruis, / En eindeloos de
beerlijkheid Ons deel in 't vaderhuis.

4 O God, hetzij Gij geeft of neemt, / Uw doen is majesfeit, / Is liefde, die Uw
kind'ren vormt / Voor d' eeuw'ge zaligheid.

DOOD EN OPSTANDING

„Want de bezoldiging der zonde is de dood, maar de genade-gifte Gods is het eeuwige leven, door Jezus Christus, onzen Heere.“

Romeinen 6:23

Openb. 14:13

287

D. S. HAKES — H. WILSON

1 Rust nu maar zacht in uwe stil - le groe - ve,
Waar ge een kor - te wijl nog moet toe - ven;
Kost lij - ke slaap, verstoord door geen lij - den — Wij klagen
niet, God troost ons bij 'tscheiden. Rust ou maar zacht!

2 Rust nu maar uit, uw strijd is gestreden, / Vrede uw deel! al 't leed is geleden, /
Trauen gedroogd; geen smart meer noch zorgen, / Slapende zijt g' in Jezus ge-
borgen. / Rust nu maar uit!

3 Rust nu maar zacht! Op heerlijke wijze / Wekt u de Heer tot de hemelreize. /
't Scheiden duurt kort — wij willen niet weenen, / Snel gaat de tijd: God zal ons ver-
eenen. / Rust nu maar zacht!

Jes. 25:8; 1 Kor. 15:49
Openb. 21:4

288

R. LOWRY

1. Als ons de engten wel-kom hee - ten
2. Als de nu ont-sla - pen vrien-den.
3. Hell, mijn zie - le, wat u tref - se
4. Konu, be las teu en ver-moei-den.

In Goda va - der huis om - hoog;
Strij - ders ou - der Je - zus vaab;
En in kom - mer bui - gen doe,
Heft in ho - pe 't oog naar gind,

Vreugde ons al les doet ver - ge - ted, Wat op aar - de knel - lend woog;
Die mei ons den Hei - land dien - den, Daar met ons ter rel - e gaan.
Dat die hoop uw geest ver - hef - fe, En leer jui - chen blij te moe;
Waar ge u van de zorg ont - boei - den, En voor eeu - wig we der vindt.

Zul - len wij dan ou - ders, vri - den In der vrij - ge - koch - ten sahaar,
Zul - len wij in oog en we - zen, In bun juub - lend feest - ge - baar;
Wat haer stem u leert ge - loo - ven, Vindtuw hart ten vol - le waar;
Hier doe dood en schei - ding wee - ven, Al - len zal Gods ju - hel - jaar

Hen - ber - ken - pend we - der - vin - den? Kent het hart de zij - nen daar?
We - der de ou - de lief - de le - zen? Kent het hart de zij - nen daar?
We - der ziel wacht ons hier bo - ven, 't Hart het - kent de zij - nen daar.
In het va - der - huis her - ken - neu, 't Hart her - kent de zij - nen daar.

Koor.

Kent het hart . . . de zij - nen? Kent het hart . . . de zij - nen?
Kent het hart . . . de zij - nen? Kent het hart . . . de zij - nen?
Kent het hart . . . de zij - nen, Kent het hart de zij - nen daar?
Kent het hart . . . de zij - nen, Kent het hart de zij - nen daar?

Job 19:25—26

289

W. B. BRADBURY

1. Ont-sla - pen in den Heer; rust zacht, Gij, doo - den, die uw Heer verwacht
En in Zijn ar - beid hebt gewaakt, Nu na uw dag - taak rust gij smaakt.

2. Ontslapen in den Heer; hoe zacht! Zal u, gebrokenen van kracht, / Na 't doorstaan van de laatste pijn, / U 't in den Heer ontslapen zijn.

3. Ontslapen in den Heer; rust zacht! Nu in uw langen, stillen nacht, / Tot u des engels roepstem wekt, / En u 't u wachtend heil ontdekt.

4. Ontslapen in den Heer; geloofd, / Verlosser, Mid'laar, Heer en Hoofd, / Zij eeuwiglijk Uw naam en kruis; / Gij wekt ons op voor 't vaderhuis.

Jes. 57:1—2; Matth. 26:39

290

Wijze: Zuster, gij waart zacht en vriendelijk, No. 294

1. Jezus, als met bloedend harte / 't Oog op dierb're dooden ziet, / Leert G' ons staam'len bij de smarte: / „Vader, dat Uw wil geschied!“

2. Hoe verbroken, hoe in 't donker, / Hoop doet, buigend voor 't verdriet, / Bidden bij haar zacht gefluister: / „Vader, dat Uw wil geschied!“

3. Rest zelfs, hoop'loos onder rouwe, / Niet één lichtstraal in 't verschiet, / 't Blijft ons woord, sterk in Uw trouwe: / „Vader, dat Uw wil geschied!“

4. Welk een kwaad dan dreigend nader, / Onze ziel blijft in U stil; / Bidt in 't stof U na: „Mijn Vader, / Mij geschiede naar Uw wil.“

Deut. 32:4; 2 Kor. 12:9

291

Wijze: Ontslapen in den Heer; rust zacht, No. 289

1. Wat God doet, dat is welgedaan; / Al schijne 't ons, dat ons gemis / Door niets op aard herstelbaar is, / 't Geloof doet vast in hope staan.

2. 't Geloof weet, wie de wonde sloeg, / Wie troosten wil naar onze smart, / Es stamelt met gebroken hart: / „God, Uw genâ is mij genoeg.“

3. Blijf, trouwe Vader, ons nabij; / Zie 't hart aan, dat berusting smeekt, / Zoo vaak de dood een band verbreekt; / Op Uwe liefde bouwen wij.

1 Thess. 4:16—18

292

1. Dood slaap wacht ons niet voor im . mer; Eens wekt ons des Heeren
stem; Zijn her . een . den schei . den nim . mer, Le . ven eeu . wie gans met
Hem. Uit der zee . en diep . ste da . len, Uit de ver . ste woes . te . bij.
Maakt, bij 't heug'lijkst morgen . stra . len, 's Vaders Zoon Zijn doo . den vrij.

Koor.

Dood slaap wacht ons niet voor im . mer; Eens wekt ons des Heeren stem;
Zijn her . een . den schei . den nim . mer, Le . ven eeu . wie gans met Hem.

2 Rukt de dood op 's Vaders wenken / Ons een kostb're bloem van 't hart, / God zal onshaar wederschenken, / Maar geheiligd door die smart, / Tranen, die 't gemis doen weenen, / Wraakt des Vaders liefde niet, / Waar Hij, door die tranen henen, / 't Stil zijn in Zijn trouwe ziet.

3 God is Heer van dood en leven, / En bij onzer dierb'ren graf / Zij zijn wijsheid eer gegeven, / Als Hij weervraagt wat Hij gaf. / In het Vaderland hier boven / Komen dood en zonde niet, / Kunnen nooit ze ons ontroeven / 't Heil van Jezus' riksgebied.

Pred. 12:1 en 6

293

G. C. STEBBINS

1. Eens breekt in mij het zily'ren koord, Dan wordt mijn huis En leg ik smart, Het heim - wee stuk; Voor - bij is
2. Eens wordt ver - bro - ken taardsche huis
3. O soms ver - vult door stil - le smart,
4. Straks breekt de gul - den lamp aan Het heim - wee stuk; Voor - bij is

aard - sche zang ver - stoord, Maar op vol - maak - ter, schoonner af mijn pel - grims - kruis, Doch Je - zus heeft welk za - lig naar die plaats mijn hart, Maar 'k weet, mijn werk moet hier gedan al taardsch ge - luk; Doch spoe - dig komt mijn Hei - land

KOOR.

wijs, Klinkt eens mijn lied in 't Pa - ra - dijs, 1-4. O wat zal lot, Een plaats voor mij in 't thuis van God, ik gaan, daan, En eerst als God roept, mag ik den weer, Dan ben ik za - lig bij Heer.

't zijn, Volmaakt en rein, Voor eeuwig met den Heer te zint Te zien Zijn aan - ge - zicht wel - dra, En eeuwig roemen Zijn ge - na.

(Opgenomen met toestemming van de fa. Marshall, Morgan en Scott, Londen)

Openb. 21:2—4

294

LOWELL MASON

1 Zus - ter, gij waart zacht en vriend'lijk, Mild door's Va - ders Geest be-deeld,
Goed ons als het a - vond-koel - tjo, Dat door't geu - rig bosch-loof speelt.

2 Vredig in de stille groeve / Zij na 's levens taak uw rust, / Van de stormen dezer wereld, / Van uw pijn niet meer bewust.

3 Blijvend zullen wij u missen, / Missen 't voorbeeld uwer trouw; / Maar om 't nemen, 's Vaders geven / Wij voorbij niet zien in rouw.

4 Zied' op u, op uw gelooven / In uw Heer, den Christus Gods, / Doe steeds meer uw beeld ons bouwen / Eenig op der eeuwen Rots.

5 In uw Koning rust gij veilig, / Eng'len waken voor uw stof; / Eng'len zullen ons hereenen / Eeuwig in Gods hemelhof.

Ps. 103:15—16

295

LOWELL MASON

2 De Heer neemt naar Zijn liefderraad / De kleinen weg, eer hun het kwaad, / In 't van nature onrein gemoeid, / Zijn overmacht gevoelen doet.

3 Zij nimmer hoos ons hart en oog / Omdat Gods liefde hen onttoog / Aan al den strijd, dien wij doorstaan; / Wat God doet, dat is welgedaan.

1 Kor. 6:14

296

1 Er rest een troost als 't bar - te bloedt Om 't mis - den on - zer doom; De hoop, die 't neer ge - drukt ge - mord liet we - der - zien au - schou - wen doet Voor 's Va - ders lief - da - kroon.

2 't Geloof ziet door de tranen heen / Op der getrouw'en loon, / Op 's heil, dat in Gods Zoon verscheen, / En kent Zijn dierb'ren lotgemeen / Met Hem voor 's Vaders troon.

3 De Heer, die ons is voorgegaan, / Draagt voor ons staf en kroon; / Hij, uit de dooden opgestaan, / Nam zondaars zich tot broeders aan / En wacht ons voor Gods troon.

1 Kor. 15:51—52

297

L. S. HALL

1 Za - lig weér-zien voor al - tijd, Kroon ons op den le - vens - strijd,
Welk een bal-sem schenkt ge ons hart Bij de pijn der schei-dens - smart.

2 Wederzien, — volheerlijk woord, / 't Allen weérzien in het oord, / Waar ons lief - lied nimmer endt; / Zalig wie Uw voortsmaak kent.

3 Uw verschijnen schonk, o Heer, / Aan der Uwen rouw een keer, / Zoo wilt ons ook troost Gij bién / In de hoop op wederzien.

4 Heiland, die dezelfde zijt / Gist'ren, heden, t' allertijd, / 't Hart weent zonder hope niet, / Dat in U op 't weérzien ziet.

DE LAATSTE URE

„Vreest God, en geeft Hem heerlijkheid, want de ure Zijns oordeels is gekomen.”

Openbaring 14 : 7

1 Kor. 11 : 31—32 ; Hebr. 10 : 31
Openb. 14 : 7 ; 15 : 4 ; 20 : 13

298

JOACOBUS NEANDER

Dag van oor-deel, van be-slis-sing Van der meuschen eeu-wig lot;
Dag van sid'ren en verschrikking, Dag van stoornloos heit-ge-not;

Za- lig al-len, die in Christus Dan verzoend ziju met hun God.

2 Onze Heer is 't, Jezus Christus, / Hier aan 't hout des vloeks gedood, / Maar nu komend op de wolken / Als des Vaders troongenoot, / Hun ten leven, die geloofden, / Maar hardnekkigen ten dood.

3 Op Zijn woord, ontwaakt gij dooden, / Openet zich der graven mond, / Geeft de zee de dooden weder, / Die haar diepe kolk verslond; / En met beven wachten allen / 's Rechters oordeel in dien stond.

4 Zalig, zalig, wie geloofden / In den dag der zaligheid; / Met verheugen zien hun Koning / Zij bekleed met majestiet, / En Zijn woord is: „Gaat, getrouwien, / Tot Mijn vreugd in, die u beidt.”

Matth. 12 : 36—37
Openb. 22 : 12 en 20

299

Wijze : Hoe lieflijk, hoe vol heil-genot, No. 356

GEZANG 158 : 1 en 7

O Jezus ! dat ik nooit vergeet, / Dat G' over alles, wat ik deed, / Hierna de Rechter zult wezen; / Omdat ik hier, bij elken plicht, / Bij ieder werk, door mij verricht, / Uw uitspraak afwacht' zonder vreezen, / En juich', daar ik Uw toekomst eer: / Kom, Jezus ! ja, kom haastig, Heer !

2 Mijn Heiland ! dat Uw toekomst mij / Tot troost in mijne loopbaan zij; / Tot baak en richtsnoer van mijn handel, / Ter noordstar, die mij veilig leidt / Op mijne reis naar d' eeuwigheid; / Omdat ik als een wijze wandel'. / En juich', daar ik Uw toekomst eer: / Kom, Jezus ! ja, kom haastig, Heer !

Mr. Rh. Feith

(Overgenomen met toestemming van de Evang. Gezangen Compagnie)

DE LAATSTE URE

Ps. 24 ; Matth. 25 : 34
Hebr. 10 : 32 ; 11 : 10 ; 13 : 14

300

L. MASON

1. De tijd gesakt, dat Si-oos psalm Weer-klin-kei tal met blij-den galm, Naar't woord den
tie uers eens betrond: "God zelf heeft ons een stad ge - bouwd, God zelf heeft ons een stad ge - bouwd,

2 Ontsluit u, poorten, laat den Heer, / Uw heil'ge Koning, in met eer / Zijn dienaars volgen. Eng'len, groet / Die schare; juich hen in 't gemoet.

3 Rechtvaardigen, verlost geslacht, / Rein in uw Vorst, die 't al volbracht / Wat u verzoend heeft met uw God, / Gaat in tot eeuwig heilgenot.

4 Heer, van Gods tempel hoekgesteent, / In U leeft, wortelt Uw gemeent; / Met God hereenigd door Uw bloed, / Beidt zij Uw komst met jubelgroet.

Jes. 21 : 11—12 ; Rom. 13 : 12 -14
Openb. 3 : 11—12 ; 22 : 20

301

Wijze : Wachter, die op Sions muren, No. 303

1 Reeds verkondt de top der bergen, / Dat de nacht ten einde spoedt, / Enkel goud is reeds hun sneeuwkruin, / Badend in der zonnegloed; / 't Is de Heiland, / Die Zijn komst ons kennen doet.

2 Dierb're Heiland, lang verwachte, / O hoe heuglijk, welkom is / Aan Uw kruis-gemeente 't teken / Na zoo lang en droef gemis; / 't Maakt ons harte / Van Uw naad'ring meer gewis.

3 Ver van U is 't koud en duister, / Worstelen in angst en pijn; / U nabij kent onze ziele / Enkel vreugde en zonneschijn; / O hoe zalig / Eeuwig eens bij U te zijn!

4 Maar het daagt reeds, en wij naad'ren / Tot Uw gloriedag steeds meer, / Als Gij d' Uwen zult doen delen / In Uw heerlijkheid en eer; / Dierb're Heiland, / Heer, verhaast Uw wederkeer.

5 Broeders, houdt uw lampen brandend, / Dat geen sluimer u bevang; / Laat ons samen biddend waken, / Ook al toeft de Bruigom lang, / Welhaast groet Hem / Ons gejuich en zegezang.

(De twee laatste regels van ieder vers herhalen)

1 Kor. 16:13

302

R. LOWMYER

1. Waak, want uw tijd is kort; Haast is uw dag voorbij; Waak, want uw vijand
2. Geef aan geestuimring toe, Vrees twijfelen op - ge-loof; Hoe u de vijand
3. Houd Je-zus' hand ge-vat; In Hem is vei-lig-heid; Door Hem in't va-der-

loert Spie-dend uw zwak-ke zij; Zwak zijn uw vleesch en wil;
vlei! Houd hart en oo-reu doof; Waak, Chris-ten, waak en bid,
huis U plaats en vreugd be-reid. Ga, druk des Her-ders spoor,

Zoek bij den Heer uw kracht; Ee-nig door Hem weerstaat, Chris-ten, gij's vijands macht.
Voor u waakte eens de Heer; Denk aan Geth-se-ma-ne; Uw trouw zijnu is Zijn eer.
Hij baan-de 't met Zijn bloed, En schenkt, wie waakten bidt, Eens 's hemels eeu-wig goed.

Koor.
O waak en bid, O waak en bid, O waak en bid, O

O waak en bid, O waak en bid, O waak en bid, O
bid, waak en bid, O waak in het duister en waak in het licht; Christen, waak en bid,

Ps. 6:5; Jes. 21:11-12
Math. 8:23-27; Hebr. 10:37

303

1. Wachter, die op Si-ons mu-ren 't Ko-men van den morgen wacht, / Heeft de
Kunt Gij moed in't hart ons spreken, zeg, wat is er van den nacht? / sche-
scher Hoop op uitkomst reeds gebracht? Heeft de schepper Hoop op uitkomst reeds gebracht?

2. Zeg, o zeg ons, mag de branding, / Om ons scheepje aan elke zij, / Ons een
blijde boodschap wezen: / Zijn wij 't vaste land nabij? / Zeg, is 't waarheid, / Nade-
ren de haven wij?
3. Trouwe wachter, wij begroeten! Met u 't welkom keerend licht; / Niet meer
verre is reeds de haven, / 't Land der ruste ons in 't gezicht; / Moedig, strijders, / Op
de haven koers gericht.
4. God was 't die de rechte richting / Schoon aan ouze ranke boot, / Die in nacht
en noodweér waakte, / Ons behoedde in ied'ren nood; / Maak ons danklied / Eeuwig
onzen Redder groot.

Ps. 46:1-6; 130:5-6
Rom. 13:12; Openb. 21:9-24

304

Einde

1. Wach-ter, zeg ons, breekt de mor-gen Haast voor 't bei-dend Si-on door, / Zaagt gij in het Oost reeds teek'-nen Van een eers-ten-mor-gen-glooi? / D.C.—Gordt uw lend'nen, stemt een tof-zang. Juich: "Deda-ge-raad breekt aan."

Heil u, pel-grims, ziet ron-dom u. Hoe de neev'-len opwaarts gaan;

2. Juich, gemeente, zie de lichtglans, / 't Oosten, dat in goud zich baadt, / Bode van
de komst uws Konings, / Van des Godsriks dageraad. / Wat de profetie verkondde,
Ziet straks uw geloof vervuld, / 's Vaders raad tot uw verlossing / In Zijn heerlijkheid
onthuld.
3. Zalig, zalig, wie mag iugaau / In des Konings vreugdestad, / Die, schoon hier Hem-
zelf niet ziende, / Dankbaar Hem heeft liefgehad. / Daar geen nacht, geen zon, geen
tempel, / Waar God zelf het alles is, / En Zijn gunstgenooten delen / In huns Konings
erfenis.

Matth. 24:36-42

305

1. Wij we . ten het u .r niet, dat Je . zus ziet keo.ren; Toch kun .nen de
2. Zijn lichtstraal op hen, die bun Ko .ning er . ken .den; Meer licht zal in
3. Blijft wa .ken en bid . den en steeds Hem ver . bei .den; Blijft steu .nen op
4. O blijft dan toch steeds op uw Ko .ning hier wach .ten; Hij geeft Ziju ge .

teek' .nen der tij .den ons lee .ren, Dat dra komt de dag van des Konings re .
teek' .nen der tij .den Hij zen .den Voor hen, die Zijn werk in ge . loofhier vol .
'Woord, dat Hij sprak bij Zijn scheiden; Laat elk dan zich wakend en biddend be .
trou .wen ver . nieuwing van krach .ten. Zijn lichtstraal thun toe in de donkerste

Koor.

gee .ren; Maar Zijn tijd weet niet één . en . den; Maar Zijn tijd weet niet één . rei . den; Maar Zijn tijd weet niet één . nachton; Maar Zijn tijd weet niet één .

Ziet, Hij komt! laat ons toeziен en

Ziet, Hij komt!

wak .en, Ziet, Hij komt! Hal .le . lu .jal Hal .le . lu .jal Heil, dan

Ziet, Hij komt!

zullen de Zij .nende bruiloftsvreugd smaken, Maar Zijn tijd weet niet één .

Matth. 12:36

306

Ernstig
mf

1. Het voor .deel is daar, Gods boek ligt ont .slo .ten; Wat zal het
2. Werd Je . zus' ver . los .sing 'tdeel on .zer har .ten? Zijn van ver .
3. Klem vast dan aan 'tkruis met dankbaar ge .loo .ven, Broed .ers, ons

deel zijn, dat ons beidt, Als ie .d're daad en woord en den .ken
zoe .ning w'on's be .wust? Is't Va .der .hart, de lief .de des Va .ders
geldt ook Je . zus' bloed, Dat ons be .reidt de hoop des le .vens,

Koor.

't Lot be .slist voor d'eeu .wig .heid? Weer ons deel; wacht ons Zijn rust? Wat zal het lot zijn, dat ons
Die in God ons roe .men doet.

beidt? Hoe zijn wij voor die .stond be .reid? Be .hoo .ren w'on .rein

nog ons zel .ven, Of rein den Heer voor d'eeu .wig .heid?

Matth. 25:34-40; Luk. 10:24
Efez. 6:10-18; Openb. 14:7

1. In wat tijd, hoe groot en heerlijk Za - gen wij het le - ven sicht,
Is dit niet het eind der eeu - wen, Voorbood van het gods - ge - richt?
Zie, de na - ti - én ont - wa - ken, Is - ra - ël vraagt naar zijn Heer,
't Schepsel zucht! Sprekt niet reeds al - les. Je - zus van uw we - derkeer?

2 Gord, gemeente, uw wapenrusting / Om de leën, tot feller strijd; / Helm en borstplaat, schild en slagzaard / Toon, wiens erve en deel gij zijt. / Als uw Vorst Zijn heimacht monstert, / Ziet Hij ieder onzer 't aan, / Dat het eer ons is en vreugde / Onder Zijn banier te staan.

3 Ook de booze spitst ten krijs zich; / 't Voorgevoelen van zijn val / Doet hem worst'len tot vermeerd'ren / Van zijn slinkend strijd'ren tal; / Machtigen lokt hij met vleitaal, / Zwakken wint hij door zijn list, / Waak, gemeente, 't is uw eere, / Als de hel haar doelwit mist.

4 Laat de booze u niet verschrikken / Door zijn groot en dreigend woord; / Sluit uw oor voor d' aartsbedrieger, / Sta hem, waar hij zielen moordt. / Jezus heeft zijn macht gebroken, / Aan zijn heerschen perk gezet; / Vrees de slang niet, met haar listen / Weldra wordt haar kop verplet.

5 Waak, gemeente, toone uw strijden, / Wiens banier en naam gij draagt; / Dat 't nabij zijn aan uw Koning / De eer is, die gij 't vurigst vraagt. / Hoore elk onzer 't van Zijn lippen, / Als eens voor Zijn troon wij staan: / „Wees Mij welkom, gij getrouwe, / Wat gij deed, was wel gedaan.”

DE WEDERKOMST DES HEEREN

„En zie, Ik kom haastelijk, en Mijn loon is met Mij, om een iegelijk te vergelden, gelijk zijn werk zal zijn.”

Openbaring 22:12

Gen. 49:18; Hand. 1.11

1. Wij wach - ten U. o Zoon van God! O wil toch haast ver -
2. Wij wach - ten U. Gij hebt ons, Heert Het hart reeds in - ge -
3. Wij wach - ten U. Gij komt ge - wis! Haast is de tijd ver -
schij - nen! Dan dee - len wij in 'tbeer-lijkest lot En zal ons
no - men. Uw woord ver - klaart ons tel - kens weer, Dat Gij wel -
sche - men. Dat Gij, naar Uw be - los - te - nis, Met U ons
leed ver - dwij - nen. Die U ge - looft, Ver - heft het hoofd, U,
haast zult ko - men. Dan zul - len wij Aan U - we zij In
zult ver - ee - nen. Als w'U dan zien En hul - de bién, Dan
Hei - land, vroo - lijk te - gen, Gij komt met tij - ken ze - - gen.
't eeu - wig, za - lig le - ven, U lof en ee - re ge - - ven.
is ook 'taardache lij - den Ver - wi - sed met ver - bli - den.

(Overgenomen uit den Zangbundel van Joh. de Heer)

Math. 5:16; 25:1—13

309

F. E. BELDEN

1. Dat el - ke lamp nu belder licht, De donkerste ure nadert, Waar - in de Koning
ten gericht De vol - ke - ren vergadert. Geeft, al - leu, die den Heer verwacht,
Dan op uw kleed en feestlamp acht, Reeds ver verstrekken is de nacht; Haast zal uw Koning komen.

2 Al slapen duizend om u been / En weten niet van waken, / 't Mag ons, wie n hoger
licht bescheen / Niet traag of zorgloos maken.

3 Waakt dan, de Bruigom is niet ver, / Haast zal Zijn stem ons troosten; / Reeds
lonkt ons toe Zijn gloriester / In 't heilverkondend oosten.

Jes. 25:8, 9; 1 Thess. 4:13—18

310Wijze: O blije dag, o zaal'ge
stond, No. 268

1 O blije dag, als 's Heeren woord / Tot in de graven wordt gehoord, / En Zijner
heil'gen priesterstoet / Hem tegengaat met jubelgroot.

Koor:

Blijde dag, blije dag, / Die biddend, wakend ingewacht, / Den strijd verzoet, het leed
verzacht, / Gij kent geen zonde, dood of nacht; / Blijde dag, blije dag, / Welzalig,
wie in hope u wacht.

2 O blije dag, wanneer weer d' aard' / Een glans en luister openbaart, / Als eens
bij heilig morgenrood / Haar Eden ter aanschouwing bood.

3 O blije dag, als aller mond / Weer 's Allerhoogsten lof verkondt, / En, één in
Christus, in hun lied / Met kinderhart Hem hulde biedt.

4 O blije dag, gemeente, beid / Dien morgen uwer heerlijkheid, / Als die, door
's Vaders Zoon bevrijd, / Nu burgers reeds van 't Godsrijk zijt.

Joh. 14:1—3; Openb. 22:12 en 20

311

LOWELL MASON

1. Nog lut - tel ja - ren meer En pelgrimskleed en staf Wis - se - len wij voor
feest - ge - waad En gou-den kroonen af. Houd daarom mij, o Heer, Voor
u - we komst bereid, En vorm mij naar uw heilig beeld Voor 's hemels zallighed.

2 Nog luttel malen keert / Na 't werk voor ons de nacht, / En breekt voor ons een
morgen aan / Met nooit gestoorde pracht.

3 Nog luttel hitte eo storm / En door de branding landt / Ons vaartuig aan de
veil'ge kust / Van 't hemelsch bloemrijk strand.

4 Nog luttel worst' lens hier / Bij bange scheldenspijn, / En sabbatsrust en weder-
zien / Zal ons ten erfdeel zijn.

5 't Is slechts een korte wijl / En Hij, die voorging, keert, / En aard en hemel
huldigt Hem. / Den Heer, Die 't al regeert.

Luk. 13:35b; Ps. 96:10—13

312Wijze: Ontwaak gemeente, richt
uw oog, No. 404

- 1 Gemeente juich, uw Koning leeft / Tot eeuwige heerschappij; / Juich, waar uw
lied Hem eere geeft: / Zijn komen is nabij!
- 2 Al weten wij ook d' ure niet, / Die 't luchtruim scheuren zal, / Hij komt; vermeld
het in uw lied, / Als Koning van 't heelal.
- 3 Dies klinke ons lied met blijen galm; / Gemeente, 't geldt Zijn eer. / Der wereld
melde uw koningspsalm / Uw wachten op uw Heer.
- 4 Hij komt, uw Heer, uw Bruidegom; / Wacht Hem met vreugdbetoon! / Als Bruid
geeft in Gods heiligdom / Hij plaats u op Zijn troon.

Mark. 13:35

313

J. McGRANAHAN

1. 't Kan zijn in den mor-gen bij 't zwichten van 't duister. Als 't zon-licht de
2. 't Kan zijn op den mid-dag of als reeds bij 't da-len. De zon 't west ver
3. O blijd-schap dan dreigt ons geen smart meer of ster-ven. Dan zul-leun Gods

neev'-len ver-drijft door zijn huis-ter. Dat Je zus te - rug - keert, en
guld met haar gloei-en - de stra - len. Dat Je zus Zijns grens stelt aan 't
strij-ders hun eer-kroop ver - wer - ven. Als God met Zijn Zoon ons de

Hij ied' - ren kluis - ter Der zij - den voor al - tijd ver - breekt.
zwoe gen en dwa - len Zijns volks in de rusthun be - rold
vreng - de doet er - ven. Die 't kruis on - zes Konings be - kroont.

Koor.
Je - zus, Hei - land, hoe lang, hoelang, Eer U ons feest - ge - zang Te - gen-

ju - belt: Hal - le - lu - ja! Hal - le - lu - ja! A - men, Hal - le - lu - ja! A - men.

2 Kor. 5:1—2; Rom. 8:23

314

1 { Wanneer sal 't U aar-schoon-woe, Mijn Jezus, trouwe Heer, En ook mijn rangtoon mengen In 't leefbed U ter eer.
Wanneer als een ver - los - to Van 's werelds ij-del-heid, Val - op den heilastat ken - oen Mij door uw kruis be - redd' }
Refrain.
Zoet is Gods rust om-hoog In het blijdt morgenrood; Zoet is 't rusten, Zoet is 't rusten Zoet is Gods rust om-hoog.

2 Wanneer klinkt de bazuine, / Die Uwe komst vermeldt, / De dooden in hun graven / Ontrukt aan 't doodsgeweld; / Als die in U ontslepen / Ontwaken op Uw stem, / En als Uw volgers ingaan / In 't nieuw Jeruzalem.

3 O blije, zaal'ge ure, / Als Jezus stem ons wekt / En Hij aan Zijn gemeente / Zijn heerlijkheid ontdekt; / Als zij, het Lam' ter eere / Mag zingen 't nieuwe lied, / Dat Hem in blije koren / Voor eeuwig hulde biedt.

Hebr. 10:35—37; Jak. 5:7—11

315

G. J. WEBB

1. Hoelang, o Heer en Koning, Toeft Gij, uw we-der-keer Is 't bid-den-de ver - lan - gen
D. S. — Die komend uw ge - moerte

Einde.

D. S.

Der uwen meer en meer. Mocht haast die hellstand dagen, De U af - ge - be - den tijd,
Voor de eeuwigheid verblijft.

2 Hoelang, geliefde Meester, / Duurt nog het droef gemis / Van 't weder U aan - schouwen, / Dat zaligheid ons is? / Zoo zwak, zoo licht bewogen / Is onze trouw, o Heer, / Dies zuchten vol verlangen / Wij naar Uw wederkeer.

3 Wek onze trage harten / Tot heilig ijvervuur, / Opdat wij biddend waken / U wachtend te aller uit, / Voor ons hebt Gij doorleden / Versmaadheid, angst en pijn, / Daarom moogt, Heer, G' ook toeven, / Wij zullen wakker zijn.

Jes. 25:9; Ps. 69:7

316

1. Hoe zal ik U ont-van-gen, Hoe wilt Gij zijn ont-moet,
O, 'swe-refd hoogst ver-lan-gen, Des sterv-lings za-ligst goed?
2. Uw Zi-on strooit U pal-men En twij-gen voor den voet,
En ik breng U in psal-men, Mijn ju-be-len-den groet;

Dat ons Uw geest ver-lich-te! Houd zelf den fak-kel
Mijn hart zal 't feest-kleed dra-gen, Van al-tijd jeug-dig

bij Die Heer, ons on-der-rich-te Wat U be-haag-lijk zij.
groen, En van Uw lof ge-wa-gen, Zoo veel mijn lied kan doen.

Openb. 22:20

317

Wijze: Lang zwierf moed'loos op
de bergen, No. 237

1 Kom, Heer Jezus, lang verwachte, / Zaligmaken is Uw eer; / 't Hart, dat naar Uw komen smachte, / Vindt in U zin vrede weér, / Abrams zegen, Jacobs sterre, / Keerpunt van der Heilnen smart, / Meest begeerde na en verre, / Troost van 't Gode zoekend hart.

2 Is Uw eere zaligmaken, / Koning zijn in heerlijkheid, / Doe die eer, die macht ons smaken, / Kom en heersch in majesteit! / Laat Uw Geest ons zoo bedeeld zijn, / Heiland, Gods- en menschenzoon, / Dat wij eens Uw kroon en beeld zijn, / Deelgenooten van Uw troon.

Jes. 62:6—7 en 11—12;
65:17—18; Ps. 118:24—26

318

Wijze: Van Groenlands kille
strand, No. 421

1 Wanneer, o zult gij komen, / Gij dag der heerlijkheid, / Als ons aan Edens stroomen / Weér zelf de Herder weidt? / Dáár is de grens der smarte, / Dáár woont geen angst of rouw, / Dáár baadt zich oog en harte / In Jezus' liefdetrouw.

2 Dáár zijn de groene dalen / Vol kleur en geur en glans, / Dáár enkel zonne-stralen / Aan onbewolkten trans. / Dáár siert een koningskroone, / Dáár 't sneeuwwit priesterkleed, / Wie één met 's Vaders Zone / Zijn schande en smaadheid leed.

3 Gemeente, welk ontmoeten / Wacht daar ons in den dag, / Als aan des Herders voeten / Zijn kudde rusten mag. / Heer, eer die dag des feestes / Verschijnt in heerlijkheid, / Maak, vol des Heil'gen Geestes, / Ons voor Uw k'ret bereid.

Luk. 21:19 en 26—28

319

Wijze: Haast komt de Heer,
No. 323

- 1 Een korte wijn nog en de Heer / Komt op de wolken troonend weér, / En leidt ons in de heerlijkheid, / Waar Hij een plaats ons heeft bereid.
- 2 Een korte wijn nog, — ernstig woord, / Zijn kloppen aan des harten poort, / Opdat bij waken en gebed / De bruid op 's Bruigoets komen let.
- 3 Een korte wijn nog, — ieder uur / Verkort des wachters moeite en duur, / En zalig is de vreugd gesmaakt / Door wie ten eind toe heeft gewaakt.
- 4 Een korte wijn nog; — Jezus kom, / Leid ons in 's hemels heiligdom; / Ons hart, dat vol verlangen beidt, / Dorst naar Uw komst en heerlijkheid.

Matth. 24:45—51

320

Wijze: Ontwaak gemeente, richt uw oog, No. 404

- 1 De Heiland roept; gemeente, hoor, / Wees op Zijn komst bereid; / Volg op Zijn kruisweg, in Zijn spoor / Het pad der heerlijkheid.
- 2 Nog heerscht in schijnmacht 's werelds trots; / Haast is haar rijk gedaan / En breekt voor ons de heildag Gods, / De vreugd des hemels aan.
- 3 Heer Jezus, kom, Immanuel, / Dien Uw gemeente beidt; / Uw zegepraal op dood en hel / Is onze zaligheid.

Jes. 64:1—4; Openb. 7:9—15

321

Wijze: Heil'ge Bijbel, Woord
mijns Gods, No. 57

- 1 Dreunen zal eens 't feestgeluid, / Als zich 't luchtgewelf ontsluit, / En d'archangel doet verstaan: / Jezus komt, Zijn dag breekt aan. (bis)
- 2 Dan meldt, bij 't bazuingeschal, / 't Lied der eng'len aan 't heelal, / Dat Gods Zoon in 't eeuwig licht, / Zich het rijk des vredes sticht. (bis)
- 3 Zalig, wie Zijn reddend Woord / Tot behoud en vrede hoort; / 's Konings komst in majesteit, / Kroont ook Hem met heerlijkheid. (bis)
- 4 Juicht, verlost door Gods Zoon, / Zijn gena schenkt u de kroon, / En in 't nieuw Jezuzalem, / Heerscht voor eeuwig gij met Hem. (bis)

Rom. 8:18—23

322

Wijze: U behoort mijn leven,
Heer, No. 140

- 1 Jezus, Heer der heerlijkheid, / Uw gemeente bidt en pleit; / Och, verhaast den blijden stand, / Die Uw zegepraal verkondt.
- 2 Al het schepsel -t en smacht; / Uw gemeente waakt en wacht; / Kom, Heer Jezus, kom, regeer, / Kom ten oordeel haastig, Heer.

Luk. 21:28

323

W.M. KNAPP

1. Haast komt de Heer, heft op uw hoofd, Gij al - len, die in Hem gelooft;
Klaag, zuch - tend schepsel, klaag niet meer. Uw mor - gen daagt, haast komt de Heer.

2. Haast komt de Heer! Heil, wie dan staat in 't rein gehouden feestgewaad, / Zijn lampe brandend, bij de maar: / „De Bruigom komt, de Heer is daar!”

3. Haast komt uw Koning; bidt en waakt, / Gij, die Zijn goedheid hebt gesmaakt, / Maak eeuwig u Zijn woord verheugd: / „Gaat in getrouwen tot mijn vreugd.”

Efez. 5:14—21

324

G. F. HÄNDEL

1. Juich, aar-de, juich, de Koning komt Do Christus Gods keert weer, Be-reid uw hart, ge-meen-te, juich
En wacht als bruid uw Heer, En wacht als bruid uw Heer, En wacht als 's Ko - nings bruid uw Heer.
En wacht als bruid uw Heer, En wacht als bruid uw Heer,

2. Juich, aarde, juich, Hem is het rijk, / Hij komt als Vredevorst; / Gemeente, die Hem liefhebt, juich, / En zing uit volle borst, / En zing uit volle borst, / En zing Zijn lof uit volle borst.

3. Voor doorn en distel groenen nu / Gebloemte en dadelpalm; / In huis en hof zing jong en oud / Een blijden koningspsalm, / Een blijden koningspsalm, / Zijn naam een blijden koningspsalm.

4. Dan nergens leed meer of verderf, / Maar liefde en heiligeid, / Als over de aard de kennis Gods / Alom is uitgebreid, / Alom is uitgebreid, / Tot al wat leeft is uitgebreid.

Joël 2:1

325

1. Hef uw bazuin nu en luid schalhet uit: Je - zus komt haastiglijk weer!
2. Bergen en dalen, weerschalhet alom: Je - zus komt haastiglijk weer!
3. Brui-sen-de zeeën, verkond'het met kracht: Je - zus komt haastiglijk weer!
4. Be-ven - de aard, kondt de boodschap ook mee: Je - zus komt haastiglijk weer!
5. Jezus ge-zan-ten verkonden het woord: Je - zus komt haastiglijk weer!

Waakt op, gij pelgrims, verkondt het besluit: Jezus komt haastiglijk weer!
't Lam van voorheen keert als Koning weerom: Jezus komt haastiglijk weer!
Ja, Hij verschijnt straks met engelenmacht: Jezus komt haastiglijk weer!
Hui-len-de stormwind, zegt landen en zee: Jezus komt haastiglijk weer!
O-ver-aldringt thans de blijma-re voort: Jezus komt haastiglijk weer!

Koor
Haastiglijk weer, haastiglijk weer, Je - zus komthaas-tig - lijk weer!

Jes. 40:9—10; 1 Kor. 16:20—22
Rom. 13:11—12; Openb. 3:11

326

Wijze: Weer zijn zes dagen
werks verricht, No. 374

1. De Koning komt, dus zij dit woord / Al onzer psalmen vreugdakkoord; / Bij scheiden en bij wederzien / Zal die verwachting troost ons bien.

2. De Koning komt, o zegt dat voort / Van oost tot west, van zuid tot noord, / Moet die verwachting zonneschijn / In aller hart en leven zijn.

3. De Koning komt, gij heil'gen, juicht, / Zingt tot Zijn glorie en getuigt, / Dat Zijn verneed'ring tot op 't kruis / Den weg ons baant naar 't Vaderhuis.

4. De Koning komt, ja Jezus, Heer, / Wat om ons wissel en verkeer, / In banden en in stervenspijn / Zal dit Uws volks triomfkreet zijn.

1 Kor. 16:22; Luk. 21:25-28

Woorden van JOH. DE HEER

327

Melodie: Wolgalied

1. Vol ver wach - ting blijf ik uit - zien, Tot die dag eens
Welk een vreug - do zal het wa - zen Als mijn oog Hem
2. Al de teek' - nen on - zer da - gen Zeg - gen mij: de
3. O. hoe blij - de zal ik we - zen, Op te trek ken
4. O. eams voel 'keen sterk ver - lan - gen, Heim- wee in mijn
(Neen, het zat niet lang meer du - ren: Hij ver - langt nog

1. da - gen zal, Dat de Hei - land op de wol - ken Weer - komt
schouwen mag, En mijn oor Zijn stem zal hoo - ren Op dien
2. komst ge - naakt Van den Bru - gom, Die Zijn lief - ste Tot zich
met dien stoet, Jui - chend, met on - tel - bre zaal - gen, On - zen
8. hart ont - staan; 'k Vraag mij af dan, dier - bre Hei - land, Zijt Gij
meer dan wij. Ma - ra - na - tha! blij - ve twachtwoord Voor een

REFREIN.

1. met ba - zuin - ge schal. 2. roept en haar vol dag! maakt. 3. reads op weg ge moet! mij. Welk een uit - zicht, Bruids - ge -

meen - te! Eeu - wig Hem ten ei - gen - dom. „Ma - ra -

na - tha"blijv ons wacht - woord, „A - men, ja Heer Je - zus, kom!"

DER HEILIGEN BELOONING

„In het huis Mijns Vaders zijn vele woningen; Ik ga heen om u plaats te bereiden." — „Hetgeen het oog niet heeft gezien, en het oor niet heeft gehoord, en in het hart des menschen niet is opgeklommen, hetgeen God bereid heeft dien, die Hem liefhebben."

Johannes 14:2; 1 Korinthe 2:9

Jes. 33:24

328

1. O wat won - der - schoon land trekt om - hoog Door ziju lichtgloans ons hart loch en oog,
2. Ons te - huis is dat land daar om - hoog, Wat vergauk - lijk ont - zin - ken ons moog'
3. Oog en hart dan voor im - mer om - hoog, Waar voor - uit on - ze Ko - ning reeds toog.

Als de ziel in haar kom - mer en nacht Naar ver - los - sing en za - lig - heidsmacht.
Nooit het deel, dat ge - loof in GodsZoon Ons ver - ze - kert in't licht voor Ziju troon.
Hij, ver - win - naar, heeft daar ons be - Reidt Eeuwig heil, dat Gods kin - de - ren beeldt.

Koor.

Ja, wel - dra doet ge - ná One aanschouwen dat heerlijke strand;
Ja, wel - dra doet ge - ná, Ja, weldra,

Ja, wel - dra leidt ge - ná, Ons als Gods kin-d'ren in't va - der - land.
Ja, wel - dra leidt ge - ná,

Openb. 21:1-3

329

PHILIP PHILLIPS

1. Leen het oor aan mijn zang, aan een lied van het land, Waar Je - zus ons
2. 'k Heb dat land, huis mijns Gods, waar mijn Hei - land Zijn troon Op e - del - ge -
3. Er is plaats in dat huis, ook voor u en voor mij, Waar Je - zus ge -
4. O hoe goed zal 't ons zijn in de on - tel - bar - e schaar, Dio cen - maal daar

plaats heeft be - reid; Waar Hij - zelf, on - ze Vorst, aan het bloem - rijk - ke strand
steent' heeft gesticht, Als ge - zien door'tge - loof, en be - luis - terd den toon
bleed viert met macht; Waar de Heer Zijn ver - los - ten, voor eeu - wig daar vrij,
Je - zus om - ringt, Als ons hart, zou - der vrees meer voor strijd of ge - vaar,

Met den feest - tooi der heem'len ons beidt, Met den feest - tool der heem'leb ons beidt;
Van den zang Zij - ner kin-d'ren in't licht, Van den zang Zij - ner kin-d'ren in't licht;
Als Zijn broe - ders met beer - lijk - heid wacht, Als Zijn broe - ders met beer - lijk - heid wacht;
t Hal - le - lu - ja der zaal - genliem zingt, t Hal - le - lu - ja der zaal - gen Hem zingt;

Waar Hij - zelf, on - ze Vorst, aan het bloemrijke strand Met den feesttooii der heem'len ons beidt.
Als ge - zien door'tge - loof, en be - luis - terd den toon Van den zang Zijner kin-d'ren in't licht.
Waar de Heer Zijn ver - los - ten, voor eeuwig daar vrij, Als Zijn broeders met beer - lijk - heid wacht.
Als ons hart, zonder vrees meer voor strijd of gevaar, t Hal - le - lu - ja der zaal - gen Hem zingt.

Joh. 14:2

330

Gedragen

Jacob Breiter

1. Te-huis, o welk een dierbaarwoord! Tehuis, o welk een
lieflijk oord! Niets kan mij toch zoo zeer verblijn, Als eeuwig
bij den Heer te zijn!

2. Al houdt mij hier in 't vreemde land / Omvangen menig liefdeband, / Toch roept mijn hart, hier 't leven moei / Naar huis! naar huis! naar Jezus toe!

3. En valt de weg naar huis soms lang? / Klopt mij het harte moe en bang! / O zeg, mij klinkt 't dan keer op keer: / Ben 'k ver van huis nog van mijn Heer?

4. Tehuis, daar wenscht mijn hart te zijn, / Tehuis, bevrijd van zorg en pijn, / Bevrijd van ziekte, zond' en schuld, / Waar ook geen spot meer wordt geduld.

5. Naar huis! roept 't heimweezieke hart, / Daar lenigt Jezus alle smart! / Naar ho' doch stil, mijn hart, zwijg stil, / Naar huis! alleen als God het wil!

1 Kron. 29:11 : Matth. 6:10
Luk. 11:2 ; 17:21 ; Fil. 2:11

331

Wijze: Kom, Geest der liefde,
trooster kom, No. 40

1 Meer kome, o God, Uw koninkrijk! / Dat meer U de aard gehoorzaam blijk, / Zich buigend voor Uw hoog gezag, / Is, Heer, ons bidden dag aan dag.

2 O blije dag, als eens ons lied /Met d'eng'len jubelt: 't is geschied. / De Christus heerscht, in liefde vrij / Buigt alles voor Zijne heerschappij.

3 Haast komt Hij heerlijk, 's Menschenzoon, / Dan keerend op Zijn wolkentroon, / En leidt als heilig Godsgezin, / In 't Vaderhuis Gods kind'ren in.

4 Gemeente, ken, roem in uw lied / Uw deel in Christus' rijkengebied: / Toon uw geloof bij kruis en strijd, / Wiens naam gij draagt, wiens volk gij zijt.

Openb. 22:1-5

332

mf

1. Zal'k u weér-zien bij de spring bron. Bij des Hee - ren heil-foen - tein.
2. Zal'k u weér-zien bij de spring-bron. Waar, na's le - vens laatsten nacht,
3. Zal'k u weér-zien bij de spring-bron, Met u na - d'ren hand aan hand,

On - der Je - zus uit - ver-knoor - nen, En In Hem, uw Ko-ning, rein ?
Voor den he - mel weér-ge - bn - ren, Weer-zien en herkennen wacht?
In den mor - gen als ons Je - zus Wel-kom heet in 't va - der-land ?

On - der Je - zus uitverkoor'n'en,
Voor den he - mel weergeboor'n'en,
In den mor - gen als ons Je - zus

'k Weet, dat daar de eng - len wo - nen, Die mij 't wel-kom zul - len biën :
Zoe - ter zal mij 't lof - lied klin - ken, Van der zaal'gen ju - bel-koor,
O hoe za - lig zal het we - zen, Hulde en dank Hem daarté biën !

mf

't Wel-komst - ued klinkt bij de spring - bron, Zal ik daar u we - der - zien ?
Als ik in de hei - ge rei - en, Psal - mend ook u dank-toon hoor.
Broe - der, zeg mij, zal bij Je - zus, U, ik ook u, we - der - zien ?

ff.

Koor

Ja, Ik volg u naar de spring - bron. Naar des Hee - ren heilfontein.
des Heeren heilfontein,

Ja, Ik volg u naar de springbron. Naar des Hee - ren bellfon - teln.

Ja, Ik volg u naar de spring - bron. God - ge - hei - ligd vrij en rein
Ja, Ik volg u naar de springbron.

Jes. 6:16; Hebr. 4:9; 11:14-16
Openb. 21:24-27

333

Waar vindt toch de ziel eens haar Vaderland weer? Wie dekt haar met vleuglen beschermend en teer? Ach

biedt nu de wereld geen vrijplaats meer aan. Waar sonde niet wonnen men vel - lig kan gaan?

Neen neentneen, neen hier is zij niet. Zij blinkt slechts hierboven in 't heerlijk verschiet.

2 Hoe zelig de rust, die deez' lichtstad ons biedt! / Dood, zonden en smarten, — die kent men daar niet. / Het ruischen der harpen, de lieftijkste klank, / Verwelkomt de ziel daar in lof en in dank. / Rust, rust! rust, rust! hemelsche rust / Aan 't harte van Jezus! — gij zijt al mijn lust.

(De woorden overgenomen uit „Christelijke liederen“)

Openb. 7:9—17

334

LOWELL MASON

1. Besjuichtroon des Konige troon, Tal-loos te tel, met feest-bo-tong De schat, door
Je - tot bloed en kruis Gekocht, verlost voor 't za - der huis. Gekocht, verlost voor 't za - der huis.

2. Verdrukking, schande, kruissmart, haat / Was hier hun deel; veracht, gesmaaid / Om hun getrouwheid aan hun Heer, / Wacht nu bij Hem hun eeuw'ge eer.

3. Bij 't wand'len in der heem'len licht / Zien zij altijd Zijn aangezicht; / En dag en nacht is 's Konings lof / Hun lied bij nieuwe juichensstof.

4. Richt, Heer, bevestig onzen voet / Op 't pad, gemerkt ook door hun bloed; / Van hun geloofsstrijd deelgenoot / Blijk onz' banier: trouw tot den dood.

Ps. 73:25—26; Openb. 15:2—4
Jes. 49:11; 1 Kor. 2:9

335

1. Er is een blij-de kust, Hoog, hoog, omborg: 't Lied van der zaal'gen koor
Daar stra-len vrede en rust Uit al - ler oog.

Klinkt daardacht de heem'len door, Gods eng'-len gaan hen voor Hoog, hoog, omhoog.

2. Zie op dat zalig oord ' Hoog, hoog, omhoog, / Door liefde en hoop ontgloord, / Altoos ons oog, / Jaagt naar der helden loon, / Of met moed en trouwbetoon / Eens ook ons d' eerekroon / Daar winnen moog'.

3. Daar aan die blije kust ' Straalt 's hemels boog / Haar blijschap, liefde en rust / In ieders oog; / Heer, U verwachten wij, / Breng ons dan van zonden vrij, / Eens in Gods eng'lenrij / Daar, hoog, omhoog.

Kol. 1:12—13
Openb. 21:23—26; 22:5

336

G. F. Root

1. Br is een land van vrede en lief, Waar nim - mer't nachtloers daalt, En 't Zi - on, door God
zelf gesticht, Een eeuw - go glas om - straat; 't Is mor - gen - rood en leu - te daar, 't Zija
bloo - men, waar men niet, In 't land, waar ons de Bid - de - laar Voor een - wig toegang biedt.

2. Vermeerder in ons, Heer, 't geloof / In wat Uw liefde wrocht, / Opdat ons niets
den vrede roof, / Zoo duur voor ons gekocht. / Doe ons ook als op Nebo staan,
En zien het vaderland, / Als kroon ons van Uw lijdensbaan / Ten eeuwig deel ver-
pand.

Gal. 3:27—29
Hebr. 11:15—16

337

Wijze: Buigt, volken, voor Jeho-va's troon, No. 3

1. Er is een land, een stad omhoog, / Die rijzen voor mijn geestesoog, / Als biddend aan den voet van 't kruis, / Heer, 'k denk aan U en 't vaderhuis.
2. 't Voor ons verloren paradijs, / Mijn Heiland, is voor ons de prijs, / De kroon, die na de worsteling / Uw liefde uit's Vaders hand ontving.
3. De dood en 't graf, het Godsgericht, / Een toekomst zonder straal van licht, / Was ons vooruitzien, toen Uw dood / Verloor'nen 't Godseijk weêr ontslot.
4. Nu is ons burgerschap bij U, / De hemel vaderland ons nu; / Een wijle nog, dan ziet ons oog / Het Zion Gods, de stad omhoog.

Joh. 14:2

338

Levendig

1. O denk aan het huis bij den Heer, Ann het oord, waargeen nacht is of
2. O loof nu uw Heiland en Heer, Dio ons voor Is ge-gaan tot Gods
3. In 't land en 't ziel wacht de Heer, Wash-ten eng'-len en Se-rafs ook
4. Hoe goed, o hoe za- lig, mijn hart, Dat de tijd stroomten ein-de baast

leed, Waar Gods heil'-gen, bun Ko - ning ter eer, — In het
troon, Waar nu 'tlof - lied, den Ko - ning ter eer, — Je - sus
mij; Ja, ook ik zing mijn Ko - ning ter eer, — Eer -
spoedt; Dat 'kon-sterf' lijk, ont - wor - steld aan smart, — U daa

Koor.
smet - te - los wit zijn ga - kleed, — Bij den Heer, bij den
dank regt op juu - b'en - den toon, — lang in de za - li - ge rei, —
lang in de za - li - ge rei, — hei - lig en za - lig ont - moet, — Bij den Heer,

Heer, bij den Heer, O denk aan het huis bij den Heer, Bij den

Heer, bij den Heer, bij den Heer, O denk aan het huis bij den Heer,
Bij den Heer,

Gen. 2:8—15; Jes. 35

2 Petr. 3:9—13

339

Vrolijk

1. Schoon als de hof was van E - den, Pas uit des Ma - kers
2. Kreu - polen zul - len dan sprin - gen, Doo - ven weerspraak ver -
3. Dan zal de ton - ge des stou - men Zin - gen een ju - bel -

hand, — Zoó zal de wil - der - bis bloei - en,
staan; — Blin - den den licht - glans aan - schou - web -
lied; — Al - len hun dank - toon doet hoo - ren.

Koor.
Sprei - dead baar geur door 't land, — Kom, o gj dag al - lef
Blij - do in 's Hee - ren daan, — Ee - re zij Gods ge - bied, —

da - gen, Lang door Gods volk ver - heid; — Hoe

Rit.
dik - werf to mid - den der moe - ten, Hig - ik naar uw za - lig - heid, —

Ps. 17:15

340

1. Hoe zal't mij zijn, als Je - zus' stem ik hoo - ren, Als in Zijn
2. Als en - ge - len en zaal' gen hoog - tij hou - 'en, Om - dat Gods
3. 't Blijft schemer hier, en stil maar ze - ker ho - pen, Als in ge -
oog ik danbaarsta - ren mag; Vol - za - lig dan in Hem, die mij ver -
Zoon, der menschheid mid-de - laar, Zijn volk, de vrucht Zijns kruis - ses mag aan -
bed het hart om-hoog zich richt, Maar eerlang gaat voor mij de deur ook
ko - ren, Ten feest ga - wijd heeft voor Zijn bruil - lofts - dag;
schou - wen Vol - tal - lig in hun niet te tel - len schaar.
o - pen Eu baad ik mij in't vol - le he - mel - licht.

Rom. 8:18
Openb. 7:9 en 13-14

341

ASA HULL

1. Vlaardig schaar, die breedt rij, Die eer Jo - ba - ne rag, In vroendom en feestkleedij Gekroond ten ju - bel - dag?

2. Sneeuwwit was aller lang gewaad, / Van 't zuiverst goud hun kroon, / Verlooten naar Gods vrederaad / En 't erfdeel van Gods Zoon.

3. Verdrukking, onverpoosde strijd, / In kloek geloof doorstaan, / Deed, zegepralend nu door 't kruis, / Hen tot hun Koning gaan,

4. 't Was mochte hier en enkel rouw, / Versmaadheid, kruis en schand, / Maar, helden tot den dood getrouw, / Kroont nu hen 's Konings hand.

5. Gemeente, ken en roem uw deel, / Volg en heb lief uw Heer; / Zwaar zij uw strijd, uw lijden veel, / Haast wacht u eeuw'ge eer.

Hebr. 12:22-23; Jud. 14:15

Openb. 7:11-12; 22:1-3

342

J. H. ROSECRANCE

1. Eng'len wach - - - - ten ons bij 't ko-men Op het heer - - - - lijk, hemelsche etend.
2. In der heem' - - - - ten blijde da - len. Door de Gods - - - - el vier besproeid
Eng'len wachten
In der heem'len
Op het heerlijk,
Door de Godstrivier

Lei - den lange - - - - de le - ven - stroo - men. Juub' leud ons - - - - in 't va - der - land
Waar in eeuw' - - - - de zon - de - stroo - len Rijk de boom
Lei - den lange
Waar in eeuw'ge
Juub' leud ons
Rijk de boom

Joub' leud wach - - - - ten eng'len koo - ren. Met hun hat - - - - pen in de band
Daar wachtruet - - - - one rusten vre - de. Door geen zonde - - - - of zorg ge stoord.
Joub' leud wachten
Daar wachtruet
Met hun barpen
Door geen zonde

Doen zein vol - - - - le too - nen ho - ren 't Welkomstlied - - - - in 't va - der - land.
En ons bart - - - - sterkerluiden we - de in dereng' - - - - en vreugdakkoord.
Doen zein volle
En ons bart
't Welkomstlied
In dereng'len

Gal. 4:26; Hebr. 13:14
Hebr. 11:8-11 en 14:1-6

343

Wijze: Buigt, volken, voor Jehova's troon, No. 3

1. Wij hebben hier geen stad, die blijft, / Geen schat of eere, die beklijft, / Maar, vreemden, zwervers op deez aard, / Richt onze voet zich hemelwaart.

2. 't Jeruzalem, dat boven is, / Is onze hoop en erfenis; / Vooruit ging ons tot heerlijkheid / De Koning, die ons plaats bereidt.

3. Heil, stad des vredes, waar Hij troont, / Voor eeuwig priestervorst gekroond, / Stad onzer hoop, eind aller strijd, / Haast schenkt g' ons vrede voor altijd.

4. Wij hopen, maar wij haasten niet; / Uw werk te doen bij bede en lied / Is goed ons, Vader, 't pand der rust, / Die trouwheid wacht aan blijder kust.

OPENINGSLIEDEREN EN SLOTZANGEN

„Ik zal den Heere loven van ganscher harte; in den raad en de vergadering der oprechten. De werken des Heeren zijn groot; zij worden gezocht van allen, die er lust in hebben.”

Psalm 111 : 1 - 2

1 Kor. 13 : 9 - 10

344

C. V.

R. AHLE

1. Hei - land, wij zijn hier ver - gaard, Om Uw dierbaar woord te boo - ren;
Slechts Uw woord kan op deez' aard Oua de ziel en 't hart be - ko - ren;

Zij leert zond' ons o - ver - winnen, En ver - nieuwet ons hart en zin - den.

2. Al ons weten en verstand / Is door duisternis bevangen, / Tenzij uit Uw Geestes hand, / Wij het zuiv're licht ontvangen. / Goed te denken, doen en dichten, / Moet Gij Zelf in ons verrichten.

3. Glans van 's Vaders heerlijkheid, / Licht van 't Licht, uit God geboren, / Maak ons al te saam bereid; / Open Gij ons hart en ooren! / Leer ons zingen, spreken, bidden, / Heer, wees Zelf nu in ons midden.

(Overgenomen uit den Zangbundel van Joh. de Heer)

Hebr. 10 : 25

345

Wijze: Weer zijn zes dagen
werks verricht, No. 374

- 1 Heer, Die ons leven hebt gespaard, / Die weer ons in Uw huis vergaart, Wij naadren U met bede en lied / Voor 't heil, dat ons Uw goedheid biedt.
- 2 Uw naam te prijzen is ons goed; / Och, vure Uw Geest in ons gemoed / De liefde, door 't Uw trouw verstaan, / Tot immer blijaer geestdrift aan!
- 3 Zoo lov' U uw gemeent' om strijd / In daden aan Uw dienst gewijd, / Tot U elk hart van zelfzucht vrij, / Een welbehaaglijk offer zij.

OPENINGSLIEDEREN EN SLOTZANGEN

346—347

Ps. 133 ; Gal. 6 : 1

346

Ignaz Pleyel

1 O hoe heerlijk is 't en fijn Broederlijk vereend te zijn. En op on - ze levensreis,
God te brengenlof en prijs Door Godheil'gen liefdeband Zijn wij onder-
ling verwant. Steedstendienst voor Godbereid. Dat is on - ze zaligheid.

2 Op des levens kronkelpaän, / Grijpt de een de ander aan, / Voorwaarts gaat het dag en nacht / Totdat wij de reis volbracht. / Jezus' goedheid en geduld / Is 't die ons met dank vervult, / Want Hij helpt uit nood en pijn, / En wascht ons van zonden rein.

3 Halleluja, prijst den Heer, / Zingt Hem Psalmen telkens weer, / Want Hij is 't Die ons bekeert, / En ons vreeë en eenheid leert. / Leid ons trouw aan Uwe hand / Naar het hemelsch Vaderland. / Dank zij U in dezen tijd, / Lof en eer in eeuwigheid!

Hand. 16 : 24; 1 Petr. 4 : 12—14

347

Wijze: In Sions tempel klonk eens, Heer, No. 352

- 1 Heer, Uw gemeente bidt en wacht / Vermeerdring van geloof en macht, / Vernieuwing van den heil'gen gloed, / Dien door Uw Geest Gij wekt en voedt.
- 2 Maak ons als Abram tot Uw vriend, / Een dienstknecht, die uit liefde dient; / Als Paulus, die in bocien zong, / Omdat hem, Heer, Uw liefde drong.
- 3 Maak ons Uw martelaars gelijk, / Die lijdend, in U vrij en rijk, / U prezen als hun Heer en God / In vuurvlam en op 't moordschavot.
- 4 Breng, Heer, die oude dagen weer; / Doe lijden, strijden U ter eer, / Vorm, vol geloof en Heil'gen Geest, / Ons voor Uw hemelsch bruiloftsfeest.

Mal. 3:16; Openb. 3:5

348

PSALM 87:1-5

1. Zijn grond . slag, Zijn on . wrik . b're vas . tig . he . deo Heest
 2. Men spreekt van u zeer hee . re . lij . ke din . gen, O
 3. De Fi . li . stijn, de Ty . ri . er, de Moo . ren, Zijn

God ge . legd op ber . gen, Hem ge . wijld De
 schoo - ne stad van Is . rels Op . per . heerl 'k Zie
 bin - nen u, o God . stad! voort . ge . bracht; Van

Heer, die Zich in Zi . ons heil ver . blijdt, Be .
 Ra . hab, ik zie Ha - bel, tot uw eer, Bij
 Zi - on zal het blij - de na . ge . slacht Haast

mint bet meer dan al . le Ja . cobs sie den.
 ben ge . teld, die mij . ne groot . heid zin . gen.
 seg . gep: „deez' en die is daar ge bo . ren!"

4 God zal hen zelf bevestigen en schrageren, / En op Zijo rol, daar Hij de volken schrijft, / Hen tellen, als in Isrel ingelijfd, / En doen den naam van Zions kind'ren dragen.

5 Dan wordt Mijn naam met lofgejuich geprezen; / Dan zullen daar de blije zangers staan, / De speelliën op de harp en cimbel slaan, / En binnen u al Mijn fonteinen wezen.

Ps. 115:13; Luk. 10:39—42

349

Wijze: Hoe zoet, Heer Jezus,
klinkt Uw naam, No. 360

1 Weer gaan w' uit eigen huis en werk / Naar Uwen voorhof, Heer, / En zetten ons aan 's Meesters voet / Uw zegen wachtend, neér.

2 Ook ons ten Herder kent ons hart / U in Uw liefdezorg; / En van verhooring des gebeds / Is reeds Uw naam ons borg.

3 Neem weg al wat Uw vadergunst / Voor ons verborgen zou, / En strale in volle heerlijkheid / Voor ons Uw vadertrouw.

4 Gevoele diep ons kinderhart / Al wat voor ons Gij zijt, / Dan roemen wij in Uw genâ / Tot in den jongsten strijd.

Micha 7:8—9; Ps. 36:10
1 Tim. 6:16; 1 Joh. 1:18

350

GEZANG 83:1-4, 6

1. God, en . kel licht, Voor Wiens ge . zicht Niets zui . ver wordt be . von .
 2. Der ster . ren pracht Is bij Hem nacht, Hoe hel zij schit . ren mo .
 3. Heer! waardan heen? Tot U al . leen, Gij zult ons niet ver . stoo .

den, Ziet ons be . vlekt, Met schuld be . dekt, Mis . vormd door dui . zend zon . den.
 gen, En wij, be . laán Met eu . vel . daán, Wat zijn wij in Zijn oo . gen?
 ten; Uw ei . gen Zoon Heest tot Uw troon Den weg ons weer ont . slo . ten.

4 Ja, amen, ja, / Op Golgotha / Stierf Hij voor onze zonden: / En door Zija bloed,/ Wordt ons gemoed / Gereinigd van de zonden.

5 Wil, U ter eer, / Steeds meer en meer / 't Geloof in ons versterken! / Dan zullen wij, / Gereed en blij, / Uit liefde 't goede werken.

Naar C. F. D. Schubart

(Opgenomen met toestemming van de Evang. Gezangen Compagnie)

Efez. 1:19; Ps. 51:4 en 12

351

Wijze: Hoe lieflijk is Uw huis mij, Heer, No. 354

1 Genadig God, wees ons nabij, / Maak zelf ons hart bij 't luistren vrij / Tot een gelooven aan Uw woord, / Dat Uwe stem aanbiddend hoort.

2 Doe uit ons hart wat U mishaagt, / Een zin, die ongeduldig klaagt, / Verstrooidheid, al wat stug en koud / Ons Vader, verre van U houdt.

3 Geef allen helder ons te zien / 't Gevaar dat G' ons wilt doen ontvlîen, / En leer ons vord'ren, daag'lijks meer, / In 't spoor van Christus onzen Heer.

4 Dat, roemend in Uw heilgenâ, / Zijn beeld ons steeds voor oogen sta, / En maak zoo in Uw koninkrijk / Aan Hem, ons allen, ook gelijk.

Joh. 4:21—24

352

1. In Si - ons tem - pel klonk eens, Heer, De psalm uws Is - rels U ter eer.
En schonk ont - fer - mend uw ge - duld Ver - zoe - ning hun voor zonde en schuld.

2 Voor ons bestaat geen plek op aard, / Waar eenig Gij Uw gunst verklaart; / Nabij
zijt Gij, waar 't hart, dat smeekt, / Tot U in geest en waarheid spreekt.

3 Aan elke plaats, in ieder oord / Toont G' U een God, die 't bidden hoort, /
Een Vader, die op ons gebed, / Al staamlen wij, goedgunstig let.

4 De grijzaard en het teeder kind / Kent, God, in U zijn besten vriend, / Als ziend
op Jezus en Zijn kruis / Z' U zien en 't wachtend vaderhuis.

Matth. 6:9; Rom. 8:15
Ps. 27:8; Hebr. 10:25

353

1 On - ze Vader, zie Uw kindren, Zijn vergaderd aan dit oord.
Hoor naar on - ze smeek - ge - be - den. En verkwik ons door Uw woord.

Koor

Heer, schenkge - na - de ons en licht Van Uw vriendelijk aan - ge - zicht.

2 Schenk Uw rijke zegenstromen, / Leid naar Uwen raad ons voort, / Laat Uw
Geest, Heer, op ons komen / Maak ons levend door Uw Woord.

3 Help ons, Heer, naar Uw genade, / Trek ons door Uw liefdekoord. / Wil verlichten
onze paden / En vertroost ons door Uw Woord.

Ps. 84; Ps. 42:2

354

I. B. WOODBURY

1. Hoe lief - lijk is uw huis mij, Heer. Uw voor - hof, wat ik meest begeer,
Ver - lan - gend naar uw hell - ge - not Roept mij - he ziel tot U, mijn God.

2 De musch, de zwaluw zoekt Uw huis, / Niet angstig zelfs voor 't feestgedruisch, /
En bouwt zijn nest bij Uw altaar, / Door U beveiligd voor gevaar.

3 Welzalig, wie dat voorrecht deelt, / Wien 't lieftelijk licht Uw aanschijns streetl, /
Waar, volgers van huns Konings vaan, / Zij in Uw rechte wegen gaan.

4 Eén dag is in Uw huis mij meer / Dan duizend, waar ik U ontbeer; / De minste
er liever, dan gewend / Aan d' overvloed van 's boozent tent.

5 Gij toch zijt onze hoede en heil, / Een bron van zegen zonder peil, / Heer, die het
goede nooit onthoudt / Aan 't hart, dat op Uw liefde bouwt.

Jes. 1:27—28

355

I. B. WOODBURY

1. Reeds nu gunt u een voorsmaak God Van 't eeuwig hell omhoog, Op - dat ons
hart naar 't vol ge - not Zijns hui - zes dor - ten moog, Zijns hui - zes dor - ten moog.

2 Als ik der duiven vleug'len had, / Zoo sterk en onvermoeid, / Ik snelde naar de
vredestad, / Waarvoor mijn harte gloeit.

3 Mijn denken en mijn dorsten is, / Te leven bij mijn Heer; / Te delen in Zijn
erfenis, / Des hemels vreugd en eer.

4 Geduld, mijn ziel, de levenskroon, / Uw deel in 't vaderhuis, / Stiert dubbel als
genadeloон / Na stil gedragen kruis.

Ps 42:2; 63:2

356

PSALM 84: 1, 3, 4, 6

1. Hoe lief' lijk, hoe vol heil . ga . not, O Heer, der le . ger .
 2. Wel za . lig hij, die al zijn kracht En hulp al . leen van
 3. Zij gaan van kracht tot kracht steeds voort; Elk hun . ner zal in
 4. Want God, de Heer, zoo goed, zoo mild, Is t'al . len tijd een

scha . ren God, Zijn mij Uw huis en tein . pel . zaan . gen! Hoe
 U ver . wacht, Die kiest da wel . ge . baan . de we . gen. Steekt
 't za . lig oord Van Zi . on haast voor God ver . schij . nen. Let,
 zon en schild; Hij zal ge naad' en ee . re go . ven; Hij

bran . den inijn ge . ne . gen . heen, Om 's Hee . ren voor . baf in te
 hen die hee . te mid . dag . son In 'tmoer . bei . dal, Gij zijt hun
 Heer der le . ger . scha . ren! let Op mijn oot . moe . dig smeek . ge .
 zal hun 'tgoe . de niet in nood Ont . hou . den, zelfs niet in den

treen! Mijn ziel be . zwijkt van sterk ver . lan . gen. Mijn hart roept
 brou . En stort op hen een' mil . den re . gen, Een re . gen,
 bedt Eil laat mij niet van druk ver . kwij . nen; Leen mij een
 dood, Die in op . recht . heid voor Hem le . ven. Wel . za . lig,

uit tot God, Die leeft, En aan mijn ziel bet le . ven geest.
 die hen o . ver . dekt, Ver . kwikt, en hun tot ze . gen strekt.
 toe . ge ne . gen oor, O Ja . cobs God, geef mij ge . hoor.
 Heer, die op U bouwt, En zich ge . heel aan U ver . trouwt.

Jes. 6: 1-4; Hand. 17: 24-28

Rom. 12: 1-2

357

Langzaam

1. God is te . gen . woor . dig! Laat ons Hem aen
 Bui . gen w'ons aer . bi . dig; Al . ler ziel zij

bid . den, Die wil wo . en in ons mid . den.
 stil . le, Za ver . ne . me Zij . ne wil . lo.

Wie Hem roemt, Zijns zich moemt, Sla de oo . gen
 ne . der. Wij . de zich Hem we . der.

ne . der. Wij . de zich Hem we . der.

2. God is tegenwoordig, / Wien de hemellingen / 't Heilig, heilig, heilig zingen: / Voor Wien Engelvorsten / Zich aanbiddend bulgen, / Als zij Hem hun lof betuigen, / Sla ons ga, / In gena, / Waar ook wij, geringen, / U, den Heere, zingen.

3. Wij verzaken willig, / 's Werelds ijdelheden, / Lusten en begeerlijkheden; / Daarom onze wille, / Ziele, lijf en leven / U ten eigendom gegeven, / Rein en vrij / Willen wij, / Onze God en Heere, / Leven U ter eere.

4. Maak mij recht eenvoudig; / Houd van mij gescheiden, / Wat van U mij af zou leiden, / Maak mij rein van harte, / Dat 'k in geest en waarheid, / U aanschouwen mag met klarheid; / Vrij van d' aard, / Hemelwaart, / Als een ad'laar zweven, / En in U steeds leven.

5. Kom, aanbidd'lijk Wezen, / Woning bij mij maken, / Doe mij van Uw liefde blaken, / In verstand en harte / Sta de wet geschreven, / Die Gij wilt dat 'k na zal leven, / Waar ik ga, / Zit of sta, / Word' Uw naam geprezen / In mijn doen en wezen.

(J. v. H.)

(Overgenomen uit den Zangbundel van Joh de Heer)

Matth. 15: 29—37; Jer. 15: 16
Joh. 6: 51

358

1. Breek Gij het levensbrood ons al - len, Heer! Als Gij het
2. Ze - gen de waarheid Gods, ons aan - ge - zegd. Als op het
3. Le - ven en geest zijn ons Uw woorden, Heer! Help dat wij

brood ge - bro - ken hebt aan tmeer. Bo - ven Uw hei - lig Woord
brood Gij die eens hebt ge - legd, Dan eindt de sla - ver - nij
wand'len steeds naar U - we leer. Gij slechts zijt on - ze hulp

zoeken wij U. Schenk ons dat le - vensbrood rij - ke - lijk nu.
van zond' en schuld. En sterkzijn wij door U met krachtvervuld.
sta Gij ons bij! Volgens Uw hei - lig Woord, ver-win-nen wij.

Num. 6:24; Ps. 31:24; 25:8 en 21
Jes. 27:3; Joh. 14:27

359

Wijze: Lof en dank vervul ons
zingen, No. 366

- Leid, behoed ons, trouwe Vader, / Tot een and're Sabbath keert, / En waar ons
verzoeking nader', / Houd haar met uw schild geweerd.
- Dank zij U voor troost en zegen, / Voor uw heil deez dag gesmaakt; / Strale
't gansch de week ons tegen, / Als Uw licht, dat zalig maakt.
- Wat ons dreig of moog verschrikken, / Met U kent ons hart geen nood; / Uw
genade is zielsverkwikken, / Leven midden in den dood.

2 Sam. 22:3; Ps. 18:3
Hand. 4:12

360

Liefelijk

1. Hoe zoet, Heer Je - zus, klinkt Uw naam In 't U ge - wijd go - moed; — Gij
2. Geen hartverd ooit zoo diep ge - wond, Zoo af - ge - mat in rouw, — Dat

bondt weer aard en he - mel saam Door 't off' - ren van Uw bloed,
wij zijn leed niet hee - len kondt Door Uw ge - naad en trouw...

- De rots, waarop, onwankelbaar / In nood en strijd ik sta, / Is tot in 't allerbangst
gevaar, / Mijn Heiland, Uw genâ.
- Mijn Koning, Midd'laar, Herder, Vriend, / Mijn alles, Heer, zijt Gij; / Een Meester,
die Zijn dienaars dient, / Behouder zijt G' ook mij.
- Nooit breng ik U naar waarde dank, / Als ik Uw kruis aanschouw; / Hoe koud
en zwak toch blijft de klank / Mijns loflieds op Uw trouw.

1 Sam. 3:10; Ps. 25:4—5

361

1. Aan - bid - dend zien we op U; Heer Je - zus, spreek Uw woord Tot
2. Ont - dek ons Uw ge - ná En waar - heid meer en meer. Op -
3. Leer zelf ons bid - den, leid Ons in Uw ef - sen paán, Op -
4. Houd zoo ons U na - bij, En in . nig met U één, Tot

je - der hon - g'rend har - te nu, Dat U in oot - moed hoort.
dat ons le - ven vroeg en spâ U, on - zen Leids - man, eer'
dat eens Uw ge - rech - tig - heid Ons kroon' aan 'teind - der baan -
weenmaal met Gods en - g'en - rij Uw feest - zaal bin - nen treën.

Joh. 3:16; Openb. 22:17

362

1. 't Is het woord van God en tot al - len ge - schied: "Wie in Je - zus ge -
2. Is de le - vensweg al een kruis - weg al - tijd, On - ze Je - zus is
3. Hij, de Heer, go - leidt ons, en 'ziend' op Zijn kruis, Zijn wij ze - ker van't
4. Weerklink'dan de ju - bel van u en van mij Eens in 't koor van die

Koor.

looft is be - bou - den om niet." na - bij, tot huip in de strijd. Hal - le - lu - ja, God zij ee - re,
voet - spoor naar 't he - melsch te - huis.
dankbaar God lo - ven - de ri).

Hal - le - lu - ja, a - men; Hal - le - lu - ja, Je - zus, Hee - re, Vernieuw ons ge - moed.

Luk. 24:29; Joh. 15:5

363

Matig Langzaam

1. Ach, blijf met Uw ge - na - de, Heer Je - zus ons na - bij;
2. Woon met Uw le - vens - woer - den, Ver - los - ser! bij ons in,
3. Ach, licht ons met uw stra - len, Gij, licht der we - reld, voor,
4. Ach, blijf Gij met Uw ze - gen Na - bij ons, rij - ke Heer!
5. Ach, neem ons in Uw hoe - de, Gij, on - ver - win - bre Held!
6. Ach, blijf ons met Uw trou - we Na - bij, God! goed en groot,

Exod. 33:15

1. Op - dat ons nim - mer scha - de Des vij - ands heer - schap - pij.
2. En trek ons met de koor - den Van U - we 'zon - daars - min.
3. Op - dat wij nim - mer dwa - len Of struik' - len op ons spoer.
4. En zend op on - ze we - gen Uw kracht en goed - heid neér.
5. En weer des boo - zen wee - de, En 's we - relds boos ge - weld.
6. Op Wien ons har - te bou - we, In al - len nood en dood.

1. Daal bij 'thuiswaarts guan Uw ze - gen, Va - der, op ons
2. Lof, aan bid - ding, dank en ee - re, Va - der, zij U

van om - hoog, 'tZij langs ru - we of es - sen we - gen
toe - ge - bracht, En tot 'saard - rijsk eind re - gee - re

'tLe vens pad ons voe - ren moog' Laat Uw ze - gen,
U we heer - schap - pij en macht. Uw ge - na - de,

laat Uw ze - gen, Leid star bli - ven voor ons oog.
Uw ge - na - de Blijv' in zwak - heid on - ze kracht.

365

JOHANN G. NAGELL

1. Heer, eer van bier wij gaan, Be - ves - tig ons, ver - sterk
Ons in 't ge - loof en doe ons staan Be - stand in strijd en werk.

2 Geef vrede in ons huis / En liefde's broederzin, / Dan worden zorgen, ziekte en kruis / Ons zegen en gewin.

3 Waarheen ons 't levenspad / Als aan Uw hand dan leidt, / 't Vormt al ons voor Uw vredestad / En voor haar zaligheid.

Ps. 143:10—11

366

CARL M. VON WEBER

1. Lof en dank ver - vul ons zin - gen Voor Gods waar - heid ons betrouw'd,
Voor den schat, dien wij ont - vin - gen, Rij - ker dan al 's we - relds goud.

2 Heer, Uw waarheid is ons heilig, / Als een gids op 's levens paân, / Die ons bij Uw lichtglans veilig / 't Rechte spoor, hoe steil, doet gaan.

3 Leer ons naar Uw raad te luist'ren, / Doof voor eigen wil en lust; / Wat dan om ons moog verduist'ren, / 't Blijft bij ons van binnen licht.

4 Wat ons 's levens keer doe derven, / Zij het nooit dien kinderzin; / U te leven, .. U te sterven / Blijv' in Christus ons gewin.

Openb. 5:11—14

367

GEZ. 96

Hal - le - lu - ja! eeu.wig dank en ee . re, Lof, aan.bid.ding, wijs.heid, kracht.
Word'op aard en in den he . mel, Hee.rel Voor Uw liefd' U top . ge . bracht.

Va - der, sla ons steeds in lief.de ga.de; Zoon des Vaders! schenk ons Uw ge .

na - de; Uw ge . meenschap, Geest van God! A . men! zij ons eeu.wig lot.

A. Rutgers
(Opgenomen met toestemming van de Evang. Gezangen Compagnie)

Matth. 28:19

368

Wijze : Looft God, de Bron van alle goed, No. 371

1 Wees met ons, Heer, waarheen we gaan; / Doe ons Uw wil en raad verstaan, / En 't enige pad met vaste schreeën / In 's Meesters voetspoor willig treën.

2 Duld in ons hart geen overmoed, / En waar het booze ranken voedt, / Laat daar Uw tucht, al doet zij pijn, / Ons welkom en tot heeling zijn.

3 Dring zoo Uw liefde in vreugde en smart / Tot altijd dankbare liefde ons hart, / Tot eens 't bij strijd en kruis volmaakt / De volheid van Uw goedheid smaakt.

1 Kor. 9:27

369

Wijze : Lof en dank vervul ons zingen, No. 366

1 God des levens, ruste Uw zegen / Op ons bij het huiswaarts gaan, / Leer ook daar ons op Uw wegen / Als Uw kind'ren pal te staan.

2 Vleesch en wereld zal ons trekken, / Vleidend, dreigend keer op keer; / Moge dan Uw Geest ons wekken / Trouw doen zijn aan naam en eer.

3 Dan brengt ied're dag ons nader, / Meest door moeite, strijd en kruis, / Aan de plaats, die ons, o Vader, / Met Uw Zoon wacht in Uw huis.

Ps. 134:1-3

370

Dat, Hee-re Je-zus, Uw ge-nà, 's Va-ders trou-we
lief-de, En de zaal'-ge ge-meen-schap des
Gees-. tes Blij-ve met ons al-len, blij-ve met ons
al-len, met ons al-len, men.

371

Mark. 14:26

GUIL. FRANC

Looft God, de bron van al-le goed; Looft Se-rafs hem en eng-len-stoet;
Ge-meen-te, ju-bel on-be-vreesd; Looft Va-der, Zoon en Heil-gen Geest.

Ps. 25:4; Ps. 56:11

372

Zacht en aandachtig

Heer, eer wij schei-den, Vra-gen w'U-wen ze-gen, Wil ons ge-
Wees ons wel-da-dig, Ie-dren dag van't le-ven, Wil ons ge-
lei-den, Ie-der op zijn we-gen. Laat toch de zon-de
na-dig El-ke schuld ver-ge-ven. Breng ons in wel-stand
Nim-mer ons ver-hee-ren, 't Kwaad ons niet de-ren.
Al-len weer te za-men. Hoor, ons Heel A-men.

(Overgenomen uit den Liederbundel van het Nederl. Jongelingsverbond)

Num. 6:24—26

373

Wijze: Looft God, de Bron van
alle goed, No. 371Laat, Heer, ons met Uw zegen gaan, / En doe ons zoo Uw woord verstaan, / Dat U
ons hart recht kennen moog, / Tot reinheid voor Uw heilig oog.

DES HEEREN SABBATDAG

„Gedenkt den Sabbatdag, dat gij dien heiligt. . . Want in zes dagen heeft de Heere den hemel en de aarde gemaakt, de zee en al wat daarin is, en Hij rustte ten zevenden dage; daarom zegende de Heere den Sabbatdag en heiligde denzelven.“

Exodus 20:8 en 11

Exod. 20:8—11

374

F. S. RUSSELL

1. Weér zijn zes da-gen werks verricht: En nu, mijn ziel, baad u in 't licht.
In Gods ge-ná u op - ge-gaan: Uw sab-bat.'s Hee-ren dag brak aan.

2. Loof nu den Heer, die rust u biedt; / Waarheen uw dankb're oogblik ziet, / Aanschouwt g' een God, die u gedenkt, / En als Zijn kind deez' Sabbat schenkt.

3. Toon' ook uw vreugd- en dankgevoel, / Steeds heil'ger jagen naar het doel, / U voorgesteld in Christus' kruis, / De sabbatsrust van 't Vaderhuis.

4. Een korte wijl duurt werk en strijd, / Dan daagt, van 't zondig vleesch bevrijd, / Voor allen, die in Christus zijn, / De dag van eeuw'gen zonneschijn.

Mark. 6:2

375

Wijze: Heer, in den morgen,
No. 482

1. Weér kleurt de zon met gouden gloed / De verre westerkust, / En boodschapt Heer, aan ons gemoed / Uw dag en Sabbatsrust.

2. Zou dan ons hart niet vrolijk zijn / En jubelen in lied, / Als 't in dien avondzonneschijn / Reeds op Uw Sabbat ziet.

3. Wees, Vader, met ons in den nacht / En heilig onzen zin, / Dan stort Uw rust ons levenskracht / En hoop en blijdschap in.

Luk. 23:54—56

376

Wijze: Weer zijn zes dagen,
No. 374

1. Een heilig uur brak voor ons aan, / De sabbatsrust is ingegaan, / De rust van moeite, zorg en strijd, / Opdat ons hart aan God zich wijdt.

2. Wees zelf ons, Heer, in gunst nabij; / Maak waarlijk ons van zonden vrij, / Opdat in volheid elk geniet / De rust, die Gij Uw kind'ren biedt.

3. Dit rusten in ons onderpand / Van hooger heil in 't Vaderland; / Van goed'ren, waarvan in dit vleesch / Nooit voor den geest het beeld verrees.

4. Heer Jezus, die, ons voorgegaan, / Ons door Uw geest terzij wilt staan, / Leid ons, geheiligd door Uw zin, / Eens rein in U, Gods hemel in.

DES HEEREN SABBATDAG

Gen. 2:1—3; Ps. 122

Fanny Crosby — F. L. Nagler

377

W. J. Kirkpatrick

1. Heerlijke Sabbat! hoe lieflijk en zoet! Brengt gij onstelkens uit Eden een groet,
Als wij vergaarden van ver en nabij, Schenkt God verkwikking voor u en voor mij.

Koor:

Heerlijke Sabbat! gij za-li-ge rust! Heerlijke Sabbat! ons vreugde en lust!

Heil en aanbidding, lof, eere en dank Zij onzen Koning in vroolijken klank!

2. Heerlijke Sabbat! verheugd weer van zin, / Treden wij dankbaar Gods bedehuis in, / Wijden den Heiland de harten geheel, / Die door 't geloof is ons heerlijkste deel.

Koor: Heerlijke Sabbat! gij zalige rust! / Heerlijke Sabbat! ons vreugde en lust! / Heil en aanbidding, lof, eere en dank / Zij onzen Koning in vroolijken klank,

3. Heerlijke Sabbat! gij hemelsche rust, / Gij wilt ons trekken naar d'eeuwige kust, / Om daar te toeven voor immer bij God, / O, welk een heerlijk, welk zalig genot!

Koor: Heerlijke Sabbat! gij zalige rust! / Heerlijke Sabbat! ons vreugde en lust! / Heil en aanbidding, lof, eere en dank / Zij onzen Koning in vroolijken klank.

Ezech. 20:19—20

378

Plechtig

Woorden en arrangement
van W. JOHN

O Heer, in de - zen mor - gen, Buig ik mijn hart voor U: Be-
vrijd van al - le zorgen, rust ik ge - heel in U. Hoe groot was mijn verlangen, daar
s Heeren huis te gaan: Dus hef ik vrij en vroo - lijk, een blij - den lof - zang aan.

2 Wij bidden, dat nu dalen / Gods Eng'len bij ons neer, / En dat wij ons bepalen / Bij 's Heeren heil'ge leer. / Vervul met Geest, de harten! / Met kracht, Uw dierbaar Woord! / En laat ons allen voelen / Dat Gij ons staam'len hoort.

3 Wij willen ook gedenken / Hem, die het Woord verkondt; / Wil Heer hem zegen schenken, / Wees zelf hem hart en mond. / Zoo lant nu deze ure, / Tot zegen voor ons zijn / En laat ons allen drinken / Uit 's hemels heilsfontein.

Jes. 58:13b—14

379

Wijze als bovenstaand lied

1 O stille Sabbathmorgen, / Vol rust en Sabbatsvrée; / Deel aan mijn rustloos harte, / Iets van uw vrede mee! / Breng mij in 't huis des Heeren, / Bij 's levens zorg en kruis, / Een glimlach van den hemel, / Een groet uit 't Vaderhuis!

2 O stille Sabbathmorgen, / Spreek van den Heiland mij! / Spreek mij van Gods onferming, / En eind'loos medelij! / Richt oog en hart naar boven, / Naar 's hemels blije kust, / En wil m'een voorsmaak geven, / Van d'eeuw'ge Sabbatsrust.

B. ten Kate

Jes. 58:13—14

380

1 Go - des ze - gen, Sabbatsstilte, Kom om laag van 's hemels troon! / Leer ons hooren, bidden, zingen.
Geef ons hart de kracht van boven, Geest van Vader en van Zoon: / Niet naar aardsche schatten dingen! Maak ons voor Uw diensi be - Reid, altijd Heer, in eeuwigheid.

Koor

2 Heilig Gij nu onze zielen, / Geef Uw licht in donk'ren nacht. / En als aardsche zorgen drukken, / Geest van God, geef ons Uw kracht. / Waarheid, leven, licht en sterkte, / Slechts te zien hoe Gij het werkte.

3 Laat in heil'ge vreugdezangen, / Ons verkondigen Uw eer, / Laat zich toch geen dwaling mengen / In Uw Evangelieleer, / Zalf, o Heer, met Geest der Waarheid, / Onze ooren, hart en monden.

4 Laat ons, Heer, bij U eens komen, / Ja, bij U, o Levensvorst! / Als Gij straks van onze wangen, / Tranen droogt en lescht den dorst. / Als wij vrij van smart en lijden / Met de eng'len ons verblijden.

Luk. 13:10; Joh. 5:39

381

Wijze: De herdenking van Uw lijden, No. 119

SABBATSCHOOIJED

- 1 Zie Uw kind'ren, trouwe Vader! / In deez' Sabbatschool bijeen; / Trek ons hart tot U steeds nader, / Leid door Uw Woord onze schreën.
- 2 Onze Heiland, wilt Gij leeren / In de Sabbatschool Uw volk / Zich tot God recht te bekeeren / En te zijn der waarheid tolk.
- 3 Doe ons kinderlijk gelooven, / Wat Uw woord ons leeren moog', / Tot de heerlijkheid daarboven / Zien zal des verlosten oog.
- 4 Wil de Sabbatschool bedauwen / Over 't wijde rond der aard' / Met Uw Geest, Laat ons aanschouwen / Hoe Gij, Heer, Uw volk vergaart.
- 5 Laat ons niet slechts hoorders wezen, / Maak ons daders van Uw Woord; / Uit ons leven zij te lezen, / Dat ons hart aan U behoort.

Luk. 4:31; Hebr. 10:25
Hand. 17:11

382

Wijze: Lof en dank vervul ons
zingen, No. 366

SABBATSCHOOLLIED

- 1 In de Sabbatschool, o Heere, / Prijzen wij Uw groeten Naam. / Maak ons, Uwen Naam ter eere, / Tot Uw dienst steeds meer bekwaam.
- 2 Veilig kunnen wij ons voelen, / Bij 't vertoeven aan dit oord. / Ver van 's werelds zondig woelen, / Luistrend naar des Heeren Woord.
- 3 Zegen leeraars en scholieren, / Maak ons aan Uw beeld gelijk; / Help ons recht den Sabbath vieren. / Breng ons in Uw koninkrijk.
- 4 Schenk ons, Heer, Uw Sabbathzegen / Voorboô van de eeuwigheid, / Stort op ons Uws Geestes regen, / Maak ons voor Uw komst bereid.

Gen. 2:1—3; Ps. 27:4
Mark. 2:27—28

383

Wijze: Met vreugde groeten wij
den stond, No. 388

- 1 De beste van het zevental / Der dagen is Uw dag / Ons, Vader, als met losgeschal / Ons hart U naad'ren mag.
- 2 Hoe zalig, tot gebed vereend / En één in Jezus' kruis, / U t' eerent als Zijn kruisgemeent' / En de erve van Uw huis.
- 3 Uw vred', in Hem ons eeuwig deel, / Verkwik' ons in dit uur, / En heil'ge ons aan U geheel, / Gelouterd als door vuur.
- 4 Zoo, levend bij de heilskontein / En door haar laaf'nis sterk, / Vinde elke morgen meer ons rein / En willig tot Uw werk.

Luk. 4:16; 1 Petr. 2:21

384

Wijze: Heer van den Sabbath,
No. 387

- 1 Mijn God en Vader, 't is ons goed / Als Uw gemeent' uit vol gemoed / Te roemen in den heil'gen dag, / Die Uwe rust ons schenken mag.
- 2 Ban zelf wat aardsch is uit ons hart; / Dat voorspoed, vreugde, rouw noch smart, / Waar w' opgaan naar Uw hoog bevel / Zich tusschen U en ons ooit stel.
- 3 Geef, door Uw Heil'gen Geest gesterkt, / Door kracht, die Zijn gemeenschap werkt, / Meer vleesch en wereld te weerstaan / En goeddoend and'ren voor te gaan.
- 4 Maak, ziende op U, met Christus één, / Het voetspoor drukkend van Zijn schreën, / Door elken Sabbath meer bereid / Ons voor Uw eeuw'ge heerlijkheid.

Ps. 34; Jes. 58:13—14

Gedragen

(Overgenomen uit den Liederbundel van het Nederl. Jongelingsverbond)

Hebr. 4:9—10

386

Wijze: Goed is ons hart de
Sabbatdag, No. 390

- 1 Heer van den Sabbath, hoor ons lied; / Neem 't offer, dat ons hart U biedt, / Ons roemen in Uw groote daân, / In Uwe trouw, genadig aan.
- 2 Uw aardsche Sabbath is ons goed, / Maar dierbaar meer aan ons gemoed / De rust, door U ons toegedacht, / Die voor Uw troon ons eeuwig wacht.
- 3 Daár, U nabij en in Uw huis, / Is 't eind van alle moeite en kruis, / Daár brandt geen hitte, nijpt geen koû, / Getuigt geen traan van pijn of rouw.
- 4 O dag der hope, dag van vreugd, / Die onvermengd de ziel verheugt, / Hoe troost reeds hier uw zonneschijn, / Die haast ons eeuw'ge deel zal zijn.

Mark. 2:26-28; Gen. 2:1-2

387

H. M. A. VIENNA

1. Heer van den Sabbath, ik begroet Uw rustdag en zijn heilig roect. Als laftnis
bij mij levenszorg, Mij van uw vadergoedheid borg, Mij van uw vadergoedheid borg.

2. Gij gaaft Uw Sabbath aan den mensch, / En heerlijk was uw zegenwensch: / „Ge-zegend is de Sabbathdag, / En hij, die recht hem vieren mag.”

3. O moog ons, meer dan zonneschijn, / Uw Sabbathdag dan dierbaar zijn; / Een voorsmaak, U tot lot en prijs, / Van 't ons herwonnen paradijs.

Ezech. 20:12 en 19-20

388

1. Met vreug-de groe-ten wij den stond, Als 's Hee-ron Sab-bat liebt,
En op Zijn eeu-wig heils-ver-bond Ons oog en bar-te richt.

2. Uw tempel maaktet G'Uw gemeent, / O Vader, door Uw Zoon; / Hem haart ten
eeuwig hoekgesteen, / Hem haart ten eerekroon.

3. Woon door Uw Geest bij ons ook in, / En worde door Uw woord / Ons hart steeds
meer tot kinderzin / En blijden dank ontgloord.

4. Getuig zoo elke dagreis meer, / Hoezeer Uw liefde ons bond / En leven doet, Uw
naam ter eer, / In ied'ren levensstond.

Exod. 31:14-17

389

1. Dit is de dag van heilige rust, Van meer dan aardschen le-vens lust,
Van voorsmaak van de heerlijkhed, Die voor des Va-ders troon ons breidt.

2. Het koor, dat 's hemels troon omringt / En Gode 't heilig, heilig zingt, / Beziel ons, en ons jubelied / Zing van genade aan ons geschied.

3. Genade blijve ons hart de stof / Tot daaglijks nieuwe dank en lot, / Maar luider
en met blijaer galm / Klinkt op den Sabbath onze psalm.

Jes. 56:1-7

390

LOWELL MASON

1. Goed is ons hart de sab-bat-dag, Als on-ze zie - te tus-ten mag
Van ar-beid, moel-te, zorg en rouw Tot juub'len in des Va-ders trouw.

2. Reeds in der schepping morgenstond / Schonk God Zijn zegel aan 't verbond,
Dat van een eeuw'ge erfenis / Al wie gelooven, waarborg is.

3. Een eeuwig goed, een eind'loos heil, / Een vreugde zonder maat of peil / Wacht
in uw eenheid met Gods Zoon, / Gemeente, u voor Zijn hemeltroon.

4. Hoor dan de wereld in uw lied, / Hoe zelf ge u Hem ten offer biedt, / Die,
„onze Vader", door Zijn Geest / Ons vormt voor 's hemels vreugdefest.

GEBED, MEDITATIE EN DANKZEGGING

„Komt, laat ons aanbidden en nederbukken; laat ons knielen voor den Heere, Die ons gemaakt heeft. Want Hij is onze God, en wij zijn het volk Zijner weide en de schapen Zijner hand.”

Psalm 95 : 6—7

Ps. 96 : 9

391

Vierstemmig

Oud-Holl. Volkslied

1. Wij tro . den, o Va . der, Oot . moe . dig thans na . der, En bui . gen voor
2. Wees Gij in ons mid . den, Leer Zelf ons nu bid . den! Ver . vul ons steeds
3. Leer hei . lig ons le . ven, Den naas . te ver . ge . ven, O Heer, Die ons

U diep oot . moe . dig het hart. Be . dek doo: Uw lief . de Al
meer met Uw hel . li - gen Geest Leid door Uw ge . na . de Ons
al . les ver . gaf door Uw Bloed; Uw woord te be . wa . ren. Uw

't geen U nog grie . de; Maak rus . tig ons en stil, Om Je . zus' wil.
steeds in ef . sen pa . den Maak volg . zaam ons en stil, Om Je . zus' wil.
naam 'to . pen . ba . ren, Ver . mij . den elk ge . schil, Om Je . zus' wil.

(Overgenomen uit den Zangbundel van Joh. de Heer)

Luk. 21 : 36

392

Wijze : Lang zwierf moed'loos op
de bergen, No. 237

1 't Zij ons nooit hier plaats van rusten; / Waak, gemeente, bid en waak: / U, als aan Zijn uitverkoornde, / U betrouw de Heer Zijn zaak. / Voor Zijn eer hebt gij te strijden, / Draagster van Zijn naam en beeld, / Tot zich met Zijn evangelie / Heel het aardrijk ziet bedeeld.

2 Neen, de Heer liet ons geen weezen, / Is altijd nabij geweest, / Woning makend in de hutten, / Troostend door den Heil'gen Geest; / Waar van Hem ons niets kan scheiden, / Wereld, dood noch helsche macht, / Zie de wereld en erkenne / Onze sterke in Zijn kracht.

GEBED, MEDITATIE EN DANKZEGGING

393—394

Hebr. 10 : 19—23

393

C. C. CONVERSE

1. Welk een vriend is om de Hei - land, 's Vaders Zoon en troon - ge - noot, Die door 't kruis den vrij - en toegang, D.S.—Dat wij vrij weer als Gods kind'ren

Einde.

D. S.

Wo . der ons tot God ont - slot. O wat voorrecht ons her - ge - ten, Door de we - red niet toe - staan, Tot den Vader mo - gen gaan.

2 Wie verstrooing en bedwelming / Als een bron van kracht zich zoek, / Ons is trooster, krachtvernieuwer, / 't Woord van 't heilig Bijbelboek; / 't Woord, dat Jezus ons leert kennen, / 't Kruiswoord trekt alleen ons aan, / Want het leert ons als Gods kind'ren / Vrij weer tot den Vader gaan.

3 Heil'ge Jezus, Zaligmaker, / Die voor ons Uzelven gaaft, / En ons in Uw kruis - smart lijden / 's Vaders liefde hebt gestaafd, / U zij de eer, U die genadig / Ons, hoe zwaar met schuld belaân, / Als van nieuws geboren kind'ren / Leerdet tot den Vader gaan.

Zach. 10 : 1; Hand. 2 : 41

394

W. B. BRADBURY

1. Heer, ik hoor van rij - ken ze - gen, Dien Gij uit - stort tel - kens weer, Laat toch van dien gees - tes - re - gen, Dropp'len val - len op mij neer,

Heer, op mij, ja op mij, Stort die dropp'len ook op mij.

2 Ga mij niet voorbij, mijn Vader, / Zie mij in mijn zwakheid aan; / Trek mij tot Uw hart steeds nader, / Uwe hand dor vast mij staan. / Help ook mij, toon U mij, / Met mijn nood en angst begaan.

3 Lang wist zonde mij te binden, / Was in wereldzin mijn lust, / 'k Mocht toen, wat ik zocht, niet vinden, / Uwe trouw liet mij geen rust. / Och, maak mij, maak ook mij / Meer steeds van Uw trouw bewust.

4 Heil'ge Geest, gij bron van leven, / Daal in onze harten neer; / Geef, dat wij alleen slechts streven / Naar volmaaktheid in den Heer. / Ook in mij, Heer, in mij, / O, verheerlijk U in mij!

Ps. 90:1

395

H. R. PALMER

1. Trouwe Va - der, hoed uw kin-d'ren Voor des vij - ands list en macht;
 2. Ziet, wij bei - den en ver-wach - ten Wat uw woord ons heeft be-loofd;
 3. Leer ons, Va - der, bid-dend wa - ken En om - gord zijn 't al - ler - uur,

Leid hen vel - lig door de guur-heid, Die hen dreigt met storm en nacht.
 't We-der - kee - ren van den Ko - ning, Dien G'ons gaast tot eeu - wig Hoofd.
 Heenzielend o - ver't vluch-tig lij - den Op de vreugd van eeuw' gen duur.

Bang en don - ker zijn de tij - den, Maar wat wis - sel' en ver - keer,
 Elind' loos zal de nacht niet du - ren, Hoe ons, zwak - ken, lang hij schijn';
 Als uw sab - bat aan mag lich - ten, De aanvang van uw ju - bel - jaar.

Gij, Gij blijft der u - wen Her - der, Gij hun vas - te Burcht, o Heer,
 On - ze Ko - ning, dien wij bei - den, Komten zal ons al - los ziju.
 Maakt Gij al uw heil - be - lof - ten, Va - der, aan uw kind' - ren waar.

Ps. 46:2

396

W. J. BOSTWICK

1. Va - der, U bid-den wij, Wie an-dersstaats bij, Als on - ze hulp niet Gij
 2. De vij-and dorst verwoed Naar Uwerkind'ren bloed, Maartot ge - loof en moed
 3. Vermeérons Uw ge - ná; Wie trotsch ons we-der-sta, Hoe fel de worst'ling, ga,

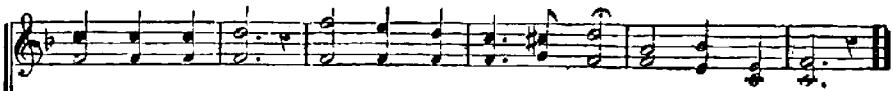
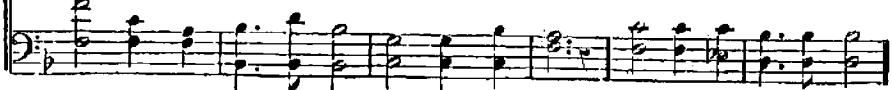
Ont - fer-mend zilt. 't Is voor ons en - kel nacht, Maakt niet Uw lief-de-macht
 Sterkt ons Uw woord; Neen, Gij die't al ge - biedt, Be - geeft, ver-laat ons niet;
 Gij o - ver-wint; 't Ge - vaar zij drei - gend groot, Nooit liet Ge in angst of nood

Koor:

Ons zwak - ken door Uw kracht Be - stand in strijd.
 Gij hebt, wie op U ziet, Al - tijd ver-hoord. Va - der, U naad'ren wij
 En ban - den van den dood Uw kind al - leen.

Met smeek - ge - beén, Hel - per in nood zilt Gij, Ja, Gij al - leen.

Matth. 6:9—13

397

F. E. PELDEN

1. On - ze Va - der, die de heem'len Hebt tot hei - lig troons - ge - bied
En ge - sta - dig op uw kind'ren O - ver heel het aard - rijk ziet.

2 Dankbaar zij Uw naam geheiligd, / Kome Uw koninkrijk met macht, / En Uw wil geschiede op aarde / Als door eng'len trouw betracht.

3 Schenk bij arbeid U ter eere, / Elken dag ons 't daag'lijksch brood, / En een hart tot liefd'rijk deelen / In des broeders zorg en nood.

4 Wil wat wij misdoen vergeven; / Met voor U verbroken hart / Willig ons met elk verzoenen, / Die ons oorzaak werd van smart.

5 Weer van ons den aartsverzoeker, / Red ons van zijn snood beleid; / U behoort den wereldschepter, / Vader, tot in eeuwigheid.

Hand. 4:24—31

398

W. G. BRADBURY

1ste. 2de. Einde

1. { O zaal - ge u - ro van ge - bed, Gij rukt mij uit der zorgen net, |
 { Gij leidt mij tot mijns Vaders troon, den hel - per groot in trouwbeeton:
D. C. — En bij mijn werken strijd tot staf U, u - re des ge - beds mij gaf.

D. C.

Die voor Zijn kind tot troost ge - reed, Mijn nooden kent, mijn krachten weet.

2 O troostvolle ure, bedestond, / Gij loktet uit mijns harten grond, / Mijn danktoon en mijn sneekgebeën, / Den jubel en het rougeween, / Dat ik den Vader off'ren mocht; / Mijn God, die 't eerst mij heeft gezocht, / En meer en meer aan Zich mij bond, / Door u, volzaal'ge bedestond.

3 O uur van zoetheid, biddenstijd, / Mijn sabbat onder werk en strijd, / Blijf, wat mijn ziele hoopt of vreest, / Uw vrede schenken aan mijn geest, / Tot ik op Jezus' woord gere'd, / Mijn tente saamrol als een kleed, / En rein in Hem van vlek en smet / Ontwaak tot eeuwig dankgebed.

1 Kron. 16:11

399

H. D. C.

HARRY D. CLARKE

Kom in mijn hart, Kom in mijn hart, Kom Gij in mijn hart, Heer Je - zus;
En in mijn hart, En in mijn hart Daar schijne Uw licht Heer Je - zus;

Ver-vul het nu, Ik bid het U, Kom Gij in mijn hart, Heer Je - zus.
Ver-licht het nu, Tot eer van U, Ver-licht Gij mijn hart, Heer Je - zus.

Ps. 51:13—14

400

DR. NETTLETON
Einde

1. { Geest des le - vens, bron van ze - gen, Stem mijn hart tot blij-den dank, |
 { Leer ons roe - men in Gods we - gen, Ju - be - lend met blijd go - klank, |
D. C. — Kom, woon, Trooster, in ons mid - den, Hel - lig ons tot dank-be - toon.

D. C.

Leer den Va - der ons aan - bid - den, Vol - gers zijn van's Va - ders Zoon;

2 Tot hiertoe woudt Gij mij schragen, / Troosten, leiden door Uw macht, / 'k Wil alleen naar U ook vragen, / Als mijna ziel naar uitkomst smacht; / Tot hoe hoog mijn nood moog rijzen, / Hoe 't mij bang en donker schijn', / Uwe rijke gunstbewijzen / Zullen 't licht der hoop mij zijn.

3 Nooit kan ik mijn schuld betalen / Voor Uw hoede mij verleend, / Die reeds met de hemelzalen! Hier mijn hart en hoop vereent; / 'k Ben reeds hier een burger boven, / Waar welhaast naar hartelust / Ik mijn trouwen God zal loven, / Deefend in Zijn sabbatsrust.

Ps. 23 : 3 ; 25 : 5

Langzaam

401

A. B. OIJEN

p

1. Je - zus, hoor ons bid - den, Zie in liefd' ons aan;
 2. Gij waart ons ten Her - der Op 't be - tre - den pad;
 3. Dies is ons ver - wach - ten, Op Uw hul - pe, Heer;

Wilt Gij in ons mid - den Met ons ver - der gaan.
 Leid ons nu ook ver - der Naar Gods vre - de - stad.
 Hei - lig on - ze krach - ten, Stork ze daag - hiks meer,

Gij wilt ons om - rin - gen Met Uw liefd' en zorg;
 Zen - der U wordt dwa - len, Strui - klen hier ons deel;
 Tot w'als 's Va - dore zo - nen, Met uw Geest be - deeld.

Leer ons dan - kend zin - gen, Je - zus, on - ze Borg.
 Met U ze - ge - pra - len Wij tot 'teind ge - heel.
 Ons in waar - heid too - nen Dra - gers van Uw beeld.

Jes. 52 : 1

402

LOWELL MARSH

1. Mijn veld, waak op, sta pal; Bedriegd van elken kant, Het geldt uw re - ga - pral of val. Houd in gebed dan stand.

2 Waak in gebed en strijd; / Toon, dat hoe fel het ga, / Gij Jezus dient, Zijn volger zijt / En roemt in Zijn genâ.

3 Acht nooit den strijd volend; / Ontgesp uw rusting niet, / Voor u de Heer Zijn enkel zendt / En de eertroon zelf u biedt.

SLOTZANG NA EEN BIDSTOND

Ps. 147 : 7 ; 2 Kor. 9 : 12

Openb. 5 : 12—13

1. Komt, dankt nu al - len God, Met hart en
 Bij stuurt en schikt ons lot, Waar wij ons

mond been en le - ven; Hij geest ons ar - beids

kracht, Be - hoedt ons dag en nacht, Geeft klee - ding,

spijns en drank, Brengt Hem daar - voor uw dank.

2 Wil, o Alzegenaar, / Een vrolijk hart ons geven, / Opdat wij met elkaar, / In vrede immer leven. / Behoed ons land en volk / Voor elke oorlogswolk; / Geef steeds een wijs beleid / Aan macht en overheid.

3 Den Vader zij al de eer / In hemel en op aarde; / En Jezus, onzen Heer, / Verheft Hem naar Zijn waarde. / Kom, Heil'ge Geest, en leer, / Uw naam steeds meer en meer / Te roemen t' allen tijd, / Tot in der eeuwigheid.

(Overgenomen uit den Zangbundel van Joh. de Heer)

OPWEKKINGSLIEDEREN

„Waak op, waak op, trek uwe sterkte aan, o Zion!“ —
„Versterkt de slappe handen en stelt de struikelende knieën
vast.“

Jesaja 52:1a en 35:3

Hebr. 4:9; 1 Kor. 16:13
1 Petr. 4:7; Efes. 5:14

404

1. Ouwak, ga-meen-te, richt uw oog. UW lof - zang he - melwaart; Ouwak, Gods eerkroon wacht omhoog.
Scheur los uw hart van de aard, Ouwak, Gods eer - kroon wacht om - hoog. Scheur los uw Hart van de aard.

2 Als door 't gebergt' de woudstroom spoedt / Met altijd sneller loop, / Zoo nadert ijlings onze voet / Ook d' eindpaal onzer hoop.

3 Onzeker, wein'ge ureн licht, / En 's Heeren engel wenkt; / En 't heilsoord rijst voor ons gezicht, / Dat eeuwig ruste schenkt.

4 Spoedt, jaren, dagen; Gods gemeent' / Is zich haar heel bewust; / In Christus met haar God bereend / Beidt zij Gods sabbatsrust.

Matth. 6:20—21; Ps. 121:1
Pred. 1:2; 12:13—14

405

Wijze: 't Hijdend hert, de jacht
ontkomen, No. 148

GEZANG 43:1, 2, 4 en 6

1 Hoog, omhoog, het hart naar boven! / Hier beneden is het niet; / 't Ware leven, lieven, loven / Is daar, waar men Jezus ziet. / Wat men hoor' of zie op aard, / Is ons kostelijk hart niet waard; / Wil men leven, lieven, loven; / Hoog, omhoog, het hart naar boven!

2 Pracht en schoonheid moog wat schijn, / 't Is aan ijdelheid gelijk; / Bij 't gebruik zal 't al verdwijnen, / Goud en zilver is als slijk; / Niets, o Jezus! dan Uw bloed, / Geeft voldoening aan 't gemoed; / Wat wij lieven in dit leven, / Niets kan ons voldoening geven.

3 Zalig heil, dat w' eenmaal erven! / Gode leven, zonder pijn, / Zonder moeite, zielk' of sterven, / Eeuwig zonder zonde zijn, / Leven in volmaakte deugd, / Vrolijk zijn in 's hemels vreugd; / Loven, lieven wij dit leven, / Dat ons Gods gena' zal geven!

4 Och! dat aller menschen tongen, / Aller Eng'len zang, o Heer! / Samenstemden, zamen zongen / Eeuwig tot Uw' lof en eer! / Zonder einde geeft Uw lof, / Jezus! ons de rijkste stof: / Trekt tot U ons hart naar boven, / Dat w' U eeuwig lieven, loven.

J. van Lodenstein
(Opgenomen met toestemming van de Evang. Gezangen Compagnie)

OPWEKKINGSLIEDEREN

Ps. 95:1; Jes. 45:17
Hand. 4:12; Rom. 3:24

406

F. SCHNEIDER

1. { Bouw, zondaar, op Gods Woord; Het bloed van Golgotha } Keer tot den Heer u in uw nood.
{ Bespreng' u, spreek' in u Van kindschapen ge - ná. } En juich, verlost van zonde en dood.
En juich, verlost van zonde en dood. En juich, verlost van zonde en dood.

2 Voor ons leeft voor den troon / De Hoogpriester Gods, / Voor aller eeuwen hoop / De vaste, heil'ge rots; / Toen Hij zichzelf ten offer bood, / Verwon Zijn liefde sond' en dood.

3 In Hem is al ons heil, / In Zijn genade alleen; / Keer dan zich aller hart / Tot Hem ook dankbaar heen; / Gemeente, maak uw Heiland groot, / Hij zegepraald' op sond' en dood.

Joh. 1:29; Hand. 4:12
Openb. 5:11—13; 7:9—10

407

1 Een eeu - wig en een ze - ker heil. Heeft Je - zus ons ge - bracht! Mijn hart neem rustig toch uw deel. Der eeuw'ge zaal'ge kracht, Der eeuw'ge, zaal'ge kracht.

2 Het Woord bevestigt met een eed, / Gesteund door Gods gená, / In dat, wat Jezus voor ons deed, / Ga Christen, tot Hem, ga!

3 Juist daarom stierf en leeft Hij nu, / Daarom werkt ook Zija Geest. / Wat Hij doet dat is welgedaan, / Straks komt het vreugdefeest.

Openb. 21:9—27

408

1. O Land, waar mijn Heiland in he - mel-sche pracht, Als
2. Te huis der ver - los - ten, de ha - ven der rust, Waar't
3. Daar heen ging, ge - moon - to, uw Ro - ning voor uit: Uw
4. Heb dank, o mijn Heiland, Die mij ook be - reidt Een

Ko - ning Zijn die naars tot heer - lijk - heid wacht; Hoe za - lig sal't
eind is der worst - ling met we - redsche lust; Geen lij - den of
brui - gom, die haast u ont - vangt als Zijn bruid. Hij wacht u in
eer - plaatse in 'thuis, waar Uw lief - de mij beeldt. Hebt Gij Uw be -

we - zen ta - zin - gen mijn lied, In 't koor dor ver - los - ten, dat
smar - te wordt daar meer ge - doogd, Uw God heeft er zei - ve hun
lief - de; kom aan den, ge - waakt, En stoor - loos ge - ne - ten wordt
lof - ten go - staasd met Uw bloed, Ik steun op Uw heils - woord met

Koor.

bul - de Hem biedt. tra - nen ge - droogd. door u ge - smaakt. vroo - lij - ken moed. Land van - vred' en - licht, Op
Heer, Gij mijn sterk - te en licht, Met

u is mijn oog en mijn har - te ge - richt.
U is mijn tocht naar de Gods - stad go - richt.

Matth. 7:21—23

409

1. Zeg niet: Heer laat mij rust Veel werk wacht ook voor u: Hem die - nen zij
2. Zeg niet: Heer, laat mij rust De Mees - ter roept u nu: Zeg niet: ik heb
3. Zeg niet: Heer, laat mij rust In ont - stel schuift ge - valt Nu zoet in slaap

uw lust, Zeg: Meester zend mij in. Want Hij is voor ge - gaan, Daar
geen lust, Want Je - zus maakt Haast u! De vel - den, gel als goud Ge -
ge - sust, Wekt u straks wrede inaar: De Heer des oogs - tes keert Loont

Zeg niet: Heer laat mij rust Dat

pel - grim kunt ook gij Ge - baan - de we - gen gaan Daar wandelt gij ook blij -
tui - gen: Het is plicht, Dat gij aan 't werk u houdt, Uw blik op d'ongst gericht,
wie volbracht zijn plicht, Doch u, ontrou - we weert, Hn van Zijn aange - zicht,

u mer tref 't ver - wijt: In traag - heid was uw lust, Ik wezen niet wie gij zigt.

Koor

D. S.

Koor, o kom! zeg niet: Heer laat mij rust, Koor, o kom, Hem dienen zij uw lust.

Openb. 20:15

410

FRANK M. DAVIS

1. 'k Dorst niet naar aard - sehe schat - ten, Niet naar zil - ver of goud; Heer, mijn
2. Ach, In zon - den on - tel - baar Blijkt mijn hart gansch on-rein, Maar Uw
3. Za - lig wie een - maal dee - len, Zoon Gods, Uw heer - lijk - heid, Vreugd, die

heil is Uw ko - men Zon - daars tot ziel - be-houd. Doe't mij dank - baar ge -
bloed is, o Je - zus, Voor't ge - loof helisfontein; In het blued der be -
in 't U aan - schou - wen Eeuwig Gods kind'ren beeldt. Heil, Uw kruis is ten

too - ven. Dat mijn naam naar Gods raad, Hei - land, in 't boek des
spreng - ing Sprekt tot ons's Va - ders stem: "Hoort, mijn zoon, eeu - wig
pand nuij, Dat mijn naam naar Gods raad, Jo - zus, in 't boek des

Koor.
le - vens Als Uw volg' - ling ook staat.
le - ven Schenkt Mijn liefde u in Hem." Dat mijn naam mo - ge staan In die
le - vens Als Uw volg' - ling ook staat.

hei - li - ge blaan, Is de hoop in Uw kruisdood Ook voor mij op - ge-gaan.

Jes. 32:16-18; Jes. 14:1-3
Hebr. 4:9; Openb. 21:22-12

411

1. Julch, mijn ziel, in 's Va - ders woning, Waarin eer en heerlijkheid Jezus leeft en heerscht als

Refrain,

Koning Is u vrede en rust bereid. Daar is rust, rust van lijden, Daar is rust, rust na strijden,

Daar is rust, daar ver - blijden, Dat geen door-den baart; Aander waal'ren o - ver - zij-de,

Waar in E - dens bloemengaard, Weér de levensboom ziju vrucht geeft, Is uw kroon be - waard.

2 Jezus doet vooruitgetogen, / Daar Zijn woord en trouw gestand; / Zal voor eeuwig
ons verhoogen, / Daar in 't hemelsch vaderland.3 Zonden, smarten, ziekte en kwalen / Naad'ren tot het rustoord niet, / Waar de
zon met blieder stralen, / Dag en nacht haar lichtglaas biedt.4 Dood noch graf zijn daar te vreezen, / 't Leven is door Jezus' kruis / Uit Zijn
dood voor ons herrezen; / Christus heerscht in 't vaderhuis.5 Psalmzingt, Christ'en, erfgenamen, / Van uws Konings kruis en kroon; / Wat
zou ooit uw hoop beschamen? / 't Loon des strijds is Jezus' troon.

Ps. 50:1—5; Jes. 21:11
Matth. 24:13; Hand. 9:6

412

1ste. | 2de.

1. { Ik vroeg dae wach - ter: Zeg mij toch Ben ver van 't va - der - huis ik oog? } ten doer.
{ Schepmaed, sprak bij. "da mor - ges - gloor Brekbreeds ia 't Oos. } ten doer.

{ Ver - trang dae niet, maar rep uw vest. } Vol - hard haast rijdt voor uw ge - ticht Gods huis is eeu - wig licht.
{ So wie u kind - red nog ontmoet. }

2 Ik vroeg een krieger, oud en grijs, / En vrolijk zong hij, God ten prijs: / „Bang was de strijd, maar schild en zwaard! / Heb worst'leend ik bewaard. / Sta pal dan, elk gevraar ten trots; / G' ontvingt een wapentrusting Gods, / De Veldheer zelf staat ons terzij, / Naar 't noodt doet ons nabij.”

3 Ik vroeg 't der aard' en zon en maan, / En 't was als deed mij elk verstaan: / „Welhaast bepaalt geen tijd ons spoor; / Het eeuwig licht breekt door; / Schep moed dan en zing blij te moë; / Reeds wenkt Gods morgenster ons toe, / Die bode van den blydsten stond / Den eeuw'gen dag verkondt.

4 Niet ver van huis! Gemeente Gods, / Zij steil ons pad en scherp de rots / Een lattel wijl, en voor altijd / Te hoven moeite en strijd, / Klinkt voor den troon ons zegelied, / Dat hulde en dank den Vader biedt: / „In Christus redd' ons Zija gena, / Looft God, halleluja!”

Matth. 7:13—14

413

Wijze: 't Was nacht, toen 's herders luist'rend oor, No. 43

1 Wie gaan zoo armelijk daarheen / Wat trekt en drijft hen aan, / Die ginds dat enge pad betreën / Met zoo onffen baan? / 't Zijn kind'ren van een koningsstam; / Voor hooger riksgebied / En 't hun tot heil geslachte Lam / Klinkt vrolijk steeds hun lied.

2 Maar zie, hoe schamel is hun kleed / En zonder zwier hun vaan! — / 't Schort aan de maat, waarmeē gij meet, / Gij ziet den schijn slechts aan. / Maar waarom kozen zij een pad / Zoo lastig voor hun voet? — / 't Is 't spoor, dat eens hun Heer betrad, / Hun heilig door Zija bloed.

3 Maar zie daar ginds die breede baan, / 't Zijn bloemen daar en spel. — / De weg, dien werelddienars gaan, / Eindt in verderf en hel. / Hoe, kunnen wij geen ander pad / Tot ons behoud betreën? / De weg naar 's hemels vredestad / Is Christus, Hij alleen.

Jes. 52:1—2; Matth. 25:1—13
Openb. 22:20

414

Wijze: Looft den Koning aller volken, No. 33

1 „Waakt, ontwaakt!“ zoo klinkt de horen / Des wachters op den hoogen toren: / „Word wakker, o Jeruzalem!“ / „Middernacht!“ zoo hoort men schallen / Met luiden klank van Zions wallen, / „Waar zijt gij, maagden? hoort Mijn stem! / Staat op, de Bruigom naakt! / Neemt uwe lampen, waakt! / Halleluja! / Houdt u bereid: / 't Is bruiloftstijd! / Begroet Hem, Wien g' u hebt gewijd!“

2 Zion hoort den roep weerklinken; / Haar hart springt op, haar oogen blinken; / Met blijden haast rept zij den voet. / Zie, Hij komt, zoo sterk en prachtig, / Door waarheid en genade machtig; / 't Wordt licht, zoodra zij Hem ontmoet. / Kom, Jezus! onze kroon, / Gods eengeboren Zoon! / Hosanna! / Uw glans bestraal! / De bruiloftszaal, / Waar Gij ons nooit ten avondmaal.

3 Glorie zij U toegezongen / Met mensen- en met engelentongen, / Met bekkenklank en harpspeltoon! / Paarlen zijn uw cerebogen, / O stad, waarin w'ons scharen mogen / In 't engelenkoor rondom Gods troon! / Geen oor heeft ooit gehoord, / Geen oog ooit nagespoord / Zulk een vreugde! / Zoo juublen wij, / En zingen blij / De hallels met der eng'len rei.

(Overgenomen uit „Christelijke liederen“)

Jes. 6:8; Joh. 4:35
Efez. 6:12—13; 1 Tim. 6:12

415

Wijze: Looft den Koning aller volken, No. 33

1 Broeders, zusters, op ten strijde! / De Koning riep ten allen tijde; / Hij riep ook ons op dezen stond. / Neeen, wij laten Hem niet wachten; / Hij toch heeft recht op onze krachten. / Hem trouw beloofd met hart en mond! / De Koning van de kerk / Begeert, dat wij Zijn werk / Doen met vreugde. / O, welk een eer! / Wij komen, Heer! / Gij zult ons in den strijd behoēn.

2 Satan woedt aan alle kanten / Met zijne duizenden trawanten, / En waant deez' aard zijn eigendom. / Met zijn honderduizendtallen, / Zij zullen voor den Koning vallen; / Die geeft heel d'aard aan God weerom. / Hoog waait de kruisbanier, / En 't Christenvolk houdt fier / 't Hoofd geheven. / De Irijsroep klinkt, / En geestdrift blinkt / Al Jezus trouwen in het oog.

3 Hoort, daar ruischt een zee van klachten / Dier scharen, die zoo lang reeds smachten / In 's vijands wreed en loodzwaar juk! / 't Zijn de slaven van de zonden, / Wier harte bloedt uit tal van wonderen, / Die kwijnen in hun ongeluk. / Zij roepen bij hun lot / In hunnen angst tot God. / Op! ter hulpe! / Wij al te zaām, / In 's Heeren naam. / Den strijd der vrijheid daar gestreën!

3 Heft uw oogen! Ziet de velden, / Waar onze zaaiers henensneden, / Beloven reeds een volle schuur. / Maar die arbeid vraagt meer handen. / Op, op dan! naar de heideelanden! / Voor 's Heeren toekomst maakt het nu! / Ons allen roeft Zijn stem. / Wij willen ons aan Hem / Blijde geven; / Wij werken meē, / Bij 's harten bē: / Dat ras de heiloogst binnen zij!

(Overgenomen uit „Christelijke liederen“)

Ps. 50:5

416

Niet te vlug

1. Als do Zo . ne Gods de eng' len uit . zendt o ver heel de
2. Als de en . gel zweert bij Hem. Die macht heeft, dat het is go .
3. Op de waag'nen Is . ra . els, En naar de Gods stad, won . der
4. Aan den oc . ver van het wa . ter, dat uit 'sHee . ren troon ont .

aard, En Hij Zijn ge . trou . we die . naarslot Zich gaar! Als de
schied, En de ve . reld . pracht ver . dwij . nen moet in 't niet, Za . lig,
baar, Voorteen sloet van en . g'len de ver . los . to schaar; Paar . len
springt, En in 't mid . den van de schaar, die ju . bel zingt, Klikt dan
tot zichgaart

doo . den uit het graf ge . roe . pen wor . den, groot en klein, Welk een
die dan tot zijn Heer en Za . lig . ma . ker wordt ver . gaard, Kind des
zijn haar poor ten en op 't zui . verst eel . ge . steent' ge . sicht; Voor haar
ton . na . zing . baar lof . lied der ge . koch . ten van deez' aard: Waar . dig,

Koor.
gro . te toe . ver . gaad' . ring zal 't dan zijn.
he . mels, vrij ge . maakt van de . ze aard'. Welk een
glans ver . doest der zon . ne glist' rend licht.
waar . dig, Heer, Gij zijt de hul . de waard!

wel . kom, wel . kom
welkom on . zer dier . b'ren, die zich dan weer bij ons schaaren. Op den

eersten dag van 't hemelsch ju . bel jaar, jubel jaar! Welk een welkom, als wij vrienden dier'b'ren
wel . kom,
dan voor eeu . wig weer zien. Hart'lyk wel . kom der ver los . ten zal dat zijo.

Ps. 103:3

417

J. B. STOCKTON

1. De groo - te Red - der is na - bij, De lief - de - vol - le Je - zus;
2. Ver - ge - ven is uw zondeschauld, Zegt red - dend tot u Je - zus;
3. Zingt, broe - ders, me - de tot Zijn lof, Ver - heft den naam van Je - zus;
4. Dat arm en rijk, dat oud en jong, Zich paar in't lied voor Je - zus;
5. Eens lo - ven aarde en be - met naam, Ver - loste en en - gel, Je - zus;

Zijn woord reeds maakt van vree - ze vrij, O hoor de stem van Je - zus.
Om - dat Hij al - les heeft ver - vuld, Wacht u de kroon bij Je - zus.
Waar zus - ters, vindt gij schoo - ner stof? Komt zingt met ons van Je - zus.
Hem roem, die't pleit voor ons vol - dong, Den Za . lig . ma . ker Je - zus.
Hun eeu . wig lof - lied meldt uw naam, En dien al - leen, Heer Je - zus!

Koor.

Zoet - ste toon van 't ee - rafe - lied, | Is uw naam dat woord ons niet, Je - zus, dier - b'ro Je - zus!
Klank, die vrede en ho - pe biedt,

Openb. 1:7; 22:12 en 14
1 Thess. 5:1-6

418

Opgewekt

W. J. KIRKPATRICK

1. Heil'-gen, waakt, het tijd - stip na - dert, Dat de Heer Zijn
2. Laat al - om Zijn heil - maar hoo - ren; Bidt hem, die, in
3. Ko - nink - rij - ken zijn ge - val - len; On - der - gang be -
4. Zon - daars, hoort naar Je - zus' be - de; Zijn ver - zoe ning

volk ver - ga - dert; Houdt uw lam - pen bran - dend, vro - men,
schuld ver - lo - ren, Roek' - loos vreugd' nog vindt in 't kwa - de,
dreigt ons al - len. Dringt dan tot de Rots te vlie - den,
schenkt u vre - de; Door Zijn bloed, voor ons ver - go - ten,

Koor.

Haas - tig kan de Ko - ning ko - men.
Dat hij ach - te op Gods ge - na - de. Ziet, Hij komt, Je - zus, Hij
Die al - een be - houd kan bie - den. Is ons 't pa - ra - dijs ont - slo - ten.

komt; Hij ver - schijnt ou eeu - wig le - ven, Za - lig - heid Zijn.

volk te ge - ven, Eeuw' - ge vreugd bij hun - nen God.

ZENDINGSLIEDEREN

„En Hij zeide tot hen: Gaat henen in de geheele wereld,
predikt het Evangelie allen creaturen.”

Markus 16:15

419

Joh. 9:4; Jes 6:8

1. Werk,want de nacht zal ko - men, Werk van den mor - gen aan;
2. Werk,want de nacht zal da - len, En eer uw hart'ver - moedt;
3. Werk,want het rust - uur na - dert, Zie, hoe het wes - ten wacht,

Laat niet in wuf - te droo - men 't Och - iend - our ver - gaan.
Werk door dan, ook bij 'tstra - len Van den mid - dag - gloed.
Van gou - den glans door . a . derd, Haast komt nu do nacht.

Tijd weet van slaap noch rus - ten; Zie 'tzon - licht op zijn baan,
Uit al uw macht go - du - rig Vol - bracht, wat gij ook doet;
Zoo keert ons licht tot dui - ster, Wordt macht'loos on - ze kracht!

En laat u niets ge - lus - ten, Voor gij hebt ge - daan.
Een geest, go - trouw en vu - rig, Maakt uw ar - beid zoet.
Maar werk houdt eeu - wig luis - ter, In den Heer vol - bracht.

Luk. 15:8—10

420

Matijs

1. Gij, die kroon ju . wee . ten zoekt. Weet, dat dik wijs in het
2. Zie . len, ver verdwaald van God. Zie . len, door de smart ver.
3. Breng die di . a. man. ten Hem. Die Zijn bloed voor hen ver.
4. En straks in de beer. lijk heid, Als wij al . len bij Hem

slijk Nog de bes . te paard. ten zijn Voor des Mees.ters ko . aink .
scheurd, Zie . len, zuch.tend, roe . pen u, Moe . ten uit het slijk ge .
goot; En ge . was, seben.zui . ver. rein. Schit.tren al . len, klein en
zijn, Schit.tren die ju . wee . len schoop. Blia . ken in Gods zon . ne .

Koor.
rijk, beurd, groot, schijn Kroon - ju . wee . len, kost . b're zie . len,

Nog be.dekt met stof en slijk, Zoo ken wij als kost . b're

zie - len Voor des Mees .ters ko . aink . rijk.

(Overgenomen uit den Zangbundel van Joh. de Heer)

281

Hand. 16:9

421

D. MABON

1. { Van Groenlands kil - le stranden, Van oost- en wes-ter - grens, } Rijst een ga - bed, een wenach; Wear
Uit rots-kloof, woud en zaan - den on - der t'zondaars - lij - den Het zondaars - hart ver - bloedt, Daar gucht oock om ba - trijd'en 't Naar God ge - vormd ge - moed.

2 Wat baat aan Ceylons drev'en / Haar geur en specerij, / Zoolang haar kind'ren leven / In zonde's slavernij ? Ach, bloem en vrucht getuigen, / Maar vrucht'loos van den Heer; / De Heid'nien zien ze en buigen / Zich blind voor 't schepsel neér.
3 Stuwt, winden, stuwt de stroomen / Vooruit met dubb'le kracht, / Waar 's Heeren knechten komen / Met schatten, lang gewacht. / Help't 's mensen woord getuigen / Van uw en hunnen Heer; / En hart en knieën buigen / Haast in één naam zich neér.

Matth. 9:38

422

I. B. Woodsbury

1. Komt maaiers,'t is nu oogsttijd, Ziet aarz'leind niet in 't rond, De tijdstroem kent geen rusten
D. S.—Hij riep u als Zijn knechten

Einde.
D. S.
En haast naar de avondstond; Al zijn de maaiers weinig, Dit is des Hee - ren zaak;
Elk tot een eigen taak.

2 Wacht niet tot and'ren komen, / Maar sla den sickel aan, / En bindt tot volle schoven / Het rijpend goudgeel graan. / De Meester riep en stelde u / Tot werkdoen, waar gij zijt: / Een arbeid afgewogen / Naar d' u beschikten tijd.
3 Rept, maaiers, dan de handen; / Hoe klein gij zijt in tal, / Gelooft, dat God u sterken / En nooit begeven zal, / Hij is de Heer des oogstes, / Het geldt Zijn eer en schat; / Bedenkt dan met wat liefde / U God heeft liefgedad.

4 Zijn liefd' in Christus dring' u! / Tot werken zonder rust, / Zied' op de sabbats-vreugde, / Die wacht aan gindsche kust. / 't Is hier een tijd van zweugen, / Van ijv'ren vroeg en laat; / Heil, die eens met zijn Koning / Gekroond ten oogstfeest gaat.

Hand. 11:18

423

1. Ik denk zoo caak aan 't Hei-den-land, Ver van hier,
2. O hoe be-klaag 'k de kin-dren daar, Ver van hier,
3. 'k Wil vu-ri g bid - den, dat de Heer Ver van hier,
4. En als dan eens 't ba-zuin-ge-schal Ver van hier,

1. ver van hier! Aan 'tschoo-ne, maar af-go-disch straud,
2. ver van bier! Al is hun land ook schoon voor waar.
3. ver van bier! Zijn Goe-den Geest zend tot hen neer,
4. ver van bier! Van Je-zus' lief-de spre-ken zal,

1. Ver van hier, ver van hier! Hoe me-nig kind buigt
2. Ver van bier, ver van hier! Ik zou niet graag mijn
3. Ver van hier, ver van hier! 'k Geef ook mijn pen-nink.
4. Ver van bier, ver van hier! Dan val len d'af gods.

1. zich daar neer, Voor af-gods-beel-den keer op keer, En
2. klei-nen hof, Ver - rai- len voor een pal-men-hof, Waar
3. ske voor-taan, Op dat Gods E-van ge lie-blaan, Gods
4. beel-den neer, De Hei-den bren-gen Je-zus eer, En

1. kent geen an-dren God en Heer! Ver van hier, ver van bier!
2. 'k niet kon zin-gen tot Gods lof! Ver van hier, ver van hier!
3. bo-den tot hen mo-gen gaan! Ver van hier, ver van hier!
4. prij-zen Hem, der hee-ren Heer! Ver van hier, ver van hier!

Joël 3:13

424

G. F. Root

Moderato

1. Wie slaat meē den sik - kel tot oogs - ten aan? Ziet, de ak - ker sijn goud -
2. De we - reld is de ak - ker, die God ons wijst, Waar't rij - pen - de graan
3. Nu roept ons Zijn lief - de naa - rij - pend veld, Waar de nar in haar vol -
4. Als't werk is vol-bracht, wachtden maal-ers't loon; Het feest na den oogst

geel van 't rij - pend graan; De sik - kel der waar-heid, Gods Woord, geeft macht;
Hem als land - man prijst; Wat on - kruid de vij - and er werp' bij nacht,
held Zijn trouw ver - meidt; Luid klink'er ons oogst - lied, met hart en mond
is des ar - beidskroon; Wel - za - lig wie trouw zij - ne taak vol - endt,

Koor.

Met blijd-schap Zijn oogst dan ter schuur ge - bracht.
Zijn po - gen bleek ij - del door's Hee-ren macht. Komt, slaatden sik - kel bij't
Zij inaa - end in psal - men Ziju roem ver - kond.
Gods liefde in haar rijk - dom bij feestvreugd kent.

oogst-lied aan; Ter ee - re des Mees-ters't heug - lijk werk ge - daan; Na

d' arbeid't oogstfeest, het vreugdemaal In 's Ko-nings feest - lij - ke vors - ten - zaal.

Openb. 2: 4—5

425

Jacob Hoff

1. Waar is des Christens vuur der eer-ste lief-de. Waar is de
 2. Ziet gij in Gods ge-meen-te niet de ar-men, Die bitter
 3. Kunt gij daar gij Gods rijk toch op moet bouwen, Zoo le-dig
 4. Hoe zegt de Bij bel wat staar daar ge-schre-ven, Is querig-

eenheid en de broeder min. Waar d'of-fer-geest, dat ie - der zich ont-strijden om hun daaglijksch brood. Hebt gij geen hart voor hen en geen er-staan en neemt geen deel aan 'twerk. Klopt uw ge - we-ten niet, dit te aan-heid daar niet het ergst van al? Wat vreugde heeft een rij - ke na dit

rief - de Tot ander heil uit wa - ren Christenzin? barmen? Komt gaat dan heen en le - nigt hunnen nood. Gaataan den arbeid, schouwen? Komt staat dan op. Gods arbeid maakt u sterk. Leven! Zoo werken geefst, dat gij niet komtten vall

Met lusten ge - bed. Gaat aan den arbeid. Door Godu gezet. Steenen ont-

Gaat aan den arbeid. Door Godu gezet

breken Aan 'thuis vanden Heer. Straks komt de Meester. Komt, toest nu niet meer.

Joh. 4: 35—38

426

Resoluto

A. Zutavern

Jacob Hoff

1. 's-Heeren volk, let op de teek-nen: Wit ten oogst staat reeds het
 2. Spoedig, bij die groote scheiding Wordhet eind - lijk o-pen-
 3. De ge - na - de spoedtten ein - de G'loof al - leen in Christus?

veld. Weldra klinkt de roep der maa - ers. D'akker wordt ten oogst ge - baar Wat het on - kruid, wat de tar - we On - der s-Hee - ren kin - der - bloed. 't Bruiloftskleed moet gij be - zit - ten Als Gods lout - ring, u ont -

steid. Eng len wor - den uit - ge - zon - den, Om ult ie - der volk en schaar Schriktdan je - zus door Zijn rein - ging. Me-nig mensch op uit zijn moet. 's-Heeren volk, let op de teek-nen. Waakten werkt, steeds houdt u

land rij - pe tar - we te ver - gaad - ren. Doch het onkruid wordt verbrand. rust. Of dan wordt de hoop der zon - daars Bij zoo ve - len uit - ge - bluscht. rein. Je - zus zal niet lang meer toe - ven, maar Zijn komst zal spoedig zijn

Titus 2:14

427

1. Op, aan 't werk! De dag vliedt he - uen! Zie, hoe
2. Als gij op des Mees - ters roep - stem, Wil - lig
3. Zie in't rond! Aan - schouw het oogst - veld, Wui - vend

1. d'a - vond - scha - duw naakt, En hoe 'tu om - hul - leud
2. aan den ar - beid gaat, vindt ge op 'sle - vens krou - kel -
3. dik met gol - vend graan! Waar - om bindt ook gij geen

1. duis - ter, Wel - dra al uw af - beid staakt. Zie - len
2. pa - - den, Meeu - ge ziel, die wach - tend staat. O, hoe -
3. schoo - ven? Wat - om laat gij 't ko - ren staan? Zijn de

1. om u gaan ver - lo - - ren, Zin - ken neer in 'tgraf wel -
2. ve - len kwij - neu be - - nen, Zuch-tend on - der grie - vend
3. zie - len u niet dier - baar? Is uw rust u meer nog -

1. dra - Nog is't tijd, o ga dan he - den Tot hun
2. leed, Die u gaar - ne zou - den vol - gen, Waart gij
3. waard? Werk toch, werk toch voor den Mees - ter, Tot Hij

1. red - ding, spoe - dig ga!
2. tot hun hulp ge - reed!
3. we - der - komt op aard!

(Overgenomen uit „Zionsliederen”)

Ps. 126:6

428

C. S. CABLE

1. Wie hier gaat en zaait met tra - nen, Ee - nig ziende op's Vaders eer,
2. Wordt dan nooit het zaai - en moe - de, Woeker met uw kracht en tijd;
3. Ziet in't rond, aanschouwt de vel - den; Ziet, hoe God er was - dom geeft;

Oogst een vreugd, die nooit zal ta - nen, Eeu - wig za - lig bij den Heer.
Eens wordt in den dag des oogs - tes Naar uw werk uw hart ver - blijd.
Hon - derd - vou - dig zal zijn oogst zijn, Hoe de vij - and Hem weerstreeft.

Koor.

's Hemels dauw bevocht zijn ak - ker, Koest'rend stoof de zon het zaad,
's He - - mels dauw bevocht zijn ak - ker, Koes - - rend stoof de zon het zaad,

Tot met vol - ge - la - - den a - ren 't Goudgeelgraan te rij - pen staat.
Tot . . . met vol - ge - la - den a - ren

Jes. 6:8

429

Liefelijk

p

1. Hoor des Hei - lands vrien - d'lijk noo - den: Wilt gij tot Mijn
2. Kunt g' al niet aan ver - re stran - den Hei - d'nen win - nen
3. Sprekt gij niet der en'g - len ta - len, Mist gij Pau - lus'
4. Dek' u nooit het woord der traag - heid: „Wat zou ik, die
ak - ker gaan? D'oogst is rijp en beeldt den maai - er,
door uw woord, Zie, na - bij u le - ven Hei - d'nen
ga - veen kracht, Toch kunt gij in een - vond zeg - gen,
niets ver - mag?" O, ga - noeg zij 'tu, dat Je - zus
Op zijn sik - kel wacht het graau. Luid en drin - gend
In een nacht van zon - de voort. Mist gij 'srij - ken
Wat voor u de Heer vol - bracht. Derft gij 'twoord, dat
Vra - gend op u ne - der zag. Doe, wat Hij be -
roep! de Mees - ter, En een vorst' - lijk loon soenhkt Hij.
goud en zil - ver, Toch der we - duw' pen - ning niet;
god - de - loo - zen Voor Gods oor - deel sid - d'ren doet,
geert, blij - moe - dig, Dat Zijn werk uw vreug - do zij;
O, wie hoort Hem en zegt dankbaar: „Heer, hier ben ik, zend ook mij!“
Je - zus loont zelfs, wie ver - moe - den Slechts een be - ker wa - ter biedt.
Toch kunt gij den kin - d'ren zeg - gen: „On - zo God is - eind' loos goed!“
Laat Hem blij - deuw ant - wort hoo - ren: „Heer, hier ben ik, zend ook mij!“

Luk. 15 : 4—7

430

1. Zie, ne - gen en ne - gen - lig keer - den weer Tot
2. Heer, ne - gen en ne - gen - lig tel - len wij, Een
3. En weg ging de Her - der, maar geen ver - nam, Hoe
rust en vel - lig dak, Maar hoe men ook tel - len mocht
enk' le slechts ont breukt, „Zwijgt stil," zegt de Her - der, „Ik
hoog het wa - ter stond, En hoe Hij moest wor - ste - len,
keer op keer, Het hon - derd - ste ont - brak; Het
hoor, hoe Mij Die een ling kla - gend smeekt - 't Is
eer Hij kwam, Waar Hij den zwer ver vood. Ge
was nog ver - doold in bosch en kloof, En ver van zijn stal aan 't ge -
guur op 't geberg' en donk' - re nacht; Ik voel met wat angst die ver -
klemd in het hout, van wrin - gen moe, En kracht' los van 't bla - ten tot
dier - te ten roof, En ver van zijn stal aan 't ge - dier - te ten roof.
lo - re ne wacht, Ik voel met wat angst die ver - lo - re - ne wacht.
ster - vens toe, En kracht' los van 't bla - ten tot ster - vens toe.“

4 „Maar, Heer, zie die droppelen bloed in 't spoor, / Dat door de bergen gaat! / „Ik kocht in den nacht Mij Mijn schaap daarvoor, / 'k Heb beek en vlied doorwaad. / Al scheurden Mij doornen hand en voet, / Ik kocht het Mij weder ten prijs van bloed.“ (bis)

5 En door het gebergte weerklonk de kreet: / „Wees nu met Mij verblijd; / Mijn schaap, dat een lokaas verdwalen deed, / Is van den dood bevrijd.“ / En d' engel herhaalt het jubelwoord: / „De Heer geeft Zijn bloed voor wat Hem behoort.“ (bis)

Joh. 4 : 35

431

J. H. FILLMORE

1. Vol - gers van Je - zus, de dag is na - bij, Vel - den reeds wit tot den
2. Veel is het werk, maar het loon ook is groot; Ziet op de maai - ers, hun
3. Heer, och, ver-haast zelf de feeststond der vreugd, Waar - in zich zaai - er en

oogstaat ons Hly; Merk op Zijn wen-ken, waakt op tot Zijn werk; Hij maakt ons, die
broe - der - zin nooit Ern - stig u smeekend: "Oeh, bidt, bidt ook gij, Dat God ons ver-
maai - er verheugt; 't Utr, dat uw voorraadschuur vol is ge - laan En 't feest-lied des

Koor.

zwak zijn, tot Zijn taak klock en sterk.
hoo - ring schenk', ge - na - dig ons zij." Roep Hem aan, Chris - ten, waak en bid;
oogs - tes U ter eer op zal gaan.

Vraag's Mees - ters hulp, want Zijn ak - kers zijn wit; Ga - der Hem schoeven, breng
Zijn oogst in de schuur Haast kroont onzen ar-beid 't feestmaal ceu - wig tu duur.

Matth. 13 : 39

432

G. A. MINOR.

1. Zaai - en we in den mor - gen, Eer de zon de gloed geeft, Wie in trouw vol - har - den,
2. Zaai - en we als de jonk - heid lokt met haau - ver - ma - ken: Zaaien we als met eer en
3. Zaai - en we al met tra - nen, 't oog dan op den Ko - ring, Die als man van smar - ten

beidt het heug - lijkst loon; Zaai - en we op deu mid - dag, tot ons, d'a-vond moed geeft,
goud de we - reld vleit; 't In de trouw vol - har - den doet al - teen ons sma - ken
ons is voor - ge - gaan; Na't vol - har - dend zweogen breekt met vreugd - be - too - ning

Koor.

's Mees - ters wel - be - ha - gen schenkt aan 't werk Zijn kroon.
't Vol - ko van de vreug - de, die den maai - er beidt. Zien wij op deu oogst,
Voor den wak - k'ren maai - er 't feest des oogs - tes aan.

Zien wij op den oogst, Als Gods wel - be - ha - gen Dear - beid Hem ge - wijd.

Der getrouw'en vlijt, Al hun moeite en strijd d' Eerekroon doet dragen, Is de ju - bel - tijd.

2 Sam. 22:33; Hag. 2:5
Math. 24:13; 1 Thess. 5:14

433

1. Aan het werk! aan het werk! in den dienst van den Heer; Als wij
2. Aan het werk! aan het werk! zie de hon - gri - gen aan; Laat ver -
3. Aan het werk! aan het werk! er is werk voor elk - een; Wordt Gods
4. Aan het werk! aan het werk! in de kracht van den Heer; Eens aan

1. doen naar Zijn wil, geeft Hij kracht meer en meer; In den
2. moe - den met u naar de le - vens - bron gaan! On - ze
3. rijk uit - ge - breid, dan vliegt duis - ter - nis been; En Gods
4. teind van de reis kroont ons Je - zus met eer; In den

1. Heer zijn wij sterk en be - kwaam tot den strijd; Hij blijft
2. roem, on - ze eer ligt in't kruis van den Heer, En wij
3. Naam wordt ver - hoogd, en Gods volk is dan blij, Als bet
4. he - mel der zaal - gen klinkt een - maal ons lied; En wij

1. ons steeds na - bij met Zijn Geest 'tal - len tijd.
2. jui - chen al - om: „God ver - lost keer op keer!"
3. woord klinkt al - om: „God ver - lost zon - daars vrij!"
4. jui - chen dan blij: „Hij ver - los - te ons om niet!"

KOOR

Houdt steeds aan, houdt steeds aan, houdt steeds
waakt en bidt, waakt en bidt, waakt en bidt,

aan, houdt steeds aan, Je-zus brengt Zijn loon, En Hij
waakt en bidt, waakt en bidt,

geeft een kroon, Houdt aan, tot - dat de Mees - ter komt!

(Overgenomen uit „Zionsliederen”)

Openb. 14:14—15

434

Wijze: Kom, Heil'ge Geest, en
daal, No. 34

1 De dag des oogstes naakt, / Zijn morgen is nabij, / Gij, 's Heeren knechten, bidt
en waakt, / Zijn oogst is 't feestgetij.

2 Schoon in een stuggen grond / Uw zaad met tranen val', / Den Heer des oogstes
roemt uw mond / Welhaast met lofgeschal.

3 Heft opwaarts hart en oog, / Uw Koning, die u beidt, / Komt eerlang op der
wolkenboog / In volle heerlijkheid.

Pred. 11:6

435

Wijze: Hoe lief'lijk is uw voet,
No. 128

1 Zaai van den morgenstond / Tot d' avond val' uw zaad, / God, die u op Zijn
akker zond, / Is wondervol in raad.

2 Wanneer gij 't niet vermoedt, / Uw kracht en hoop vergaan, / Verblijdt u met een
overvloed / De Heer, van 't deugdzaamst graan.

3 Vergeefs is d' arbeid nooit / Gewrocht in 's Heeren kracht, / Hoc traag gij 't
zaad, door u gestrooid, / In zijn ontkiemen acht.

4 Verbeid dan 's Heeren tijd; / Wie hier met tranen zaait, / Wordt naar zijn moeit
en zorg verblijd, / Als hij met danklied maait.

„Vergeet de weldadigheid niet; want aan zoodanige offeranden heeft God een welbehagen.”
Hebreën 13: 16

Hand. 20:35

436

F. W. N. Hugenoltz

Opgewekt. Tamelijk sterk

J. L. van den Broeke

1. Veel voor an - de - ren to wa - zen. Hen te hel - pen, al - tijd
 2. lief - del - leen maakt waar - lijk blij - de. Al - tijd als 'k mij zelf ver -
 3. Schat van re - de en vreugd van bin - nen. 'k Wensch, ik zoek u al - tijd

1. weer, Och, mocht dit da - vreug-de wor - den. Die ik bo - ven al be -
 2. gat, Om een an - der rijk te ma - ken, Wacht - te mij een groe - ter
 3. weer; Heer - lijk is het veel te ont - van - gen. Maar wie geeft, hij wint nog

1. geer, die ik bo - ver al te - geer. Za - lig, za - lig,
 2. schat, wacht - te mij een groo - ter schat. Za - lig, za - lig,
 3. meer, maar wie geeft, hij wint nog meer.

za - lig is hij, die geeft wat hij heeft en zich rijk voelt er bij.

Math. 26: 11; 25: 40

437

Andante

1 Grijpt toch de kan - sen, door God u ge - ge - ven! Kort is uw zijn hier; de
 tijd snelt daar - heen. Wat toch blijft o - ver, o zeg, van dit le - ven?

KOOR

Dearbeidder lief - de, ge - daan om u heen! Niets is hier blijvend! Niets is hier
 blijvend! Al - les, hoe schoon ook, zal eenmaal ver - gaan. Maar wat gedaan
 werduit lief - de voor Je - zus, Dathoudt zijn waarde en zal blij - ven bestaan.

2 Geef dan uw tijd niet aan ijdele zorgen! / Help hen, die vielen; breng troost in hun smart! / O, laat uw licht schijnen blij als de morgen; / Sprek van den Heiland, Die rust geeft voor 't hart!

3 Weet: al uw arbeid, uw lijden voor Jezus. / 't Wordt door Hemzelve geschat naar zijn waard! / En eens daarboven, daar vinden wij weder / Vruchten van 't zaad, dat wij strooiden op aard!

(Overgenomen uit den Liederbundel van het Leger des Heils)

Ps. 41: 1-4; Mark. 9: 41
Hand. 20: 35; Hebr. 13: 16

WELDADIGHEIDSLIEDEREN

438

E. Gebhardt

1. Zeg, waarom nog wachten, mijn vrienden? O sluit u
2. Wat baat u het dralen, o vrienden, Komt lenigt
3. Gevoelt g'in uw harten, o vrienden, Hoe armoë
4. Het weldoen wordt zeker, o vrienden. Vermeld in

tot weldoen toch aan! Verschrik'lijk zijn nood en el-
de kwel-len-de nood. O laat toch uw har-te hen
brengt lij-den en pijn. Laat toch dan met blijdschap uw
de he-mel-sche blaan. Want wat wij hier doen aan de

len - de, Waar mensen gebukt onder gaan.
vinden. Die smachten naar 't daag'liksche brood.
le - ven Een blyk van wel - da - dig - heid zijn.
ar - men, Dat hebben wij Je - zus ge - daan.

WELDADIGHEIDSLIEDEREN

1-3 Waarom, waarom, waarom blijft le-dig gij staan?
4 Daarom, daarom, daarom blijft le-dig niet staan!

Waarom, waarom, grijpt gij niet helpend hier aan?
Daarom, daarom, slui - ten wij helpend ons aan!

2 Kor. 5: 14; Luk. 10: 2
Hosea 10: 12; Ps. 40: 6

439

Wijze: Reeds nu gunt u een
voorsmaak God, No. 355

1 Gij, die des Heeren arbeid deelt, / Verkonders van Zijn Woord, / Zijn troost-
woord, dat de wonderen heeft, / In 't hart van angst doorboord.

2 Vertraagt niet, ijlt met liefdedrang, / Getuigt met heil'gen gloed; / Opdat Gods
vrede d' angst vervang / In 't afgewijnd gemoed.

3 Wekt kloekheid, wekt geloof en hoop, / Waar moedeloosheid woont; / Zoo ziet
g' eens, na voleinden loop, / Uw trouw met eer gekroond.

4 Kort is de tijd en d' akker groot; / Verkondt dan vroeg en spå / Verloren zondaars
in hun nood / Gods rijkdom van genâ.

Hebr. 2: 10—12; Fil. 3: 17
1 Petr. 4: 8—10

440

Wijze: Hoe zoet, Heer Jezus,
klinkt Uw naam, No. 360

1 O God, die onze Vader zijt / In Christus, Uwen Zoon, / Geef, dat ons hart, U
toegewijd, / Uw liefdebeeld ook toon'.

2 Laat van Uw liefd' ons spiegel zijn / In 't dienen van elkaar; / Leer wars ons zijn
van vorm en schijn / En in 't U volgen, waar.

3 Vereen Gij zelf door hechter band / De dragers van Uw naam, / En breng' ons
eens in 't Vaderland, / Uw liefde als broeders saam.

Luk. 14:13—14; Joh. 3:14—15

441

D. S. HAKES

1. Staat hon blij, die hulp u vra - gen, Laat, wie dorst - ten, bij hun pijn, Wil - lig
 2. Wijst ver - loor - nen op den Her - der, Die voor ons Zijn le - ven gaf; Biedt hen:
 3. Biedt, wie nog der we red le - ven, Toorn ver - gaad - rend als een schat, Dat hun

om wie angst doet kla - gen, Troostera in hun nood te zijn, Wijzien op een Heil land
 "Ar - men, dwant niet ver der Van de veil geschaapskoo - sf." Uit de rots-kloof uit de
 hartze aan Je zus ge - ven, Die zoo lang henwachte en bad, Laat het hen in ons aau-

he - nen, Oms tot in den dood ge - noeg, Die, voor ons in 't vleesch ver - scheen, Al - ler,
 door den Heil Zijn hand ons op met macht; Laat dan red - den u, ver - loor - nen, Je - zus
 schouwen, Welkeen rust aan 't hart Hij biedt, Welkeen heil, bij 't op Hem bon - wen, 't Hem be -

Koor.

oek hun zon - den droog, hoort uw jau - mer - klacht. Rest hoog op' de van de le - vens, Je - zus' heil - ge kruis - ba -
 hoo - rend hart ge - niet,

nier; Zegt: "De Ileer is in - ons mid - den, Komt tot Je - zus, Wij is hier.

Pred. 9:10

442

IRA D. SANKEY

1. Hebt een oog voor ben die trou - ren, Eer uw dag ten ein - de spoedt;
 Haast u droe - ven op te beu - ren, Eer uw dag ten ein - de spoedt;
 2. Koopt den tijd uit, mild in ga - ven, Eer uw dag ten ein - de spoedt;
 Weeuw en we - zen kunt gj la - ven, Eer uw dag ten ein - de spoedt;
 3. Knoopt door wel - doen lief - de - daa - den, Eer uw dag ten ein - de spoedt;
 Help, waar nacht en storm doet stran - den, Eer uw dag ten ein - de spoedt;

Wat ver - mag een ghim - lach niet, Wear de lief - de lij - den ziet, En van
 Waar gj rond - ziet om u been, Trefst u lij - den en ge - ween; Richt, waar
 Za - lig, die bij wei - doen leeft, Voet geen of - fer dienst of heest, Maar zich -

Koor.
 har - te bijstand biedt, Eer haar dag ten ein-de spoedt,
 nood is, dan uw schrein, Eer uw dag ten ein-de spoedt, Eer uw dag, Eer uw dag,
 zelf bij 't zijne geeft, Eer ziju dag ten ein-de spoedt, Eer uw dag, Eer uw dag,

Eer uw dag, Eer uw dag, Eer uw dag ten einde spoedt, Toont u voor uw naaste goed,
 Eer uw dag, Eer uw dag,

Gal. 6:2; Spr. 19:17

WELDADIGHEIDS LIEDEREN

443

W. Lüthmann

Jacob Hoff

1. Heer wil' een hart vol liefde schenken, Een hart dat
2. Een hart be-reid voor U te strij-den, Der zon-de
3. Een hart dat als de stormen woe-den. De macht der

naar Uw eischen vraagt. Dat zondler aan zich zelf te
macht leert te-gen staan. Dat door Uw lief-de zich laat
bran-ding weder-staat. Met liefd'en heil de wereld

denken. De last van and'ren me-de-draagt. Dat zonder
lei-den. Zelfs in den dood voor U wil gaan. Dat door Uw
voe-den. Die ho-pe loos-ten on-der gaat. Met liefd'en

aan zichzelf te denken. De last van and'ren me-de-draagt!
liefde zich laat lei-den. Zelfs in den dood voor U wil gaan!
heil de wereld voe-den. Die ho-pe loos-ten on-der gaan.

WELDADIGHEIDS LIEDEREN

444

Ps. 82:1-4

(Gezang 72:1-4)

Muziek: P. Voorthuis

1 Wel hem, die zich ver-stan-dig draagt, Waard' armoe zit te
kwij-nen, Of waar z'in 't don-ker kernt of klaagt, Een straal van troost doet
schij-nen, Wiens hart om's naas-ten lij-den bloedt, En die hem
graag met raad of goed, Uit al zijn macht wil hel-pen.

2 Wil ons op aard, ontfermend! God! / Voor broodsgebrek bevrijden, / Maar geef,
dat w' uit een ruimer lot / D' ellende mild verblijden: / Och laat ons elk in nood of
pijn, / Of armoe' straks ter hulpe zijn, / En Jezus' voorbeeld volgen.

3 O Jezus, troost in alle leed, / Getrouw'e Vriend der armen! / Al wat Gij hier aan
menschen deed, / Was eindeloos erbarmen; / Voor ons zelf gaaf't G' U in den
dood, / Wat moeten wij dan in den nood! Niet graag aan armen geven?

4 Maak ons volvaardig op bun klacht, / Tot hulp in hunne smarte, / En, zoo 't
ons ooit ontbrekt aan macht, / 't Onbrek' ons nooit aan 't harte; / Elk liefdewerk
word' in Uw kracht, / In Uwen naam, door ons volbracht, / Dan zal het God behagen.

(De woorden opgenomen met toestemming van de Evang. Gezangen Compagnie)

Als Weldadigheidslied kan ook gezongen worden Psalm 146:5 — 't Is
de Heer, die 't recht der armen, No. 1, vers 4

GELEGENHEIDS LIEDEREN

GELEGENHEIDS LIEDEREN

„En al wat gij doet met woorden of met werken, doet het alles in den Naam van den Heere Jezus, dankende God en den Vader door Hem.”

Kolossensen 3:17

Gen. 2:17--24; Ps. 128
Kol. 3:18--19**445**

VOOR HUWELIJKSINZEGENING

Plechug *(Rec. de Frankfurt)*

1. Van U alleen, o Heer! van Uw goedgunstig-
2. Of voorspoed hen om-geeft, of lij - den hen komt
3. Leer hen gestaag het oog ten he-mel op te

he - den, Is't dat dit ion - ge paar ge - heel zijn heil ver-
kwel - len. Het le - ven vreugde brengt, of droefheid, moeit'en
hef - fen. Dat zij in liefde één, uw lief-de recht ver-

wacht., Oot-moe-dig voor Uw troon te - zaam terneer ge -
zorg. Leer hen het oog op U. als hunnen Leidsmar:
staan. En na hun le - vens - taak. wat hen ook hiermoog

bogen. Richt zich hun oog en hart op U - we lief-de-macht.
houden. Blijf steedshun heil, hun hoop, hun Raadsman en hun Borg.
treffen. Zij met Uhuiswaarts gaan, als de bazuin zal slaan.

Efez. 5:22—33

446Wijze: Komt, dankt nu allen God.
No. 403

VOOR HUWELIJKSINZEGENING

1 Komt, laat ons in den geest / Om 's Heeren goedheid bidden. / Dat op dit huwelijsfeest / Hij wone in ons midden. / Zijn tegenwoordigheid, / Maakt ons eerst recht verblijd. / Hij voeg' in Jezus naam, / Hier Bruid en Brugom saam.

2 Uw liefde strekt ten borg / Van milde zegeningen; / Wil met Uw trouwe zorg Hen eeuwiglijk omringen. / Uw vriend'lijk aangezicht / Bestraal hen met Uw licht, Opdat zij veilig gaan / Langs 's levens kronkelpaan.

3 Leer, Hemelbruidegom, / Ons altijd op U wachten. / Dat 't „Heere Jezus kom!” Steeds blijv' in de gedachten. / Leer door dit huwelijsfeest / Ons bidden allermest: Stort, Heer! Uw Geest nu uit! / Bereid ons, Uwe bruid!

(Overgenomen uit den Zangbundel van Joh. de Heer,

Voor huwelijsinzingen zijn ook de volgende twee liederen toepasselijk:

1. Jezus, ga ons voor op het levensspoor, No. 213
2. Welzalig 't huis, waar Gij zijt opgenomen, No. 498

1 Thess. 5:18

447Wijze: Komt, dankt nu allen God.
No. 403

VOOR FEESTELIJKE PLECHTIGHEID

1 Dankt, dankt nu allen God, / Met blijde feestgezangen! / Van hem is 't heuglijk lot, / Het heil, dat wij ontvangen. / Hij ziet in Christus ons / Altijd genadig aan, / En heeft ons dag aan dag / Met goedheid overlaan.

2 Hij, d' eeuwig rijke God, / Wil ons reeds in dit leven / Zijn vrede en heilgenot / Door hartsvernieuwing geven. / Hij zal ons, door Zijn Geest, / Vermeerd'ren licht en kracht, / En ons uit allen nood / Verlossen door Zijn macht.

(Overgenomen uit den Zangbundel van Joh. de Heer)

448Wijze: Ons hart te voegen naar
Uw wil. No. 286

NIEUWJAARSLIED

1 Mijn tijden zijn in Uwe hand, / Dit is mijn vreugd en eer, / En dankend leg mijn hart, mijn al / Ik aan Uw voeten neér.

2 Mijn tijden zijn in Uwe hand, / 't Zij voor- of tegenspoed, / En wat Uw vadertrouw beschikt, / Is altijd wijs en goed.

3 Mijn tijden zijn in Uwe hand; / Dies weet ik van geen vrees; Zij rusten in de Vaderhand, / Die m' immer gunst bewees.

4 Mijn tijden zijn in Uwe hand; / Dat is mijn vrede en roem, / Mijn God, zoo vaak in Christus ik / U Abba, Vader noem.

Joh. 14:18; Matth. 28:20
Hand. 18:18

449

AFSCHEIDS LIED

1. God zij met u, tot we u we - der - zien, Door Zijn raad
2. God zij met u, tot we u we - der - zien, In Zijn vleug.
3. God zij met u, tot we u we - der - zien, Waar ge - vaar
4. God zij met u, tot we u we - der - zien, Bij het zwel-

1. ge - leid, ge - hei - ligd, Met Zijn kud - de steeds be -
2. len - scha duw vei - lig, Voedt Hij u met man - na
3. aan al - le zij - den, U om - ringt, wil Hij be -
4. len van de ba - ren, Doe Zijn liefd' de storm be -

1. vei - ligd, God zij met u, tot we u we - der - zien!
2. hei - lig! God zij met u, tot we u we - der - zien!
3. vrij - den, God zij met u, tot we u we - der - zien!
4. da - ren, God zij met u, tot we u we - der - zien!

HOOR.

We - der - zien, — we - der - zien, we - der - zien in heer - lijk -
heid, we - der - zien — we - der - zien.

God zij met u, tot we u we - der - zien.

(Overgenomen uit „Zionsliederen“)

DRIE INWIJDINGSLIEDEREN

Gen. 12:8; 28:19—22
2 Kron. 2:4—5

450

1. O God, wien aarde en zee be - hoort, Bron on - zo s le - vens door uw woord
2. Geef hier ons van uw ze - gen blijk; Breid uit uw heil en ko - pink - rijk
3. In U al - een is on - ze kracht; Uw Geest make on - ze zwakheid macht,

U bouw - den wij dit huis ter eer. In dienst van Chris - tus on - zen Heer,
Door ons go - bed en werk en strijd; Toon, Va - der, dat Gij met ons zit.
En ge - ve door zijn hul - pe biën Ons im - mer rij - ker vrucht te zien.

Jes. 56:7; Ps. 135:2—3

451

Wijze: Haast komt de Heer,
No. 323

- 1 Heer, God der trouwe, neem den dank, / Dien wij met heilig feestgeklank / U bidden, naar Uw goedheid aan; / Gij hebt in liefd' ons welgedaan.
2 Uw gunst schonk ons dit bedehuis; / Hier roemen w'U bij Jezus kruis, / Waardoor Hij, Uw geliefde Zoon, / Ons weg is tot Uw hart en troon.
3 Vereen ons nauwer in Zijn naam, / Maak zelf ons willig en bekwaam / Tot dienen net den heiligen zin / Van kinderliefde en broedermin.

Ps. 84:5; Matth. 18:20

452

Wijze: Ontwaak gemeente, richt uw oog, No. 404

- 1 Versmaad niet, Heer, deez' kleinen bouw, / Dien U de liefde wijdt, / Als Uw gemeente, hier vereend, / Uw heil'gen naam belijdt.
2 Onwaard is als dit huis ons hart, / O God, Uw majestet, / Maar Uw gena is pleitgrond ons, / Is 't heilicht, dat ons leidt.
3 Bij need'rigen kiest Gij Uw woon, / En wij, in ootmoed zaam, / Wij wijden U ons bedehuis / Allen in Jezus' naam.

(De twee laatste regels van jeder voor herhalen.)

1 Petr. 2:17; Fil. 2:5
Openb. 19:5

453

VOOR CONFERENTIE'S EN HUISHOUDELIJKE VERGADERINGEN

1. U geldt de zaak, Uw roem en eer, Do zaak, waar voor wij staan; En
 2. Uw voor beeld, Heiland, spoor ons aan, Door bij den tot den troon, Dit
 3. Bij Zelf, het ware eer, wegraad, Ging voor ons in het graf, Ver.

daer om strij den wij te meer, Steeds door U voor ge gaan Maar
 Is de weg door U ge gaan, Geen kruis, dan ook geen troon Wel
 Hoer lijk is Bij op ge staan, Tot Diec, Die Hem ons gaf, Komt,

wenschen wij den oogstzeer groot, Dan moet wij gansch in deadood, Ziet
 aan dan, broeders, in tige loof, Boudt bart en oor voor we reid doof, Weer
 broeders, wordt dan heel ge lijk, Wiel tie leu voor Zijn ko aankrijk, Uw

man op 't land, naar 't star we graan, Bel sterft, om daar na
 staat des vlees behoe lust en macht, O sterft, uw Heer en
 al gen lo ven tell niet meer, Vragt naar Gods wil, naas

op te staan; Door on sed dood Wordt d' oogst van zie leu groot.
 Heiland wacht! En door uw dood Wordt d' oogst van zie leu groot.
 Je zus' eer; En door uw dood Wordt d' oogst van zie leu groot.

(Overgenomen uit den Zangbundel van Joh. de Heer)

454

2 Kor. 9:7; Luk. 16:15

454

TE ZINGEN BIJ HET INZAMELEN VAN BIJZONDERE GAVEN

Zij legden hunne gaven, Ge-wil-lig voor Godstroon, Ein liefde tot den
 Doch eenzaam en ver-la-ten, Van al die gevers stond, Een zwerveling zonder
 O Heer, roept hij al zuchtend, Ik weet hoe goed Gij zijt, Mijn trotsche hart is

Heiland, Bleek uit dit eer-be-toon, Ook brachten zij den armen, Met
 ga-ve, 't Geen hij heel treu-ri-g vond, Hij na-dert tot den Hel-land, Be-
 't of fer, Dat ik U he-den wijd, De Hel-land antwoordtvriendelijk, Die

blijdschap taardsche deel, Uit liefde tot den Helland, Was hun geeng gaaf te veel,
 schaamd, daar hij niets heeft, Met tranen in de oogen, En met een stem die beeft,
 gaaf ik niet ver-acht, Gij hebt van alle ge-vers, Mij 't al-ler-meest ge-bracht.

Koor

Wilt bren - gen u - we ga - ven, Tot Je - zus, on - zen Vriend,

Hij zij met heel ons har - te, In eeu - wig - heid ge - diend.

Ps. 17:5; Joh. 16:33
1 Tim. 6:12; 1 Pet. 2:21

GELEGENHEIDS LIEDEREN

455

Opgewekt.

1 Voorwaarts, Christen . strij . ders, Drukt uws Ko . nings spoor;
2 't Was Zijn woord bij 'tschei . den; Volgt Mij on . ver . vaard.
3. Voorwaarts, opwaarts, broe . ders, Werpt zijn sterk . te ueer;

Met Zijn heil' ge kruis.vaan Gaat ons Je . zus voor Weest voor Zijn be .
Ook u wordt ver.druk.ing, Smaadheid niet ge . spaard.Maar ik heb ver .
Vell, wie te . gen.stre . ven, 't Geldtuws Ko . nings eer. Hij heeft o . ver .

ve . len. Wat u dreig . dooit doof; Toont, hoe bang 'tu wor . de,
won . den 'sWe . reidsvors; zijo macht Zal uw trouw be . proe . ven,
won . den Heersebt op 'sVa . ders troon; Strijdt, vol.hardt ten ein . de,

Koor.

Io Zijn woord ge . loof Voorwaarts, Christen . strij . ders, Drukt uws Konings
Waak! Strijdt in Mijn kracht 't Geldt Zijn eer, uw kroon.)

spoor; Met Zijn heil' ge kruis.vaan Gaat ons Je . zus voor

GELEGENHEIDS LIEDEREN

456

Jes. 6:8; Matth. 10:16 en 19-20
Jer. 15:19-21; Luk. 23:31

BEMOEDIGING VOOR ARBEIDERS IN 'S-HEEREN WIJNGAARD

Pischtig

J. W. Sterkach

1 { Ik zend u uit! Ik heb u uit - ver - ko - ren. Ga, win voor
Ik zend u uit ga red wat is ver - lo - ren. Wees sterk en

Mit de aerd; } Zoo waandel moedig u - we ba - nen. Trek uit steeds
niet vervaard!

met ge - wi - de vanen Trots satans macht en fel - len te - gen - spoed!

Soli *Tutti rit.* *a tempo*
Ik zend u uit! Houdt goeden moed! (Ik zend u uit) Ik zend u uit!

2. Ik zend u uit! Zorgt niet wat gij zult spreken. / Ik geef u Mijnen Geest, / Die wonderlijk de tong maakt los der leeken, / En maakt ze onbevreestd. / Al sluit men voor u deur en straten, / Zeg dan: wij kunnen het niet laten, / God wil 't, vergaat ook d' aard in belschen gloed! / Ik zend u uit! Houdt goeden moed!

3. Ik zend u uit! Al dreigen storm en golven, / Zic biddend op tot Mij. / Ik zend u uit! als schapen onder wolven, / Maar ik sta u terzij! / En slaat de wereld u met roeden, / Gedenk, dat ik voor u moet bloeden. / Hier strijd en kruis, en ginds de zegepraal! / Ik zend u uit! Sta daarom pal.

457

BIJ DE WISSELING DES JAARS

Ps. 90: 4—6

Gezang 160: 1, 5 en 6

2 Vader, onder al mijn nooden, / Vader, onder heil en straf, / Vader, ook in 't rijk der dooden, / Vader ook in 't zwijgend graf; / Waar ik ooit verandring schouwe, / Gij, o God! houdt eeuwig stand; / Ook mijn stof rust op Uw trouwe, / Sluimert in Uw Vaderhand!

3 Snelt dan, jaren, snelt vrij henen / Met uw blijdschap en verdriet; / Welk een ramp ik moog bewenen, / God, mijn God, verandert niet; / Blijft mij alles hier begeven, / Voortgeleid door Zijne hand / Schouw ik, uit dit nietig leven, / In mijn eeuwig vaderland.

(De notenzetting overgenomen uit J. A. de Zwaan & K. Veldkamp. Allerlei voor Harmonium (orgel) dl. 1, 4e druk: de woorden opgenomen met toestemming van de Evang. Gezangen Compagnie)

JEUGDLIEDEREN

„Gedenk aan uwen Schepper in de dagen uwer jongelingschap, eer dat de kwade dagen komen, en de jaren naderen, van dewelke gij zeggen zult: Ik heb geenen lust in dezelve.”

Prediker 12: 1

Ps. 68: 10; Joh. 4: 35—36
Matth. 9: 37—38; Luk. 10: 1—2

458

A. C. W. Staring

A. Lijsen

(Uit den bundel „Kun je nog zingen, zing dan mee” door J. Veldkamp en K. de Boer, Jubileumuitgave)

Ps. 139

459

Op ber - gen en in da - len, Ja, o - ver - al is
God! Waar wij ook im - mer dwa - len Of
zit - ten, daar is God; Waar mijn ge - dach - ten
zwe - ven Of stij - gen, daar is God; Om -
laag en hoog ver - he - ven, Ja, o - ver - al is God!

2 Zijn trouwe Vaderogen / Zien alles van nabij; / Wie steunt op Zijn vermogen, / Dien dekt en zegent Hij. / Hij hoort de jonge raven, / Bekleedt met gras het dal, / Heeft zelfs voor wormen gaven, / Ja, zorgt voor 't gansch hecel.

3 Gij, aardrijks woest gewemel, / Gij, die in 't water zweeft, / Of onder Zijnen hemel, / Of in Zijn hemel leeft, / Gij, alle Zijne werken! / Ontdekt bij dag en nacht, / In 't voeden, hoeden, sterken, / De goedheid Zijner macht.

4 Ja, Christnen! gij kunt juichen; / Waar ik mij keer, is God; / Wat wank'len moog of buigen, / Hij, Hij bestuurt mijn lot! / Ook zelfs in doodsche banden, / Bij 't onherroeplijkst lot, — / Waar trouwe vriendenhanden / Niet helpen, — daar helpt God.
(De woorden overgenomen uit „Christelijke liederen“)

1 Tim. 6:12; Openb. 2:10b

460

THOMAS A. ARNE

I 'k Dien on - der Je - zus krijgs - ba - nier, Voor 't godskijk is mijn strijd;
Zelf heeft mijn hart, mijn al - les, hier Hij tot Zijn dienst ge - wijd.

2 Ik vraag niet wat het vleesch behaagt, / Wat lust en zinnen vleit, / Maar eenig wat mijn Veldheer vraagt, / En volg Hem, waar Hij leidt.

3 Vergeefs dreigt mij de wereldmacht, / Haar toornen deert mij niet; / Mijn Heiland maakt mijn zwakheid kracht / Tot al wat Hij gebiedt.

4 Had voor zijn kampspel Grickenland / Niet ieder offer veil? / Hoe bindt tot trouw veel heil'ger band / M' aan eere zonder peil.

5 Des Heeren krig'ren wacht een eer / Als hier geen maatstaf meet, / Een kroon als d' eerkroon van hun Heer / Zijn vorst'lijk priesterkleed.

6 Beziel, mijn Koning, mij altijd / De luister van dien dag, / Opdat ik na voleinden strijd / Zijn eer ook deelen mag.

1 Tim. 6:11—12

2 Tim. 2:22; 4:5

461

Wijze: Voorwaarts, Christenstrijders, No. 455

1 Jonge, vrome helden, / Jezus roept u op! / Laat nu elk zich melden, / Heft Zijn vaan in top! / Satan maakt zich vaardig / Voor den laatsten strijd! / Toont nu onverschrokken, / Trouw, wiens man gij zijt!
Koor: Hoe des vijands flitse / Om u suiz' en gonz' / Achter Koning Jezus / Is de zege ons!

2 Laat de vijand naken, / Met de hel in 't oog, / Zou hij 't hart ooit raken, / Dat voor Jezus boog? / O, in eigen krachten / Is 't wis niets gedaan, / Zeeg' is slechts te wachten, / Achter Jezus aan!
Koor: Hoe des vijands flitse, enz.

3 Koninkrijken wank'len, / Scepter valt en troon, / Eeuwig onbewogen / Staat uws Konings troon! / Voorwaarts dan getrouwden, / Schaart u in 't gelid! / Blijft op Jezus bouwen, / Worstelt, waakt en bidt!
Koor: Hoe des vijands flitse, enz.

1 Tim. 6:12; Openb. 22

462

1. Waar - om, o krijsknecht, dus ver - vaard, Waar vlood uw moed, uw kracht, Dat
2. Vlei niet on - tij - dig u ter rust, Deins niet in wan - boop af; Wees
3. Voor - uit dan, hoe de vij - and dreig', Hoe u de worst'ling prang', En
4. Ban dan uw vrees; ga, Chris - ten, ga, Uw broed - ren steeds voor - aan. Gij

u een vlij - and vree - ze baart. Die's Hee - ren vrees niet acht! Waak
van uw roe - ping u be - wust En wie de taak u gaf. De
't dag - licht zelfs ten a - vond neig, Hemwacht geen ze - ge - sang. Hoe
kunt, ver - trouwt ge op Gods ge - na, Ten bloe - de toe weer - staan. Het

op! Als gij op Je-zus ziet, Is 't licht der hoop niet ver, Ja, is Hij zelf, die
vreugd kwam steeds na bang verdriet, In rouw is trouw nooit ver, Zie op tot Hem, die
zwart uw oog het luchtrum ziet, Uw Heil - per is nooit ver, Zijn ko - men doet den
of - fer Gods, voor u ge-schied, Zij nim - mer van u ver, Dan zingt g' in strijden

sterk - te biedt, Uw hart de Mor - gen - ster, Uw bart de Mor - gen - ster.
kracht u biedt, Hij is de Mor - gen - ster, Hij is de Mor - gen - ster,
nacht te niet, Hij is de Mor - gen - ster, Hij is de Mor - gen - ster.
ze - ge - lied. Den Heer, uw Mor - gen - ster, Den Heer, uw Mor - gen - ster.

Ps. 19:2

463

Oerang. door F. S. RUSSELL

1. Wie wand - len wil met rijk ge - not, Ga vóór de zon naar bui - ten,
2. Ge - heel de schepp - ing is een boek, Door's Hee - ren hand be - schre - ven,
3. En dan wan - neer de nach - te - gaal Zijn or - gel - toon laat hoo - ren,

En de och - tend - stil - te zal voor God Zijn hart in dank ont - slui - ten:
Waar-in me, waar onze oog - blik zoek'. Zijn lief - de - woord ziet le - ven.
Als in het Oos - ten deers - te straal Der zon de kim doet glo - ren,

(Dan, bij 't zoet) Dan bij 't zoet, dat hij ge - niet, (Stemt zijn har-) Stemt zijn har - te
('t Ongapeut bloe -)'t Oog spéet bloemen heinde en ver, (Ziet om-hoog) Ziet om-hoog de
(Wordt in't god -) Wordt in't god - ge - wijd ge - moed, (Als van man -) Als van man - na

mee in 't lied. Dat zacht de voog' - - len flui - - - ten.
mor - gen - ster. Die vrede en hoop . . . ons ge - - - ven.
Gods door-voed, Een lied des lofs . . . ge bo - - - ren.

Matth. 6:28-29

464

1. Zie do le li en op 't veld,
2. God, de Heer, riep hen uit d'aard,
3. IJ del mensch, wat zorgt gij toob?

Zie, hoe schoon zij
Doet zoo blij — hen
Zie toch meer — naar

bloe i enf Wie doet haer van zor . gen vrij,
tie ren; Hij gaf hun dat schoo . ne kleed,
bo ven; Zegt niet Hij toch in Zijn woord:

Daar zoo beer lijk — groei.en? Wie gaf haer die stil . le pracht.
Om deez' aard to — sie . ren; Op . dat ik bij zorg en smart
Gij gaat bloumen verte bo . ven? Woel toch niet ih't aard . scho slijk;

Wie dat kleed, zoo rein en zacht, Zon . der zijns ge .
Met een stil, ge . loo . vig hart, Leer op Hem ver .
Maar zoek kerst Met ko . aink . rijk, Leer in Hem ge .

lij . ke, Zon . der zijns ge . lij . ke?
trou . wen, Leer op Hem ver . trou . wen.
loo . ven, Leer in Hem ge . loo . ven.

(Overgenomen uit den Zangbundel van Joh. de Heer)

Daniël 6 ; Rom. 6:16

Niet te snel

1. Sta, voor 't geen gij plicht weet, pal,
2. Heer . lijk is God steeds met hem,
3. Is de vij . and nog zoo groot,
4. Vrees noch leeu . wen, noch het vuur,

Doe als Da . ni . el. Zij uw weg langs
Die ge . hoor . zaam is; Als wij vol . gen
't Komt er niet op aan. Wees ge . hoor . zaam
Doe als Da . ni . el. Chris tus is u

berg of dal, Ge . hoor . zaam Gods be . vel.
Zij ne stem, Dan is Zijn hulp ge . wis.
tot den dood, En God zal voor o staan
als een muur, Hij is d'lm . ma . ou . el.

Koor

Wees ook gij een Da . ni . el. Sta, al is't al . leen.

Luis . ter steeds naar Gods be . vel. Dit leidt ten he . mel heen.

1 Petr. 1:4-7
Russische Hymne

466

1. Op tot den strijd hier be - ne - den; Op tot den
2. Nu nog een lij - den en strijden; Nu nog een
3. Dan zal een schaar van be - vrij - den. Zin-gen tot

hei - li - gen plicht. Straks is de strijd hier vol-
moei - lij - ke tijd. Wel - dra een heer - lijk ver-
eer van den Zoon. Die hen uit duis - ter - nis

stre - den. Straks in Gods won - der - lijk licht.
blij - den. Straks in 's Heeren heer - lijk - heid.
leid - de Tot voor Gods eeu - wi - gen troon.

4 't Oog dan ten Hemel geheven, / 't Offer der liefde gebracht. / Christus, de Heer
van ons leven, / Is ook ons Licht in den nacht.

(De muziek met toestemming overgenomen uit den
Liederbundel van den Vrijzinnig-Christel. Jongerenbond)

Ps. 68:20; 81:2
Jes. 66:1

467

{ D. Dur } D G⁶₄ D A⁷ D

1 { De Mel is ge-ko-men op 't ze-fier - ge - zuis.
Nu blij - ve ae kneizer met zor - gen te-huis! }

A E A

U wil ik doorwand'len, glij vrij - e na - tuur! Zoo

v cresc. f m

D G⁶₄ D A⁷ D A D

blij als de wol-ken het he-melsch a-zuur. tuur! Zoo blij als

cresc. m b

cresc. m

2 Vooruit nu met luste / Op 't zonnige spoor, / De heuvelen over, / De graanakkers door! / Hoe heerlijk te zwerven, / Des ziens nooit verzaad! / Hoe koelt mij Gods adem / Het gloeiend gelaat!

3 Hoe ruischen de blären, / Hoe murmelt de vliet! / Mijn hart, als de leeuw'rik / Zingt juichend zijn lied. / Nu fluistert mijn ziele: / „Zijt gij reeds zoo schoon, / Gij voetbank des Scheppers! / Wat is dan Zijn Troon?“

Rom. 12:15a; 1 Thess. 5:16

468

Niet te snel

1 Laat de har - ten al - tijd vroo - lijk En met dank ver - vuld steeds zijn.
Want als kind'ren van een Va - der

2 Mint God allen, groot en klein. Altijd vroo - lijk, im - mer vroolijk, Al-le - da - gen
zonneschijn; O, hoe heerlijk is reedshier het leven; Daarom laat ons vroolijk zijn!

2 God leidt ons met Vaderhanden, / En beschermt ons in den strijd; / Daarom hebben wij ons leven / Willig Hem ten dienst gewijd.
Koor: Altijd vroolijk, immer vroolijk, enz.

3 Den oprechten schenkt Hij vrede, / En hun pad is immer licht; / Laat ons daarom Jezus volgen, / Op Hem houden 't oog gericht.
Koor: Altijd vroolijk, immer vroolijk, enz.

Ps. 136:1-3; 2 Kron. 5:13

469

CANON VOOR VIER STEMMEN.

1. Loost den Heer, want Hij is goed; Loost Hem met een blij ge-moed:
2. Loost den groo - ten God, wiens troon Hoo - ger rijst dan die dergoön;
3. Loost der hee - ren Op - per - heer! Buigt u nee-drig voor Hem neer!
1-3. Want Zijn gunst al - om ver-spreid, Zal be-staan in eeu-wig - heid.

(Oorspronkelijk uit „Voor school en huis“; door ons overgenomen uit: „De juichende Kinderschaar“)

Ps. 73; Luk. 12:15-21

Opgewekt

1. Waar - om ge - haakt naar geld en goed? Te - we - den - heid is
2. Hoe me - nig leeft in o - ver - daad. Heest geld en huis en
3. De zon heeft voor mij gouds ge - noeg, En 'tmaan-tje zil - ver -
4. Ja, eind'-loos meer.want in Zijn Zoon En Dien ge - kruist voor
1 meer. Een vroo - lijk hart en krach - tig bloed Geeft mij de lie - ve
2 hof, En toont al - tijd een droef ge - laat. Ge - bukt in kla - gens -
3 glans; Als 'toog bij 'twer-ken laat en vroeg Zich heft naar'she - mels
4 mij, Wacht pries-ter-kleed en ko - nings - kroon Mij in der zaal - gen

1. Heer Hem prijz', waar ik zoo - veel ont - vang. Mijn mor - gen -
2 stof. Wie bo - ven God de we - red koos, Hij leeft in
3 trans. Dan zing ik: „Dit en eind'-loos meer.Schiep tot mij
4 rij. Daar - om, wien 't lust. hij kiez' den schijn,Maar mij zal
1 lied en a - vond - zang.
2 pijn en zorg al - toos.
3 vreug'd en troost de Heer'
4. God mijn al - les zijn!

(Oorspronkelijk uit „De liederenbundel van de Liefde“; door ons overgenomen uit: „De juichende Kinderschaar“)

KINDERLIEDEREN

„Laat de kinderkens tot Mij komen, en verhindert hen niet;
want derzulken is het Koninkrijk Gods.” Lukas 18:16

Exod. 20:12; Ps. 68:5—6

471

Opgewekt

1. Er gaat door al . le lan . den Een trou . we Kin . der . vriend. Geen
2. Hij komt in al . le bui . zen; En waar een vroo . lijk kind Zijn
3. Eu gaat bet kind ler rus . ta. Die Vriend ver . laat het niet; Be .

oog kan Hem aan . schou . wen, Maar Hij ziet ie . der kind. De
va . der en zijn moe . der En God, den Heer, be . mint, Daar
waakt ge . trouw zijn bed . je, Dat het geen kwaadge . schied; En

he . mel is Zijn Va . der.land, Hij is des Hee . ren Af . . ge . zant.
woont Hij gaar . ne dag en nacht, En houdter o . ver 'tkind de wacht.
wekt het in den mor . genstond, En maakt het vroo . lijk en ge . zond.

(Overgenomen uit den Zangbundel van Joh. de Heer)

KINDERLIEDEREN

472—473

Mark. 10:13—16; Joh. 15:15

472

L G Jacoby

1 Je - zus mint mij, want ik weet, Dat Hij kind - ren niet ver - geet.
2 Je - zus mint mij, 'k weet het goed. Want aan 't kruls heeft Hij ge - boet.
3 Je - zus mint mij. Hij al - leen hoort steeds op mijn smeek - ge - been.

Al - le kind - ren, zwak en klein. Wil Hij steeds een hel - per zijn
Hij maakt mij van zon - den rein. Daar - om kan ik vroo - lijk zijn.
Zijn oor luis - tert. Zijn oog waakt. Dat is wat mij bli - de maakt.

Je - zus mint mij, want ik weet, Dat Hij kind - ren niet ver - geet.

1 Joh. 3:1; 4:8

473

1 God is de lief-de, Wil mij ver-los-sen; God is de lief-de, Hij mint ook mij.

Koor
Daar - om zeg 'k nog een-maal: God is de lief-de, God is de lief-de, Hij mint ook mij.

- 2 Ik lag in banden / Van snoede zonden; / Ik lag in banden / En kwam niet vrij.
- 3 Hij zond ons Jezus, / Den dierb'ren Heiland; / Hij zond ons Jezus / En maakt mij vrij.
- 4 Hij wil mij laven / Door Zijn'genade; / Hij wil mij laven / Door Zijnen Geest.

Math. 13:43; Joh. 14:3
1 Kor. 2:9

474

1 Als de Heiland als de Heiland tot Koning gewijd, { O, dan zul- len zij
Al de Zijnen als verlost een hemelwaarts leidt, } laatste vers .. wij enz.

blin-ken als e - del-ge-steent In den kroon van den Heiland voor eeuwig hereind!

2 Hij verzamelt, Hij verzamelt de heilige stoet; / Die geloovig zich laat wasschen in
Zijn dierbaar bloed. / Koor: O, dan zullen, enz.

3 En de kleinen, ja de kleinen, drukt Hij aan Zijn borst, / Die reeds vroeg hun hartjes
gaven, aan Jezus hun Vorst! / Koor: O, dan zullen, enz.

4 Daarom groeten en wij kleinen, geeft Jezus uw hart; / Hij maakt zalig, Hij maakt
zalig, verlost u van smart. / Koor: O, dan zullen wij, enz.

Ps. 19:2; 147:4—5
Jes. 40:28; Matth. 10:29—31

475

1 Weet gij hoeveel sterren stralen Aan den blauwen hemelboog? } Duijding-wekkende ge-
Weet gij hoeveel wolken dwalen In de ruimte daar omhoog? }

taallen! Maar de Schepper kent hen allen, Geen ontglipt er aan Zijn oog; Geen ontglipt er aan Zijn oog.

2 Weet gij hoeveel vlinders dartlen / In den heeten zonnegloed? / Weet gij hoeveel
vischjes spartlen / In den heldren watervloed? / God de Heer schiep z' al te samen,
Riep z' in 't leven bij hun namen, / En — Hij maakt hun 't leven zoet!

3 Weet gij hoeveel kinden d' oogen / 's Morgens vrolijk openstaan? / Die ver-
kwikt ontwaken mogen, / En hun weg met blijdschap gaan? / D' eeuwge Vader alle
dagen / Heeft in hen een welbehagen, / Neemt hen tot Zijn kindren aan!

Ps. 126:5—6
Luk. 14:23; 18:15—16

476

1. Wij bren-gen kin-dren sa - men Uit ie - dre straat en wijk,
2. Wij bren-gen kin-dren sa - men. Op dat Gods heer - lijk Woord
3. Wij bren-gen kin-dren sa - men Uit lief - de tot den Heer;

1. En voe - den ze op voor Je - zus, En voor Zijn be - melsch rijk.
2. Door ie - der jeng - dig hag - te Vroeg - tij - dig word' ge - hoord.
3. Hij zal ons daar - in steu - nen, Ons drin - gen meer en meer.

1. In lief - de saäm - ver - bon - den, Smee - ken wij tot den Heer,
2. O, mocht Zijn Geest ons lei - den Laags't pad der waarheid heen,
3. Al is de ar - beid moei - lijk, Al valt het wach - ten lang,

1. En Hij, de trou - we Leids-man, Zendt ons Zijn ze - gen neer.
2. En ons ge - nà ver - lee - nen, Te wan - dlen in Zijn schreën!
3. Al zaai - en wij met tra - nen, Wij oog - sten met ge - zang.

(Overgenomen uit „Zionsliederen“)

Mal. 3:10; 2 Kor. 9:7

477

Luis - tert, lie - ve vrien - den, Wat ons lied ver -
meldt: Je - zus on - ze Leids - man, Hem be - hoort het
geld. Klink, klink, klink, klink, klink, klink, klink, klink, Wie nu is een
held, Die geeft al - les Je - zus, Hem be - hoort het geld.

2 Hoort gij 't geld nu klinken? / Elke kleine hand / Brengt wat geld voor Jezus, / Van elk volk en land. / Klink, klink, klink, klink, klink, klink, klink, / Wie nu is een held, / Die geeft alles Jezus, / Hem behoort het geld.

3 Wij zijn thans maar kind'ren, / Onze gift is klein; / Zijn wij echter grooter, / Dan zal 't meer nog zijn. / Klink, klink, klink, klink, klink, klink, klink, / Wie nu is een held, / Die geeft alles Jezus, / Hem behoort het geld.

4 Doch de beste gave, / Die ik breng den Heer, / Is mijn biddend harte, / Luistrend naar Zijn leer. / Klink, klink, klink, klink, klink, klink, klink, / Wie nu is een held, / Die geeft alles Jezus, / Hem behoort het geld.

Ps. 32:8; 33:13—15

478

1. Uit den he - mel tee - der, Ziet de Hee - re God
Op ons, kin - d'ren, ne - der, En be - stuurt ons lot.
2 Hij hoort onze bede, / Trouw bij dag en nacht, / Houdt bij elke schrede / Over ons de wacht.
3 Hij geeft met erbarmen / Ons het daagliksch brood, / Sluit ons in Zijn armen, Redt ons uit den nood.
4 Zeg den kind'ren allen, / Dat die God ons mint, / Die met welgevallen / Neer - ziet op een kind.

(Overgenomen uit „De Harmoniumvriend“ van Joh. de Heer)

Matth. 18:9; 1 Tim. 6:12

479

Wijze: Hoelang, o Heer en Koning, No. 315

1 Ik ben een kleine krijgsknecht, / Slechts weinig jaren oud; / Toch strijd ik voor mijn Heiland, / Die veel van kind'ren houdt. / Ik weet Hij maakt mij blijde, / Mint mij ten allen tijd. / Ik ben Zijn kleine krijgsknecht / Tot Zijnen dienst bereid,

2 Ik min den trouwen Heiland, / Want Hij stierf ook voor mij; / En in mijn kloppend harte / Woont niemand dan slechts Hij. / Hij schenkt mij goede gaven; / Mijn bidden hoort Hij steeds; / Ondankbaar zou ik wezen / Diend' ik Hem nu niet reeds.

3 Ik ben een kleine pelgrim, / Mijn reis vangt nauw'lijks aan; / Leid mij dus, lieve Heiland. / Aan Uwe hand voortaan. / De weg is zeker duister, / En doornig, ruw en steil, / Doch als Gij blijft mijn Leidsman, / Werkt alles tot mijn heil.

4 Wel ben ik zwak, o Heere! / Heb thans maar kleine kracht, / Toch wil ik voor U werken / Totdat het werk volbracht. / Doen kan ik nu slechts weinig — / Doch als ik ben een man, / Dan doe ik voor mijn Heiland, / Zoo veel als ik maar kan.

Ps. 8:3; Matth. 21:16
2 Tim. 4:5; Openb. 3:8

480

J. H. Fillmore

1 Heer, hebt Gij een werk voor mij. Wil-lig zal ik 't doen en blij. Ja, ik min U
2 Kin-der-lijk ge-loo-vig Heer. Zit ik aan Uw voeten neer. O-pen mij het
3 Za-aen wil ik 't goede zaad. Weldoenwil ik vroeg en laat. Sta met U-we

toch zoo zeer. Geef mij dus een kans, o Heer! Mij - ne handen zwak en klein
hart en oor, Leid mij op het rechte spoor. Gaarne en ten al - len tijd
kracht mij bij. Dat ik U gehoorzaam zij. Zoo wil ik dan wil - lig - lijk

Zullen slechts U dienbaar zijn.
Ben ik tot Uw dienst bereid?
Dienen Hees, U eeuwiglijk!

Heer, hebt Gij een werk voor mij. Wil-lig zal ik 't doen en blij

Jes. 9:5; Luk. 2:10—14
Fil. 2:9—11

481

Wijze: Waar vindt toch de
ziel eens haar Vaderland weer,
No. 333

1 Er ruischt langs de wolken een lieflijke naam, / Die hemel en aarde vereenigt
te zaâm, / Geen naam is er zoeter en beter voor 't hart; / Hij balsemt de wonden
en heelt alle smart. / Kent gij, kent gij, dien naam nog niet? / Dien naam draagt mijn
Heiland, mijn lust en mijn lied!

2 Dien naam is naar waarheid mijn Jezus ook waard, / Want Hij kwam om zalig
te maken op aard; / Zoo lief had Hij zondaars, dat Hij voor hen stierf, / Genade bij
God door Zijn zoenbloed verwierf. / Kent gij, kent gij, dien Jezus niet, / Die om ons
te redden den hemel verliet?

3 Nu bulgt zich ook alles voor Jezus in 't stof, / En Engelen zingen voortdurend
Zijn lof; / En mochten w' om Jezus verheerlijkt eens staan, / Dan hieven wij juichend
den jubeltoon aan: / Jezus! Jezus! Uw naam zij d' eer! / Want Gij zijt der mensen
en Engelen Heer!

(Overgenomen uit: De juichende Kinderschaar)

VOOR HET HUISGEZIN

„Aangaande mij en mijn huis, wij zullen den Heere dienen!”
Jozua 24:15b

Ps. 57:8—10

482

A. WILLIAMS.

1. Heer, in den mor - gen klinkt mijn lied, Klinkt op - waarts mijn ge - bed,
Tot U, die op uw kin-d'ren ziet En op hun smeek - beë let.

2 Tot U, bij wien een Middelaar / Als broeder voor ons pleit, / Die, machtig, ons
door elk gevaar / Van's levens strijdperk leidt.
3 Och, moog de Geest, die leefde in Hem, / Die nu Zijn plaats bekleedt, / Ons luist'ren
doen naar 's Meesters stem / Naar Hem, die voor ons streed.
4 Dan trouw door liefde aan naam en plicht, / U helden door Zije kruis, / Brengt
ons een wandel in het licht / Tot U en 't vaderhuis.

Ps. 92:3

483

Wijze: Heer, eer van hier wij
gaan, No 365

1 Hoe lieflijk klinkt de toon / Van 't vroege morgenlied, / Als eenzaam knielend voor
Gods troon / Ons hart Hem hulde biedt.
2 Zend, Vader, ons Uw Geest / Als dauw op 't veldgebloemt, / Dan is het in ons
binnenst feest, / Terwijl de mond U roemt.
3 Geef, vóór de levensstrijd / Voor ons opnieuw begint, / Ons 't schild en zwaard
door U gewijd, / De rusting, die verwint.
4 Koos niet de Man van smart, / Als Hij U dankte of prees, / Het nur, ook 't lieflijkst
voor Zijn hart, / Eer nog de zon verrees?
5 Verhoor ons in Zijn naam, / En wat ons heden wacht, / Bindt elken dag ons
nauwer saam / Door Uw genade en macht.

Ps. 50:23

484

Wijze: Lof en dank vervul ons
zingen, No. 366

1 Laat uit 't hart een lofslied rijzen, / Ziel, die vrolijk zijt ontwaakt, / Tot Hem,
Dien de eng'len prijzen / Die zoo trouw u heeft bewaakt.
2 Ja, mijn God, U wil ik prijzen, / Die mij elken dag en nacht / Met zoovele gunst-
bewijzen, / Hebt omringd en rijk bedacht.
3 Lieflijk is 't als in den morgen / 't Menschenhart brengt dank den Heer, / Die
bevrijdt van alle zorgen / En ons zegent altijd weer.

Luk. 24:29; Joh. 6:68
2 Thess. 3:16

485

M. P. HAUGHEY

1. Lief-lijk scheem'rend, ga - zig don - ker Daalt weer't vre - dig a - vond - uur,
 2. Na - bij U is, Va - der, 't le - ven, Ver van U heerscht nachten dood,
 3. Eer - lang zal de maat der u - ren Van mijn dag - taak zijn ver - vuld,

En een zil - vren star - ge - flou - ker Laat na't blaak'rend zon - ne - vuu:
 O wil ook mijn har - te - ge - ven 't Zoet van't rus - ten in uw schoot.
 Als Gi) in uw voor - raad - schu - ren Ook mijn oogst ver - zaam'len zult.

Wijk nu met uw rust' - loos woe - len. Ijd' - le we - reld, ga voor - bij.
 O pen voor uw vriend - lijk huis - tren, Hell - bw - gee - rig mijn ge - moed.
 Dat hij, Heer, door U ge - pre - zen. U in stil ge - luof be - reid.

't Dicht zich na - bij God ge - voe - len Geeft aan dia - vond zijn waar - dij,
 Wil - lig, dank - baar zal ik huis - tren Naar uw rich - ten van mijn voet.
 Zes - tig, hon - derd voud mocht we - zen, Vrucht van lief - de's dank - baarheid.

Koor.

Uw ge - meenschap, za - lig' ge - meenschap, Schenk het har - te vred en rust;
 O, 't is zon - ne - schijn daar bin - nen, Je - zus heeft 't ge - moed ge - sust.

Ps. 30:5-6

486

W. A. OGDEN

P. H.

1. Wan - neer aan 't ein - de van den dag, In kom - mer door - go-bracht De
 2. De mor - gen met zoo vroo - lijk licht, Schijnt door mijn venster heen, Als
 3. Mijn ziel stijgt op naar 's Hemels troon, Ter - wijl 'k in 't stof mij bulg. Daar
 4. Ver - heug, ver - heug u dan, mijn ziel! Hoa treurt gij om uw lot? Sinds

slaap, met vriende - lij - ken lach, Mijn moede le - den wacht, Wiens naam dan op mijn
 of van Je - zus' aan - ge - zicht Een glimlach mij bescheen. Ver - dwijn dan droeve
 hoor ik, op ver - ruk - ten toon, Een lof - en dank - ge - juich. Wiens naam geroemd in 't
 u die naam in 'thar - te viel, is al uw vreugd bij God. Haast wordt uw schoonste

lippen zweeft, Wiens zoete en schoone naam,
 duis - ter - nis, Voor 't heil van de - zen naam,
 En - glenkoor? Wiens nooit volzongen naam,
 hoop ver - vuld, Dat gij in Je - zus' naam

Een naam die vreugde in tra - nen geeft?
 Die licht in 't zwartste duis - ter is,
 Die ruischen en golft de heem'len door?
 Voor eeu - wig me - de - jui - chen zult,

Koor.

't Is Je - zus', Je - zus' naam. O zoe - - te naam. o schoo - ne
 Voor Je - zus', Je - zus' naam. o naam, o zoe - te naam,
 't Is Je - zus', Je - zus' naam. o naam, o

naam, Een naam die vreugde in tranen geeft: 't Is Je - zus', Je - zus' naam.

schoo - ne naam,

Ps. 33: 18—22

487

1. 'k Wil U, o God! mijn dank be . ta . len, U prij . zen in mijn
2. Uw trou . we zorg wou mij be . wa . ren, Uw hand heeft mij ge -
3. Laat U . we hand mij nu ook dek . ken, 'k Ver . laat m'op U ook

a . vond . lied; het zon . licht mo . ge ne . der da . len, Maar Gij, mijn voed, ge . leid; Gij waart na . bij in mijn be . gwa . ren, Na . bij in in den nacht; U word' als Gij mij weerzult wek . ken, Op nieuw mijn

Licht! be . geeft mij niet. Gij woudt mij met Uw gunst om . rin . gen, el . ke moei . lijk . heid. Deez' a . vond roept mij, na mijn zor . gen, lof . zang toe . ge . bracht. En zoo ik niet meer mocht ont . wa . ken,

Meer dan een Va . der zorg . det Gij; Gij, mil . de bron van Tot rust voor li . chaam en voor geest. Heb dankt reeds in den Aan U be . veel ik dan mijn geest, Om voor den troon die

ze . ge . nin . gent Zulk een ont . fer . mer waart Gij mij. vroe . gen mor . gen Zijt Gij mijn heil en hulp ge . weest. rust te sma . ken. Die hier mijn uit . zicht is ge . weest.

H. A. Bruining

(Opgenomen met toestemming van de Evang. Gezangen Compagnie)

226

Luk. 24: 29

488

Opgeweekt

1. Heer, blijf dicht bij mij, daar d' a . vond sneldaalt; 'k Bens slechts daar vei . lig, waar
2. Blijf Gij met mij, dan klopt' har te ge . rust; Slechts in Uw spoerbeek mij

Gij mij on . straalt. Blijf daar om dicht met Uw licht mij na . bij, ze . ker be wust Breng mij toch vei . lig aan d' an . de . re zij,

Licht Gij mij voor . blijf, Heer Je . zus, wel mij Blijf mij ook dan nog, Heer Je . zus aa . bij.

nood weer steeds klot, Waar hulp' los mij het ge . vaar reeds be . grint, Rest hoop en

moed mij al . leen aan Uw zij. Boud Gij mijn hand, blijf, Heer Je . zus, wel mij.

(Overgenomen uit den Zangbundel van Joh. de Heer)

Ps. 39: 38; 119: 116

489

Wijze: Heer, eer van hier wij gaan, No. 365

- 1 Weer ging een dag daarheen / En voor U buigen wij, / O God, op wiens genade alleen / Ons aller hope zij.
- 2 Op U steune onze hoop, / Als op den dag wij zien, / Waarin G' ons na volbrachten loop / Plaats voor Uw troon zult biën.
- 3 Och, worde daar niet één / Uit onzen kring gemist, / Wanneer, maar dan naar recht alleen, / Gij aller lot beslist.

Luk. 24:29; Joh. 14:27

490

W. H. MONK

1. Heer, blijf met mij, zo veel reeds de avond daalt; 't Blijft licht mo alleen, als mij uw licht bestraalt;
Dicht houdt uw hand mij daarom U na - bij. Schraag Gij mijn kasteel: Hoer Je - zus, blijf met mij.

2. Heer, blijf met mij, het noodweér dreigt en klimt; / Waar hulploos mij gevraagd omringt, / Rest hoop en moed mij eenig aan Uw zij; / Houd, Heer, mijn hand, Heer Jezus, blijf met mij.

3. Blijf Gij met mij, zoo klopt mijn hart gerust, / Volg ik Uw spoor, het pad naar blijder kust, / Waar Sabbatsvreugd als eeuwig feestgetij / Uw gunstvolk heidt: Heer Jezus, blijf met mij.

Ps. 4; Lev. 26:3—5

491Wijze: U behoort mijn leven,
Heer, No. 140

1. Bleeker wordt de zonneglans, / Scheem'ring dekt de oostertrans, / En 'k voel meer mij U nabij, / Heer, nu 't stil is rondom mij.

2. Met U valt geen last mij zwaar, / Met U vrees ik geen gevraagd, / 'k Weet, dat mij de strijd en kruis / Nader brengt tot 't Vaderhuis.

3. Vader, die door d'avondstond / Daagliks ons Uw zorg verkondt, / 'k Vind ook ied'ren avond mij / Door Uw liefde U meer nabij.

Job 19:25—26; Hand. 16:25

492

Wijze als Psalm 86: Heer! door goedheid aangedreven, No. 142

OOK IN TEGENSPOED OP GOD VERTROUWEN GEZANG 27:1 en 2

1. Leer ons, Vader! U verbieden, / Volgen, waar Gij ons wilt leiden, / Steunen op Uw trouw en macht, / Psalmen zingen in den nacht, / Hooren wat Gij ons wilt leeren, / Uw bevel met daden eeran, / En, voor d'uitkomst willig blind / Stil zijn als 't gespeende kind.

2. Leer ons wares zijn van het zorgen / Voor den naderenden morgen; / Bij het kwaad, dat ons ontmoet, / Stil geloven: God is goed. / Biddend waken, moedig strijden, / Needrig wachten, hopend lijdien, / Vrolijk zijn met stil ontzag, / Leer ons, Heer! dit elken dag.

Mr. H. van Alphen
(Opgenomen met toestemming van de Evang. Gezangen Compagnie)

Ps. 128:1—4

493

Wijze: Heer, in den morgen klinkt mijn lied, No. 482

1. Welzalig 't huis, waar eensgezind / Door heil'gen liefdeband / De Heer een trouw en ijver vindt, / Waarin 't geloofsvuur brandt.

2. Waar hij als Vader wordt gevreesd, / Zijn Woord elks doen bepaalt, / En aller hart in liefde om 't meest / Hem lof en dank betaalt.

3. Waar Jezus' naam en Jezus' woord, / Als 't dierbaarst keurkleinood / Tot altijd meerder trouwe spoort / Bij ieder morgenrood.

4. O God, dat door Uw heil'gen Geest / Bij ons die liefde woon, / Die deelgenootschap schenkt aan 't feest / Der kroning van Uw Zoon.

Ps. 4:9; Matth. 11:28
Openb. 22:5**494**

Wijze: Tot hier heeft mij de Heer geleid, No. 226

1. Zon mijner ziele, trouwe Heer, / Waar Gij zit, is 't niet duister meer; / Ach, hield maar nooit een wolk van schuld / Uw heerlijk beeld voor mij omhuld.

2. Zoo vaak de slaap mijn oogen sluit, / Spreek' ook mijn hart als bode 't uit, / Hoe vurig ik, o Levensvorst, / Verlang te rusten aan Uw borst.

3. Heer, blijf mij al den dag nabij, / Niets zonder U is 't leven mij; / Steun mij bij 't dalen van mijn nacht, / Alleen met U is 't sterren zacht.

4. Verzachte Uw troost der armen nood, / Hun pijn, hun kommer, ziekte en dood; / Geef Gij hun hart, als 't hijgt naar rust, / Te dromen van de levenskust.

5. En wekt mij hier de zon niet meer, / Geef mij dan U te zien, o Heer, / U volgend, waar Uw sabbatsvreugd / Als eeuw'ge rust de ziel verheugt.

Fil. 4:6; 1 Thess. 5:18

495

Wijze: Weer zijn zes dagen werks verricht, No. 374

1. Mijn God, hoe grensloos, zonder maat, / Vermeerdert Gij mij dankenstof, / Die, wat ik peog, mijn dank en lof / Oneindiglijk te boven gaat.

2. Mij Uwe minste gunst onwaard, / Hebt Gij, als ware ik U een kind, / Waarin Uw ziel behagen vindt, / In liefd' Uw vadernaam verklaard.

3. Ook baart in 't donker van den nacht / Mijn hulp'losheid mij angst noch schrik; / Ik weet het, wat Uw raad beschik', / Mijn Vader waakt, houdt voor mij wacht.

4. Zij dan mijn leven meer en meer / Als offer ook U toegewijd, / En in zijn arbeid, kruis en strijd / Een danktoon, al Uw trouw ter eer.

Ps. 4; 2 Petr. 3:9—13

496

PHILIP PHILLIPS

1. Een we - ten hei - lig zoet Maakt de a-vond mij ten feest ; 'k Pen dichter weer bij 't
2. Na - der bij 't hei - lig - dom Aan wo - nin - gen zoo rijk, Waar ik mijn Heer aan-
3. Na - der bij 't gaan naar huis Brengtje - der dag mij u; Na - der bij mijn te-

Koor.

va - der-huis Dan nog ik ben ge - weest.
schouwen zal, Na - bij Hem eeu - wig - lijk. Na - der bij huis, Na - der bij huis
huis omhoog, En na - der, Heer, bij U

Brengt mij le - de - re dag - reis nu, En dich - ter, Heer, bij U.

Ps. 121:5—8

497

LOWELL MASON

1. De dag is heen - ge - gaan En de a - vond - scheem'ring daar,
En ou, zie trou - we God ons aan; Hoor u - wer kind' - ren schaar.

2 Wees met ons in den nacht, / Behoed ons in gevaar, / En maak aan 't hart, dat
U verwacht, / Uw heilsbeloften waar.

3 Brengt ook voor ons weer 't licht / Een nieuwe morgenstond, / Op U zij 't eerst
ons oog gericht / Tot trouw aan Uw verbond.

4 Sta tot het eind ons bij; / Op U is onze hoop, / En in Uw kracht volbrengen
wij / Tot zegepraal den loop.

Ps. 127:1; Luk. 10:5

Spreuk. 15:6; Hand. 16:31

Kol. 3:15—24

498

1 Welzalig 't thuis, waar Gij zijt opgenomen. Heer Jezus Christus, echte zielenvriend! {
Waar Gij van al de gasten die er komen, Het meest gevierd, het ijv'rigst wordt gedien!

Waargroot en klein U in het harte dragen Waare kop U blijmoedig d'oogenslaat.

Waar aller lippen Uw be - ve - len vragen, En ieder op Uw wenkdienstvaardig staat!

2 Welzalig, waar Uw liefde, Heer! de band is, / Die 't hart van man en vrouw
omstrengeld houdt; / Waar beider ziel op 't innigste verwant is, / Wijl beider hoop
is op één grond gebouwd; / Waar beider hart getrouw U aan blijft hangen, / In
vreugd en leed, in blijdschap en in pijn; / Waar 't beider lust is, beider zielsverlangen, /
In eeuwigheid Uw eigendom te zijn!

3 Welzalig 't huis, waar men de huwelijkspanden / Met biddend hart U, Heer! in
d' armen draagt, / En van Uw mild' en zegenende handen / Voor 't kinderhoofd reeds
vroeg een zegen vraagt! / Waar zij zich graag rondom Uw schoot verzaämlen / En
luistren wat Uw liefdestem verkondt; / Waar zij reeds vroeg het loftlied leeren
staämlen, / Dat U verheerlijkt uit hun kindermond.

4 Welzalig 't huis, waar U de dienstb'ren eeren, / En, wetend dat Uw oog hen
gadeslaat, / Uw arbeid doen in d' arbeid hunner heeren, / Uw naam ter eer en met
een blij gelaat; / Waar z' als Uw dienaars en Uw huisgenooten, / Tot elken dienst
vrijwillig zijn bereid, / Hun plicht vervullen, ijvrig, onverdroten, / En trouw tot in de
minste kleinheid!

5 Welzalig 't huis, waar iedere vreugd gedeeld wordt / Door U, wiens bijzijn elke
vreugde wijdt; / Welzalig 't huis waar iedere wond geheeld wordt / Door U, Heer, die
er Arts en Trooster zijt! / Is eindelijk dan het dagwerk afgelopen. / Verlaat dan elk
de kleine vreemdlingskluis, / Dan sluit Uw hand de poorte voor hen open / Van 't
groot en heerlijk, eeuwig Vaderhuis.

(De woorden overgenomen uit „Christelijke liederen”)

KOORLIEDEREN

„Alles wat adem heeft, love den Heere. Halleluja!”

Psalm 150: 6

Math. 20: 6—8; 9: 37—38

499

1. Zijt gij be - reid tot s'Hee - ren werk, Wilt gij
2. Hoort gij dan niet des Hee - ren stem? Hoe lang
3. Hoe ruw en steil het pad ook zij. De leus

nu naar zijn ak - ker gaan? Nog is het tijd, dus toon u
nog wilt gij le - dig staan? Als Hij ge - biedt, ge - hoor - zaam
blijft steeds: „Met God voor - aan!” Des Hee - ren heil en heer - schap -

sterk, En blijft niet lan - ger le - dig staan.
hem, En grijpt het werk met ij - ver aan.
pij, Geelt moed ons voor - waarts nu te gaan.

niet le - dig staan.
met ij - ver aan.
voorwaarts te gaan.

KOORLIEDEREN

499

p Kom in den wijn - gaard, toef niet meer, Doe wat des Hei - lands
Zie hoe de zon ter kim - me daalt, Wie nu nog bij het
Wij dra - gen blij Gods vaan - del voort, En rus - ten niet tot -

mf

roen ver - meer En werk met blijd - schap tot Zijn eer;
wer - ken draalt, Voor - ze - ker dan geen loon be - haalt;
dat Zijn woord Ver - kon-digd is in Zuid en Noord;

mf

Doe wat des Hei - lands roem ver - meer En werk met blijd - schap tot Zijn eer.
Wie nu nog bij het wer - ken draalt, Voor - ze - ker dan geen loon be - haalt.
Wij rus - ten niet tot dat Zijn woord Ver - kon-digd is in Zuid en Noord

pp

Koor *mf* cresce.

1-3 Kom toch, kom toch, blijft niet werkloos staan,
Kom toch, broe - der, kom toch, zus - ter, blijft niet werkloos staan, niet werkloos staan

mf

Laat ons vro - lijk aan den ar - beid gaan!
Laat ons vro - lijk, laat ons vro - lijk aan den ar - beid gaan!

1 Kor. 2:9

500

F. E. BULDEN

1. Komt, zin - gen we een lied van den lust - baf, Dien nooit nog een oog heeft aanschouwd,
2. Komt, zin - gen we een lied van de wo - ning, Waar Je - zus ons plaats heeft be - Reid.
3. Daar zien wij voor eeu - wig den Ko - ning, Die Go - de tot pries - ters ons kocht,

Een lied van de hei - li - ge gods - stad, Met stra - len van 't zui - ver - ste goud.
Waar eng' - len als broe - ders ons groe - ten En stoorn - los ge - nie - ten ons beidt.
Die, ster - vond op 't kruis voor ons zou - daars. De zonde en den dood o - ver - mocht.

Daar muren de zil - re - ren stroo - men Hoo toon - val bij 't juub' - len - de lied,
Ons schenkt daar wér de boom des le - vens Zijo - le - ven ver - nieu - wen - de vrucht
't Hem zien maakt den he - mel toe he - mel. Tot huis ou - zes Va - ders ons wér,

Waar 'teng' - len - koor psal - mend in beurt - zang Zijn bul - de Je - ho - va bleidt,
En klinkt het tri - umf - lied der zaal' - gen Door 'twelfsel der bel - d're lucht.
Daar jut - chen met eng' - len en se - rafs Wij eeu - wig Zijn naam ter eer.

Zelfs 't Schriftwoord zegt d' heft niet aan, . . . Zelfs 't Schriftwoord zegt d' heft niet aan, . . .
d' heft niet aan, . . . d' heft niet aan,

Der won - dren van de hei - li - ge gods - stad, Waar - in baast wij bln - uen - gaan,

Math. 27; Jes. 53:3-10

501

1. Als 'k be - denk, hoe mijn Hei - landstierf aan't kruis,
2. Als 'k be - denk, hoe z'Hem sloegen in't ge - laat,
3. Als 'k be - denk, hoe z'Hem na - gel - den aan't hout,
4. Als 'k be - denk, hoe z'Hem wonden met een speer,
5. Als 'k be - denk, dat voor mij was, dat Hij leed,

1. denk, hoe mijn Heilandstierf aan't kruis,
2. denk, hoe z'Hem sloegen in't ge - laat,
3. denk, hoe z'Hem na - gel - den aan't hout,
4. denk, hoe z'Hem wonden met een speer,
5. denk, dat voor mij was, dat Hij leed,

O, Heer! dan
be
kan het mij doen be - ven, be - ven, kan het mij doen
ven

Als 'k be - denk, hoe mijn Hei - landstierf aan't kruis.
Als 'k be - denk, hoe z'Hem sloegen in't ge - laat.
Als 'k be - denk, hoe z'Hem na - gel - den aan't hout.
Als 'k be - denk, hoe z'Hem wonden met een speer.
Als 'k be - denk, dat voor mij was dat Hij leed.

Ps. 25:10; 32:7; 62:2
Jes. 30:15; Zach. 8:7-8

Rustig
Tweestemmig

502

E. Gebhardt

1. Stil, wees stil, on-rus-tig hart,
Mag de vij-and u be-
2. Als ze u soms onrecht doen,
Mag tuw lief-de niet ver-
3. On-der Je-zus' kruis is kracht.
Om den vij-and zelfs te

Bromstemmen

la-gen! Denk ook Je-zus heeft den smart
Want als le-vens-stormen woën, Heeft God toch
koe-len, min-nen. Laat daar-om de lief-de-macht O-ver-heer-

dendeens ge-dra-gen! Zijn wijs be-doe-len. schenhartens zin-nen.

Daar-om stil in storm en nacht,
Slechts uw oog op God ge-richt,
Eerst het kruis en dan de kroon.

Weet uw God geeft licht en kracht!
Dan wordt el-ke last steeds licht.
Dat is o-ver-win-naars loon.

Daar-om stil in storm en Siecht uw oog op God ge- Eerst het kruis en dan de

nacht, Weet uw God geeft licht en kracht!
richt, Dan wordt el-ke last steeds licht.
kroon, Dat is o-ver-win-naars loon!

503

Ernst Gebhardt

Vertrouwelijk neigt zich de a-vond. Vervangend den blij-den dag. Hoe
De bloemen nu moeten wel zwijgen. Zij we-ten van toon noch klang. Maar

lie-fe-lijk ma-ken de vo-gels. Al kweelend hier-van ge-wag. Al
ziet des te in-ni-ger nei-gen. Zij stil hun kop-jes tot dank. Zij

kweelend hier-van ge-wag. Al kweelend hier-van ge-wag.
stil hun kop-jes tot dank. Zij stil hun kop-jes tot dank.

3. Waacheen ook mijn blik mag wenden, / Aanbidding vervult 't heelal, / En
vriendelijke sterretjes zenden, / Hun nameeloos stralent. (3 maal)

4. Rondom mij bidt alles zoo vurig, / Een danktoon vervult ook mij, / En manend
roept alles gedurig: / „O, menschenkind, bid ook gij!“ (3 maal)

Ps. 98:6; Jes. 58:1
Joël 2:1; Rom. 13:12

504

F. E. BELDEN

Blaast de ba-zui-n, o gij wach-ters, op den berg mij-ner hei-lig-heid; Blaast de ba-zui-n, en
roeft op den berg mij-ner hei-lig-heid. Laat al's aard riks in - wo-nera be - ven,
De dag des Hee-ren is zeer na - bij. De dag des Hee-ren is zeer na - bij.
Waakt op! waakt op! waakt op! Blaast de ba-zui-n in Zi-on; Waakt op! waakt op! waakt op!
Choraal.
Blaast de ba-zui-n en maakt luid ge-klaak! Schenkt uw bart en niet uw kle-dren;
Keert u tot den Heer. Haast u, haast u, haast u! Haast u en blaast de ba-zuin!
a tempo cres.

Jes. 62:6—7; 52:6—12

505

I. B. WOODBURY.

'k Heb Mij een wacht op uw muur ge - steld, o Je - ru - za - lem! die den ganschen dag en
nacht niet zwij - gen. Gaat been, gaat been, gaat door do poor - ten, Gaat,
gaut en be - reidt voor de volke ge - sleek - te we - gen! Ver - hoogt, ver - hoogt een' baan;
ruimt de stoe - nen weg, ruimt de stoe - nen weg! Heft ee - ne ba - nier, heft ee - ne ba - nier,
heft ee - ne ba - nier om hoog voor het volk! Hal - le - lu - jal Hal - le -
lu - jal Hal - le - lu - jal A - ment Hal - le - lu - jal Gal - le - lu - jal
Hal - le - lu - jal A - ment A - ment A - ment A - ment A - ment

Ps. 130:6

506

J. H. ANDERSON

1. 'k Beid hier wach - tend tot de nacht - duw Nog wat bres - der plaats be - staat, Tot het
2. Als do wach - tera op den mor - gen, Beidt mijn ziel den vreug - de - stand, Die mijt

laat - sie zen - ne - gloei - en In den scha - mer on - der - gaat. Wach - tend tot de nacht voor
een - wig mor - gen - da - gen 't Ko - mea van den Heer ver - kondt. Al mijn arikj is dan door

bij is, En de zil - r'en mor - gen - ster, Als de bo - de van den mor - gen, Pluis - tert:
stroden, En mijn laa - sto traan ge - stort, Als die dag daagt in het Oos - ten. Ro't voor

Koor.

't Zen - licht is niet ver." En do zil - r'en mor - gen - ster, . . . Voor - bood
een - wig mor - gen wordt, En de zil - r'en mor - gen - ster,

van . . . den da - ga - raad, Op - gaat in . . . het nacht - lijk
Voor - bood van den da - ga - raad, Op - gaat in het nacht - lijk

duis - ter, Pluis-tredt zoop - - - - - licht is niet ver; Als do
duis - ter, Pluis-tredt zoop - - - - - licht is niet ver, licht is niet ver;

bo - de van den mor - gen, Pluis-tert: 't Zoo - - - - - licht is niet ver" (licht in oiel ver)
Als de bo - de van den mor - gen, Pluisert: 't Zoo licht is niet ver."

rit

Ps. 37:37

507

VOOR MANNENKOOR

GROEË

1 Al - les maar met God ge - daan! Kin - der - lijk op Hem ver - trou - wen,
2 Al - les maar met God ge - daan! Die zich Hem tot Leids - man kie - zen,
3 Al - les maar met God ge - daan! Die u moed en kracht zal schen - ken.

Nooit op ei - gen krach - ten bou - wen. Dat be - hoedt voor trots en waan.
Zul - len im - mer i doel ver - lie - zen. Daar zij in Zijn we - gen gaau.
Om voort - du - rend te be - den - ken: Steeds uw werk met God ge - daan.

Al - les dan met God ge - daan. Al - les dan met God ge - daan.
Vang het im - mer met Hem aan. Vang het im - mer met Hem aan!
Vang het im - mer met Hem aan. Vang het im - mer met Hem aan!

Math. 5:10—12; Joh. 16:3

508

LIED VAN JOHANNES HUSS

C. H. A. MALAN

1. Heer, Zoon van God, ter wil - le van uw Woord Lig ik ge - boeid In ou-der-
2. Wat was 't, dat hen zoo woest ver - grimmen deed, Wat maakte hen tot onrecht
3. Mijn mond be - leed, tot Gij den zon - daar gued, Mij hebt ver - lost door 't plengen
4. Zoo draag voor U, mijn red - der en mijn vorst, Ge - fol - terd staag door hon - ger
5. Met U ver - eend en lijdend maar uw raad, Beid, Heer, ik stil t vol ein - den

aard - scheu oord; Uw haat' - ren zijn't, die blind van woe - de,
zoo ge - reed? Uw lief - de, die mij dringt tot spre - ken,
van uw bloed: 'ts uw ont - fer meng za - lig - ma - ken,
en door dorst, In't don - kerst ker - ker hol be - gra - ven,
van hem haat, Ge - heel ge - wil - lig om mijn le - ven,

Om strijd mij mar - tel - den ten bloe - de; Maar 'k vond dat kruis, ge -
Is 't, die zij aan uw dienstknecht wre - ken. Maar 'k vond dat kruis, ge -
Dat te - gen mij hun wrak doet bla - ken; Maar 'k vond dat kruis, ge -
Ik smaadheid om uw trouw te sta - ven. En 'k noem dat kruis, ge -
Voor U der flam - men prijs te ge - ven, Want neen het is geen

torsch uw naam ter eer, Geen bij - den, neen, ge - na - de, trou - we Heer!
torsch uw naam ter eer, Geen bij - den, neen, ge - na - de, trou - we Heer.
torsch uw naam ter eer, Geen bij - den, neen, ge - na - de, trou - we Heer.
torsch uw naam ter eer, Geen bij - den, maar, ge - na - de, trou - we Heer.
ster - ven, trouwe Heer, Te ster - ven, maar, als mar - tiaar U ter eer.

Openb. 21:2—3

509

MENDELSON BARTHOLDY

1. Je - ru - za - lem, gjij Gods-stad, Voor's Hee - ren volk be - reid, Wie
maalt ooit van uw huis - ter De vol - le heer - lijk - heid; Hoe zou ons
zon ons hart hier ken - nen f
hart . . . hier ken - nen De groot-heid van uw heil, Een
Hoe zou ons hart hier ken - nen

lief - de zon - der gren - zen, Een blijd - schap zon - der peil; Een
gren - - - - zen, Een lief - de zon - der
Een blijd - schap zon - - der peil.

lief - de zon - der gren - zen, Een blijd - - - - schap zon - der peil.
gren - - - - zen, Een blijd - schap zon - - der peil.

2. O land van licht en vrede, / Waar mij ook Jezus wacht, / O stad en huis mijns
Konings, / Waarnaar mijn ziele smacht; / Heer Jezus, hoor mijn pleiten, / En zij Uw
Geest mij pand, / Dat G' eens ook mij zult brengen / Bij U in 't Vaderland.

Mark. 2 : 2 en 12

510

Opgewekt

O land, dat eens de Heer be-trad, —
Ow heuv'len.

mf
O land, dat eens de Heer be-trad,

rij, uw vriend'lijk meer, Wektin ons op het lief'lijk
Uw heuv'len rij. uw vriend'lijk meer, Wektin ons op

beeld.
Koor
het lief'lijk beeld van 's Vaders Zoo, der menschen Heer Gezegend land. Gezegend
bet lief'lijk beeld van 's Vaders Zoo, der menschen Heer Gezegend land. Gezegend
Gezegend land.

land. Uw dreven zijn ons heil'ge grond, Om Hem. Die
Gezegend land, Uw dreven zijn ons heil'ge grond.

eens daar woonplaats vond, En vre-de Gods ons heeft ver-kond.

2. Uw zilv'ren vloed droeg eens den Hser, — Den zondaarsvriend, Wiens liefdemacht
Den Vader toonde, en 'tschuldig kind — Aan 'thart Zijns Vaders wederbracht.
3. Galilea, nooit taant uw beeld — In 't dankbaar hart van Gods gemeente;
Zoolang de zon uw heuv'lenrij — En 't vriend'lijk meer haar glans verleent.

Ps. 77 : 17 20 ; Matth. 8 : 23—27

Met gevoel

f

1. Hoor, het don-dert! Zie, watbank zetdaar in 'twest Zichzwart en
D.C. Dren-ke-lin-gen op de rots der zon-de, Dren-ke-lin-gen,

droe-vig vast? 't Zijo de wol-ken, drei-gend saam go-perst, En wet
bit-na dood; Roei de red-dings-boot des e.van-go-lies En
Koor.

vuur en storm be-last. Kom totredding! Kom totredding! Feller dreigd'or
brenghen uit den nood. Einde.

Da Capo

kaan; Kom totredding! kom totredding! Red ze, of zij ver-gaan.

2. Hoor de stormwind, — Hoe hij raast! de nacht is zwart, — Het schip jaagt pijlsnel voort.
Bange schrik vervult des scheep'lings hart, — Dat den Beer nog niet behoort.
3. Zic, een rots! — Hoe rijdt ze daar, zoo hong en zwart, — Een donker, gapend graf —
Wacht een elk en perst aan 's zondaars hart — Wildo vreezekreten af.
4. Zie, o ziel! — Een licht gaan wieg'lend langs de baar, — Wat kreet strijd't met den vloed?
Hoor, houd moed! de reddingsboot is daar, — Ja, zij komen, moed, houd moed!
5. Klaag, o zondaar, — Klaag aan Jezus slechts uw nood, — Wees in Zijn trouwgerust;
Want Zijn liefd'is onze reddingsboot, — Die ons brengt tot veil'ge kust.

512

Liefelijk

Wil den le . vens.
Angstig hoop ik

1. Je . zus, Hei . land mij . ner zie . le, Wil den le . vens.weg
2. An . d're toe.vlucht kan 'k ariet via . den, Angstig hoop ik al

weg met mij gaan, Daar de waat'ren
al leen op U; Laat mij niet ver.

met mij — gaan, Daar de waa . 'ren hoo . ger
leen op — U; Laat mij niet ver . geefs toch

Wil den weg — met mij gaan,
Angstig al — leen op U.

Daar de waat'ren
Laat mij niet ver.

ko men, En 'k ge . vaar loop te ver - gaan Help mij de kampen de
smee ken, Red mij, Hei . land, red mij ou! Laat ou! Uw oo . gen mij

boog ko . menen, geefs toch meeken,

ein . digd, tot vol . ein . digd is mijna loop
vleug'len, U . we vleug'len dek . ken mij,

lo . vens. stor . men, Tot vol . ein . digd is mijna loop.
vriend' lijk vol . gen, U . wo vleug' len dek . ken mij,

Nie . mand an . ders kan mij hel . pen, Gij al . leen zijt al mijn hoop
Tot ik ve . lig in de ha . ven Van da eeuw' go rus . te zij.

(De Nederlandse tekst overgenomen uit den Zangbundel van Joh de Heer)

Matth. 8 : 25

513

W. R. BRADBURY

1. Jo - zus, toe-slecht mij - ner ziel, bek Gij met uw kleug'len mij.
2. Ach maar sind ik schuilplaats, fleet, lo den bing geklon-neen nood.
3. Leef ik in uw heil - ge zorg, salen zal mij het bar - te slau,

1. Jo - zus, toe-slecht mij - ner ziel, bek Gij met uw kleug'len mij.

Als de stormwind bold'rend looit, loet het drie-gend nood - ge - lij: Wij mij
Als Gij aan uw lief-driijk bart, mij geraust en wijkplaats bondt' Al wij
Schoon de stormwind lui - der looit, loet het drie-gend nood - ge - lij: Je - zus,

Als de stormwind bold'rend looit, loet het drie-gend nood - ge - lij: Wij mij

ber - gen aan uw borst, Schenk daar aan mijne harte rust, Tot weer loog bij kal - mer lucht
hoop is op uw trouw; Heet, uw woord is mij genoeg; 'k Weet wie op het huul der schaaf'
toeslecht mijner ziel, Deb Gij met uw kleug'len mij, 'k Weet U dan oor d' aitkomst daak,

ber - gen aan uw borst, Schenk daar aan mijne harte rust, Tot weer loog bij kal - mer lucht
hoop is op uw trouw; Heet, uw woord is mij genoeg; 'k Weet wie op het huul der schaaf'
toeslecht mijner ziel, Deb Gij met uw kleug'len mij, 'k Weet U dan oor d' aitkomst daak,

Zien mag op Gods rei ge lust, Tot weer loog bij kalmer lucht Zien mag op Gods rei ge lust.
Willig ook mijne zonden droeg, 'k Weet wie op het huul der schaaf' Willig ook mijne zonden droeg.
Als het noodweer is voor - bij, 'k Weet U dan oor d' aitkomst daak, Als het noodweer is voor - bij.

Zien mag op Gods rei ge lust, Tot weer loog bij kalmer lucht Zien mag op Gods rei ge lust.

Luk. 15: 4—7

514

G. G. Selden

1 Het zon - ne - licht wordt duis - ter, De a - vondscheem ring zwelt;
 2 Ik tel mijn trou - we lamm' - ren, Zoo spreekt de her - der zacht,
 3 Doch wat moet hij er - va - ren, Hij telt, ver - gist hij zich?
 4 Hij klimt op stei - le klip - pen, Van zweet en dauw door - drenkt.

Dra ligt in nachtlyk duis - ter Weer bosch en beemd en veld.
 Zal mo - ver hen er - bar - men, Hen hoe - den dag en nacht,
 Hoe - wel ter honderd wa - ren, Slechts neeg - en ne - gen - tig.
 En luid klinkt van zijn lip - pen: Komt tot wiens rust u schenkt!

En moei - zaam drijft de her - der Zijn scha - pen voort ter rust,
 En mocht er een ver - dwa - len, Ja, ver - re gaan van huis:
 En zon - der ee - nig dra - len, De trou - we her - der spoedt
 Zoo reept met bloedend har - te Ons Je - zus tot Zijn vree:

Leidt hen voor - zich - tig ver - der En telt of één ook mist.
 Ik ga het aan stonds ha - len En breng het vei - lig thuis.
 Zich voort langs berg en da - len, Zijn schaap - ie te - ge - moet.
 Vliegt toch de weg der smar - te Volgt Mij - gaat met Mij meel

Leidt hen voor - zich - tig ver - der En telt of één ook mist.
 Ik ga het aan stonds ha - len En breng het vei - lig thuis.
 Zich voort langs berg en da - len, Zijn schaap - ie te - ge - moet.
 Vliegt toch de weg der smar - te Volgt Mij - gaat met Mij meel

Koor

Zijt zie - len gij in 't duister nog. Ver van den Heer, In 's vlijandsmacht?

Uw Heiland zoekt u he den nog. Hij biedt u hulp door Zijne kracht.

Uw goe - de Her - der noo - digt u Dat gij u hulploos tot Hem richt.

cresc. dim. Komt, aar - zelt dan niet lan - ger nu, Be - geett u tot Zijn licht!

1 Petrus 5: 1—4
Joh. 17: 17—24

515

Wijze : Welzalig 't huis, waar Gij
zijt opgenomen, No. 498

BEMOEDIGING VOOR ARBEIDERS IN 'S-HEEREN WIJNGAARD

1 Zoo ga dan heen, ga heen in 's Heeren name / En grijp uw werk met blijdschap
moedig aan ! / Uw Vader zelf heeft u het werk gegeven, / En wat God doet, dat is
steeds wel gedaan ! / Zoo ga dan heen, strooi liefde in de voren, / En zaai uw zaad
voor tijd en eeuwigheid, / Want God de Heer zal zulk een werk steeds zeeg'nen, / Het
bloeit en rijpt voor d'eeuw'ge heerlijkheid.

2 Zoo ga dan heen, ga heen in Jezus' liefde, / Want Zijn gena zal altijd met u zijn ; /
En zijn de doornen veel op uwe wegen, / Zoo spreek : O Heer, laat mij verwinnaar
zijn ! / Zoo ga dan heen en laat uw licht steeds schijnen, / Der waarheid licht maakt
hart en ziele rein, / Dan zal voor u het heerlijk woord eens gelden : / Waar ik ben,
daar zal ook Mijn dienaar zijn !

3 Zoo ga dan heen, ga heen in 's Heeren vrede, / Een willig werktuig van Zijn
Majestelt ; / Als trouwe dienaar van den Vorst des Hemels, / Die zelf meegaat tot aan
het eind' der tjd. / Zoo ga dan heen, verzorg en plant steeds verder, / God geeft
den zaden regen en gedij'n ; / En moet gij lang soms op de vrucht wel wachten, / Dan
roept Gods Woord : gij moet geduldig zijn !

4 Zoo ga dan been, ga met des Heeren zegen ! / Waar God is, daar gaat alles recht
zijn gang. / God zeeg'ne uw beginnen en voleinden, / En zeeg'ne daaglijksch u, uw leven
lang ! / Als dan de held're Morgenster komt schijnen, / Der trouwe christ'en hoogste
zaligheid, / Dan wordt ook u en allen die gij liefhebt, / Een eeuwig loon daar boven
toebereid.

Efez. 4: 15—16
Joh. 13: 35

516

Wijze : Hoor tienduizend harpenaren, No. 17

OP HUISHOUDELIJKE VERGADERINGEN EN CONFERENTIES, EN ALS
WELDADIGHEIDS LIED TE ZINGEN

1 Hart aan hart en één in Jezus, / Welk een heerlijk' liefdeband, / Want wij
hebben ons aan Jezus / Wel geheel en al verpand. / Hij ons Hoofd, wij Zijne
leden, / Hij ons Licht, wij wederschijn, / Hij de Meester, wij Zijn dienaars, / Zoo
slechts kan de éénheid zijn.

2 Met een heilig zielsverlangen, / Brandend als der liefde gloed, / Zoo heeft Jezus
ons ontvangen, / En geplengd Zijn dierbaar bloed. / O, zoo willen wij het wagen,
/ Ziend' op Jezus onzen Heer, / En elkanders lasten dragen, / Liefde oef'nen meer
en meer.

3 Liefde is het beeld der reinheid, / En spruit uit den hemel voort. / Liefde is de
band der éénheid, / Ons verkond door Jezus' Woord. / Heer, ontvlam dan in ons
allen / Uwer liefde wederschijn, / Dan zal wijd en zijd weêrhalen : / Dat wij Uw
discip'len zijn.

517

Tekst: C. Dingemanse

W.M. J. KIRKPATRICK

1. Een dier - ba - re Hei - land is Je - zus, mijn Heer, Een dier - ba - re
2. Een dier - ba - re Hei - land is Je - zus, mijn Heer, Hij deelt al mijn
3. Zijn he - mel - se ze - gen ver - rijk t el - ke stond; In Hem rust mijn
4. En als ik hier - bo - ven in 't smet - te - loos kleed Mijn Je - zus, mijn
Hei - land voor mij. Zijn rots is mijn schuilplaats in 't zwaar noodgetij: Daar
zorg en ver - driet: Hij biedt mij Zijn hulp, daarom wan - kel ik niet: Zijn
le - ven en lot. Ik zing vol ver - voe - ring, tot e - re van God: Dat
Hei - land, be - groet. Dan roem ik met al - len die 'k daar dan ontmoet. Dat
Koor
vlij ik mij rus - tig ter - neer.
kracht schraagt mij da - ge - lijks meer. Zijn rots is mijn schuilplaats bij dreigend gevaar.
Gij in Uw lief - de mij vondt!
Je - zus het al voor ons deed.
Een burcht ook al steigt steeds de vloed. Zijn lefd' is mijn schuilplaats, zo veilig en goed:
Zijn hand o - ver - scha - duwt mij daar, Zijn hand o - ver - scha - duwt mij daar.

Het Schotsche Opwekkingslied

1. Welk een om-keer heeft God in mijn le - ven ge-wrocht, Sinds
Je - zus nu woont in mijn hart; Er is vrede in mijn ziel, waarkzoo
langreeds naar zocht, Sinds Je - zus nu woont in mijn hart.

Koor. in mijn hart.
Sinds Je - zus nu woont, nu woont in mijn hart, Sinds
in mijn hart.
Je-zus nu woont, nu woont in mijn hart, Is mijn blijd-schap en vree als de
gol - ven der zee, Sinds Je - zus nu woont in mijn hart.

2. 'k Ben niet langer een zwerv'ling; 'k vond rust voor mijn voet, / Sinds Jezus nu woont in mijn hart; / Al mijn schuld is verzoend, 'k ben gewassen in 't bloed, / Sinds Jezus nu woont in mijn hart.
Koor :

3. In de hoop op Zijn komst ligt mijn anker nu vast, / Sinds Jezus nu woont in mijn hart; / En geen twijfel drukt langer mijn ziel als een last, / Sinds Jezus nu woont in mijn hart.
Koor :

4. 'k Ben verzekerd, aan 't eind wacht m'een kroon na de strijd, / Sinds Jezus nu woont in mijn hart; / 'k Reis nu blij naar de Stad, die door God is bereid, / Sinds Jezus nu woont in mijn hart.
Koor :

Opgeweekt

1. Er ko - men stroo - men van ze - gen, Dat heeft Gods woord ons be -
2. Er ko - men stroo - men van ze - gen, Heer, hijk, ver - kwik - kend zal
3. Er ko - men stroo - men van ze - gen, Zend ons dien Heil - stroom nu
loofd; Stroo - men, ver - kwik - kend als re - gen, Vloe - en tot elk die ge -
't zain; Op de val - lei - en en ber - gen, Zal er nieuw le - ven dan
neér! Geef ons die groo - te ver - kwik - king, Geef 'zons voort - du - rend, o
Koor. Stroo - men van
looft, zijn. Stroo - men, stroo - men van ze - gen, Ko - men als plas. re - gens neér
Nu val - len drup - p'len reeds ne - der, Zend ons die stroo - men, o Heer.

A. H. A.

A. H. ACKLEY

1. Als ver-dwij - nen zal de duis-ter - nis der nacht
 2. Hoort gij hoe de vo - gels zin - gen het re - frein.
 3. Je - zus maakt de aard tot pa - ra - dijs voor mij:
 4. Vreug-de is er nu, en ook voor al - le tijd

Is er blijdschap in mijn
 Er is blijdschap in mijn
 Er is blijdschap in mijn
 Er is blijdschap in mijn

hart. En de zon der nieu - we dag ons te - gen lacht, Is er
 hart. Ik weet dit zal d'aanvang van de dag weer zijn Er is
 hart. El - ke plicht ge-daan in lief - de maakt mij blij, Er is
 hart. Zoo zal 'k zin - gen 't nieuwe lied in eeu - wig - heid, Er is

Koor

blijd-schap in mijn hart. Er is blijdschap, er is blijdschap in mijn hart,
 in mijn hart,

Je - zus geeft ons vreug-de en ver-drijft de smart, Vrool'ker lied'ren zing ik
 verdrijft de smart.

nu, want 'k behoor ge-heel aan U. Er is blijdschap, er is blijdschap in mijn hart,

1. Als 'tba zuin . ge . schal des Hee . ren klinkt en
 2. Als 'tba . zuin . ge . schal des Hee . ren roept: "Gij
 3. Als 'tba . zuin . ge . schal des Hee . ren al Zija

Je zus'komst is daar, Als de stem van den Ar . chan . gel klinkt in
 doo . den . komt, ont . waakt! Schud het stof af, kleedt u met d'onsterf' . lijk
 kind'ren op deez'aard, Die nog le . ven, in een punt des tijds om .

'trond, En de lucht ver . vuld is met 'tgezaug der heil' ge Eng' . len
 heid!" Als de we . Reid han . deuwrin . gend ha ro wan . hoops kre . ten
 kleedt, En Hij al . len, die in Chris . tus zijn, voor eeu wig thuis ver .

Koor

schaar, Sid . dert gansch de schepping in die heil' ge stand
 slaakt, Ben ik dan, om Hem te vol . gen, gansch be Reid? Als 'tba .
 gaart, Broe . der, zus . ter, zijn wij voor die stand ge reed?

zuin ge . schal des Hee ren, Als 'tba .

Als 'tba zuin . ge . schal des Hee . ren wordt ge . hoord,

zuin —— ge.schal des Hoe - ren, Als 'tba. zuin
 Als 'tba zuin —— ge.schal des Hee . ren wordt ge.hoord, Als 'tba.

—— go.schal des Hee . renWordt gehoord, zigt gij dan voor Zijn komst be . reid?
 zuin .

522

Marschduet

1. Als trou.we oogstliën gaan wij voort, En zaam'len 't graan van oord tot
 2. Wij zaam'len im.mer moe.dig voort, Ga dach.tig aan des Mees.ters
 3. Merk, hoe de tijd daar he.nen vliedt; Het oog.sten is wel.dra ge-

oord. Langs berg en dal gaan wij ver . blyd En oog . stea
 woerd. Weest steeds ge . trouw en al - tjd waar, Want oogst.liën
 schied. Kom, leen den ar . beid ook uw hand, Uw loon wacht

vruchtvoord'eeuwig . heid. Wij zin . gen steeds tot Je . zus' eer, Van't oogstveld
 zijn er wei . nig maar. Aanschouw het wui.vend ko . ren veld, Dat nei . gend
 u in 't Va . der land! Waarom toch zoudt gij le . dig staan Wijl d'u . ren

toch is Hij de Heer; Hij was het, Die dit heil ver . wierf, Daar Hij als
 u Godsgrooteheid meldt, En hoordes Hee . ren stem tot u: Ga wer . ken
 snel daer he . nen gaan? Kom, sla dan mee den sik . kel aan, Breng in de

Koor:
 tar . we . graan eens stierf. } Spoed U naar het oogst . veld heen,
 op Mijn ak . ker nu. } schuur het goud . geel graan.

Want de Mees . ter roept u; Werk is er voor ie . dereen, Haast u, d'a . vond

valt nu. Spoe . dig ijlt de tijd voor . bij. D'oogst . tijd komt voor

u en mij, Voorwaarts, voorwaarts in des Hee . ren naam. J. N.

1 Als de ran-ken aan den Wijn-stok, Zijn w'aan U ver-bon-den, Heer; Gij gaast
ons de heil'ge roe-ping,Vruchtte dra-gen tot Uw eer. In ons-zelf zijn wij on-
mach-tig. Zonder U komt niets tot stand; Maar wij zul- len veel ver-mo-gen,
Zoo we in U zijn in-ge-plant. Help mij, Heer, in U te blij-ven, Groei-end, wassend
dag aan dag, Dat mijn le-ven U ter ee-re Rijk-ke vruch-ten dra-gen mag!

Dode en verdorde ranken / Snijdt de grote Landman af, / En ze worden uitgeworpen, / In het vuur verbrand als kaf. / Zie, dit dringt mij tot de bede: / Heer, behoed mij voor de val, / Dat ik nimmer Uw gemeenschap / En Uw glimlach derven zal.

Alle rank, waaraan de Landman / Ziet, dat vruchten zijn gegroeid, / Wordt door Hem met zorg en liefde, / Maar met vaste hand gesnoeid. / Heiland, wil zo ook mijn harte / Reinigen van ied're smet; / Leer mij meer dan ooit te zoeken / Uw gemeenschap in 't gebed.

Met toestemming overgenomen uit de Liederbundel van het Leger des Heils.

Dr. J. H. GUNNING JHzn.

Zacht en innig.

1. Ga niet alleen door 't le-ven, Die last is u te zwaar. Laat
2. Ga niet alleen; uw Ko-ning Wil komen in uw hart Ach,
3. O armen, droeven, blinden, De hoofden op-ge - richt! Laat
4. Wat klaagt gij om een won-de, Die slechts Erbarming sloeg? Wat
5. Wel-za- lig, die 't er-va-ren, Dat Hij hun al-les is; Dan
6. En dan, als't leed der aar-de Voor immer is ge - daan; Als

Een u sterk-te ge - ven, Ga tot uw Mid-de-laar! Daar is zooveel te wo-ning, Hoe gilt Hij dan uw smart! Wie kan er tranen vin-den, Zijn last is zacht en licht. Daar is zooveel te zon - de, Die uw Verlos-ser droeg? Wat staat gij angstig, kennen ze in ge - va-ren Bezorgdheid noch ge - mis. Hij draagt dan in Zijn in des he - mels gaar-de Uw blije voeten staan, Dan ziet g'in 't zalig

kla - gen, Daar is zooveel ge - ween — En zooveel leeds te dra - gen, Ga dro - gen. Als Jezus? Immers geen! — Richt dan de treurende oogen Naar dra - gen, Daar is zooveel ge - ween. — Ach, wilt dan niet ver - tra-gen! Naar droe - vig, Als waart ge steeds al - leen? — Komt, gaat getroost, blij - moedig Naar armen Door allen nood hen heen; — Wie steunt op Zijn ont - fer-men, Is Eden Slechts zaal'gen om u heen; — Dan prijst ge in eeuwig - he - den Uw niet al - leen! En zo - veel leeds te dra - gen, Ga niet al - leen! Je - zus heen! Richt dan de treurende oo - gen Naar Je - zus — heen! Je - zus heen! Ach, wilt dan niet ver - tra-gen! Naar Je - zus — heen! Je - zus heen! Komt, gaat getroost, bli - moedig Naar Je - zus — heen! nooit al - leen! Wie steunt op Zijn ont - fer-men, Is nooit al - leen! Heer al - leen! Dan prijst ge in eeuwig - he - den Uw Heer al - leen!

DIT IS MIJN VREUGDE

Tekst: A. Vink-v. Amstel

Gosp. Mel. nr. 76.

1. Ik weet het heel ze-ker, Jezus is mijn. O wat een ze- gen de Zij-
 2. Welk een ge- na- de die Je-zus biedt. 't Eeu- wi- ge le-ven Hij geeft
 3. He- mel- se ko- ren zon- gen verblijd. Toen ik door Je- zus van schuld

ne te zijn. Hij gaf Zijn le-ven voor mij aan 'tkruis en brengt mij
 het om niet. 't Was door Zijn lijd- den en door Zijn dood. Dat Hij de
 werd be- vrijd, En Hem aan-vaard' als Hei-land en vriend. Die mij be-

Koor

straks in Zijn Va-der- huis.
 be- mel voor mij ont-sloot. Dit is mijn vreugde, ik ben nu zo blij,
 mint als Zijn dierbaar kind.

Je- zus mijn Hei- land Hij maakt mij vrij! Dit is mijn

vreug- de ik ben nu zo blij Je- zus mijn Heiland Hij maakt mij vrij!

ZING HOSANNA !

A. Severson.
Arr. The Czechs

Ned. tekst A. Vink-v. Amstel

Laat mijn lamp bran-dend zijn, hoor mij He- re,---- Laat mijn
 .Stel tot ze- gen mij Heer, voor mijn naas-te,---- Stel tot
 Geef mij lief- de tot red- den van zie-len,---- Geef mij

lamp bran-dend zijn steeds meer,--- Laat mijn lamp brandend zijn hoor mij
 ze - gen mij meer en meer,--- Stel tot ze - gen mij Heer voor mijn
 liefd' in mijn hart, o Heer.--- Geef mij lief- de tot red- den van

He - re,---- Om te schij-nen meer tot U - won eer.----
 naas-te,---- En te spre -ken van Uw we - der- keer.----
 zie-len,---- Dat zij die - nen U als hun - nen Heer.----

Zing----- Zing----- Zing----- Zing-----
 Zing Ho-san-na Zing Ho-san-na Zing Ho-san-na voor Uw God en Heer

Zing----- Zing----- Zing----- Zing-----
 Zing Ho-san-na Zing Ho-san-na Zing Ho-san-na tot Gods eer.

Matig.

Ee . re zij God, Ee . re zij God In den hoo . ge, In den
hoo . ge, In den hoo . gel Vre . de op aar . de,
Vre . de op aar . de, In de men . schen een wel . be .
gen. Ee . re zij God in den hoo . ge, Ee . re zij
God in den hoo . ge. Vre . de op aar . de,
Vre . de op aar . de, Vre . de op aar . de, Vre . de op

aar . de, In de men . schen, in de men . schen een wel . be .
ha . gen, In de men . schen een wel . be . ha . gen, een wel . be .
ha . gen. Ee . re zij God, Ee . re zij God In den
hoo . ge, In den hoo . gel Vre . de op aar . de,
Vre . de op aar . de, In de men . schen een wel . be .
gen. A . men.
A . men, A . men, A . men, A . men.

1. Daar is uit 'swe-reld's duis-t're wol-ken Een licht der
2. Gij wilt met vre-de tot ons ko-men, Met vred'en en
3. Wat heill een Kind is ons go-bo-ren, Een Zoon ge-
4. O Vre-de vorst! Gij kunt ge-bie-den Den vred' op-

lich-ten op-ge-gaan. Komt tot zijn schijn-sel, al-lo vol-ken!
vrij-heid, vreug'd-en eer; Het juk is van den hals ge-no-men,
go-ven door Uw kracht; De heer-schap-pij zal Hem be-hoo-ren;
aard-en in mijn ziel! Doe el-ken zon-daar tot U vlie-den;

En gij, mijn zie-lot bid het aan. Het komt de scha-duwen be-
Ged loff wij zijn geen sla-ven meer. De staf des drij-vers ligt ver-
Zijn last is licht, Zijn juk is zacht. Zijn naam is Won-derbaar; Zijn
Dat al wat a-demt voor U kniel! Dit zal de God des heils be-

schij-nen, De zwar-te scha-duw van den dood; De nacht der
bro-ken, Aan wien ons hart zich had ver-kocht, En 't wa-pen-
da-den Zijn won-dren van go-naad' al-leen; Hij doet ons,
wer-ken; Hij zal den ze-tel, U be-reid, Met recht en

zen-de zal ver-dwijnen. Ge-na-do spreidhaur mor-gen-rood.
tuig in brand go-sto-ken Van hem, die ou-ze zie-le zocht.
hoe met schuld be-jaden, Ver-zoend voor 't oog des Va-ders treën.
met ge-rich-te ster-ken: Hem, zij de lof in eeu-wig-heid.

Vroolijk.

1. Daar ruischt langs de wol-ken een liep-lij-ke Naam, Die
he-mel en aar-de ver-ee-nigt te zaam. Geen naam is er
zoe-ter en be-ier voor 't hart, Hij bal-seint de wou-den en
heelt al-lo smart. Kent gij, kent gij dien Naam nog
niet? Dien naam draagt mijn Hei-land, mijn lust en mijn lied!

2. Dien Naam is naar waarheid mijn Jezus ook waard, / Want Hij kwam om zalig te maken op aard; / Zoo lief had Hij zondaars, dat Hij voor hen stierf. / Genade bij God door Zijn Zoenbloed verwiert. / Kent gij, kent gij dien Jezus niet, / Die, om ons te redden, den hemel verliet?
3. Eens buigt zich ook alles voor Jezus in 't stof, / En d'Engelen zingen voortdurend Zijn lof. / O mochten w'om Jezus verheerlijkt eens staan, / Dan hieven wij juichend den jubeltoon aan: / Jezus, Jezus, Uw Naam zij d'eer, / Want Gij zijt der mensen en Engelen Heer!

Gezang 293: 1, 2, 3, 6

Melodie William Croft (1678—1727)
Harmonisatie Johanna Wagenaar, geb. 1900

1. O God, die droeg ons voor - ge - slacht in nacht en storm - ge -
bruist, be - wijs ook ons uw trouw en macht, wees eeu - wig ons te - huis!

2. Gevlucht naar Uwe vaste troon, / Vindt ieder schuil en schut, / Waar eeuwig hij
beveiligd woon, / Verstoken in Uw hut.
3. Gij zijt van vóór Gij zee en aard / Hebt door Uw woord bereid, / Altijd dezelfde
die Gij waart, / De God der eeuwigheid!
4. O God, die droeg ons voorgeslacht / In tegenspoed en kruis, / Wees ons een gids
in storm en nacht, / En eeuwig ons tehuis!

1. Stil-le nacht, hei-li-ge nacht, Davids zoon, lang verwacht, Die mil-joe-nen eens
Werd ge-bo-ren in za - li - gen zal. Hij, der schepselen Heer, Hij, der schep - se - len Heer.
Beth-le-hem's stal.

2. Hulploos Kind, heilig Kind, / Dat zo trouw zondaars mint, / Ook voor mij
hebt G'U rijkdom ontzegd, / Werd G'in stro en in doeken gelegd, / Leer m'U
danken daarvoor, / Leer m'U danken daarvoor.
3. Stille nacht, heilige nacht! / Heil en vree wordt gebracht, / Aan een wereld ver-
loren in schuld, / Gods belofte wordt heerlijk vervuld, / Amen, Gode zij d'eer, /
Amen, Gode zij d'eert.

A. A. P.

GEORGE C. STEBBINS, 1907

1. Doe wat Gij wilt, Heer. Wat het ook zij! Gij zijt de
2. Doe wat Gij wilt, Heer. Leid mij tot U! Zoek en be-
3. Doe wat Gij wilt, Heer. Gij kent mijn hart, Moe en vol
4. Doe wat Gij wilt, Heer. Ook in dit uur, Ver-vul' Uw

Vor - mer, ik ben slechts klei. Kneed mij en maak mij
proef mij, Mees - ter, juist nu! Wit - ter dan sneeuw, Heer,
won - den, schrij - nend van smart. Groot en wel - da - dig
Geest mij met hei - lig vuur, Dat het voor ie - der

vol - gens Uw wil, Waar ik op wacht, Heer, rus - tig en stil,
was mij toch rein, Nu'k voor U neer - kniel, need 'rig en klein,
zijt Gij in macht, Red en ge - nees mij, Heer, door Uw kracht,
duid'lijk mag zijn: 'k Leef naar Uw voor - beeld, Hei - lig en rein.

Tekst: M.A. Alt

Met eerbed

Met eerbed

1. Leer mij aan - bid - den Heer, Schenk mij ge - loof! 'k Steun gans
 2. Leer mij aan - bid - den Heer, Schenk mij ge - loof! Geef d'o -
 3. Leer mij aan - bid - den Heer, Schenk mij ge - loof! Je - zus,

al - leen op U, Schenk mij ge - loof!
 ver - win - ning mij, Schenk mij ge - loof!
 Gij komt wel - dra, Schenk mij ge - loof!

Ze - gen o Heer Uw kind, Dat het, gans trouw ge - zind
 Help mij een licht te zijn, Ne - d'rig, op - recht en rein
 O, dat Gij vrien-d'lijk dan, Mijn werk aan - schou-wen kan

Zie - len voor U ge - wint, Schenk mij ge - loof!
 Sterk mij, o Je - zus mijn, Schenk mij ge - loof!
 Geeft mij ge - na - de dan, Schenk mij ge - loof!

INHOUD

Aanbiddend zien w' op U	361	De Bijbel, kostbaar meer dan goud	63
Aan het werk! aan het werk!	433	De dag, de groote dag breekt aan	193
Ach, blijf met Uw genade	363	De dag des oogstes naakt	434
Ach, Heere Jezus	261	De dag is heengegaan	497
Ai ziet! hoe goed, hoe lieflijk is 't	145	De groote Redder is nabij	417
Al rolt de zee en loeft de wind	166	De groote Schepper aller dingen	202
Alles maar met God gedaan	507	De Heer is mijn Herder	217
*Alles wat adem heeft	11	De Heer is mijn licht	248
Alles wel, alles wel	191	De Heer is nimmer van ons ver	229
Als Christus, de Heer, tot menschen	188	De Heer ontledigt eerst het hart	95
Als de Heiland, als de Heiland	474	De Heiland roept; gemeente hoor	320
Als de Zone Gods de eng'len	416	De herdenking van Uw lijden	119
Als ik het kruishout gadesla	48	De Koning komt, dus zij dit woord	326
Als 'k bedenk, hoe mijn Heiland	501	De Mei is gekomen	467
Als moede en mat van 't zweogen	197	De tijd geraakt, dat Sions psalm	300
Als ons de eng'len welkom heeten	288	De Zijnen kent de Heere	257
Als op een wereldzee zwerven wij	215	Deed Gij naar recht	136
Als 't veldgeblómt, dat 's morgens	295	Der wereld zij genoeg, deez' aard	127
Als u uwe zonden smarten	74	Des aardrijks schoon	5
'k Beid hier wachtend	506	Des Heeren heil'ge Engel legert	211
Beveel den Heer uw wegen	280	'k Dien onder Jezus krijsbanier	460
Bijbel, levensgids in 't duister	61	Dierbare Heer Jezus	16
Bijna bewogen door 't heilig woord	84	Dit boek is al mijn rijkdom	60
Blaast de bazuin, o gij wachters	504	Dit is de dag van heil'ge rust	389
Bleeker wordt de zonneglans	491	Doodslaap wacht ons niet	292
Bouw op God en wacht Zijn zegen	161	Door een blik op het kruis	109
Bouw, zondaar, op Gods Woord	406	'k Dorst niet naar aardsche schatten	410
Boven waar de levensboom	239	Dreigen u vaak stormen	163
Breek Gij het levensbrood	358	Dreigend woeden wind en golven	160
Broeders, zusters, op ten strijde!	415	Dreunen zal eens 't feestgeluid	321
Buigt niet voor verzoeking	137	Droef en donker zij de hemel	220
Buigt Heil'gen u, als 't kind'ren	28	Een eeuwig en een zeker heil	407
Buigt, volken, voor Jehova's troon	3	Een heilig uur brak voor ons aan	376
Daal bij 't huiswaarts gaan	364	Een korte wijl nog en de Heer	319
Daar juicht een toon	50	Een luister straalt van 't Bijbelblad	64
Dag van oordeel, van beslissing	298	Een vaste burcht is onze God	185
Dankt, dankt nu allen God	447	Eén wensch slechts ken ik	141
Dat elke lamp nu helder licht	309	Een weten, heilig zoet	496
Dat Heere Jezus, Uw gena	370	Eens breekt in mij het zilv'ren	293
Dat mij de vlering van Uw lijden	114	Eens daalde ook in der waat'ren	102
De beste van het zeental	383	Eens juicht rondom des Konings	334
		Eenzaam en moede, van droefheid	105

Eng'len wachten ons bij 't komien	342	God des levens, ruste Uw zegen	369	Heilig, heilig, heilig, Heer God	12	In wat tijd, hoe groot en heerlijk	307
Er gaat door alle landen	471	God, enkel licht, voor Wiens	350	Heil'ge Bijbel, Woord mijns Gods	57	't Is het Woord van God	362
Er is een blijde kust, hoog, hoog,	335	God gaf tot roeping mij	130	Heil'ge Geest, daal van omhoog	40	't Is in dit worstelperk vaak zwaar	196
Er is een land, een stad omhoog	337	God heb ik lief, want die getrouwe	249	Heil'ge Geest, die bron van leven	42	't Is middernacht, en in den hof	46
Er is een land van vrede en licht	336	God heeft ons Zijn Woord	58	Heil'ge Geest, fontein van zegen	35		
Er is een plaats van vrce en rust	254	God is de liefde	473	Heil'ge Geest, getrouw'e vriend	38	Jeruzalem, gij Godsstad	509
Er is nog phats, gaat uit in struik	82	God is tegenwoordig	357	Heil'ge Geest, gids van omhoog	36	Jezus, als met bloedend harte	290
Er rest een troost	296	God is voor ons een sterkt' en slot	194	Heil'ge Geest, gij bron van licht	39	Jezus, ga ons voor	213
Er ruischt langs de wolken	481	God leidt ons, leidt met Vaderhand	208	Heil'gen, waakt, het tijdstip nadert	418	Jezus, Heer der heerlijkheid	322
Gaat gij op de levenszee	204	God zij met u, tot we u wederzien	449	Hemelwaarts gaat hier ons pad	235	Jezus, Heer, Wiens liefdemacht	115
Ga niet langer door het leven	77	Godes zegen, Sabbatsstilte	380	Herauten van den Levensvorst	131	Jezus, Heiland, 't is Uw bloed	118
Ga, predik 't Evangelie, ga	126	Goed is ons hart de Sabbatdag	390	Het hemelruim, d'azuren boog	8	Jezus, Heiland mijner ziele	512
Gedoopten tot des Heilands dood	103	Goede Herder, leid en voed ons	225	Het offer is volbracht	54	Jezus, hoor ons bidden	401
Geen zondaar zal het Godsrijk zien	101	Grijp toch de kansen	437	Het oordeel is daar, Gods boek ligt	305	Jezus mint mij, want ik weet	472
Geest des levens, bron van zegen	400	Groote God, U loven wij	2	Het zonnelicht wordt duister	514	Jezus neemt de zondaars aan!	73
Gelegerd in des Heilands licht	186			Hier is mijn hart, mijn God	178	Jezus, toevlucht mijner ziel	513
Gelijk een hert, ter dood toe	153	Haast komt de Heer, heft op	323	't Higgend hert, de jacht ontkommen	148	Jezus, zielevriend in nood	222
Gemeente juich, uw Koning leeft	312	Hallelujah! eeuwig dank en cere	367	Hoe heuglijk is des Christens hoop	171	Jonge, vrome helden	461
Genadig barmhartig is de Heer	228	Hallelujah! losgezongen	25	Hoe lief'lijk, hoe vol heilgenot	356	Juich, aarde, juich, de Koning komt	324
Genadig God, alleen Uw kracht	159	Hart aan hart en één in Jezus	516	Hoe lief'lijk is Uw huis mij, Heer	354	Juich, mijn ziel, in 's Vaders woning	411
Genadig God, wees ons nabij	351	'k Heb geloofd - en daarom zing ik	158	Hoe lief'lijk is uw voet	128		
Gezang 12: 1, 2, 4, 6	210	'k Heb Mij een wacht op uw muur	505	Hoe lief'lijk klinkt de toon	483	Kalm op mijn Verlosser leunend	209
" 17: 1—3, 6	201	'k Heb mijn Heiland opgenomen	179	Hoe schoon blinkt ons de	31	't Kan zijn in den morgen	313
" 22: 1—3	275	Hebt een oog voor hen die treuren	442	Hoe vast is de grondslag	212	Keer weer, mijn dwaland harte	150
" 27: 1, 2	492	Hebt gij nog geen plaats voor Jezus	79	Hoe zal ik U ontvangen	316	Kloppend, kloppend, wie is daar?	91
" 28: 1—4	272	Heer, blijf dicht bij mij	488	Hoe zal 't mij zijn, als Jezus stem	340	Kom, Heer Jezus, langverwachte	317
" 38: 2, 3, 7	266	Heer, blijf met mij, nu snel reeds	490	Hoe zoet, Heer Jezus, klinkt	360	Kom, Heil'ge Geest, en daal	34
" 39: 1- 5	73	Heer, de teek'nen van Uw disch	116	Hoelang, o Heer en Koning	315	Kom, Heil'ge Geest, en geef	37
" 43: 1, 2, 4, 6	405	Heer, die als Woord Gods	206	Hoog, omhoog, het hart naar boven	405	Kom in mijn hart	399
" 49: 1, 5	15	Heer, die ons leven hebt gespaard	345	Hoor des Heilands vriend'lijk	429	Kom tot Jezus, moede zwerver	90
" 50: 1, 4	25	Heer! door goedheid aangedreven	142	Hoor, het dondert	511	Kom allen, die den Heiland mint	83
" 55: 1, 2, 3	58	Heer, eer van hier wij gaan	365	Hoor, hoor, mijn ziel, een harptoon	246	Komt, dankt nu allen God	403
" 72: 1—4	444	Heer, eer wij scheiden	372	Hoor, tienduizend harpenaren	17	Komt, dienaars van den Heer	23
" 83: 1—4, 6	350	Heer, geef mij meer reinheid	135	Hoort de stem van Jezus roepen	87	Komt, laat ons in den geest	446
" 96	367	Heer, God der trouwe	451	Houdt Christus Zijne kerk in stand	192	Komt, laat ons samen Isrels Heer	20
" 120: 1, 3, 4	108	Heer, hebt Gij een werk voor mij	480			Komt, laat ons voortgaan, kind'ren	244
" 123: 1—4	49	Heer, hoe heb ik U van noode	151	Ik ben een kleine krijgsknecht	479	Komt maaiers, 't is nu oogsttijd	422
" 156: 1- 4	192	Heer, ik hoor van rijken zegen	394	Ik denk zoo vaak aan 't Heidenland	423	Komt tot Mij allen, gij die dorst	85
" 158: 1, 7	299	Heer, in den morgen klinkt mijn lied	482	Ik heb den vasten grond gevonden	169	Komt verlorenen, reddelozen	78
" 160: 1, 5, 6	457	Heer Jezus, mijn Verlosser	271	Ik heb een goede, trouwe Leidsman	230	Komt, zingen w'een lied van den	500
" 180: 1, 2, 4	487	Heer Jezus, neem mijn handen	216	Ik heb een Heiland, Die leeft om te	56	Komt, zingen wij van 's Heeren	21
" 189: 4, 6	173	Heer, Koning, zegerijke Held	30	Ik heb een Vriend, o welk een	207	Kunt gij naast de stoutste zeilers	132
" 199: 1—3	75	Heer, leid mijn schreden	68	Ik hoorde des verzoekers spot	205		
" 264: 1, 2, 4	185	Heer, Uw gemeente bidt en wacht	347	Ik mag zoo gaarne hooren	44	Laat de harten altijd vrolijk	468
" 270: 1, 2	316	Heer van den Sabbat, hoor ons lied	386	Ik spreek van verlossing zoo gaarne	267	Laat Heer, ons met Uw zegen gaan	373
" 274: 1, 2, 4, 5, 7	244	Heer van den Sabbat, ik begroet	387	Ik vernam mijn Heilands spreken	181	Laat ieder 's Heeren goedheid loven	9
Gij, die des Heeren arbeid deelt	439	Heer, wil m' een hart vol liefde	443	Ik vroeg den wachter: Zeg mij toch	412	Laat uit 't hart een loflied rijzen	484
Gij, die kroonjuweelen zoekt	420	Heer, Zoon van God, terwille van	508	Ik weet, dat mijn Verlosser leeft	51	Laat Uw geest, mijn Heer	41
Gij, knechten Gods, verliest geen	134	's Heeren volk, let op de teek'nen	426	Ik wil Jezus volgen	281	Laat vereend ons heilig streven	123
Gij knechten van den Heer	129	Heerlijke Sabbat! hoe lief'lijk en zoet	377	Ik wil streven rein te leven	144	Land in 't zicht en bloem	234
Gij zijt mijn deel, in U, o God	69	Hef uw bazuin nu en luid schal het	325	Ik zend u uit! Ik heb u uitverkoren	456	Lang ik hield aan 't kruis geklemd	219
Ginds op den heuvel Golgotha	112	Heil, morgen der verrijzenis	52	In al mijn doen en laten	170	Lang zwierf moed'loos op de bergen	237
God der trouwe help geleid mij	245	Heiland, bron van alle leven	176	In de Sabbatschool, o Heere	382	Leen het oor aan mijn zang	329
		Heiland, wij zijn hier vergaard	344	In Sions tempel klonk ons Heer	352	Leer ons, Vader! U verheiden	492

'k Leg aan den voet Uws troons	97	O God, die onze Vader zijt	440	Psalm 116:1, 4, 7, 11	249	Vader, U bidden wij	396
Leid, behoed ons, trouwe Vader	359	O God, met bevend hart, bevreesd	94	.. 118:1, 7, 11, 12, 14	9	Van eeuwigheid zijt Gij, o Heer	18
Leid, Jezus, ons op 's levens	223	O God, Wien aarde en zee behoort	450	.. 119:3, 5, 17, 53	71	Van Groenlands kille stranden	421
Lief'lijk scheem'rend, gazig donker	485	O goedheid Gods! nooit recht	210	.. 121:1-4	203	Van U alleen, o Heer!	445
Lof en dank vervul ons zingen	366	O Heer, in dezen morgen	378	.. 133:1-3	145	Van U zijn alle dingen	256
Loof, loof den Heer, mijn ziel	26	O Heilig Schrift, als in Uw woord	67	.. 134:1-3	19	Vanwaar die schaar, die breedre rij	341
Looft den Heer, want Hij is goed	469	O hoe heerlijk is 't en fijn	34	.. 138:1, 3, 4	10	Vanwaar die stoet, die lang en breed	45
Looft den Koning aller volken	33	O hoofd, bedekt met wonderen	49	.. 146:1, 3, 4, 6, 8	1	Veel voor anderen te wezen	436
Looft God, de bron van alle goed	371	O Jezus, dat ik nooit vergeet	299	.. 150:1-3	27	Veilig in Jezus armen	231
Looft God, looft Zijn naam alom	27	O, kon ons ruste zoekend hart	265			Verlosser, Vriend! o hoop, o lust	15
Looft, looft nu aller Heeren Heer	19	O Lam van God, voor mij op aard	156			Versmaad niet, Heer	452
Looft, looft, verheugd den Heer	24	O land, dat eens den Heer betrad	510			Vertrouwelijk neigt zich de avond	503
Luistert, lieve vrienden	477	O land, waar mijn Heiland	408			Ver van zijn huis en 't Vaderhart	89
Maar 't vrome volk in U verheugd	14	O matten en moeden	274			Volgvers van Jezus, de dag is nabij	431
Mag niet een enkel ijdel woord	180	O mijn ziel, wat maakt g'u moe	80			Vol verwachting blijf ik uitzien	327
Mag zachtkens voorwaarts gaan	227	O, stille Sabbatmorgen	379			'k Vond een rustplaats	279
Meer kome, o God, Uw koninkrijk!	331	O, toon ons Jezus, want het einde	149			Voor 's Vaders troon in 't heiligdom	55
Met mijn zwaren val bewogen	256	O, wat smart en bitt're wroeging	199			Voor mij ook sprak de Levensvorst	165
Met vreugde groeten wij den stond	388	O, wat wonderschoon land	328			Voorwaarts, Christenstrijders	455
Met willig hart gaan wij	101	O, zaal'ge ure van gebed	398			Vorst des levens, 't is Uw dood	110
Middelpunt van ons verlangen	108	Och, bracht mij ieder dag, o Heer	99			Vrees niet, o mijn ziele	236
Mijn Bijbel, mijn gezegend boek	65	Och, dat ik een geloof bezat	172				
Mijn God, bewaar mij, dat ik niet	152	Och, of ik nauwer met mijn God	98	Sabbat, door uw stillen vrede	385	Waak Christen, wees wakker	121
Mijn God en Vader, 't is ons goed	384	Och, schonkt Gij mij de hulp	71	Schalt gij hemelklokken	263	Waak, geest der eerste helden	200
Mijn God en Vader, zie mij aan	278	Oneindig God, Uw heerlijkheid	32	Schoon als de hof was van Eden	339	Waak, want uw tijd is kort	302
Mijn God, hoe grensloos	495	Ons hart te voegen naar Uw wil	286	Sikkels klinken, sikkels blinken	458	„Waakt, ontwaakt!“ zoo klinkt	414
Mijn God, U meer nabij	154	Ons hart verheugt zich, dat bij God	218	'k Sla d' oogen naar 't gebergte	203	Waar is des Christens vuur	425
Mijn goede Herder is de Heer	224	Ontslapen in den Heer, rust zacht	289	Slechts met Jezus wil ik voorwaarts	242	Waar vindt toch de ziel	333
Mijn Heiland, die voor mij	105	Ontwaak gemeente, richt uw oog	404	Staat gij nog voor de deure?	76	Waarheen pelgrims, waarheen	241
Mijn Heiland heeft Zijn bloed	111	Ontwaak, mijn hart	4	Staat hen bij, die hulp u vragen	441	Waarom gehaakt naar geld	470
Mijn Heiland, Voorspraak mij	53	Ontwaakt, gij die slaapt, en staat op	75	Sta, voor 't geen gij plicht weet, pal	465	Waarom, o krijgsknecht	462
Mijn Heiland, Zielevriend	175	Onze Vader, die de heem'len	397	Stil, wees stil, onrustig hart	503	Wachter, die op Sions muren	303
Mijn Jezus, ik mijn U	259	Onze Vader, zie Uw kind'ren	353			Wachter, zeg ons, breekt de morgen	304
Mijn Jezus is mijn leven	260	Op, aan 't werk	427			Wandel in 't licht en God verkondt	138
Mijn rust is hierboven	168	Op bergen en in dalen	459			Wanneer aan 't einde van den dag	486
Mijn Schepper en mijn God	22	Op Christenschaar, gordt u	190			Wanneer, o zult gij komen	318
Mijn tijden zijn in Uwe hand	448	Op tot den strijd hier beneden	466			Wanneer zal 'k U aanschouwen	314
Mijn Vader, die de tranen droogt	276	Op U is al mijn hoop	285			Wanneer zal, nieuw Jeruzalem	247
Mijn Vader, neem, als 't moog'lijk is	47	Op Uw kruis is, Heer, mijn hoop	264			't Was nacht, toen 's herders	43
Mijn ziel, waak op, sta pal	402					Wat God doet, dat is welgedaan,	
Moet gij steeds met onspoed strijden	272	Prijs, mijn ziel, der heem'len Koning	13	Al schijne het	291		
Morgenglans der eeuwigheid	214	Prijst den Heer met blijde galmen	1	Wat God doet, dat is welgedaan,			
		Psalm 33:7, 10	202	Zijn wil is wijs	277		
		" 42:3-5	148	Wat heerlijkheid straalt uit Gods	66		
		" 68:2, 10	14	Wat zegt de Bijbel, mijn dierbare	59		
		" 73:12, 13, 14	155	Weer gaan w'uit eigen huis	349		
		" 81:1, 2, 12	7	Weer ging een dag daarheen	489		
		" 84:1, 3, 4, 6	356	Weer kleurt de zon	375		
		" 86:3, 6	142	Weer zijn zes dagen werks verricht	374		
		" 87:1-5	348	Wees met ons Heer, waarheen wij	368		
		" 89:1, 7, 8	250	Wees niet vervaard, gij kleine stoet	189		
		" 95:1, 4	20	Weet gij hoeveel sterren stralen	475		
		" 103:1, 2, 6-9	26	Wel hem, die zich verstandig	444		
				Welk een naam gaf God	270		
O blije dag, als 's Heeren Woord	310						
O blije dag, o zaal'ge stond	268						
O blije dag, als 's Heeren Woord	222						

Welk een Vriend is ons de Heiland	393
Welzalig 't huis, waar eensgezind	493
Welzalig 't huis, waar Gij zijt	498
Werk, want de nacht zal komen	419
Wie bouwt op de Rots, den Zone	162
Wie gaan zoo armelijk daarheen	413
Wie hier gaat en zaait met tranen	428
Wie is het, die de wijnpers	107
Wie koos 's Heeren zijde?	146
Wie maar den goeden God laat	201
Wie overwint, mag van den boom	138
Wie slaat mee den sikkels	424
Wie wand'len wil met rijk genot	463
Wij brengen kind'ren samen	476
Wij dwaalden allen, warsch en blind	139
Wij geven het niet over	62
Wij hebben hier geen stad die blijft	343
Wij schamen ons den Koning niet	184
Wij spreken van 't leven omhoog	164
Wij treden, o Vader, ootmoedig	391
Wij vragen, Heer, geen lichter	282
Wij wachten U, o Zoon van God	308
Wij weten het uur niet, dat Jezus	305
Wil heil'gen uw leven	182
Wil ons door Uw Geest gedreven	177
'k Wil U, o God! mijn dank betalen	487
'k Wil U, volgen, U, mijn Heiland	183
Wilt gij achter Jezus komen	86
Woeden stormen om uw hoofd	221
Woont Hij in mijn harte	262
Zaai van den morgenstond	435

Zaaien we in den morgen	432
'k Zal dan gedurig bij U zijn	155
'k Zal eeuwig zingen van Gods	250
'k Zal Hem zien met eigen oogen	253
'k Zal met mijn gansche hart Uw eer	10
Zal 'k u weerzien bij de springbron	332
Zalig hij, die 't smalle pad	251
Zalig weerzien voor altijd	297
Zalig, zalig niets te wezen	283
Zeg niet: Heer, laat mij rust	409
Zeg, waarom nog wachten	438
Zelf leiddet Heer, G'Uw leven af	113
Zie de leliën op 't veld	464
Zie, negen en negentig keerden	430
Zie Uw kind'ren, trouwe Vader	381
Zij legden hunne gaven	454
't Zij ons nooit hier plaats van	392
't Zij vrede mijn deel is, of smart	273
't Zijn blaad'ren kaf	143
Zijn grondslag, Zijn onwrikkb're	348
Zijt gij bereid tot 's Heeren werk	499
Zijt gij Gods kind?	124
Zingt luid den roem van 's Vaders	29
Zingt nu blij te moë	7
Zoek die daar roekeloos dwalen	122
Zon mijner ziele, trouwe Heer	494
Zoo ga dan heen	515
Zoo 'k al den luister malen kon	252
Zoals ik ben, in zond' en schuld	96
Zou de wijsheid mij volkommen	147
Zouden eenmaal wij ook komen	238
Zuster, gij waart zacht	294

REDACTIONELE MEDEDEELINGEN

Verschillende Uitgevers waren zoo vriendelijk ons een aantal van hun liederen af te staan en ons toestemming te verleenen, deze liederen in onzen zangbundel af te drukken.

De liederen nummers:

11 16 50 56 82 117 135,1 144 188 191 209 216 231 267 308
 327 344 357 391 403 420 446 447 453 464 471 478 488 512

en de notenzetting van de in dezen bundel voorkomende Psalmen en Gezangen met uitzondering van Gezang 160, Gezang 189 en Psalm 42, werden door ons overgenomen uit den ZANGBUNDEL VAN JOH. DE HEER, met welwillende toestemming van de Uitgevers: JOH. DE HEER EN ZOON, te ROTTERDAM.

De muziek van Gezang 160, Gezang 189 en Psalm 42, in onzen bundel de nummers 148 173 457 en van lied no. 2 werden door ons overgenomen uit J. A. de ZWAAN en K. VELDKAMP „ALLERLEI VOOR HARMONIUM (orgel)”, deel I, 4e druk, terwijl uit den bundel „KUN JE NOG ZINGEN, ZING DAN MEE” van J. VELDKAMP en K. de BOER (Jubileumuitgave) door ons werden overgenomen twee liederen, in onzen bundel voorkomende onder de nummers 436 en 458, alles met welwillende toestemming van den Uitgever: P. NOORDHOFF te GRONINGEN.

De EVANGELISCHE GEZANGEN COMPAGNIE was zoo welwillend ons opname toe te staan:

- a) van de in onzen bundel onder de nummers 15 25 49 58 73 75 108 173 185 192 201 210 244 266 272 275 299 316 350 367 405 444 457 487 492 voorkomende Evangelische Gezangen en
- b) van den NEDERLANDSCHEN TEKST der liederen, die in onzen bundel onder de nummers 30 31 33 80 81 114 169 170 187 189 194 213 214 218 235 236 255 256 257 277 283 333 414 415 459 498 overgenomen zijn uit „CHRISTELIJKE LIEDEREN” van het NEDERLANDSCH LUTHERSCH GENOOTSCHAP voor in- en uitwendige Zending.

Het NEDERLANDSCH JONGELINGS-VERBOND was zoo vriendelijk, ons overname toe te staan van vier hunner liederen uit den LIEDERENBUNDEL TEN DIENSTE VAN HET NEDERLANDSCH JONGELINGSVERBOND, in onzen bundel de nummers 62 372 385 461.

Uit den LIEDERENBUNDEL VAN HET LEGER DES HEILS namen wij vier liederen over, in onzen bundel voorkomende onder de nummers 156 163 259 437, met welwillende toestemming van het HOOFDKWARTIER VAN HET LEGER DES HEILS VOOR NEDERLAND (Stichter: William Booth).

Het lied, in onzen bundel no. 501, werd door ons overgenomen uit den bundel „BROEDERSCHAPSLIEDEREN” met welwillende toestemming van den heer K. BOEKER.

Het lied, in onzen bundel no. 251, werd door ons overgenomen uit „OUDE EN NIEUWE ZANGEN”, uitgave van N.V. BREDEE's UITG. Mij. te ROTTERDAM, met welwillende toestemming van M. van WOENSEL-KOY.

De N.V. DRUKKERIJ EN UITGEVERIJ J. H. de BUSSY te AMSTERDAM was zoo vriendelijk ons toe te staan een aantal liederen over te nemen uit de twee bundels „DE JUICHENDE KINDERSCHAAR” en „ZIONSLIEDEREN” in onzen bundel de nummers: 87 91 109 241 316 363 423 427 433 449 469 470 476 481.

Het bekende geloofslied, in onzen bundel no. 158, van Ds. de JONGE werd door ons overgenomen met welwillende toestemming van de Uitgevers Fa. G. ALSBACH & CO. te AMSTERDAM, alwaar dit lied met zang en orgelbegeleiding verkrijgbaar is à 50 cents.

De VRIJZINNIG CHRISTELIJKE JONGERENBOND verleende ons toestemming tot overname van de muziek van lied no. 466 in onzen bundel.

Van den Componist JACOB HOFF te HAMBURG namen wij met diens toestemming de volgende zes liederen in onzen bundel over: 76 77 190 425 426 443.

Het VERLAGSHAUS DER DEUTSCHEN ZELTMISsION te GEISWEID in Westfalen gaf ons welwillend toestemming tot overname der muziek van een zijner liederen uit den bundel „SIEGESLIEDER”, in onzen bundel no. 438.

De CHRISTLICHE VEREINSBUCHHANDLUNG te ZUERICH was zoo welwillend ons overname toe te staan van drie liederen uit den kleinen bundel „KOMM I”, in onzen bundel de nummers 74 89 239.

Het TRAKTATHAUS G.M.B.H. te BREMEN verleende ons welwillend zijn toestemming tot overname van twee liederen uit „MÆNNER-PERLENCHICERE”, in onzen bundel de nummers 330 en 502.

De Fa. MARSHALL, MORGAN & SCOTT, LTD. te LONDEN heeft ons welwillend toestemming verleend tot het overnemen van de liederen 56 en 293 in onzen bundel, het eerste overgenomen uit „SANKEY'S SACRED SONGS & SOLO'S”.

De HOPE PUBLISHING COMPANY te CHICAGO heeft ons welwillend toegestaan, de in onzen bundel onder de nummers 182 186 293 voorkomende liederen, over te nemen.

Een groot aantal liederen werd uit den Engelschen, Franschen en Duitschen Adventistischen zangbundel in het Nederlandsch vertaald.

BOEKENHUIS „VERITAS”.